

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การสร้างคำในภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน
โดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

โดย

นางสาวสุพัตรา ไพบูลย์วัฒนกิจ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาามหาบัณฑิต

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2561

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การสร้างคำในภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน
โดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2561
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

THE DEVELOPMENT OF LEARNING ACHIEVEMENT ON THAI WORD
FORMATION OF MATTHAYOMSUEKSA 1 STUDENTS USING
COOPERATIVE LEARNING TGT TECHNIQUE
WITH EXERCISES

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Education (TEACHING THAI LANGUAGE)
Department of Curriculum and Instruction
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2018
Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน โดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก
โดย	สุพัตรา ไพบูลย์วัฒนกิจ
สาขาวิชา	การสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	รองศาสตราจารย์ สมพร ร่วมสุข

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

..... ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร. อธิกมาส มากจ้อย)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(รองศาสตราจารย์ สมพร ร่วมสุข)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(อาจารย์ ดร. บำรุง ชำนาญเรือ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(รองศาสตราจารย์ ดร. ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(รองศาสตราจารย์ ประพนธ์ เรืองณรงค์)

57255306 : การสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโท

คำสำคัญ : การสร้างคำในภาษาไทย / การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT / แบบฝึก

นางสาว สุพัตรา ไพบูลย์วัฒนกิจ: การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การสร้างคำในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : รองศาสตราจารย์ สมพร ร่วมสุข

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย นครปฐม (พระตำหนักสวนกุหลาบมัธยม) อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 9 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 30 คน ซึ่งได้ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก 2) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย 3) แบบฝึก เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย 4) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบค่าที แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

57255306 : Major (TEACHING THAI LANGUAGE)

Keyword : WORD FORMATION / COOPERATIVE LEARNING TGT TECHNIQUE / EXERCISES

MISS SUPATTRA PAIBULWATTANAKIT : THE DEVELOPMENT OF LEARNING ACHIEVEMENT ON THAI WORD FORMATION OF MATTHAYOMSUEKSA 1 STUDENTS USING COOPERATIVE LEARNING TGT TECHNIQUE WITH EXERCISES THESIS ADVISOR : ASSOCIATE PROFESSOR SOMPORN RUAMSUK

The purposes of this research were to 1) compare learning achievement on Thai word formation of Matthayomsueksa 1 students using cooperative learning TGT technique with exercises between pretest and posttest. 2) study students' opinions towards learning management using cooperative learning TGT technique with exercises. The sample of this research was 30 Matthayomsueksa 1 students of Kanchanapisek Wittayalai Nakhon Pathom School, the Educational Service Area Office 9 during the 1st semester of academic year 2018 by simple random sampling.

The research instruments were 1) lesson plans 2) a learning achievement test 3) exercises on Thai word formation , and 4) a questionnaire on the students' opinions towards learning management using cooperative learning TGT technique with exercises. The data were analyzed by mean (\bar{x}) , standard deviation (S.D.) , t-test for dependent samples

The research findings were as follows :

1. The learning achievement on Thai word formation of Matthayomsueksa 1 students after learning management using cooperative learning TGT technique with exercises was significantly higher than before learning management using cooperative learning TGT technique with exercises at the .05 level.

2. The students' opinions towards learning management using cooperative learning TGT technique with exercises were at a high level

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความสะดวกและการให้คำปรึกษาด้านต่าง ๆ จาก รองศาสตราจารย์สมพร ร่วมสุข อาจารย์ ดร. บำรุง ชำนาญเรือ และรองศาสตราจารย์ ดร. ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม ที่ให้คำแนะนำ คำปรึกษาเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ตรวจแก้ไขข้อบกพร่อง ตลอดจนชี้แนะแนวทางอันเป็น ประโยชน์ยิ่งต่อการทำวิทยานิพนธ์ รวมทั้งให้กำลังใจในการทำงานและต่อสู้อุปสรรค ด้วยความปรารถนาดีเสมอมา ขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร. อธิกมาส มากจ้อย ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และ รองศาสตราจารย์ประพนธ์ เรืองณรงค์ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่กรุณาให้คำปรึกษาและแนะนำแนวทางในการแก้ไข ข้อบกพร่อง จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบพระคุณอาจารย์ดาวรุ่ง เกียรติทวี อาจารย์จันทร์เจ้า เกียรติทวี และ อาจารย์สาวิตรี น้อยพิทักษ์ ที่ กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจแก้ไขเครื่องมือ ให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เพื่อให้เครื่องมือที่นำมาใช้ ในการวิจัยมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการ คณาจารย์และนักเรียนโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย ที่ให้ ความร่วมมือในการทำวิจัย คณะครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย อาจารย์ศุภลักษณ์ รัศมีแจ่ม อาจารย์ศุภรา ตีหะสิงห์ อาจารย์ศิริพร เอกอุ อาจารย์กมลรัตน์ แซ่ล้อยเลื่อน อาจารย์รัตติยา บุญศิริ นางณัททัย เครือคำ นางสาวนันทพร มีฤทธิ์ นางสาวสุวณีย์ แสงน้อม ที่ให้ความอนุเคราะห์ในเรื่องต่างๆ และให้คำปรึกษาและกำลังใจใน การจัดทำวิทยานิพนธ์

ขอกราบขอบพระคุณ นายสุวัฒน์ชัย ไพบูลย์วัฒนกิจ นางจำเนียร ไพบูลย์วัฒนกิจ บิดามารดาของข้าพเจ้า อาม่าลั้ง แซ่จิ๋ว นางสาวสุวรรณา ไพบูลย์วัฒนกิจ นายมิตร ไพบูลย์วัฒนกิจ นายพิพัฒน์ ไพบูลย์วัฒนกิจ เด็กหญิงธนมน ไพบูลย์วัฒนกิจ ครอบครัวของข้าพเจ้าที่ให้ความช่วยเหลือ รวมถึงให้กำลังใจในการเรียนและทำ วิทยานิพนธ์เสมอมา

ขอขอบพระคุณเพื่อนที่ดีที่สุดในชีวิตที่ให้กำลังใจเสมอมา นางสาวอุษาวดี ชุกกลิ่นหอม นางสาวปวีณสุดา ขยันการ นางสาวสกุลรัตน์ เจริญอินทร์พรหม นายสุรวุฒิ พันทวีศักดิ์ นางสาวสิรินทร์ ปานแมน นางสาวธิราพรรณ ขำดวง นางสาวพรวิมล ศรีสังข์ ที่ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจอันยิ่งใหญ่แก่ผู้วิจัยเสมอ

คุณค่าและประโยชน์ของงานวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้แต่บิดา มารดา คณาจารย์ ผู้มีพระคุณ ของ ข้าพเจ้าทุกท่าน และขอกราบขอบพระคุณผู้เขียนหนังสือ ตำรา เอกสาร ที่เกี่ยวข้องกับวิทยานิพนธ์ เล่มนี้ให้สำเร็จลุล่วง ไปได้ด้วยดี

สุพัตรา ไพบูลย์วัฒนกิจ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	9
คำถามการวิจัย.....	11
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	11
สมมติฐานการวิจัย.....	11
ขอบเขตการวิจัย.....	11
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	12
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	14
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	15
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และ หลักสูตรโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย นครปฐม (พระตำหนักสวนกุหลาบมัธยม) กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย.....	16
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย 16	
การสร้างคำในภาษาไทย.....	24
การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT.....	40
แบบฝึก.....	49
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	56

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	64
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	64
ตัวแปรที่ศึกษา.....	64
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	82
ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการสร้างคำในภาษาไทยของนักเรียน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก	82
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกเรื่องการสร้างคำในภาษาไทย.....	83
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	85
สรุปผลการวิจัย.....	86
อภิปรายผล.....	86
ข้อเสนอแนะ	90
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้.....	90
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	90
รายการอ้างอิง	91
ภาคผนวก ก ผลการวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย.....	99
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	106
ภาคผนวก ค รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	243
ประวัติผู้เขียน.....	245

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1	คะแนนผลการสอบระดับชาติ (O-NET) รายวิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา คะแนนระดับโรงเรียน ภาค และประเทศ ประจำปี การศึกษา 2559 – 2560.....	4
ตารางที่ 2	ตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา	17
ตารางที่ 3	หน่วยการจัดการเรียนรู้.....	22
ตารางที่ 4	การกำหนดเนื้อหาและระยะเวลาในการทดลอง	66
ตารางที่ 5	วิเคราะห์เนื้อหาของแบบทดสอบตามพฤติกรรมการเรียนรู้เรื่อง การสร้างคำใน ภาษาไทย.....	70
ตารางที่ 6	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการสร้างคำในภาษาไทยของนักเรียนก่อน และหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก.....	82
ตารางที่ 7	การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย.....	83
ตารางที่ 8	ประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย.....	100
ตารางที่ 9	ประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่องการสร้างคำ ในภาษาไทย.....	101
ตารางที่ 10	ประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบฝึก เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย ที่นำไปใช้ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก.....	102
ตารางที่ 11	ประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการ จัดการเรียนรู้แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย	103

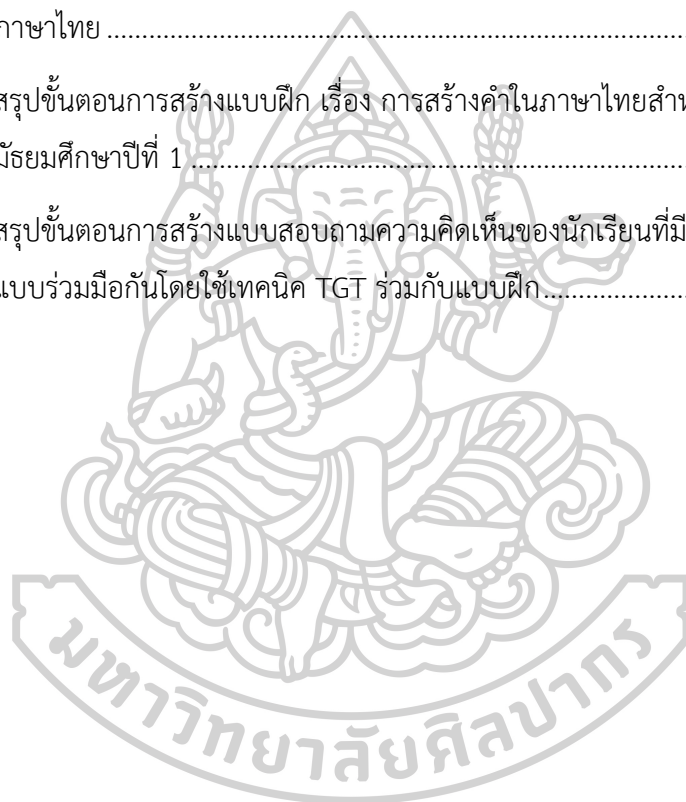
ตารางที่ 12	แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบก่อนเรียน และ หลังเรียน เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย ฉบับนำไปใช้ทดลอง จำนวน 30 ข้อ	104
ตารางที่ 13	แสดงคะแนนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับ แบบฝึก เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย.....	105

สารบัญแผนภูมิ

หน้า

แผนภูมิที่ 1	กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	10
แผนภูมิที่ 2	สรุปขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับ แบบฝึกเรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	69
แผนภูมิที่ 3	สรุปขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสร้างคำใน ภาษาไทย	73
แผนภูมิที่ 4	สรุปขั้นตอนการสร้างแบบฝึก เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1	76
แผนภูมิที่ 5	สรุปขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก.....	79

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นภาษาที่คนไทยใช้ในการสื่อสารกันตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน การใช้ภาษาไทยจำเป็นต้องรู้จักหลักภาษาไทยให้ดีเพื่อใช้ถ้อยคำได้อย่างถูกต้อง ในการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทยนั้นมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะที่จำเป็นในการสื่อสารทั้งสิ้น ดังที่สถาบันภาษาไทยกระทรวงศึกษาธิการ (2559 : หลักการและเหตุผล) ได้กล่าวถึงความสำคัญของภาษาไทยไว้ในหลักการและเหตุผลของโครงการรักษ์ภาษาไทย เนื่องในวันภาษาไทยแห่งชาติ ปี 2559 ว่า “ภาษาไทยเป็นวัฒนธรรมที่สำคัญของชาติ ภาษาเป็นสื่อใช้ติดต่อกัน และทำให้วัฒนธรรมด้านอื่นๆเจริญขึ้น ภาษาจึงเป็นศูนย์กลางยึดคนทั้งชาติ และเป็นเอกลักษณ์อยู่คู่ชาติไทย” และภาษาไทยนั้นยังถือเป็นสิ่งที่คนไทยควรหวงแหน ดังพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร รัชกาลที่ 9 ในการประชุมวิชาการของชุมนุมภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม 2505 ในความตอนหนึ่งว่า “ภาษาไทยนั้นเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งของชาติ ภาษาทั้งหลายเป็นเครื่องมือของมนุษย์ชนิดหนึ่ง คือเป็นทางสำหรับแสดงความคิดเห็นอย่างหนึ่ง เป็นสิ่งที่สวยงามอย่างหนึ่ง เช่นในทางวรรณคดีเป็นต้น ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องรักษาเอาไว้ให้ดี ...เรามีโชคดีที่มีภาษาของตนเองแต่โบราณกาล จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะรักษาไว้” (มูลนิธิโตโยต้าแห่งประเทศไทย และมูลนิธิ สดศรี-สฤณีวงศ์, 2544 : 10)

นอกจากนี้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการได้กล่าวถึงความสำคัญของภาษาไทยไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ไว้ว่า “ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรม...เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงานและดำรงชีวิตร่วมกันในสังคม” (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553: 1)

การสอนภาษาไทยเน้นการฝึกทักษะต่างๆ เช่น การอ่าน การเขียน การฟัง การดู การพูด และสิ่งที่ถือเป็นสิ่งสำคัญของการเรียนภาษานั้นก็คือ หลักการใช้ภาษา และวรรณคดีไทยที่ถือเป็นมรดกทางวัฒนธรรม การสอนหลักการใช้ภาษานั้นผู้สอนควรปลูกฝังให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าประโยชน์จากการเรียนหลักภาษาไทยเสียก่อน (วุฒิพงษ์ คำเนตร, 2558) หลักการใช้ภาษาถือเป็นระเบียบแบบแผนของภาษาที่วางไว้เพื่อให้ใช้เป็นหลักสำหรับปฏิบัติ และสื่อความหมายใน

ชีวิตประจำวันของคนไทย ซึ่งหากมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการใช้ภาษาที่ดีก็จะส่งผลให้ใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง สอดคล้องกับ เปรมจิต ชนวงษ์ (2545: 13) ที่กล่าวถึงความสำคัญของหลักภาษาไว้ว่า หลักภาษาทำให้เราใช้ภาษาในการพูด ฟัง อ่าน เขียนได้ถูกต้อง เป็นหลักให้ผู้ใช้งานยึดถือในการพิจารณาการใช้ภาษาของตนในการวินิจฉัยคำ และการเรียบเรียงคำ การพิจารณาเลือกใช้คำให้เหมาะสมในการสื่อสาร

การเรียนการสอนภาษาไทยนั้นมีการกล่าวถึงหลักการใช้ภาษาในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ไว้ในสาระที่ 4 มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษา และหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ (กรมวิชาการ, 2551: 53) โดยการจัดการเรียนรู้ในทักษะนี้ผู้สอนจะต้องมีกระบวนการฝึกให้แก่ผู้เรียนด้วยวิธีการต่างๆ ไม่ได้มุ่งหวังให้อ่านออกเขียนได้เท่านั้นแต่หัวใจสำคัญคือผู้เรียนสามารถนำความรู้ความเข้าใจไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้จริง มีความสามารถในการสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงจัดการเรียนรู้ในทักษะต่างๆ ให้เชื่อมโยงกับหลักภาษา และทำอย่างต่อเนื่องโดยที่แต่ละชั้นของผู้เรียนจะมีเนื้อหาในการฝึกทักษะที่เพิ่มความซับซ้อนและยากขึ้น (อัจฉรา ชิวพันธ์, 2544 : 2) ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้เรียนต้องเรียนเรื่องการสร้างคำในภาษาไทย ซึ่งหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดให้เรียนเรื่องนี้ไว้ในมาตรฐาน ท 4.1 ตัวชี้วัดที่ 2 สร้างคำในภาษาไทย ซึ่งความหมายของการสร้างคำ คือ การเพิ่มคำใหม่ให้มีใช้มากขึ้นในภาษา ซึ่งคำไทยที่มีใช้มาแต่ดั้งเดิมมักเป็นคำพยางค์เดียว มีความหมายในตัว เช่น พ่อ แม่ ปู่ ย่า พี่ น้อง กิน เล่น เป็นต้น ต่อมาวิถีชีวิตเปลี่ยนไป รวมทั้งมีการติดต่อและรับเทคนิควิทยาการจากต่างประเทศทั้งในการศึกษาและการทำงาน ทำให้คำไม่เพียงพอในการสื่อความหมายตามต้องการ จึงจำเป็นต้องมีสร้างคำเพิ่มขึ้นให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว (รสริน ดิษฐบรรจง, 2555 : 30) การสร้างคำมีความสำคัญกับภาษาไทยคือทำให้มีคำได้เลือกใช้ได้อย่างเหมาะสม ภาษาไทยนั้นไม่มีการเปลี่ยนแปลงรูปคำเพื่อสร้างคำใหม่ได้เองจึงต้องเกิดการสร้างคำในลักษณะต่างๆ สอดคล้องกับ กุหลาบ มัลลิกะมาส (2551: 22-24) ที่กล่าวไว้ถึงการสร้างคำขึ้นใช้ใหม่ว่า “มีคำบัญญัติเพื่อมีใช้ให้เพียงพอกับความเป็นจริงของชีวิต และวัฒนธรรมด้านการศึกษาต่างๆ คำทั้งหลายที่เกิดขึ้นเป็นภาษาทางวิชาการศึกษา วิชาการแพทย์ วิชาคหกรรม วิชาวิศวกรรม เป็นต้น วิชาการเหล่านี้มีความจำเป็นจะต้องสร้างคำขึ้น แม้แต่ภาษาพูดของชาวบ้าน ที่มีเครื่องใช้ มีสิ่งของมีวัตถุเป็นเครื่องมือเครื่องใช้มากขึ้น ก็จำเป็นจะต้องมีคำมากขึ้น เพราะฉะนั้นจึงมีการเร่งสร้างคำใหม่ในภาษาไทยเป็นอันมาก และมีวิธีการสื่อสาร เรียบเรียงถ้อยคำที่แตกต่างกันออกไปมากขึ้น” ดังที่ สุนันท์ อัญชลินุกูล (2552 : 23) กล่าวว่า คำมูลหรือคำพื้นฐานที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เมื่อสังคมเจริญขึ้นคำที่มีใช้อยู่จึงไม่เพียงพอประกอบกับภาษาไทยเป็นภาษาที่ไม่มี

การเปลี่ยนแปลงรูปคำเพื่อให้เกิดคำใหม่จึงต้องมีระบบการสร้างคำใหม่ๆ ขึ้นใช้ เมื่อสังคมเจริญขึ้น ความสำคัญของการสร้างคำก็เพิ่มมากขึ้นไปด้วยเพื่อให้เท่าทันสิ่งที่เกิดขึ้นใหม่ในสังคม สอดคล้องกับ ก่ำชัย ทองหล่อ (2556 : 16) กล่าวว่า เมื่อสังคมมีความเจริญและพัฒนาขึ้น ทำให้เกิดสิ่งใหม่ๆ เราต้องคิดคำที่จะใช้เรียกสิ่งที่เกิดขึ้นใหม่เพื่อไม่ซ้ำกับคำที่มีอยู่เดิม รวมถึงเรื่องวิธีการในการสร้างคำ เพื่อให้การสื่อสารสัมฤทธิ์ผลสามารถสื่อความหมายอย่างครอบคลุมตรงความต้องการ สอดคล้องกับ ศุภรัตน์ แสงฉัตรแก้ว (2550: 157) ที่กล่าวว่า การสร้างคำช่วยให้มีคำในภาษาเพิ่มขึ้นและยังช่วยให้ ภาษาไทยเกิดคำที่ใช้เพื่อสื่อความหมายได้ตรงความต้องการ และตรงความรู้สึกของผู้ใช้ภาษามาก ที่สุด นอกจากนี้เพื่อให้สร้างคำได้อย่างตรงความต้องการ จึงมีวิธีการสร้างคำแบบต่างๆ ดังที่ ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2550 : 25) กล่าวว่าคำดั้งเดิมในภาษาไทยไม่เพียงพอเพื่อให้มีถ้อยคำใช้เพิ่มมากขึ้นจึงมี วิธีการสร้างคำที่แตกต่างกันไปในแต่ละภาษา ส่วนภาษานั้นมีวิธีการสร้างคำเป็นลักษณะเฉพาะ คือ การนำคำมาประสมกัน ซ้อนกัน และการซ้ำเสียงของคำเพื่อให้เกิดเป็นคำใหม่เพื่อนำไปใช้

จากความสำเร็จในเรื่องของการสร้างคำเพื่อให้เกิดคำใหม่ให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของ สังคม และความเจริญของประเทศ รวมถึงประสิทธิภาพในการสื่อสารระหว่างกัน หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยจึงกำหนดให้นักเรียน เรียนเรื่อง การสร้างคำ” ในสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษา และหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษาและรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติ ของชาติ ม.1/2 สร้างคำในภาษาไทย นอกจากนี้ นักวิชาการหลายท่านมีความเห็นว่า การเรียน ภาษาไทยจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องส่งเสริมการเรียนรู้หลักการใช้ภาษา โดยเฉพาะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 ซึ่งเป็นการเริ่มต้นการเรียนรู้หลักการใช้ภาษา และหลักไวยากรณ์เพื่อต่อยอดในระดับที่สูงขึ้น แต่ จากประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาไทยของผู้วิจัยซึ่งสอนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 มาโดยตลอด เป็นระยะเวลากว่า 6 ปี พบว่านักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนหลักการใช้ภาษา คือยังสับสนในการ จำแนกคำ โดยเฉพาะเรื่องการสร้างคำในภาษาไทย แม้เกิดความเข้าใจในชั่วโมงเรียนแต่เมื่อต้อง จัดประเภทของคำกลับเกิดความสับสน ทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง หลักการใช้ภาษา ดังจะ เห็นได้จากคะแนนการสอบระดับชาติ (O-NET) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประจำปีการศึกษา 2559- 2560 ที่จัดสอบโดยสำนักทดสอบทางการศึกษา องค์การมหาชน ของโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย นครปฐม (พระตำหนักสวนกุหลาบมัธยม) ดังนี้

ตารางที่ 1 คะแนนผลการสอบระดับชาติ (O-NET) รายวิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา คะแนนระดับโรงเรียน ภาค และประเทศ ประจำปีการศึกษา
2559 – 2560

ปีการศึกษา	คะแนนระดับโรงเรียน	คะแนนระดับภาค/เขต	คะแนนระดับประเทศ
	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})
2559	60.35	53.04	52.29
2560	66.57	50.25	48.29

ที่มา : สถาบันทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (องค์การมหาชน). รายงานผลการทดสอบทางการศึกษา
ระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2559-2560 ฉบับที่ 5 ค่าสถิติ
สำหรับโรงเรียนแยกตามสาระการเรียนรู้

จากผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET) รายวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สาระที่
4 หลักการใช้ภาษา คะแนนระดับโรงเรียน ภาค และประเทศ ประจำปีการศึกษา 2559 – 2560
พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนจากสาระที่ 4 ทั้งปีการศึกษา 2559 - 2560 นั้น คะแนนระดับโรงเรียนมี
ค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงกว่า คะแนนระดับภาคและคะแนนระดับประเทศทั้งสามปีการศึกษา
แต่คะแนนเฉลี่ยก็ผ่านร้อยละ 60 เพียงเล็กน้อยเท่านั้น จึงควรที่จะพัฒนาคะแนนเฉลี่ยของสาระที่ 4
หลักการใช้ภาษาให้สูงขึ้นไป ให้สมกับที่ภาษาไทยถือเป็นภาษาประจำชาติไทย

นอกจากผลคะแนนการทดสอบระดับชาติจะบ่งชี้ให้เห็นถึงปัญหาการจัดการเรียนการสอน
สอนเรื่องหลักการใช้ภาษาไทยแล้ว ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย นครปฐม (พระตำหนักสวนกุหลาบมัธยม) จำนวน 3 คน (ศุภลักษณ์
รัศมีแจ่ม, ดาวรุ่ง เถียรทวี และศิริพร เอกอู, สัมภาษณ์, 7 พฤศจิกายน 2559) ซึ่งทุกคนได้กล่าวถึง
ปัญหาที่พบจากการสอนหลักการใช้ภาษาไทย ไว้หลายประเด็น ดังนี้ ธรรมชาติของรายวิชาซึ่ง
นักเรียนเห็นว่าเป็นเนื้อหาที่เข้าใจยาก ต้องอาศัยความจำเป็นอย่างมาก รวมทั้งเกิดการสับสนเมื่อต้อง
นำไปใช้จริง นอกจากนี้นักเรียนยังให้ความสำคัญกับวิชาภาษาไทยน้อยลง และให้ความสนใจกับ
รายวิชาอื่น ๆ มากกว่า เช่น วิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และภาษาอังกฤษ รวมทั้งเหตุผลที่เห็นว่า
ภาษาไทยเป็นวิชาที่แม้จะไม่เรียนก็สามารถพูด อ่านหรือเขียนได้ไม่จำเป็นต้องเรียนเพิ่มเติมนอก
ห้องเรียน ครูผู้สอนบางคนบอกว่าการสอนหลักภาษามีความยุ่งยากและสอนไม่สนุกเท่ากับการสอน
วรรณคดี ไม่มีสื่อที่หลากหลายส่วนใหญ่จะทำโปรแกรมนำเสนอภาพนิ่งมากกว่าสื่อการสอนที่
นักเรียนจับต้องได้ หรือสื่อประเภทอื่น นอกจากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนแล้วผู้วิจัยได้สัมภาษณ์นักเรียน
โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย นครปฐม (พระตำหนักสวนกุหลาบมัธยม) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ปีการศึกษา 2559 และปีการศึกษา 2560 จำนวน 10 คน (กรวรรณ ชัยสมุทร และศุภณัฐ ผลสินธุ์, สัมภาษณ์, 8 พฤศจิกายน 2559) (น้ำฝน ปรีดาประเสริฐ และปานชนก สวัสดิ์, สัมภาษณ์, 9 พฤศจิกายน 2559) (ณิชาภัทร อันใจกล้า, ภาณุชญา สมิธานนท์ และศศิกานต์ ฤทธิวิโรจน์, สัมภาษณ์, 30 พฤษภาคม 2560) (พรพรรณ เขยกลิ่นเทศ, วัชรินทร์ ผ่องน้อย และอนัญญา เร่งดารา, สัมภาษณ์, 31 พฤษภาคม 2560) ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก็มีประเด็นเพิ่มเติมจากครูผู้สอนในเรื่องของ การจัดการเรียนการสอนของครูที่เน้นให้นักเรียนจำ สอนด้วยหลักการสอนแบบเดิมไม่มีความแปลกใหม่ ไม่สามารถเชื่อมโยงหลักการใช้ภาษากับการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ บรรยากาศในการเรียนเคร่งเครียดไม่ผ่อนคลาย เนื้อหาเข้าใจยาก ทำให้เกิดความเบื่อหน่ายและเป็นปัญหาในการเรียนหลักการใช้ภาษา ส่วนเนื้อหาหลักการใช้ภาษาที่เป็นปัญหาของนักเรียน คือ เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทยที่นักเรียนเกิดความสับสนในเรื่องคำประสมกับคำซ้อน ไม่สามารถแยกคำประสมกับคำซ้อนได้ ดังที่ นาวิณี หล้าประเสริฐ (2558 : 22) กล่าวว่า สิ่งสำคัญที่นักเรียนต้องเข้าใจคือความแตกต่างระหว่างคำซ้อนและคำประสม ซึ่งการเข้าใจในเรื่องการสร้างคำได้ถูกต้องนั้น จะส่งผลให้ผู้เรียนใช้คำได้อย่างถูกต้องเหมาะสม สมกับที่เรามีภาษาเป็นของตนเองใช้ สามารถสร้างคำไทย และใช้คำไทยได้ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา ดังที่ พงษ์จันทร์ สุขยั้ง และคณะ (2552 : 115) กล่าวว่า หลักการใช้ภาษาไทยถือเป็นสาระหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ตามที่หลักสูตรแกนกลางกำหนด

การสอนหลักการใช้ภาษาจึงเป็นเนื้อหาที่ทำให้นักเรียนบางกลุ่มเกิดทัศนคติที่ไม่ดีในการเรียนภาษาไทย และคิดว่าหลักการใช้ภาษาเป็นเรื่องที่น่าเบื่อ ซึ่งเป็นปัญหาที่ไม่ควรมองข้ามและต้องรีบแก้ไขอย่างจริงจัง เพราะหากผู้เรียนมีความเข้าใจผิดเกี่ยวกับเรื่องหลักภาษาต่อไปจะส่งผลต่อการเรียนภาษาไทยในระดับที่สูงขึ้น รวมถึงเกิดปัญหาในการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน และการประกอบอาชีพในอนาคตได้ จากข้อมูลที่ได้กล่าวมาข้างต้นเป็นส่วนหนึ่งของปัญหาเกี่ยวกับการสอนหลักการใช้ภาษา ซึ่งเกิดจากธรรมชาติของวิชาที่ต้องอาศัยวิธีการถ่ายทอดให้กับผู้เรียนที่ตรงประเด็นและไม่เน้นการท่องจำเพียงอย่างเดียว นอกจากนี้ยังต้องอาศัยสื่อการสอนที่สอดคล้องกับเทคนิควิธีสอนจึงจะเกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียนในเรื่องของหลักการ ความรู้ และการนำภาษาไทยไปใช้อย่างถูกต้องเหมาะสม มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนหลักการใช้ภาษา ผู้เรียนมีการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้เพิ่มขึ้น มีคุณภาพของผู้เรียนตามที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนด ผู้เรียนมีความรู้ และทักษะเพียงพอที่จะต่อยอดความรู้ในระดับที่สูงขึ้นได้

เทคนิคการสอนหรือวิธีการจัดการเรียนรู้ของครูนั้นเป็นปัจจัยสำคัญในการจัดการเรียนรู้ ดังที่ กรมวิชาการ (2543 : 1-2) กล่าวว่าวิธีการสอนเพื่อพัฒนาคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนไว้หลายวิธี เช่น วิธีสอนแบบใช้เกม วิธีการสอนแบบใช้กรณีตัวอย่าง วิธีสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ วิธีสอนแบบความคิดรวบยอด การสอนโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการ

เรียนแบบร่วมมือ เป็นต้น ผู้วิจัยเห็นว่า การจัดการเรียนรู้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือเป็นเทคนิคที่สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนได้ดังที่ สมบัติ การจนารักษ์พงศ์ (2547 : 134) กล่าวว่า เทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ทำให้เด็กเรียนรู้ร่วมกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือ นักการศึกษาได้พิสูจน์แล้วว่า การเรียนแบบร่วมมือนี้ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้ดี มีผลต่อพุทธิพิสัย และจิตพิสัยหลายประการ ได้แก่ มีความคงทนในการเรียนรู้ สามารถนำสิ่งที่เรียนรู้แล้วไปใช้ได้ และเกิดการถ่ายโยงข้อเท็จจริง ความคิดรวบยอดและหลักการ มีความสามารถทางด้านภาษาสามารถแก้ปัญหาได้ เกิดความร่วมมือในการทำงาน มีความคิดสร้างสรรค์ กล้าแสดงออกความสามารถของตนเอง มีความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือจะมีลักษณะการจัดทีมของผู้เรียนจำนวน 4-5 คน ซึ่งลดความสามารถทั้ง เก่ง ปานกลาง อ่อนโดยดูจากคะแนนผลสัมฤทธิ์ และถ้าเป็นไปได้ก็ควรลดเพศด้วย เมื่อได้ทีมแล้วต้องมีการฝึกฝนร่วมกันช่วยเหลือกัน จนมีการแข่งขันระหว่างกลุ่มและประเมินผลด้วยการรวมคะแนนกลุ่มเป็นความสำเร็จของทีม เหมาะสำหรับรายวิชาที่เป็นรายวิชาพื้นฐานหรือมีคำถามและคำตอบตายตัวไม่เปลี่ยนแปลง เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือนี้มีหลายวิธี เช่น วิธีการเรียนร่วมมือแบบ TAI, STAD, TGT, CIRC และ จิ๊กซอว์ เป็นต้น ซึ่งแต่ละเทคนิคมีวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ต่างกันออกไป

ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะนำรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค TGT (Teams Games Tournaments) มาใช้เพราะเป็นเทคนิคที่สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันได้ เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ทำให้นักเรียนเกิดการพัฒนาการด้านต่างๆทั้งด้านการเรียน อารมณ์ และสังคม ดังที่ สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ (2553 : 4-5) และ สมบัติ การจนารักษ์พงศ์ (2547 : 40-41) กล่าวว่าเทคนิคเกมกลุ่มแข่งขัน (TGT) เหมาะสำหรับใช้ทบทวนเนื้อหาที่เข้าใจยาก น่าเบื่อ ช่วยให้การสอนน่าสนใจไม่รู้สึกรู้สึกว่าทเรียนนั้นยากหรือน่าเบื่อเนื่องจากเป็นการศึกษาเพื่อร่วมแข่งขัน และเกิดความภาคภูมิใจในการร่วมกิจกรรม และเกิดพัฒนาการทางสังคมด้วย จะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือ TGT นั้น เป็นการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ และเป็นเทคนิคที่เหมาะสมในการสอนหลักการใช้ภาษา เพราะเป็นรายวิชาพื้นฐานที่สามารถถามตอบได้โดยมีคำตอบที่ตายตัว ไม่เน้นความจำหรือการตอบได้หลายคำตอบ จุดเน้นคือทำให้ดีที่สุดที่สุดเพื่อทีม เป็นการสนับสนุน และให้กำลังใจซึ่งกันและกัน รวมถึงเกิดความเคารพซึ่งกันละกันเพิ่มขึ้น สุวิทย์ มูลคำ และคณะ (2551 : 163) ได้กล่าวถึงเทคนิค TGT ว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือ TGT นั้นเป็นการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบหนึ่งที่แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มโดยแต่ละกลุ่มมีผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันอยู่กลุ่มเดียวกัน กลุ่มละประมาณ 4-5 คน โดยกำหนดให้สมาชิกของกลุ่มแข่งขันกับสมาชิกของทีมอื่น นำคะแนนที่แข่งกับทีมอื่นมาบวกเป็นคะแนนรวมของทีม ผู้สอนจะต้องใช้เทคนิคในการเสริมแรงคือการให้คำชมเชย หรือการให้รางวัล ดังนั้น

สมาชิกของกลุ่มจะต้องมีการกำหนดเป้าหมายร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในกลุ่มเพื่อความสำเร็จร่วมกันของกลุ่ม และเป็นวิธีการที่สร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนหลักการใช้ภาษาได้ ดังที่ สมศักดิ์ ภูวิภาตววรรณ (2554 : 4) กล่าวว่า TGT เป็นวิธีการที่ถือว่ามีความสนุกสนานที่สุดในบรรดา 3 วิธี คือ TGT, STAD และ Jigsaw การที่จัดการเรียนรู้โดยมีการแข่งขันกันทำให้ผู้เรียนใช้เวลาอย่างเป็นประโยชน์มากขึ้น เมื่อพบกรณีที่มีการเสมอกันระหว่างทีมผู้เรียนก็จะมีการศึกษาเพิ่มเติมมากขึ้น ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีความตั้งใจที่จะเรียนรู้เพื่อกลุ่มของตนดังที่ นภาพกรณ์ ยอดสิน (2552 : 66) กล่าวว่า ผู้เรียนมีความสามารถต่างกัน ทำงานร่วมกัน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และช่วยเหลือซึ่งกันและกันให้ได้ผลงานสำเร็จตามเป้าหมายของกลุ่ม

การศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิค TGT เป็นการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งทางด้านผลสัมฤทธิ์ และเจตคติที่ดีต่อการเรียน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ รดา วัฒนะนิรันดร์ (2558 : 73) นิตินัย พิระวัชรกุล (2555 : 93) ศิริพร จิงรัมย์พานิช (2554 : 86) และสารสิน เล็กเจริญ (2554 : 68) ที่พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนด้วยการเรียนแบบร่วมมือกัน โดยใช้เทคนิค TGT ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก รวมถึงมีพฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่ดีขึ้นอีกด้วย

นอกจากเทคนิควิธีสอนที่สำคัญแล้วสื่อการสอนก็ถือเป็นสิ่งสำคัญในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ ซึ่งสื่อการเรียนการสอนในปัจจุบันนี้มีหลากหลาย ทั้ง บทเรียนสำเร็จรูป คอมพิวเตอร์ช่วยสอน สื่อมัลติมีเดีย แต่สื่อที่สามารถเสริมทักษะด้านการอ่าน การเขียน การคิด วิเคราะห์ได้ดีอย่างหนึ่งคือ แบบฝึก ซึ่ง พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2554 : 687) ได้ให้ความหมายไว้ว่า แบบฝึก คือ แบบตัวอย่างปัญหาหรือคำสั่งที่ตั้งขึ้นเพื่อให้นักเรียนฝึกตอบ และเป็นสื่อที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจและทักษะด้วยตนเองตามที่ สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2547 : 32) กล่าวว่า แบบฝึกหรือแบบฝึกหัด คือสื่อการเรียนการสอนชนิดหนึ่ง ที่ใช้ฝึกทักษะให้กับผู้เรียนหลังจากเรียนจบเนื้อหาในช่วงหนึ่งๆ เพื่อฝึกฝนให้เกิดความรู้ความเข้าใจ รวมทั้งเกิดความชำนาญในเรื่องนั้นๆ อย่างกว้างขวางมากขึ้น และ วรสุตา บุญยไวโรจน์ (2540 : 37) ได้กล่าวว่า แบบฝึกหัดเป็นสื่อการเรียนการสอนที่จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษา ทำความเข้าใจ และฝึกฝนจนเกิดแนวคิดที่ถูกต้อง และเกิดทักษะในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง และทำให้ครูสามารถตรวจสอบความรู้ความเข้าใจ และพัฒนาทักษะของนักเรียนในวิชาต่างๆ สอดคล้องกับ สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์ (2540 : 106) ที่กล่าวว่าแบบฝึก คือ การจัดประสบการณ์ การฝึกหัดเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองและสามารถแก้ปัญหาได้ถูกต้องหลากหลายและแปลกใหม่

แบบฝึกสามารถเสริมสร้างประโยชน์ให้แก่ผู้เรียนโดยตรง คือให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองดังที่ สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2547 : 32) ได้กล่าวว่า แบบฝึกมีความสำคัญต่อผู้เรียนไม่น้อย ในการที่จะช่วยเสริมสร้างทักษะให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจได้เร็วขึ้น ชัดเจนขึ้น

กว้างขวางขึ้น ทำให้การสอนของครูและการเรียนของนักเรียนประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ ประทับ แสงเปี่ยมสุข (2543 : 54) ก็ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้เช่นกันว่า เป็นอุปกรณ์ที่ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะในการใช้ภาษาให้ดีขึ้น สามารถช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล ทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในจิตใจมากขึ้น ทบทวนเนื้อหาได้ด้วยตนเอง ฝึกฝนนอกห้องเรียนได้ เห็นความก้าวหน้าของตนเอง เสริมทักษะทางภาษาให้คงทน วัตถุประสงค์การเรียนรู้หลังเรียน ทำให้ครูมองเห็นปัญหาของนักเรียนได้ชัดเจน ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และความรับผิดชอบ นอกจากนี้ รัชณี ศรีไพรวรรณ (2539 : 189) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ว่า ทำให้เข้าใจบทเรียนดีขึ้น เพราะเป็นเครื่องอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ ทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียน ฝึกให้เด็กมีความเชื่อมั่นและสามารถประเมินผลของตนเองได้ รวมถึงฝึกให้เด็กทำงานตามลำพัง โดยมีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย

แบบฝึกมีความสำคัญต่อผู้เรียนในการช่วยเสริมสร้างทักษะให้แก่ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ และเข้าใจได้เร็วขึ้น ฝึกให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นและสามารถประเมินผลการเรียนของตนเอง เมื่อผู้เรียนฝึกซ้ำๆ ผู้เรียนสามารถปฏิบัติและเกิดทักษะได้แม้จะเป็นเรื่องยากในการทำความเข้าใจ ครูผู้สอนสามารถวัดผลทางการเรียนหลังเรียน ทำให้ครูมองเห็นปัญหาของนักเรียนได้ชัดเจนและหาทางแก้ปัญหาได้อย่างทันท่วงที

มีผู้สนใจได้ทดลองนำแบบฝึกไปใช้พัฒนาความสามารถของผู้เรียน เช่น พนมศักดิ์ มนูญปรัชญาภรณ์ (2557 : 96) ได้วิจัย เรื่องการพัฒนาแบบฝึกการแต่งโคลงสี่สุภาพสำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการแต่งโคลงสี่สุภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4/1 หลังเรียนโดยใช้แบบฝึกการแต่งโคลงสี่สุภาพสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 มีความเห็นต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึก การแต่งโคลงสี่สุภาพอยู่ในระดับมากที่สุด เสาวณีย์ โพธิ์เต็ง (2557 : 99) ได้วิจัย เรื่องการพัฒนา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย โดยจัดการเรียนรู้แบบอุปนัยร่วมกับแบบฝึกทักษะ พบว่าหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ แบบอุปนัยร่วมกับแบบฝึกทักษะ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

จากความสำคัญของปัญหาทางการเรียนภาษาไทยเกี่ยวกับสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา โดยเฉพาะในเรื่องของการสร้างคำในภาษาไทย ผู้วิจัย จึงมีความสนใจที่จะวิจัยเรื่อง การพัฒนา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การสร้างคำในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกเพื่อพัฒนาการสอนหลักการใช้ภาษา ต่อไป

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การสร้างคำในภาษาไทยของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT คือ การเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ หนึ่งที่แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มโดยแต่ละกลุ่มมีผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันอยู่กลุ่มเดียวกัน กลุ่มละประมาณ 4-5 คน โดยกำหนดให้สมาชิกของกลุ่มแข่งขันกันกับสมาชิกของทีมอื่น นำคะแนน การแข่งขันมาบวกเป็นคะแนนรวมของทีม ผู้สอนจะต้องใช้การเสริมแรง คือ การให้คำชมเชย หรือ การให้รางวัล ดังนั้นสมาชิกของกลุ่มจะต้องมีการกำหนดเป้าหมายร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในกลุ่มเพื่อความสำเร็จร่วมกันของกลุ่ม (สุวิทย์ มูลคำ และคณะ , 2551 : 163) รวมถึงวิธีการ จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT สามารถนำมาใช้สอนหลักการใช้ภาษาได้เพราะมี คำตอบตายตัว การจัดการเรียนรู้โดยที่มีการแข่งขันกันทำให้ผู้เรียนใช้เวลาอย่างเป็นประโยชน์มากขึ้น เมื่อพบกรณีที่มีการเสมอกันระหว่างทีมผู้เรียนก็จะมีการศึกษาเพิ่มเติมมากขึ้น (สมศักดิ์ ภูวิภาดารรรณ , 2554 : 4) เมื่อจัดการเรียนรู้แล้วส่งผลต่อความคิดเห็นของผู้เรียนในด้านที่ดี มีส่วนช่วยในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และกระบวนการทำงานกลุ่มของผู้เรียนผู้วิจัยได้ สังเคราะห์ขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม การจัดกลุ่มของผู้เรียนจำนวน 5 คน ซึ่งละความสามารถทั้ง เก่ง ปานกลาง อ่อนซึ่งมีการแบ่งผู้เรียนตามสี แดง(เก่ง 1) เหลือง(เก่ง 2) เขียว(ปานกลาง1) ฟ้า(ปานกลาง 2) ชมพู (อ่อน 1) เตรียมเนื้อหา ใบความรู้ ใบงาน กระดาษคำตอบ กระดาษบันทึกคะแนน และจัดโต๊ะ

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน จัดการเรียนรู้ รวมถึงแนะนำวิธีการเรียนรู้

ขั้นที่ 3 ขั้นกิจกรรมกลุ่ม การใช้แบบฝึก

ขั้นที่ 4 ขั้นการแข่งขัน (TGT)

ขั้นที่ 5 ขั้นการประเมินผลและมอบรางวัล

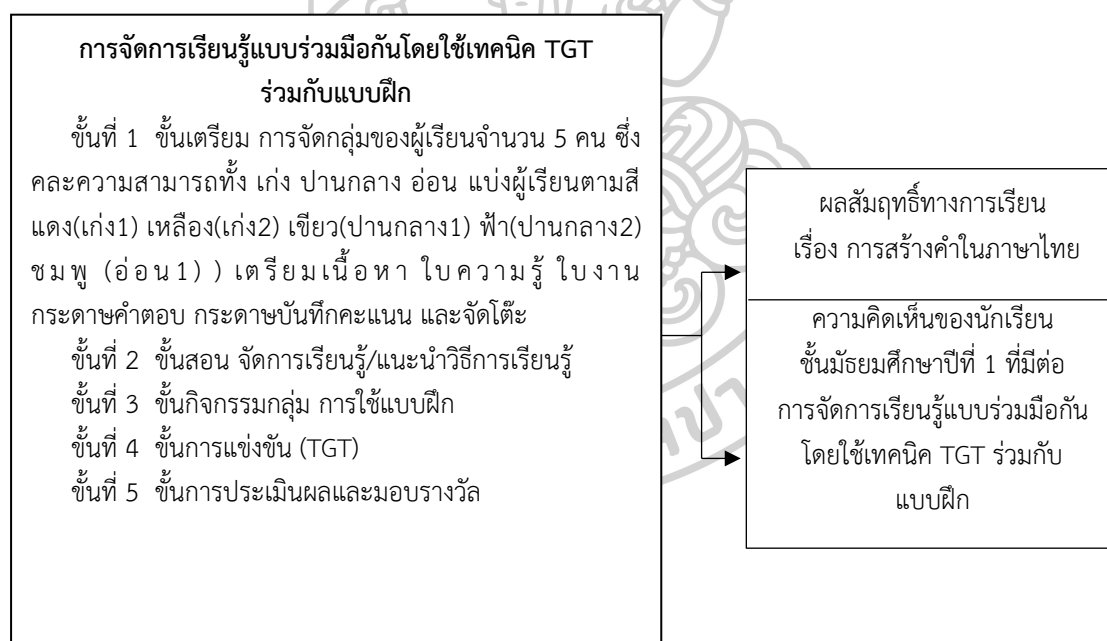
นอกจากเทคนิควิธีสอนที่สำคัญแล้วสื่อการสอนก็ถือเป็นสิ่งสำคัญในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ ซึ่งสื่อการเรียนการสอนในปัจจุบันนี้มีหลากหลาย ทั้ง บทเรียนสำเร็จรูป คอมพิวเตอร์ช่วยสอน สื่อมัลติมีเดีย แต่สื่อที่สามารถเสริมทักษะด้านการอ่าน การเขียน การคิด วิเคราะห์ได้เป็นอย่างดีคือ แบบฝึก

แบบฝึก เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย โดยแบบฝึกนั้นเป็นสื่อการเรียนการสอนที่จัดทำ ขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษา ทำความเข้าใจ และฝึกฝนจนเกิดแนวคิดที่ถูกต้อง และเกิดทักษะในเรื่องใด เรื่องหนึ่ง และทำให้ครูสามารถตรวจสอบความรู้ความเข้าใจ พัฒนาการของผู้เรียนในวิชาต่างๆ (วรสุดา บุญยไวยโรจน์ , 2540 : 37) นอกจากนี้ แบบฝึกยังสามารถใช้ทบทวนเนื้อหาได้ด้วยตนเอง

ฝึกฝนนอกห้องเรียนได้ เห็นความก้าวหน้าของตนเอง เสริมทักษะทางภาษาให้คงทน มีการวัดผลหลังเรียน ทำให้ครูมองเห็นปัญหาของนักเรียนได้ชัดเจน (ประทีป แสงเปี่ยมสุข, 2543 : 54)

ดังนั้น การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกจึงส่งผลให้ผู้เรียนได้รับความรู้ มีการทบทวนความรู้รายบุคคล และรายกลุ่ม มีการตรวจสอบความรู้ที่ได้รับด้วยการนำไปใช้ตอบคำถามในการแข่งขันระหว่างกลุ่มตามความสามารถของตน ทั้งระดับ เก่ง ปานกลาง และอ่อน มิได้มุ่งเน้นให้นักเรียนมีผลการเรียนรู้สูงเท่านั้น แต่สามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้แก่ผู้เรียนทุกระดับความสามารถ และพัฒนาทักษะทางสังคมไปด้วย ส่งผลให้ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เกิดการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางการเรียนเรื่องการสร้างคำในภาษาไทยในระดับที่สูงขึ้น ความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกมีแนวโน้มไปในทางที่ดีเช่นกัน

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังแผนภูมิที่ 1 ดังนี้

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

คำถามการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้หรือไม่
2. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกอยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิคTGTร่วมกับแบบฝึก
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก มีขอบเขตการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ของโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย นครปฐม (พระตำหนักสวนกุหลาบมัธยม) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จำนวน 6 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 232 คน
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย นครปฐม (พระตำหนักสวนกุหลาบมัธยม) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 30 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่มด้วยวิธีจับสลาก

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น (Independent Variable) ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน โดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่

2.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2.2.2 ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตเนื้อหา เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย นครปฐม (พระตำหนักสวนกุหลาบมัธยม) ซึ่งเป็นเนื้อหาในสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย มาตรฐาน ท 4.1 : เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยใช้เวลาในการทดลองสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ 3 แผน คือ แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง คำประสม 3 คาบ แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง คำซ้อน 2 คาบ และ แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง คำซ้ำ 2 คาบ รวม 7 คาบ คาบละ 50 นาที โดยทดลองสอนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดนิยาม ขอบเขต หรือความหมายของศัพท์เฉพาะต่างๆ ไว้ดังนี้

1. การเรียนรู้แบบร่วมมือกัน (Cooperative Learning) หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มย่อย แต่ละกลุ่มประกอบด้วย สมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกัน แต่ละคนต้องมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ เพื่อความสำเร็จของกลุ่ม เป็นการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างผู้เรียน และพัฒนาทักษะทางสังคมไปด้วย ทำให้ผู้เรียนดึงศักยภาพที่มีอยู่ในตัวเองออกมาใช้ได้เหมาะสม เกิดความภาคภูมิใจในตนเอง มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในกลุ่ม

2. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก หมายถึง การจัดกลุ่มของผู้เรียนจำนวน 4-5 คน ซึ่งคละความสามารถทั้ง เก่ง ปานกลาง อ่อน โดยดูจากคะแนนผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เมื่อได้ทีมแล้วต้องมีการฝึกฝนร่วมกันช่วยเหลือกัน มีการ

แข่งขันระหว่างกลุ่มและประเมินผลด้วยการรวมคะแนนกลุ่มเป็นความสำเร็จของกลุ่ม มีขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด 5 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม การจัดกลุ่มของผู้เรียนจำนวน 5 คน ซึ่งคละความสามารถทั้ง เก่ง ปานกลาง อ่อนซึ่งมีการแบ่งผู้เรียนตามสี แดง (เก่ง 1) เหลือง (เก่ง 2) เขียว (ปานกลาง1) ฟ้า (ปานกลาง 2) ชมพู (อ่อน1) เตรียมเนื้อหา ใบความรู้ ใบงาน กระดาษคำตอบ กระดาษบันทึกคะแนน และจัดโต๊ะ

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน จัดการเรียนรู้ รวมถึงแนะนำวิธีการเรียนรู้

ขั้นที่ 3 ขั้นกิจกรรมกลุ่ม การใช้แบบฝึก

ขั้นที่ 4 ขั้นการแข่งขัน (TGT)

ขั้นที่ 5 ขั้นการประเมินผลและมอบรางวัล

3. แบบฝึก หมายถึง สื่อการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อใช้ฝึกฝนผู้เรียนให้เกิดความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการสร้างคำในภาษาไทย ประกอบด้วย คำนำ วัตถุประสงค์ คำชี้แจงในการใช้แบบฝึก กิจกรรมและการวัดผล แบบฝึกมีทั้งหมด 3 ชุด ได้แก่ แบบฝึกเรื่องคำประสม แบบฝึกเรื่องคำซ้อน แบบฝึกเรื่องคำซ้ำ

4. การสร้างคำในภาษาไทย หมายถึง การเพิ่มคำใหม่ให้มีใช้มากขึ้นในภาษา มีการสร้างหลายวิธี ได้แก่ การประสมคำ การซ้อนคำ และการซ้ำคำ คำที่เกิดจากการสร้างคำด้วยวิธีเหล่านี้เรียกว่า คำประสม คำซ้อน และคำซ้ำ

5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย หมายถึง คะแนนความสามารถในการเรียนรู้ เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย ที่วัดได้จากคะแนนการทำแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

6. ความคิดเห็นของนักเรียน หมายถึง ความนึกคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ในด้านด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้ซึ่งวัดจากการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

7. นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย นครปฐม (พระตำหนักสวนกุหลาบมัธยม)

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ผู้สอนได้แนวทางในการสร้างแบบฝึกที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
2. ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในหลักการใช้ภาษาไทย เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย และสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้อง
3. ผู้สอนได้แนวทางในการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก” ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และ หลักสูตรโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย นครปฐม (พระตำหนักสวนกุหลาบมัธยม) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
2. การสร้างคำในภาษาไทย
 - 2.1 คำประสม
 - 2.1.1 ความหมายของคำประสม
 - 2.1.2 ลักษณะของคำประสม
 - 2.1.3 วิธีสร้างคำประสม
 - 2.2 คำซ้ำ
 - 2.2.1 ความหมายของคำซ้ำ
 - 2.2.2 ประเภทของคำซ้ำ
 - 2.2.3 ลักษณะของคำซ้ำ
 - 2.3 คำซ้อน
 - 2.3.1 ความหมายของคำซ้อน
 - 2.3.2 ประเภทของคำซ้อน
 - 2.3.3 ลักษณะของคำซ้อน
3. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT
 - 3.1 การเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning)
 - 3.2 ความหมายของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT
 - 3.3 การเตรียมการในการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT
 - 3.4 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT

4. แบบฝึก

4.1 ความหมายของแบบฝึก

4.2 ลักษณะของแบบฝึกที่ดี

4.3 หลักจิตวิทยาที่ใช้ในการสร้างแบบฝึก

4.4 ขั้นตอนในการสร้างแบบฝึก

4.5 ประโยชน์ของแบบฝึก

4.6 การกำหนดเกณฑ์และการหาประสิทธิภาพของแบบฝึก

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยในประเทศ

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

**หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และ
หลักสูตรโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย นครปฐม (พระตำหนักสวนกุหลาบมัธยม) กลุ่มสาระ
การเรียนรู้ภาษาไทย**

**หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทย**

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552 : กระทรวงศึกษาธิการ) หลักสูตร
แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จัดทำขึ้นเพื่อนำไปใช้เป็นกรอบและทิศทางใน
การพัฒนาหลักสูตร และจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยทุกคนในระดับการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน ให้มีคุณภาพด้านความรู้ และทักษะที่จำเป็นสำหรับใช้เป็นเครื่องมือในการดำรงชีวิตใน
สังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง และแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยได้
กล่าวถึงหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ดังนี้

ทำไมต้องเรียนภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็น
เอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร
เพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจธุระ การงาน และ
ดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้
ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์
วิจารณ์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์
เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อ

แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่ การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงาน การศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟัง และดูอย่างมี วิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณ และสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษา และ หลักภาษาไทยการเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษาและรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจ และแสดงความคิดเห็น วิจารณ์วรรณคดี และวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตารางที่ 2 ตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของ ภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.1	1. อธิบายลักษณะของเสียงในภาษาไทย	เสียงในภาษาไทย
	2. สร้างคำในภาษาไทย	การสร้างคำ คำประสม คำซ้ำ คำซ้อน คำพ้อง
	3. วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค	ชนิดและหน้าที่ของคำ
	4. วิเคราะห์ความแตกต่างของภาษาพูดและภาษาเขียน	ภาษาพูด ภาษาเขียน
	5. แต่งบทร้อยกรอง	กาพย์ยานี 11
	6. จำแนกและใช้สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต	สำนวน คำพังเพยและสุภาษิต

ที่มา : ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช, 2551

คุณภาพผู้เรียนเมื่อเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง เข้าใจ ความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย จับใจความสำคัญและรายละเอียดของสิ่งที่อ่าน แสดง ความคิดเห็นและข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด ย่อความ เขียนรายงานจาก สิ่งที่อ่านได้ วิเคราะห์ วิจาร์ณ อย่างมีเหตุผล ลำดับความอย่างมีขั้นตอนและ ความเป็นไปได้ของเรื่องที่อ่าน รวมทั้งประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน

2. เขียนสื่อสารด้วยลายมือที่อ่านง่ายชัดเจน ใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องเหมาะสมตามระดับ ภาษาเขียนคำขวัญ คำคม คำอวยพรในโอกาสต่างๆ โฆษณา คติพจน์ สุนทรพจน์ ชิวประวัติ อัตชีวประวัติและประสบการณ์ต่างๆ เขียนย่อความ จดหมายกิจธุระ แบบกรอกสมัครงาน เขียน วิเคราะห์ วิจาร์ณ และแสดงความรู้ความคิดหรือโต้แย้งอย่างมีเหตุผล ตลอดจนเขียนรายงาน การศึกษาค้นคว้าและเขียนโครงการ

3. พุดแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ วิจาร์ณ ประเมินสิ่งที่ได้จากการฟังและดู นำข้อคิด ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบ มีศิลปะในการพุด พุดในโอกาสต่างๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ และพุดโน้มน้าวอย่างมีเหตุผลน่าเชื่อถือ รวมทั้งมีมารยาทในการฟัง ดู และพุด

4. เข้าใจและใช้คำราชาศัพท์ คำบาลีสันสกฤต คำภาษาต่างประเทศอื่นๆ คำทับศัพท์ และศัพท์บัญญัติในภาษาไทย วิเคราะห์ความแตกต่างในภาษาพุด ภาษาเขียน โครงสร้างของประโยค รวม ประโยคซ้อน ลักษณะภาษาที่เป็นทางการ กึ่งทางการและไม่เป็นทางการ และแต่งบทร้อยกรอง ประเภทกลอนสุภาพ กาพย์ และโคลงสี่สุภาพ

5. สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน วิเคราะห์ตัวละครสำคัญ วิถีชีวิตไทย และ คุณค่าที่ได้รับจากวรรณคดีวรรณกรรมและบทอาขยาน พร้อมทั้งสรุปความรู้ข้อคิดเพื่อนำไป ประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
 - 1.1 เป็นพลเมืองที่ดีของชาติ
 - 1.2 ดำรงไว้ซึ่งความเป็นไทย
 - 1.3 ศรัทธา ยึดมั่น และปฏิบัติตนตามหลักศาสนา
 - 1.4 เคารพเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์

2. ซื่อสัตย์สุจริต

2.1 ประพฤติตรงตามความเป็นจริงต่อตนเองทั้งกาย และวาจา ใจ

2.2 ประพฤติตรงตามเป็นจริงต่อผู้อื่นทั้ง กาย วาจา ใจ

3. มีวินัย

3.1 ประพฤติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบข้อบังคับของครอบครัว โรงเรียนและสังคม

4. ใฝ่เรียนรู้

4.1 ตั้งใจเพียรพยายามในการเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้

4.2 แสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนด้วยการ

เลือกใช้สื่ออย่างเหมาะสม สรุปเป็นองค์ความรู้ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

5. อยู่อย่างพอเพียง

5.1 ดำเนินชีวิตอย่างพอประมาณ มีเหตุผล รอบคอบ มีคุณธรรม

5.2 มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ปรับตัวเพื่ออยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

6. มุ่งมั่นในการทำงาน

6.1 ตั้งใจและรับผิดชอบในหน้าที่การงาน

6.2 ทำงานด้วยเพียรพยายามและอดทนเพื่อให้สำเร็จตามเป้าหมาย

7. รักความเป็นไทย

7.1 ภาคภูมิใจในขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรมไทย และมีความกตัญญู

กตเวที

7.2 เห็นคุณค่าและใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

7.3 อนุรักษ์และสืบทอดภูมิปัญญาไทย

8. มีจิตสาธารณะ

8.1 ช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจโดยไม่หวังผลตอบแทน

8.2 เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชน และสังคม

หลักสูตรโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย นครปฐม(พระตำหนักสวนกุหลาบมัธยม)

โครงสร้างรายวิชาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย นครปฐม (พระตำหนักสวนกุหลาบมัธยม)

มัธยมศึกษาตอนต้น

รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน

- ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ท 21101	ภาษาไทยพื้นฐาน	3 คาบ/สัปดาห์	จำนวน 1.5 หน่วยกิต
ท 21102	ภาษาไทยพื้นฐาน	3 คาบ/สัปดาห์	จำนวน 1.5 หน่วยกิต

- ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ท 22101	ภาษาไทยพื้นฐาน	3 คาบ/สัปดาห์	จำนวน 1.5 หน่วยกิต
ท 22102	ภาษาไทยพื้นฐาน	3 คาบ/สัปดาห์	จำนวน 1.5 หน่วยกิต

- ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ท 23101	ภาษาไทยพื้นฐาน	3 คาบ/สัปดาห์	จำนวน 1.5 หน่วยกิต
ท 23102	ภาษาไทยพื้นฐาน	3 คาบ/สัปดาห์	จำนวน 1.5 หน่วยกิต

รายวิชาภาษาไทยเพิ่มเติม

- ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3

ท 20201	การเขียน	2 คาบ/สัปดาห์	จำนวน 1.0 หน่วยกิต
ท 20202	การเขียนเชิงสร้างสรรค์	2 คาบ/สัปดาห์	จำนวน 1.0 หน่วยกิต
ท 20203	เสริมทักษะภาษา	2 คาบ/สัปดาห์	จำนวน 1.0 หน่วยกิต
ท 20204	วรรณกรรมภูมิปัญญา	2 คาบ/สัปดาห์	จำนวน 1.0 หน่วยกิต
ท 20205	การอ่านและพิจารณาหนังสือ	2 คาบ/สัปดาห์	จำนวน 1.0 หน่วยกิต
ท 20206	ไทยทัศน์	2 คาบ/สัปดาห์	จำนวน 1.0 หน่วยกิต

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษา การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว ร้อยกรอง จับใจความสำคัญ และพูดสรุปใจความสำคัญจากวรรณคดี วรรณกรรม หรือเรื่องที่ฟังและดู สามารถเขียน และพูดแสดงข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์ จากงานเขียนประเภทซึ้งกินใจ โอบอ้อมอารี อธิบายคำที่มีหลายความหมาย และตีความคำยาก วิเคราะห์และอธิบายคุณค่าจากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรม มีมารยาทในการอ่าน เขียนบรรยายประสบการณ์ ตามแนวคิดของหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เขียนเรียงความ มีมารยาทในการเขียน พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษา มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด สร้างคำในภาษาไทย วิเคราะห์ความแตกต่างของภาษาพูด และภาษาเขียน แต่งภาพยนตร์สั้น 11 ท่อน จำ บทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจวิเคราะห์วรรณคดีวรรณกรรม สามารถนำความรู้และข้อคิดมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

โดยใช้การฝึกปฏิบัติกระบวนการอ่านคิดวิเคราะห์ กระบวนการสืบค้นข้อมูล การอภิปราย กิจกรรมกลุ่ม เพื่อให้เกิดความรู้ และความเข้าใจ และกระบวนการเสริมทักษะของผู้เรียนทางด้าน การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาไทย

เพื่อเห็นคุณค่าในการสื่อสาร และวรรณคดีวรรณกรรมไทย สามารถอ่าน เขียน ฟัง ดู และพูด มีความเข้าใจในหลักภาษาไทยแสดงออกซึ่งการแก้ปัญหา สามารถใช้เทคโนโลยี ตลอดจนเห็นคุณค่า สามารถนำความรู้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน และมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ตัวชี้วัด

ท 1.1 ม.1/1,ม.1/2,ม.1/3,ม.1/4,ม.1/6,ม.1/8,ม.1/9

ท 2.1 ม.1/3,ม.1/4,ม.1/6,ม.1/8,ม.1/9

ท 3.1 ม.1/1,ม.1/3,ม.1/4,ม.1/5,ม.1/6

ท 4.1 ม.1/2,ม.1/4,ม.1/5

ท 5.1 ม.1/1,ม.1/2,ม.1/3,ม.1/4,ม.1/5

รวม 25 ตัวชี้วัด

ตารางที่ 3 หน่วยการจัดการเรียนรู้

รหัสวิชา ท 21102 รายวิชา ภาษาไทยพื้นฐาน

หน่วยการจัดการเรียนรู้ 5 หน่วย

เวลา 60 คาบ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ภาคเรียนที่ 2

ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	เวลา (คาบ)	น้ำหนัก คะแนน
1	โคลงโลกนิติ	ท 1.1 – ม.1/1 ม.1/2 ม.1/4 ม.1/8 ม.1/9 ท 2.1 – ม.1/3 ม.1/9 ท 3.1 – ม.1/1 ม.1/3 ม.1/6 ท 4.1 – ม.1/2 ท 5.1 – ม.1/1 ม.1/2 ม.1/3 ม.1/4 ม.1/5	1. ประวัติผู้แต่ง/ที่มาของเรื่อง 2. ลักษณะคำประพันธ์ 3. เนื้อหาสาระ / คำศัพท์ 4. การแปลความ/การตีความ 5. คุณค่าของเรื่อง 6. การเขียนแสดง ความคิดเห็น 7. การพูดแสดงความคิดเห็น 8. การสร้างคำในภาษาไทย	15	20
2	กาพย์พระไชยสุริยา	ท 1.1 – ม.1/1 ม.1/2 ม.1/4 ม.1/8 ม.1/9 ท 2.1 – ม.1/4 ม.1/6 ม.1/9 ท 3.1 – ม.1/1 ม.1/3 ม.1/6 ท 4.1 – ม.1/4 ม.1/5 ท 5.1 – ม.1/1 ม.1/2 ม.1/3 ม.1/4	1. ประวัติผู้แต่ง/ที่มาของเรื่อง 2. ลักษณะคำประพันธ์ 3. เนื้อหาสาระ / คำศัพท์ 4. การแปลความ/การตีความ 5. คุณค่าของเรื่อง 6. การเขียนย่อความ/ เรียงความ 7. การแต่งบทร้อยกรอง	14	15

ตารางที่ 3 หน่วยการจัดการเรียนรู้ (ต่อ)

ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	เวลา (คาบ)	น้ำหนัก คะแนน
3	ภาพย์แห่งชม เครื่องควาหวาน	ท 1.1 – ม.1/2 ม.1/3 ม.1/6 ม.1/8 ม.1/9 ท 2.1 – ม.1/8 ม.1/9 ท 3.1 – ม.1/4 ม.1/5 ม.1/6 ท 4.1 – ม.1/4 ม.1/5 ท 5.1 – ม.1/1 ม.1/2 ม.1/3 ม.1/4 ม.1/5	1. ประวัติผู้แต่ง/ที่มาของเรื่อง 2. ลักษณะคำประพันธ์ 3. เนื้อหาสาระ / คำศัพท์ 4. การแปลความ/การตีความ 5. คุณค่าของเรื่อง 6. พุดรายงานเรื่องที่ศึกษา ค้นคว้าจากการฟัง การดู และ การสนทนา	12	10
4	นิทานพื้นบ้าน	ท 1.1 – ม.1/2 ม.1/3 ม.1/4 ม.1/8 ม.1/9 ท 2.1 – ม.1/6 ม.1/8 ม.1/9 ท 3.1 – ม.1/3 ม.1/6 ท 5.1 – ม.1/1 ม.1/2 ม.1/3 ม.1/4	1. ประเภทของนิทานพื้นบ้าน 2. การตีความ/คำศัพท์/ สรุปความ 3. คุณค่าของนิทานพื้นบ้าน 4. การเขียนรายงานโครงงาน 5. การพุดรายงานเรื่องที่ ศึกษาค้นคว้า	17	15
5	ทดสอบ ปลายภาคเรียน		สอบปลายภาคเรียนที่ 2	1	20
เวลาเรียนรวม				60	100

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เนื้อหาในหน่วยที่ 1 โคลงโลกนิติ มาตรฐาน ท 4.1 ตัวชี้วัด ม.
1/2 สาระการเรียนรู้เรื่องที่ 8 การสร้างคำในภาษาไทย จำนวน 7 คาบ

การสร้างคำในภาษาไทย

การสร้างคำ คือ การเพิ่มคำใหม่ให้มีใช้มากขึ้นในภาษา ซึ่งคำไทยที่มีใช้มาแต่ดั้งเดิมเป็นคำพยางค์เดียว หรือภาษาคำโดดมีความหมายในตัว เช่น พ่อ แม่ ปู่ ย่า พี่ น้อง กิน เล่น เป็นต้น ต่อมาวิถีชีวิตเปลี่ยนไป รวมทั้งมีการติดต่อและรับเทคนิควิทยาการจากต่างประเทศทั้งในการศึกษาและการทำงาน ทำให้มีคำไม่เพียงพอในการสื่อความหมายตามต้องการ จึงจำเป็นต้องมีสร้างคำเพิ่มขึ้นให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว (รสริน ดิษฐบรรจง, 2555 : 30) ซึ่งมีการสร้างหลายวิธี ได้แก่ การประสมคำ การซ้ำคำ และการซ้อนคำ คำที่เกิดจากการสร้างคำด้วยวิธีเหล่านี้เรียกว่า คำประสม คำซ้อน และคำซ้ำ

1. คำประสม

1.1 ความหมายของคำประสม

การประสมคำเป็นวิธีการสร้างคำแบบหนึ่งเพื่อให้มีคำใหม่ไว้ใช้ในภาษาเพิ่มขึ้น มีนักวิชาการให้ความหมายของคำประสมไว้ดังนี้

พระยาอุปกิตศิลปสาร (2544 : 60) ได้ให้ความหมายไว้ว่า คำประสม คือ คำที่นำคำมูลมาประสมกันเข้าตั้งเป็นอีกคำหนึ่ง เรียกว่า คำประสม เช่น คำมูล “แม่” กับ “น้ำ” รวมกันเข้าเป็นคำประสมว่า “แม่น้ำ” หมายความว่า ทางน้ำใหญ่

สมถวิล วิเศษสมบัติ (2544 : 171) ได้ให้ความหมายไว้ว่า คำประสม คือคำมูลรวมกันเป็นคำประสมแล้วเกิดความหมายใหม่ แต่ยังคงมีเค้าความหมายของคำเดิมอยู่บ้าง เช่น ลูกน้ำ เรือหางยาว แม่ทัพ พ่อตา เป็นต้น

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ และคณะ (2550 : 26) ได้ให้ความหมายไว้ว่า คำประสมเป็นคำที่สร้างขึ้นใหม่โดยการนำเอาคำมูลตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปมารวมกัน เกิดเป็นคำใหม่ ความหมายใหม่โดยอาจมีเค้าความหมายเดิมหรือมีความหมายเปลี่ยนไป

ฟองจันทร์ สุขยิ่ง และคณะ (2552 : 112), วันเพ็ญ เทพโสภา (2553 : 48) รวมถึง รสริน ดิษฐบรรจง (2555 : 33) ได้ให้ความหมายของคำประสมไว้สอดคล้องกันดังนี้ คำประสม คือ คำที่เกิดจากคำมูลตั้งแต่สองคำขึ้นไปมาประสมกันเป็นคำใหม่ มีความหมายใหม่ หรือมีความหมายคงเค้าคำเดิมเหลืออยู่บ้าง อาจเกิดจากคำไทยกับคำไทยประสมกัน หรือเกิดจากคำไทยกับคำภาษาอื่นประสมกันก็ได้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 (2556 : 259) ได้ให้ความหมายของคำประสมไว้ว่า คำประสม หมายถึง (นาม) คำที่เกิดจากการนำคำมูลที่เกิดอิสระได้ตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปมาประสมกัน แล้วกลายเป็นคำใหม่ที่มีความหมายขึ้นมาอีกคำหนึ่ง เช่น ลูกเสือ ลูกน้ำ แยกยาม

กำชัย ทองหล่อ (2556 : 210) ได้ให้ความหมายของคำประสมว่า คำประสม คือ คำมูลตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปรวมกันเป็นคำเดียว เรียกว่า คำประสม

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2558 : 83) และนาวิณี หล้าประเสริฐ และคณะ (2558 : 18) ได้ให้ความหมายของคำประสมไว้ว่า คำประสม หมายถึง คำที่เกิดจากการนำ คำที่มีความหมายต่างกันอย่างน้อย 2 คำมารวมกัน เกิดเป็นคำใหม่คำหนึ่ง มีความหมายใหม่ หรือ ยังคงมีเค้าความหมายของคำเดิม

จากความหมายที่มีผู้ให้ไว้ข้างต้น สรุปได้ว่า คำประสม หมายถึง การสร้างคำขึ้นใหม่โดยการนำคำมูลตั้งแต่สองคำขึ้นไป มารวมกันแล้วเกิดเป็นคำใหม่มีความหมายเปลี่ยนแปลงไป หรือ มีเค้าความหมายเดิมอยู่คำมูลที่นำมารวมกันอาจเป็นคำไทยแท้หรือคำที่มาจากภาษาต่างประเทศก็ได้

1.2 ลักษณะของคำประสม

ลักษณะของคำประสมได้มีผู้ให้ข้อสังเกตเกี่ยวกับลักษณะของคำประสม ดังนี้

พระยาอุปกิตศิลปสาร (2544 : 60) ได้อธิบายว่า คำมูลเป็นคำเดี่ยวโดดๆ จะมาจากภาษาอื่นหรือเป็นคำไทย เมื่อเอาคำมูลมาประสมกันก็เป็นคำประสม พระยาอุปกิตศิลปสารได้อธิบายลักษณะของคำประสมไว้ 5 ลักษณะ ดังนี้

1. คำประสมที่เอาคำมูลมีเนื้อความต่าง ๆ มาประสมกันเข้า มีใจความเป็นอย่างหนึ่ง เช่น คำมูล “หาง” ส่วนท้ายของสัตว์กับ “เสื่อ” สัตว์ชนิดหนึ่ง รวมเป็นคำประสมว่า “หางเสื่อ”

2. คำประสมที่เอาคำมูลหลายคำมารวมกันเป็นคำเดียวมีเนื้อความผิดจากเดิม เช่น ดีชิง สู้ขอ ยินดี ฯลฯ

3. คำประสมที่เอาคำมูลมีรูปหรือเนื้อความซ้ำกันมารวมเป็นคำเดียว คำเหล่านี้บางทีก็มีเนื้อความคล้ายกับคำมูลเดิม บางทีก็เพี้ยนออกไปบ้างเล็กน้อย เช่น ดำๆ แดงๆ เร็วๆ ซ้ำๆ และอีกอย่างหนึ่งใช้คำมูลรูปไม่เหมือนกัน แต่เนื้อความอย่างเดียวกันรวมกันเข้าเป็นคำประสม ซึ่งมีความหมายต่างออกไปโดยมาก เช่น ถ้อยคำ ดูแล ว่ากล่าว เป็นต้น

4. คำประสมที่ย่อมาจากใจความมาก คำพวกนี้มีลักษณะคล้ายกับที่เรียกว่า ‘คำสมาส’ หรือ ‘ตัดทอน’ ในภาษาบาลี เพราะเป็นคำย่ออย่างเดียวกัน เช่น “ชาวป่า” ย่อมาจาก “คนอยู่ในป่า” “ชาววัง” ย่อมาจาก “คนอยู่ในวัง” เป็นต้น รวมทั้งคำอาการนามที่มีคำว่า “การ” หรือ “ความ” นำหน้า เช่น การกิน ความคิด เป็นต้น

5. คำประสมที่มาจากคำสมาสของภาษาบาลี สันสกฤต เช่น ราชกุมาร (ลูกหลวง) เศรษฐีภริยา (เมียเศรษฐี) ฯลฯ คำสมาสของบาลีและสันสกฤตนั้น ก็นับเข้าในพวกคำประสมพวกหนึ่ง ข้อสังเกต มีคำหลายคำรวมกันเข้าเป็นกลุ่มหนึ่งๆ แต่ไม่ใช่คำประสม เพราะคำ

เหล่านี้ต่างก็ประกอบกันได้ความตามรูปเดิม เช่น ตาบอด ตาข้างหนึ่งบอด ตาข้างหนึ่งเป็นต้อ กลุ่มของคำเหล่านี้เรียกว่า “วลี” หาใช่คำประสมไม่

เสนีย์ วิลาวรรณ (2548 : 5) ได้กล่าวถึงลักษณะของคำประสมไว้ดังนี้

1. เกิดจากคำมูลตั้งแต่ 2 คำขึ้นไป เช่น ดาวเทียม สะพานลอย ภูเขาไฟ เป็นต้น
 2. เกิดจากคำมูลที่มาจากภาษาใดก็ได้ เช่น
 - คำไทยแท้ : ม้าเร็ว ลูกน้ำ ทางด่วน
 - คำไทยแท้+คำภาษาอื่น : การเล่น ราชวัง ผลไม้
 - คำที่มาจากภาษาอื่น : การศึกษา การแพทย์ ผลผลิต
 3. เกิดจากคำมูลที่มีความหมายต่างกัน เมื่อเป็นคำประสมจะเกิดความหมายใหม่ต่างกับคำมูลเดิมแต่มีเค้าความหมายเดิม เช่น
 - ดาวเทียม หมายถึง ยานชนิดหนึ่งโคจรไปในอวกาศได้อย่างดาว แต่ไม่ใช่ดาวจริงๆ
 - ม้าเร็ว หมายถึง คนที่ขี่ม้าซึ่งทำหน้าที่เดินข่าวสืบเหตุการณ์ของข้าศึกแล้วรีบแจ้งแก่ กองทัพ
 - ลูกน้ำ หมายถึง ลูกของยุงที่อาศัยอยู่ในน้ำ
 4. เกิดจากคำตั้งซึ่งเป็นคำย่อของกลุ่มคำที่มีความหมายกว้าง เช่น นัก การ ความ ชาว ช่าง เครื่อง ผู้ ที่ ของ หมอ เช่น นักเรียน การเรียน ความคิด ชาวนา ช่างไม้ เครื่องจักร ผู้ใหญ่ ที่อยู่ ของขวัญ หมอลำ เป็นต้น
 5. เกิดจากคำมูลที่มีความหมายหลัก หรือที่เรียกว่าคำตั้ง อยู่ต้นคำมูลที่เป็นคำขยายอยู่หลัง เช่น การศึกษา คำตั้ง คือ การ คำขยาย คือ ศึกษา เป็นต้น
 6. เกิดจากคำมูล ทำหน้าที่เป็นคำชนิดต่างๆ เช่น ทำหน้าที่เป็นนาม สรรพนาม กริยา วิเศษณ์ หรือบุพบท เช่น
 - คำไทยกับคำไทย : ครอบครัว หัวใจ แปรงสีฟัน ยาดับกลิ่น ใจดี น่าเอ็นดู เป็นต้น
 - คำไทยกับคำที่มาจากภาษาต่างประเทศ : น้ำซูป เข็มทิศ ผู้พิพากษา โซดาไฟ เป็นต้น
- จากลักษณะของคำประสมที่กล่าวมาสรุปได้ว่า คำประสมนั้นเกิดจากคำมูลตั้งแต่สองคำขึ้นไป ซึ่งคำมูลนี้อาจเป็นคำภาษาไทยแท้ หรือคำที่มาจากภาษาอื่นก็ได้ อาจเป็นคำที่มีความหมายคล้ายเดิมหรือเปลี่ยนไปก็ได้ เกิดจากคำตั้งซึ่งเป็นคำย่อของคำที่มีความหมายกว้างได้ รวมถึงมีคำมูลที่เป็นคำตั้งและคำขยายต่อท้ายได้ คำมูลเหล่านี้สามารถที่จะทำหน้าที่เป็นคำชนิดต่างๆ ได้คือเปลี่ยนไปตามแต่การประสมคำเข้าด้วยกัน

1.3 วิธีสร้างคำประสม

วิธีสร้างคำประสมนั้นสามารถสร้างได้หลายวิธี และสามารถสร้างได้จากคำชนิดต่างๆ ซึ่งมีนักวิชาการได้ให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีสร้างคำประสม ดังนี้

บรรจบ พันธุมธธา (2543 : 80-90) ได้กล่าวว่าคำประสมที่สร้างมีลักษณะต่างๆ ตามการใช้ แยกได้เป็น ที่ใช้เป็นคำนาม คำกริยา และคำวิเศษณ์ คำประสมที่ใช้เป็นคำนาม ส่วนมาก คำตัวตั้งเป็นคำนามที่เป็นคำอื่นก็มีบ้าง คำประสมประเภทนี้ใช้เป็นชื่อสิ่งต่างๆ ที่มีความหมายจำกัด จำเพาะพอเอ่ยชื่อขึ้น ย่อมเป็นที่รับรู้ว่าเป็นชื่อของอะไรหากคำนั้นเป็นที่ยอมรับใช้กันทั่วไปแล้ว

คำตัวตั้งเป็นนามและคำขยายเป็นวิเศษณ์ ได้แก่

- มด+แดง คือ มดชนิดหนึ่งตัวสีแดง ไม่ใช่มดตัวสีแดงทุกๆ ไป อาจเติมต่อเป็น มด+แดง+ไฟ ก็ได้เป็นการบอกประเภทย่อยของ มดแดง ลงไปอีกทีหนึ่ง

- รถ+เร็ว คือ รถไฟที่เร็วกว่าธรรมดาเพราะไม่ได้หยุดแวะทุกสถานี

- น้ำ+แข็ง คือ น้ำชนิดหนึ่งที่แข็งเป็นก้อนด้วยความเย็นจัดตามธรรมชาติ หรือ ทำขึ้น ที่เราใช้อยู่ทุกวัน หมายถึง น้ำที่แข็งเป็นก้อนด้วยกรรมวิธีอย่างหนึ่ง

คำประสมลักษณะนี้มุ่งบอกลักษณะของสิ่งนั้นๆ ยิ่งกว่าอื่น จึงใช้คำขยายเป็นคำวิเศษณ์

คำตัวตั้งเป็นคำนาม คำขยายเป็นกริยา บางทีมีกรรมมารับด้วย ได้แก่

- ผ้า+ไหว คือ ผ้าสำหรับไหวที่ฝ่ายชายนำไปให้แก่ญาติผู้ใหญ่ฝ่ายหญิง เพื่อแสดงความเคารพในเวลาแต่งงาน

- ไม้+เท้า คือ ไม้สำหรับเท้าเพื่อยันตัว

- โต๊ะ+กิน+ข้าว คือ โต๊ะสำหรับกินข้าว

คำตัวตั้งเป็นคำนาม คำขยายเป็นคำนามด้วยกัน ได้แก่

- เรือน+ตัน+ไม้ คือ เรือนที่ไว้ตันไม้ไม่ให้โดนแดดมาก

- เก้าอี้+ดนตรี คือ การเล่นซิงเกิ้ลมีดนตรีประกอบเป็นสัญญาณ

- คน+ไข้ คือ คนที่เจ็บไข้ได้ป่วย อยู่ในความดูแลของแพทย์พยาบาล

- แกง+ไก่อ คือ แกงเผ็ดที่ใส่ไก่ ไม่ใช่แกงที่ใส่ไก่ทุกๆ ไป

คำตัวตั้งเป็นคำนาม คำขยายเป็นบุรพบท ได้แก่

- คน+กลาง คือ คนที่ไม่เข้าข้างฝ่ายใด คนที่ติดต่อระหว่างผู้ซื้อกับผู้ขาย

- ความ+ใน คือ เรื่องส่วนตัวซึ่งรู้จักกันในระหว่างคนสนิทกัน 2-3 คน

- เมือง+นอก คือ ต่างประเทศ มักหมายถึงยุโรป อเมริกา

- ฝ่าย+หน้า คือ เจ้านายและข้าราชการที่ไม่ใช่ฝ่ายใน

- ความ+หลัง คือ เรื่องที่ผ่านมาแล้วของแต่ละคน

- เบี้ย+ล่าง คือ อยู่ใต้อำนาจ

คำประสมลักษณะนี้ย่อมมีความหมายทั้งหมดลงในคำคำเดียว

คำตัวตั้งที่ไม่ใช่คำนาม และคำขยายก็ไม่จำกัด

อาจเป็นเพราะพูดไม่เต็มความคำนามที่เป็นคำตัวตั้งจึงหายไป กลายเป็นคำกริยาบ้าง คำวิเศษณ์บ้าง เป็นตัวตั้ง ได้แก่

- ต้ม+ยำ/ ต้ม+ส้ม/ ต้ม+ซ่า เป็นชื่อแกงแต่ละอย่าง มีลักษณะต่างๆ กัน เดิมน่าจะมีคำว่า แกง อยู่ด้วย เพราะขณะนี้ยังมีอีกมาก ที่พูด แกงต้มยำ แกงต้มส้ม แกง(ไก่)ต้มซ่า

- เรียง+เบอร์ คือ ใบตรวจเลขสลากกินแบ่งของรัฐบาลที่มีเบอร์เรียงๆกันไป เดิมคงจะมีคำ ใบ อยู่ด้วย

- พิมพ์+ติด คือ เครื่องพิมพ์ติด คำ เครื่อง หายไป แต่ที่ยังใช้เครื่อง ด้วยก็มี

- สาม+ล้อ คือ รถสามล้อ คำ รถจะหายไปใภายหลังเช่นเดียวกัน

คำประสมที่ใช้เป็นคำคุณศัพท์ คำตัวตั้งอาจเป็นคำนาม คำกริยา หรือ คำวิเศษณ์ ก็ได้ เมื่อประสมแล้วใช้ในความหมายธรรมดาก็ได้ใช้ในความหมายเชิงอุปมาก็ได้ ส่วนมากใช้เป็นวิเศษณ์ ขยายนาม ที่ใช้ขยายกริยาก็มีบ้าง

1. คำตัวตั้งเป็นนามและคำขยายเป็นคำคุณศัพท์หรืออื่นๆ เช่น

- ชั้นต่ำ ขยายนาม เช่น คน เป็น คนชั้นต่ำ

- ลิ่นวัว ขยายนาม เช่น สตุ เป็น สตุลิ่นวัว

- สันสูง ขยายนาม เช่น ร่องเท้า เป็น ร่องเท้าสันสูง

2. คำตัวตั้งเป็นกริยาและคำขยายเป็นคำนามหรืออื่นๆ เช่น

- ก้นเป็อน ขยายนาม เช่น ผ้า เป็น ผ้าก้นเป็อน

- ผาขน ขยายนาม เช่น ระยะ เป็น ระยะผาขน คือระยะประชิดตัว

- กำลังกิน ขยายนาม เช่น มะม่วง เป็น มะม่วงกำลังกิน หรือใช้กำลัง

กินกำลังนอน เช่น เต็กวัยกำลังกินกำลังนอน

3. คำตัวตั้งเป็นคำวิเศษณ์และคำขยายเป็นคำนามและอื่น ๆ เช่น หลายใจ ใช้ขยาย คน เป็น คนหลายใจ มีความมุ่งหมายเชิงอุปมาว่า เปลี่ยนใจ หรือ เปลี่ยนคนรักบ่อยๆ สองหัว ใช้ขยาย นก เป็น นกสองหัว มีความหมายเชิงอุปมาว่า คนที่เข้าทั้งสองข้าง

4. คำตัวตั้งเป็นบุรพบทและคำขยายเป็นคำนามหรืออื่น ๆ เช่น กลางบ้าน ใช้ขยาย ยา เป็น ยากลางบ้าน คือ ยาที่ชาวบ้านเชื่อถือกันเอง ข้างถนน ใช้ขยาย เด็ก เป็น เด็กข้างถนน คือ เด็กที่ไม่มีพ่อแม่เอาใจใส่ นอกครู ใช้ขยาย หัวล้าน เป็น หัวล้านนอกครู ไม่ประพฤติตามแบบ

คำประสมใช้เป็นคำคุณศัพท์หรือคำนาม มีความหมายในเชิงอุปมา ดังนี้

1) คำตัวตั้งเป็นคำนามชื่ออวัยวะของร่างกาย คำขยายเป็นคำนาม กริยา หรือคุณศัพท์ ความหมายของคำที่ประสมแล้วมีอุปมาเปรียบเทียบดุจดั่งสิ่งนั้นๆ มีลักษณะหรืออาการอย่างนั้น ที่ใช้เป็นชื่อต้นไม่มีเป็นอันมาก แสดงว่ามีลักษณะเหมือนสิ่งนั้นๆ ดังนี้

หัว ได้แก่ หัวนอก หัวไม้ หัวเรือใหญ่ หัวหน้า หัวพุ่งหัวมัน หัวแข็ง หัวอ่อน

หน้า ได้แก่ หน้าม้า หน้าเป็น หน้าตาย หน้าหนา หน้าบาง

ปาก ได้แก่ ปากกา ปากไก่ ปากฉลาม ปากเปิด ปากแข็ง ปากตลาด

2) คำตัวตั้งเป็นคำนามอื่นๆ ที่มีลักษณะอันจะนำมาใช้เป็นอุปมาเปรียบเทียบได้ คำขยายเป็นคำกริยาหรือคำนาม ได้แก่

ลูก มักหมายถึง สิ่งที่มีลักษณะกลมหรือที่มีลักษณะเป็นรองประกอกับสิ่งที่ใหญ่กว่าสำคัญกว่า มีคำว่า ลูกกวาด ลูกช่วง ลูกชิ้น ลูกดิ่ง ลูกตุ้ม ลูกบวบ ลูกฟูก ลูกโยน ลูกคิด ลูกจ้ำง เป็นต้น

แม่ มักหมายถึง ผู้มีความสำคัญ อาจขนาดหัวหน้างาน ปกครองคน หรือหมายถึง สิ่งสำคัญว่าใหญ่กว่า มีคำว่า แม่งาน แม่ทัพ แม่บ้าน แม่สื่อ แม่เลี้ยง แม่ครัว แม่ मद แม่บท แม่ย่านาง เป็นต้น

คำประสมที่ใช้เป็นกริยา ส่วนมากใช้คำกริยาเป็นคำตัวตั้งและคำขยาย แต่ที่ใช้คำอื่นเป็นคำตัวตั้งและคำขยายก็มี ความหมายมักเป็นไปในเชิงอุปมา ดังนี้

1) คำตัวตั้งเป็นคำกริยา คำขยายเป็นกรรม มีความหมาย กำหนดใช้เป็นพิเศษเป็นที่รับรู้กัน คือยิงปืน (หรือ ยิงธนู ยิงหน้าไม้ ยิงปืนกล) หมายความว่า ยิงด้วยปืน ด้วยธนู ทำให้ลูกปืนหรือลูกธนูแล่นออกไปโดยแรงด้วยแรงส่ง ไม่ใช่ยิงไปที่ปืน อย่างยิงคน ยิงสัตว์ ตัดเสื้อ (ตัดกางเกง ตัดกระโปรง) หมายความว่า ตัดผ้าทำเป็นเสื้อ กางเกง หรือกระโปรง ไม่ใช่ตัดผ้าที่เย็บ เป็นเสื้อแล้ว ตัดถนน (ตัดทาง) ทำให้เกิดเป็นทางขึ้น ไม่ใช่ตัดทางหรือตัดถนนที่มีอยู่แล้ว เดินจักร เย็บผ้าด้วยจักร คือทำให้จักรเดิน ไม่ใช่เดินไปที่จักร

2) คำตัวตั้งเป็นคำกริยา คำขยายเป็นคำนามที่เป็นชื่ออวัยวะของร่างกาย มีความหมายไปในเชิงอุปมา ดังนี้

กริยา + ใจ = กินใจ หมายความว่า แคลงใจ สงสัย ไม่วางใจสนิท

= ตั้งใจ หมายความว่า ทำโดยเจตนา จงใจ

= ตายใจ หมายความว่า วางใจ เชื่ออย่างไม่สงสัย

3) คำตัวตั้งเป็นคำกริยา คำขยายเป็นบุรพบท ได้แก่

กินใจ หมายความว่า แหนงใจ ระวางสงสัย ไม่สนิทได้ดังเดิม

เสมอนอก หมายความว่า เอาใจใส่ช่วยอยู่ห่างๆ ภายนอก

เป็นกลาง หมายความว่า ไม่เข้าข้างใคร

4) คำตัวตั้งเป็นบุรพบท คำขยายเป็นคำนาม ได้แก่

นอกใจ หมายความว่า ประพฤติไม่ซื่อตรง เอาใจไปเพื่อแผ้วผู้อื่นนอกจาก

คู่ของตน

นอกคอก หมายความว่า ประพฤติไม่ตรงตามแบบแผนธรรมเนียม

5) คำตัวตั้งเป็นคำวิเศษณ์ คำขยายเป็นคำนามที่เป็นอวัยวะของร่างกาย

แข็งใจ หมายความว่า ทำใจให้แข็งแรง ไม่ท้อถอยเหน็ดเหนื่อย

อ่อนใจ หมายความว่า ระอา ท้อถอย

น้อยหน้า หมายความว่า ไม่เทียบหน้าคนอื่น

หนักมือ หมายความว่า รุนแรง กำเริบ

น่าสังเกตว่าคำประสมลักษณะนี้โดยมากสับหน้าสับหลังกันได้เช่น แข็งใจ-ใจ

แข็ง อ่อนใจ-ใจ

ส่วนคำในข้อ 2 ที่คำตัวตั้งเป็นกริยาและคำขยายเป็นชื่ออวัยวะ คำลักษณะนี้ สับหน้าสับหลังกันไม่ได้ เช่น ตั้งใจ นอนใจ ไม่มี ใจตั้ง ใจนอน นอกจากบางคำซึ่งนับเป็นส่วนน้อย เช่น เสียหน้า มี หน้าเสีย

6) คำตัวตั้งเป็นกริยา คำขยายก็เป็นกริยา มีความสำคัญเท่ากันเหมือนเชื่อมด้วย และ อาจสับหน้าสับหลังกันได้ คำใดอยู่ต้นถือเป็นตัวตั้ง ความสำคัญอยู่ที่นั่น คำท้ายเป็นคำขยายไป เช่น เทียวเดิน-เดินเทียว ให้หา-หาให้

7) คำตัวตั้งเป็นคำกริยา คำขยายเป็นกริยาวิเศษณ์ได้แก่

อวดดี หมายความว่า ทะนงใจว่าตัวดี

ถือดี หมายความว่า ถือว่าตัวดี ทะนงตัว

วางโต หมายความว่า ทำท่าใหญ่โต

8) คำตัวตั้งเป็นคำกริยา มีคำอื่นๆ ตาม มีความหมายไปในเชิงอุปมา และมีที่ใช้

เฉพาะ ได้แก่

ตัดสิน หมายความว่า ลงความเห็นเด็ดขาด

นั่งนง หมายความว่า นั่งหลับ

คำประสมที่ใช้เป็นคำกริยาวิเศษณ์ ที่จริงถ้าจะเทียบกับคำประสมที่ใช้เป็น คำนาม คุณศัพท์และกริยาแล้ว คำประสมที่ใช้เป็นกริยาวิเศษณ์มีน้อยกว่ามาก ดังนี้

1) คำตัวตั้งเป็นคุณศัพท์ คำขยายเป็นคำนาม ได้แก่ สามชুম ใช้กับ อย่าง เป็น อย่าง สามชুম สามหา " พุด เป็น พุดสามหา "

- 2) คำตัวตั้งเป็นกริยา คำขยายเป็นคำนาม ได้แก่ นับก้าว ใช้กับ เดิน เป็น เดินนับก้าว
- 3) คำตัวตั้งเป็นคำนาม คำขยายเป็นคำอื่น ๆ ได้แก่ คอแข็ง ใช้กับ นั่ง เป็น นั่งคอแข็ง (เถียงไม่ออก)
- 4) คำตัวตั้งเป็นบุรพบท คำขยายเป็นคำนาม ได้แก่ ในตัว เช่น เป็นนายเป็นบ่าว อยู่ในตัว

5) คำตัวตั้งเป็นคำบุรพบท คำขยายเป็นคำกริยาวิเศษณ์ ได้แก่ ตามมีตามเกิด เช่น ทำไปตามมีตามเกิด (สุดแต่จะทำได้)โดยแท้ ยังมีคำอีกประเภทหนึ่งซึ่งมีบุรพบทนำหน้า มีคำวิเศษณ์ตามมา เช่น โดยดี โดยเร็ว โดยด่วน ตามสะดวก ตามถนัด แต่ไม่กำหนดไปตายตัว อาจเปลี่ยนคำที่ตามมาเป็นอย่างอื่นได้ จึงไม่น่าถือเป็นคำประสม สรุปได้ว่า คำประสมอาจใช้เป็นที่ตั้งนามคุณศัพท์ กริยา และกริยาวิเศษณ์

ข้อควรสังเกตเกี่ยวกับคำประสม คำที่ไม่เกิดความหมายใหม่ จัดเป็น วลี หรือ กลุ่มคำ เช่น ลูกหมาตัวนี้ถูกแม่ทิ้ง เป็นวลี เพราะไม่เกิดความหมายใหม่

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ และคณะ (2550 : 28) ได้กล่าวไว้ว่าคำประสมสามารถทำหน้าที่ต่างๆในประโยคได้ดังนี้

- 1) คำนาม เช่น น้ำปลา แม่น้ำ ช่างไม้ ตูยีน เป็นต้น
- 2) คำสรรพนาม เช่น พระคุณเจ้า ข้าพระพุทธเจ้า เป็นต้น
- 3) คำกริยา เช่น แก้วไข ยกเลิก เต็มใจ ขนส่ง เป็นต้น
- 4) คำวิเศษณ์ เช่น น่าเกลียด หลายใจ สิ้นสูง เป็นต้น
- 5) คำอุทาน เช่น แม่เจ้าโว้ย! อู๋ตาย! เป็นต้น

จากวิธีสร้างคำประสมข้างต้นเห็นได้ว่าคำประสมนั้นสามารถสร้างได้จากคำชนิดต่างๆ ทั้ง คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ คำบุรพบท และคำอุทาน ซึ่งมีทั้งคำที่ให้ ความหมายตรงและความหมายเชิงอุปมา

2. คำซ้ำ

2.1 ความหมายของคำซ้ำ

มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของคำซ้ำไว้ ดังนี้

เปรมจิตต์ ชนะวงศ์ (2545 : 175) ได้ให้ความหมายของคำซ้ำไว้ว่า คำซ้ำ คือ คำที่เกิดจากการนำคำมูลมาออกเสียง 2 ครั้ง นับเป็นคำใหม่ที่มีความหมายใหม่ ซึ่งเมื่อพิจารณาโครงสร้างของคำตามการออกเสียงก็มีโครงสร้างเช่นเดียวกับคำประสมและคำซ้อน

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2550 : 30) ได้ให้ความหมายไว้ว่า คำซ้ำ เป็นการสร้างคำโดยการนำคำเดิมคำเดียวมากล่าวซ้ำโดยใช้ไม้ยมก (๓) กำกับ เช่น ดีๆ สูงๆ ต่ำๆ แดงๆ เป็นต้น หรือเล่นเสียงวรรณยุกต์ เช่น ส้วยส้วย แก่แก่ เป็นต้น

พองจันทร์ สุขยั้ง และคณะ (2552 : 113) ได้ให้ความหมายไว้ว่า คำซ้ำ เป็นการสร้างคำเพื่อให้เกิดความหมายใหม่วิธีหนึ่งโดยการนำคำเดิมมากล่าวซ้ำ

สุนันท์ อัญชสิณกุล (2552: 24) ได้ให้ความหมายไว้ว่า คำซ้ำ เกิดจากการนำคำๆ เดียวกันมาซ้ำกัน เมื่อซ้ำแล้วบางครั้งเวลาออกเสียงจะเน้นหนักที่คำใดคำหนึ่ง ซึ่งมีผลต่อความหมายของคำด้วย การเขียนนิยมใช้เครื่องหมายไม้ยมก(๑) แทนการเขียนซ้ำรูปคำเดิม จึงถือว่าคำซ้ำแต่ละคำประกอบด้วยหน่วยคำอิสระ หนึ่งหน่วยคำและหน่วยคำไม่อิสระ(คือไม้ยมก) อีกหนึ่งหน่วยคำ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2554 : 400) ระบุว่า มีหรือทำอย่างเดียวกันอีกครั้งหนึ่งหรือหลายๆ ครั้ง ส่วนคำซ้ำนั้นเป็นคำที่เพิ่มขึ้นโดยออกเสียงซ้ำเดิมต่อเนื่องกัน

รสริน ดิษฐบรรจง (2555 : 31) ได้ให้ความหมายไว้ว่า คำซ้ำ คือ การเอาคำคำเดียวกันมาซ้ำกันเพื่อเปลี่ยนแปลงความหมายของคำนั้นให้เพิ่มมากขึ้นหรือลดน้อยลงตามต้องการ

นาวิณี หล้าประเสริฐ และคณะ (2558 : 22) ได้ให้ความหมายไว้ว่า คำซ้ำ คือ คำที่เกิดจากการนำคำมูลคำเดิมมากล่าวหรือเขียนซ้ำอีกครั้งหนึ่งแล้วเกิดเป็นคำที่มีความหมายใหม่หรือยังคงมีเค้าของความหมายเดิม ในการเขียนจะใช้ไม้ยมก (๑) แทนคำที่ซ้ำ

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2558 : 82) ได้ให้ความหมายไว้ว่า คำซ้ำ หมายถึง คำที่เกิดจากการนำคำที่เหมือนกันทุกประการมาใช้ต่อกัน 2 ครั้ง และรวมเข้าเป็นคำเดียวกัน ในการเขียนจะใช้ไม้ยมกแทนคำที่ 2

จากความหมายข้างต้นสรุปได้ว่า คำซ้ำนั้นหมายถึง การนำคำมูลที่เป็นคำเดียวกันมากล่าวซ้ำโดยมีเครื่องหมาย ไม้ยมก (๑) กำกับไว้ท้ายคำนั้น หรืออาจมีการเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์เพื่อเล่นเสียง ซึ่งการซ้ำคำความหมายที่ได้ อาจได้ความหมายใหม่ หรือยังคงมีเค้าความหมายเดิม

2.2 ประเภทของคำซ้ำ

พองจันทร์ สุขยั้ง และคณะ (2552 : 113) ได้กล่าวว่า การนำคำเดิมมากล่าวซ้ำ มี 2 วิธี ดังนี้

- 1) คำซ้ำที่ใช้ไม้ยมก (๑) กำกับ เช่น เด็ก ๆ (เด็กหลายคน), ของอร่อย ๆ (ของอร่อยทุกอย่างไม่เน้นว่าอร่อยเพียงใด) เป็นต้น
- 2) คำซ้ำที่เล่นเสียงวรรณยุกต์ โดยเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์แรกให้สูงขึ้น เช่น ช่วยสวย (สวยมาก ๆ), อร่อยอร่อย (อร่อยมาก ๆ)

นาวิณี หล้าประเสริฐ และคณะ (2558 : 23) ได้กล่าวว่า การแบ่งประเภทของคำซ้ำใช้เกณฑ์การออกเสียง กล่าวคือ คำซ้ำที่ออกเสียงซ้ำในระดับปกติ เรียกว่า คำซ้ำไม่เปลี่ยนเสียง แต่หากคำซ้ำที่เน้นเสียงวรรณยุกต์พยางค์แรกเป็นพิเศษหรือเปลี่ยนเสียงสระในพยางค์ เรียกว่า คำซ้ำเปลี่ยนแปลงเสียง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ประเภทของคำซ้ำ

คำซ้ำไม่เปลี่ยนเสียง	คำซ้ำเปลี่ยนเสียง
พี ๆ น้อง ๆ สาว ๆ หนุ่ม ๆ เด็ก ๆ เกือบ ๆ ราว ๆ กลัวย ๆ ไหน ๆ พอดี ๆ	ดีดี ซ้อบซ้อบ เปรี้ยวเปรี้ยว อิ่มอิ่ม พ้อมพ้อม อี๊วหิว เปื้อเปื้อ เร็วเร็ว

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า ประเภทของคำซ้ำแบ่งได้ 2 ประเภทคือคำซ้ำ คำซ้ำที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงเสียงแต่มีการใช้ไม่ยวม (ๆ) กำกับไว้ท้ายคำ และอีกประเภทคือคำซ้ำที่มีการเปลี่ยนเสียงซึ่งมีทั้งเปลี่ยนแปลงเสียงสระ และวรรณยุกต์

2.3 ลักษณะของคำซ้ำ

คำหนึ่งคำเมื่อมีการนำมาซ้ำกัน จะเกิดเป็นความหมายที่แตกต่างกันไปหลายลักษณะ มีนักวิชาการอีกหลายท่านที่กล่าวถึงลักษณะของความหมายจากคำซ้ำสอดคล้องกันดังนี้ วินัย ภูระหงษ์ (2531), บรรจบ พันธุเมธา (2543 : 63-65) และเปรมจิต ชนะวงศ์ (2545) กล่าวไว้ดังนี้

- 1) คำซ้ำที่ซ้ำคำนามแสดงพหูพจน์ บอกว่านามนั้นมีจำนวนมากว่าหนึ่ง ได้แก่ เด็ก ๆ หนุ่ม ๆ สาว ๆ เช่น เห็นเด็ก ๆ เล่นอยู่ในสนาม มีแต่หนุ่ม ๆ สาว ๆ เดินไปเดินมา
- 2) คำซ้ำที่ซ้ำคำขยายนาม ก็มีเน้นลักษณะ เช่น ฉันทให้เสื้อดี ๆ เขาไป, เสื้อตัวนี้ยังดี ๆ อยู่, มีแต่ปลาเป็น ๆ
- 3) คำซ้ำที่ซ้ำคำขยายนามหรือสรรพนาม แสดงความไม่เจาะจง หากพูดคำเดียวคำเดียวย่อมเป็นการยืนยันเจาะจงแน่นอนลงไป เช่น มะม่วงเล็ก แสดงว่า เล็ก แน่ไม่เป็นอย่างอื่น แต่ถ้าหากใช้คำซ้ำว่า ลูกเล็ก ๆ แสดงว่าอาจจะไม่เล็กทั้งหมด มีเล็กบ้างใหญ่บ้าง แต่ส่วนมากเห็นแต่ลูกเล็ก ๆ
- 4) คำซ้ำที่ซ้ำคำนามหรือคำบอกจำนวนนี้จะแยกความหมายออกเป็นสองส่วน ๆ เมื่อมีคำว่า เป็น มาข้างหน้า ถ้าใช้คำเดียวก็เป็นเพียงจำนวนครั้งเดียว แต่ถ้าใช้คำซ้ำ นอกจากจะว่าจำนวนนั้นมีมากกว่าหนึ่งแล้ว ยังแยกออกไปเป็นทีละหนึ่ง ๆ อีกด้วย เช่น
ซังเป็นกิโล ๆ (ซังทีละกิโล และมีมากกว่ากิโลหนึ่ง)
ตรวจเป็นบ้าน ๆ ไป (ตรวจทีละบ้าน แต่มีหลายบ้าน)
ซื้อเป็นร้อย ๆ (ซื้อหลายร้อย แต่ซังหรือนับกันทีละร้อย)
- 5) คำซ้ำที่ซ้ำบุพบท หรือคำขยาย ใช้ขยายกริยาบอกความเน้น เมื่อเป็นคำสั่งที่ซ้ำคำบุพบท ได้แก่ เขียนกลาง ๆ นั่งใน ๆ เย็บตรงริม ๆ หยิบบน ๆ วางใต้ ๆ เป็นต้น ที่ซ้ำคำขยาย ได้แก่ เขียนดี ๆ พุดดัง ๆ เดินเร็ว ๆ วิ่งช้า ๆ
- 6) คำซ้ำที่ซ้ำจากคำซ้อน 2 คู่ ใช้เป็นคำขยายบอกความเน้น เช่น ออก ๆ แอด ๆ แสดงว่าป่วยไข้เสมอยิ่งกว่า ออกแอด งอก ๆ แงก ๆ ดูจะไม่มั่งคั่งยิ่งกว่า งอกแงก

7) คำซ้ำที่เสียงพยัญชนะและเสียงวรรณยุกต์ซ้ำกัน และสื่อความหมายตามรูปคำ ทำหน้าที่เป็นคำขยาย ได้แก่ กวาดกวาด คึกคัก เชื้อซ่า โด่งดัง ทึกทัก บุบิบิบ บู้บี้ ผุดผาด แพรพราว โพล่พล่ ว่างเวง เป็นต้น ตัวอย่างประโยคคือ มายืนเชื้อซ่าอยู่ทำไม จะมีความหมายอยู่ ตรงคำว่า เชื้อ แต่คำว่า ซ่า มาเป็นคำขยายคำว่า เชื้อ

สุนันท์ อัญชลีสกุล (2552 : 31-32) ได้แบ่งประเภทของคำซ้ำ ดังนี้

1. แสดงความหมายทางไวยากรณ์เป็นพหูพจน์ คำซ้ำในลักษณะนี้ เมื่อเป็นคำ เดี่ยว อาจมีความหมายเป็นเอกพจน์หรือพหูพจน์ก็ได้ แต่เมื่อปรากฏเป็นคำซ้ำ จะมีความหมายเป็น พหูพจน์หรือจำนวนมากกว่าหนึ่งเท่านั้น เช่น

เอกพจน์/พหูพจน์

เด็กบนเวทีกำลังร้องเพลง

เพื่อนร่อยข้างเวที

เอกพจน์

สวัสดีพี่ที่เคารพอย่างสูง

สวัสดีน้องที่รักยิ่ง

พหูพจน์

เด็ก ๆ บนเวทีกำลังร้องเพลง

เพื่อน ๆ ร่อยข้างเวที

พหูพจน์

สวัสดีพี่ ๆ ที่เคารพอย่างสูง

สวัสดีน้อง ๆ ที่รักยิ่ง

2. เพิ่มน้ำหนักความหมายของคำ คำซ้ำชนิดนี้ จะลงน้ำหนักที่พยางค์แรกของคำ ซ้ำและออกเสียงเน้นให้เป็นเสียงวรรณยุกต์ตรีเพื่อให้มีความหมายเน้นมากขึ้น เช่น

ก. หนังสือเล่มหนา ๆ

ข. หนังสือเล่มน้ำหนา

คำซ้ำ น้ำหนา มีความหมายเน้นมากขึ้น คือหนังสือหนามากกว่า คำซ้ำ หนา ๆ

ก. บ้านทาสีเขียว ๆ

ข. บ้านทาสีเขียวเขียว

คำซ้ำ เขียวเขียว มีความหมายเน้นมากขึ้น คือบ้านมีสีเขียวเข้มมากกว่า

คำซ้ำ เขียว ๆ

ก. เด็กคนนั้นมักวิ่งเร็ว ๆ

ข. เด็กคนนั้นมักวิ่งเร็วเร็ว

คำซ้ำ เร็วเร็ว มีความหมายเน้นมากขึ้น คือวิ่งเร็วมากกว่า คำซ้ำ เร็ว ๆ

3. ลดน้ำหนักความหมายของคำเดิม คำซ้ำในลักษณะนี้ จะลดน้ำหนักเสียง พยางค์แรกของคำซ้ำและออกเสียงเป็นเสียงเบาและสั้นลง โดยน้ำหนักความหมายของคำเดิมจะ น้อยลงด้วย เช่น

ก. สมุดเล่มบาง ๆ

ข. สมุดเล่มบัง-บาง

คำซ้ำ บัง-บาง มีน้ำหนักน้อยลง หมายถึง สมุดค่อนข้างบาง และบางกว่า

คำซ้ำ บาง ๆ

ก. เขาใส่เสื้อสีแดง ๆ

ข. เขาใส่เสื้อสีแดง-แดง

คำซ้ำ **แดง-แดง** มีน้ำหนักน้อยลง หมายถึง สีค่อนข้างแดงหรือออกแดงและแดงน้อยกว่า คำซ้ำ **แดง ๆ**

ก. เขาเดินไป**ซ้ำ ๆ**

ข. เขาเดินไป**ชะ-ซ้ำ**

คำซ้ำ **ชะ-ซ้ำ** มีน้ำหนักน้อยลง หมายถึง เขาเดินค่อนข้างช้าและช้ากว่า คำซ้ำ **ซ้ำ ๆ**

4. แยกความหมายเป็นส่วน ๆ เช่น

ครูตรวจข้อสอบเป็น**ข้อ ๆ** หมายถึง ตรวจข้อสอบทีละข้อและมีหลายข้อ

แม่ครัวทอดปลาเป็น**ตัว ๆ** หมายถึง ทอดปลาทีละตัวและมีหลายตัว

เขากรอกน้ำเป็น**ขวด ๆ** หมายถึง กรอกน้ำทีละขวดและมีหลายขวด

ความหมายของคำซ้ำลักษณะนี้ บางครั้งอาจเกิดความกำกวมได้ ต้องพิจารณาจากบริบทด้วย เช่น

แมวกินปลาเป็น**ตัว ๆ** อาจหมายถึง กินปลาทั้งตัว หรือ กินปลาทีละตัว

เขาอ่านหนังสือเป็น**เล่ม ๆ** อาจหมายถึง เขาอ่านหนังสือได้ครั้งละเป็นเล่มหรือ เขาอ่านหนังสือทีละเล่ม

5. ทำให้เกิดความหมายไม่จำกัดแน่นอน คำซ้ำที่ขยายนามหรือสรรพนาม แสดงความไม่เจาะจง หากพูดคำเดียวคำเดียวจะมีความหมายเจาะจงแน่นอน แต่หาก**ซ้ำคำ**จะทำให้ความแน่นอนหรือความเจาะจงลดน้อยลง เช่น

เขาชอบนั่ง**แถวกลาง ๆ** : **แถวกลาง ๆ** อาจหมายถึง บริเวณที่อยู่รอบในของสถานที่ใดสถานที่หนึ่ง

นักเรียนนั่ง**อยู่ริม ๆ** **สระ : ริม ๆ** อาจหมายถึง บริเวณใดบริเวณหนึ่งรอบ ๆ สระน้ำ ไม่เจาะจงที่จุดหนึ่งจุดใด

6. ทำให้กลายเป็นสำนวนที่ใช้ในความหมายไม่ตรงตามตัวอักษร ซึ่งมีทั้งสำนวนชนิด สองพยางค์ เช่น **กล้วย ๆ**, **หมู ๆ** หมายถึง ไม่ยาก และสำนวนชนิดสี่พยางค์ เช่น **งู ๆ ปลา ๆ** หมายถึง รู้ไม่มาก, **ผลุบ ๆ โผล่ ๆ** หมายถึง ทำบ้างไม่ทำบ้าง

นาวิณี หล้าประเสริฐ และคณะ (2558 : 24) ได้กล่าวไว้ว่า เมื่อนำคำมูลมาประกอบซ้ำกัน ความหมายของคำใหม่จะต้องเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ดังนั้นความหมายของคำซ้ำจึงมีได้หลายลักษณะดังนี้

1. ความหมายเปลี่ยนไป คือ เมื่อซ้ำแล้วความหมายต่างไปจากคำเดิมโดยสิ้นเชิง เช่น เรื่อง**กล้วย ๆ** แบบนี้ฉันทำได้สบายมาก (กล้วย ๆ หมายถึง ง่ายมาก มิได้หมายถึงผลไม้)

2. ความหมายเป็นพหูพจน์ คือ เมื่อซ้ำแล้วจะแสดงจำนวนที่เพิ่มมากขึ้น เช่น **ครูรักเด็ก ๆ** ทุกคนในห้อง (เด็ก ๆ หมายถึง เด็กหลายคน)

3. ความหมายแยกจำนวน คือ เมื่อซ้ำแล้วจะแสดงการแยกเป็นส่วน ๆ เช่น ขอให้**นักเรียนอ่านเอกสารเป็นเรื่อง ๆ** ไป (เรื่อง ๆ หมายถึง การแบ่งให้เห็นว่าจบเรื่องไป)

4. ความหมายเน้นหนักขึ้น คือ เมื่อซ้ำแล้วจะเน้นย้ำให้มีความชัดเจนขึ้น เช่น ช่วยกรุณาตัดแต่ผัก ๆ ให้ผมหน่อยนะครับ (ผัก ๆ หมายถึง อาหารที่มีผักผสมอยู่มากกว่าสิ่งอื่น)

5. ความหมายอ่อนลง คือ เมื่อซ้ำแล้วจะแสดงความไม่ชัดเจน หรือไม่เจาะจง เช่น เช้าวันนี้ผมรู้สึกคล้าย ๆ จะเป็นไข้ (คล้าย ๆ หมายถึง แสดงความไม่แน่ใจว่าใช่หรือไม่ใช่)

จากลักษณะความหมายของคำซ้ำที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า คำซ้ำนั้นเมื่อซ้ำกันทั้งที่ซ้ำแบบไม่เปลี่ยนเสียงและแบบเปลี่ยนเสียง ทำให้มีลักษณะของความหมายแตกต่างกัน ในรูปแบบต่าง ๆ คือ ความหมายเปลี่ยนเป็นพหูพจน์ ความหมายแยกจำนวน ความหมายเน้นหนักขึ้น ความหมายอ่อนลง ความหมายเปลี่ยนไปเป็นสำนวนหรือเป็นเชิงเปรียบเทียบ และ ความหมายอยู่ที่คำเดียวอีกคำทำหน้าที่ขยายคำนั้น ซึ่งลักษณะของคำซ้ำดังนี้ทำให้เรามีคำเอาไว้อื่นใช้เพิ่มมากขึ้นในหลาย ๆ โอกาส

3. คำซ้อน

3.1 ความหมายของคำซ้อน

คำซ้อนนั้นเป็นการนำคำมูลตั้งแต่ 2 คำมาซ้อนกันแล้วเกิดความหมายใหม่ ถือเป็นการสร้างคำไทยอีกชนิดหนึ่ง ซึ่งมีผู้ให้ความหมายเกี่ยวกับคำซ้อนไว้ ดังนี้

บรรจบ พันธุมธา (2543 : 66) ได้ให้ความหมายไว้ว่า คำซ้อน (บางทีเรียก คำคู่) คือ คำที่มีคำเดียว 2 คำ อันมีความหมายหรือเสียงคล้ายกันใกล้เคียงกัน หรือเป็นไปในทำนองเดียวกัน ซ้อนเข้าคู่กัน เมื่อซ้อนแล้วจะมีความหมายใหม่เกิดขึ้น หรือมีความหมายและที่ใช้ต่างออกไปบ้าง

พระยาอุปกิตศิลปสาร (2544 : 61) ได้ให้ความหมายไว้ว่า คำซ้อน เป็นคำประสมประเภทหนึ่งที่เกิดจากการนำคำที่มีรูปไม่เหมือนกันแต่เนื้อความอย่างเดียวกันมารวมกัน แล้วเกิดความหมายใหม่แตกต่างจากคำมูลเดิม เช่น ถ้อยคำ ดูแล ว่ากล่าว ทำให้คำหนึ่งชัดเจนขึ้น คำที่นำมาซ้อนกัน นอกจากจะเป็นคำไทยแล้ว อาจเป็นคำต่างประเทศก็ได้ ทั้งนี้เพื่อขยายคำภาษาต่างประเทศให้เข้าใจ เช่น จิตใจ คำว่า “จิต” เป็นคำภาษาบาลีสันสกฤตซ้อนกับคำว่า “ใจ” ซึ่งเป็นคำไทย นอกจากคำซ้อน 2 คำแล้ว ยังมีคำซ้อน 2 คู่ เช่น ดิตสอยห้อยตาม เก็บหอมรอมริบ คำซ้อนชนิดนี้มุ่งเพื่อความไพเราะสละสลวยของเสียงเป็นสำคัญ

วัลยา ช่างขวัญยืน และคณะ (2549 : 57) ได้ให้ความหมายไว้ว่า คำซ้อน หมายถึง คำที่เกิดจากการนำคำตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปมาเรียงต่อกัน โดยแต่ละคำมีความสัมพันธ์กันในด้านความหมาย อาจเป็นความหมายเหมือนกัน คล้ายกันทำนองเดียวกัน หรือตรงข้ามกันก็ได้

ฟองจันทร์ สุขยิ่ง และคณะ (2552 : 113) ได้ให้ความหมายไว้ว่า คำซ้อน เป็นการสร้างคำโดยนำคำมูลที่มีความหมายเหมือนกัน ใกล้เคียงกัน หรือตรงข้ามกันมาวางซ้อนกัน เกิดคำใหม่ มีความหมายใหม่ โดยความหมายใหม่อาจกว้างขึ้น หนักแน่นขึ้นหรือเบาลงก็ได้

รสริน ดิษฐบรรจง (2555 : 32) ได้ให้ความหมายไว้ว่า คำซ้อนเป็นคำประสมชนิดหนึ่ง ซึ่งเอาคำที่มีความหมายเหมือนกัน หรือคล้ายกันมาซ้อนกัน เพื่อให้ความหมายของคำนั้นชัดเจนยิ่งขึ้น หรือนำคำที่เสียงใกล้เคียงกันมาซ้อนกันเพื่อให้ออกเสียงได้สะดวก มีความไพเราะ

นาวินี หล้าประเสริฐ และคณะ (2558 : 20) ได้ให้ความหมายไว้ว่า คำซ้อน คือ คำที่เกิดจากการนำคำมูลตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปมารวมกัน แต่ละคำที่นำมารวมกัน ต้องมีความหมายเหมือนกัน คล้ายคลึงกัน หรือตรงข้ามกันได้ คำที่เกิดขึ้นจะมีความหมายใหม่ หรือยังคงมีเค้าของความหมายเดิม

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2558 : 80) ได้ให้ความหมายไว้ว่า คำซ้อน หมายถึง คำที่เกิดจากการนำคำตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปมาเรียงต่อกัน โดยแต่ละคำนั้นอาจมีความหมายเหมือนกัน คล้ายกัน ทำนองเดียวกัน หรือตรงกันข้ามก็ได้

จากความหมายข้างต้น สรุปได้ว่า คำซ้อน หมายถึง การนำคำมูลตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปที่มีความหมายเหมือนกัน คล้ายคลึงกันไปในทำนองเดียวกัน หรือคำที่มีความหมายตรงข้ามกัน อาจเป็นคำซึ่งเป็นคำ 2 คำ (1 คู่) หรือคำซ้อนกัน 4 คำ (2 คู่) ก็ได้ซึ่งคำหลังนี้มักมีคำที่มีความหมายและรูปแบบคำที่คล้องจองกัน หรือมีความสละสลวยในการประกอบคำ

3.2 ประเภทของคำซ้อน

นักวิชาการทางด้านภาษาไทยหลายท่าน ได้แก่ เสนีย์ วิลาวรรณ (2548 : 10), ฐะปะนีย์ นาครทรรพ และคณะ (2550 : 29) และพองจันทร์ สุขยั้ง และคณะ (2552 : 113) ได้กล่าวถึงประเภทของคำซ้อนไว้อย่างสอดคล้องกัน ดังนี้

ประเภทของคำซ้อน แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. คำซ้อนเพื่อความหมาย คือ คำซ้อนที่เกิดจากคำมูลที่มีรูปต่างกัน แต่มีความหมายที่สอดคล้องกับลักษณะของคำซ้อน อาจเป็นคำที่เกิดจากคำไทยเหมือนกัน หรือคำไทยกับคำต่างประเทศก็ได้

1.1 คำที่มีความหมายเหมือนกัน เช่น เสื่อสาด อ้วนพี ทรัพย์สิน บ้านเรือน ทองคำ สวยงาม ใหญ่โต เป็นต้น

1.2 คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันหรือไปในทำนองเดียวกัน เช่น แนะนำ หน้าตา ขัดขวาง ยักขัณมาร ไร่นา เป็นต้น

1.3 คำที่มีความหมายตรงข้ามกัน เช่น ชั่วดี ได้เสีย ถูกแพง ร้ายดี ขาดเหลือ ผิดชอบ เท็จจริง สูงต่ำดำขาว เป็นต้น

2. คำซ้อนเพื่อเสียง คือ การนำคำที่มีเสียงคล้ายคลึงกันแต่รูปไม่เหมือนกันมาซ้อนกันเพื่อให้ออกเสียงง่ายขึ้น และเกิดความไพเราะ ซึ่งฐะปะนีย์ นาครทรรพ และคณะ (2550 : 29) ได้มีการแบ่งประเภทย่อยของคำซ้อนเพื่อเสียง ดังนี้

- 2.1 ซ่อนเสียงพยัญชนะต้น เช่น ท้อแท้ จริงจัง ตูมตาม เป็นต้น
- 2.2 ซ่อนเสียงสระ เช่น ราบคาบ แร้นแค้น เบื่อเรอ เป็นต้น
- 2.3 ซ่อนเสียงพยัญชนะต้นและสระ เช่น ออดอ้อน อัดอั้น รวบรวม เป็นต้น
- 2.4 ซ่อนด้วยพยางค์ที่ไม่มีมีความหมาย แต่มีเสียงสัมพันธ์กับคำที่มีความหมาย เช่น พยายามพยายาม กระตุกกระเดี้ยว เป็นต้น
- 2.5 คำซ้อน 4-6 พยางค์ จะมีเสียงสัมผัสภายในคำ เช่น ข้าเก่าเต่าเลี้ยง ขโมยขโจร เป็นต้น

3.3 ลักษณะของคำซ้อน

บรรจบ พันธุมธา (2543 : 68-71) ได้กล่าวเกี่ยวกับลักษณะของคำซ้อนไว้ว่า

ลักษณะของคำซ้อนเพื่อความเป็นคำไทยซ้อนด้วยกัน

1. ซ่อนแล้วความหมายจะปรากฏอยู่ที่คำต้นหรือคำท้ายตรงตามความหมายนั้น เพียงคำใดคำเดียว อีกคำหนึ่งไม่มีความหมายปรากฏ เช่น
 - 1.1 ที่ความหมายปรากฏอยู่ที่คำต้น ได้แก่ คอเหนียง (ในความ คอเหนียง แทบหัก) ใจคอ (ในความ ใจคอไม่อยู่กับเนื้อกับตัว) หัวหู (ในความ หัวหูยุง)
 - 1.2 ที่ความหมายปรากฏอยู่ที่คำท้าย ได้แก่ หูตา (ในความ หูตาแวววาว) เนื้อตัว (ในความ เนื้อตัวอมแมม)
2. ความหมายของคำซ้อนปรากฏที่คำใดคำเดียวตรงตามความหมายนั้นๆ เช่น ข้อ 1 ต่างกันก็แต่คำที่มาซ้อนเข้าคู่กันเป็นคำตรงกันข้ามแทนที่จะมีความหมายเนื่องกับคำตรงกันข้ามนั้นๆ กลับมีความหมายที่คำใดคำเดียวอาจเป็นคำต้นก็ได้คำท้ายก็ได้
 - 2.1 ที่ปรากฏที่คำต้น ได้แก่ ผิดชอบ (ในคำ ความรับผิดชอบ)
 - 2.2 ที่ปรากฏที่คำท้าย ได้แก่ ได้เสีย (เช่น เล่นไฟได้เสียกันคนละมาก)
3. ความหมายของคำซ้อนที่ปรากฏอยู่ที่คำทั้งสอง ทั้งคำต้นและคำท้าย แต่ความหมายต่างกับความหมายของคำเดี่ยวอยู่บ้าง เช่น พี่น้อง หมายถึง ผู้ที่อยู่ในวงศ์วานเดียวกันเป็นเชื้อสายเดียวกันใครอายุมากนับเป็นพี่ ใครอายุน้อยนับเป็นน้อง ถ้าใช้คำว่าพี่น้องต้องเดียวกัน จึงถือเป็นผู้ร่วมบิดามารดาเดียวกัน
4. ความหมายของคำซ้อนปรากฏเด่นอยู่ที่คำใดคำเดียว ส่วนอีกคำหนึ่งถึงจะไม่มีมีความหมายปรากฏ แต่ก็ช่วยเน้นความหมายยิ่งขึ้น เช่น เจียบเจียบ เจียบไม่มีความหมายแต่ช่วยทำให้คำ เจียบเจียบ มีความหมายว่า เจียบ มากยิ่งกว่า เจียบ คำเดี่ยวคำเดียว
5. ความหมายของคำซ้อนกับคำเดี่ยวต่างกันไป บางคำอาจถึงกับเปลี่ยนไปเป็นคนละความ ที่ใดควรใช้คำเดี่ยว กลับไปใช้คำซ้อนหรือกลับกัน ที่ใดควรใช้คำซ้อนกลับไปใช้คำเดี่ยว เช่นนี้ ความหมายย่อมผิดไป คำซ้อนลักษณะนี้ได้แก่

พร้อม กับ พร้อมเพรียง เช่น เด็กมีความพร้อมที่จะเรียน เพราะ พร้อม แปลว่า เวลาเดียวกัน ครบครัน ฯลฯ หากใช้ว่าเด็กมีความพร้อมเพรียงที่จะเรียน ต้องหมายความว่ามีความร่วมมือกันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการเรียน เพราะพร้อมเพรียง มีความหมายเช่นนั้น

6. คำซ้อนที่คำต้นเป็นคำคำเดียวกันแต่คำท้ายต่างกัน ความหมายย่อมต่างกันไป เช่น
 - จัดจ้าน (ปากกล้า ปากจัด) กับ จัดเจน (สันทัด ชำนาญ)
 - เคลือบแคลง (ระวาง สงสัย) กับ เคลือบแฝง (ชวนสงสัยเพราะความจริง

ไม่กระจ่าง)

7. ความหมายของคำซ้อนขยายกว้างออก ไม่ได้จำกัดจำเพาะความหมายของ คำเดี่ยว สองคำมาซ้อนกัน ได้แก่ เจ็บไข้ ไม่ได้จำกัดอยู่แต่เพียงเจ็บเพราะบาดแผลหรือฟกช้ำ แต่หมายถึงอาการไม่สบายเพราะสุขภาพไม่ดี หรือคำว่า ทุบัติ หมายถึงทำร้ายด้วยวิธีการต่างๆ อันอาจเป็น เตะ ต่อย ทูบ ถอง ฯลฯ ไม่ได้หมายถึงเฉพาะทำร้ายด้วยวิธีทุบและตีเท่านั้น

ลักษณะคำซ้อนเพื่อความหมายที่เป็นคำไทยซ้อนกับคำภาษาอื่น

ส่วนมากเป็นคำภาษาบาลีสันสกฤตและเขมร เพื่อประโยชน์ในการแปล ความหมายด้วย ในการสร้างคำใหม่ด้วยดังกล่าวแล้ว คำที่มาซ้อนกันจึงต้องมีความหมายคล้ายกัน เมื่อซ้อนแล้วความหมายมักไม่เปลี่ยนไป คำซ้อนลักษณะนี้มีดังนี้

1. คำไทยกับคำบาลีสันสกฤต ได้แก่ ซากศพ (ศพ จาก ศว สันสกฤต) รูปร่าง โศกเศร้า ยวดยาน ทรัพย์สิน (ทรัพย์ จาก ทรวัย สันสกฤต) ถิ่นฐาน จิตใจ ทุกข์ยาก เป็นต้น
2. คำไทยกับคำเขมร ได้แก่ แสงหา เจียบสงัด เจียบสงบ ถนนหนทาง สะอาด หมดจด ยกเล็ก เต็ดขาด เป็นต้น
3. คำภาษาอื่นซ้อนกันเอง

คำบาลีกับสันสกฤตซ้อนกันเอง ได้แก่ อิทธิฤทธิ์ (อิทธิ ป. + ฤทธิ์ ส.) รูปภาพ (รูป ป.ส. + ภาพ ป.ส.) ทรัพย์สมบัติ (ทรวัย ส. + สมปตติ ป.ส.) เป็นต้น

คำเขมรกับบาลีสันสกฤต ได้แก่ สุขสงบ สรงสนาน เสบียงอาหาร เป็นต้น

คำเขมรกับเขมร ได้แก่ สะอาดสอาด สนุกสบาย เลิศเลอ สงบเสงี่ยม เป็นต้น

นาวินี้ หล้าประเสริฐ และคณะ (2558 : 21-22) ได้กล่าวถึง ลักษณะความหมาย ของคำซ้อนไว้ว่า การนำคำมาซ้อนกันมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญ คือ การเน้นความหมายของคำที่เกิดขึ้น ใหม่ให้ชัดเจนขึ้น แต่มีคำซ้อนบางคำที่มีความหมายคงที่ คือ ความหมายไม่เปลี่ยนจากความหมายเดิม ในคำที่นำมาซ้อนกัน นอกจากนี้ ยังมีคำที่มีความหมายขยายออกมากขึ้นจากความหมายเดิมของคำที่ นำมาซ้อนกัน และอีกลักษณะหนึ่ง คือ ความหมายเปรียบเทียบ ดังตัวอย่าง

ความหมายคงที่

แก่ชรา	หมายถึง	สูงอายุ
จิตใจ	หมายถึง	ใจ , อารมณ์ทางใจ
บ้านเรือน	หมายถึง	สิ่งปลูกสร้างสำหรับเป็นที่อยู่อาศัย

ความหมายขยายออก

เจ็บไข้	หมายถึง	อาการเจ็บป่วยต่างๆไป มิได้หมายถึงเฉพาะเป็นไข้
ทုบตี	หมายถึง	ทำร้ายร่างกายด้วยการทุบ ตี ชก ต่อย ตะ มีได้

หมายถึง การทุบหรือตีเท่านั้น

ถั่วขาม	หมายถึง	ภาชนะต่างๆ มิได้หมายถึงเฉพาะถั่วหรือขามเท่านั้น
---------	---------	---

ความหมายเปรียบเทียบ

อยู่กิน	หมายถึง	ดำรงชีวิตฉันผิวเมีย
อุ่มชู	หมายถึง	ประดับประดา , เลี้ยงดูอย่างยกย่อง
คำจูน	หมายถึง	อุดหนุนให้ดำรงอยู่ได้

จากลักษณะดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า คำชื่อนั้นเป็นคำที่นำคำที่มีความหมายเหมือนกัน คล้ายกัน หรือตรงข้ามกันมารวมกันแล้วเกิดเป็นคำใหม่ ซึ่งคำที่นำมาใช้ในการรวมกันนั้น อาจเป็นคำไทยด้วยกันหรือคำไทยกับคำในภาษาอื่นก็ได้ ซึ่งความหมายเมื่อซ้อนกันแล้วจะเกิดเป็น ความหมายคงที่ ความหมายขยายออก หรือความหมายในเชิงเปรียบเทียบได้ทั้งสิ้น

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT

1. การเรียนแบบร่วมมือ

ได้มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันนั้นเป็นการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นอย่างมากเพราะส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้อย่างแท้จริง ดังที่

อรพรรณ พรสีมา (2540 : 1-2) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือ หมายถึง วิธีการเรียน ที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมให้นักเรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มย่อย แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกัน โดยแต่ละคนจะต้องมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้และความสำเร็จในกลุ่ม ซึ่งมีทั้งการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเป็นกำลังใจซึ่งกันและกัน

วีชรา เล่าเรียนดี (2547 : 1) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ให้นักเรียนได้ร่วมกันเรียนรู้และร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมเพื่อให้สำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ มุ่งเน้นทั้งการร่วมกันปฏิบัติงานและพัฒนาทักษะทางสังคม ส่งเสริมให้ผู้เรียน

เกิดความรับผิดชอบต่อผลงานของตนและกลุ่ม เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นช่วยเหลือซึ่งกันและกันในกลุ่มของตน

สมบัติ การจนารักพงศ์ (2547 : 134) กล่าวว่า เทคนิคการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ทำให้เด็กเรียนรู้ร่วมกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ นักการศึกษาทั่วโลกได้พิสูจน์แล้วว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือนี้ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้ดี มีผลต่อพุทธิพิสัย และจิตพิสัยหลายประการ ได้แก่ มีความคงทนในการเรียนรู้ สามารถนำสิ่งที่เรียนรู้แล้วไปใช้ได้ และเกิดการถ่ายโยงข้อเท็จจริง ความคิดรวบยอดและหลักการ มีความสามารถทางด้านภาษาสามารถแก้ปัญหาได้ เกิดความร่วมมือในการทำงาน มีความคิดสร้างสรรค์ กล้าแสดงออกความสามารถของตนเอง มีความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ (2554 : 3) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ (CL) เป็นวิธีการเรียนรู้ที่มีการจัดกลุ่มการทำงานเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และเพิ่มพูนแรงจูงใจทางการเรียน การเรียนรู้แบบร่วมมือไม่ใช่การจัดนักเรียนเข้ากลุ่มรวมกันเท่านั้น แต่เป็นการรวมกลุ่มอย่างมีโครงสร้างที่ชัดเจนซึ่งสมาชิกแต่ละคนในทีมจะมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันในการเรียนรู้ สมาชิกทุกคนจะได้รับการกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจเพื่อที่จะช่วยเหลือและเพิ่มพูนการเรียนรู้ของสมาชิกในทีม ดังนั้นการจัดผู้เรียนเข้ากลุ่มทำงานโดยทั่วๆ ไปจึงอาจไม่ใช่การเรียนรู้แบบร่วมมือเพราะมักพบว่านักเรียนที่เก่งเท่านั้นจะเป็นผู้จัดการให้เกิดผลงานในทีม สมาชิกอื่นๆ อาจไม่มีโอกาสในการแสดงออกซึ่งการเรียนรู้

ความหมายข้างต้นสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันนั้นเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มย่อย แต่ละกลุ่มประกอบด้วย สมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกันแต่ทุกคนต้องมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ เพื่อความสำเร็จของกลุ่ม เป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ระหว่างผู้เรียน และพัฒนาทักษะทางสังคมไปด้วย ทำให้ผู้เรียนดึงศักยภาพที่มีอยู่ในตัวเองออกมาได้อย่างเหมาะสม เกิดความภาคภูมิใจในตนเอง มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในกลุ่ม

2. ความหมายของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT

การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT นั้นเป็นวิธีการหนึ่งในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT ดังนี้

วัชรา เล่าเรียนดี (2547 : 15) กล่าวว่า ความหมายของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT นั้น จะมีการดำเนินการตามลำดับขั้นตอนเช่นเดียวกับการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเทคนิคอื่นๆ คือ ครูต้องจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับความรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือทักษะนั้นๆ ก่อนจนเกิดความแน่ใจว่าผู้เรียนเข้าใจในสาระความรู้และทักษะนั้น จึงจัดกลุ่มนักเรียนตามความสามารถ ซึ่งต้องมีการเตรียมใบงานและกิจกรรมล่วงหน้า ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้หรือแต่ละชั่วโมงสอน โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนในกลุ่มได้ร่วมมือกันศึกษา ทำกิจกรรม และช่วยเหลือกันในกลุ่มซึ่งผู้เรียนที่อยู่กลุ่มเรียนเก่ง และปานกลางจะช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเรียนอ่อน รวมทั้งการพยายามตอบคำถาม

ร่วมกัน ฝึกปฏิบัติร่วมกันตามใบงาน ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนเพิ่มขึ้น ผ่านการทำกิจกรรมและ เกิดการร่วมมือกัน ให้การยอมรับสมาชิกในกลุ่ม เกิดความรับผิดชอบผลงานของกลุ่ม

สมบัติ การจนารักพงศ์ (2547 : 40-41) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT เหมาะสำหรับใช้ทบทวนเนื้อหาที่เข้าใจยาก น่าเบื่อ ช่วยทำให้บรรยากาศในการเรียนการสอน สนุกสนาน น่าสนใจ และได้รับความรู้ เนื่องจากมีการแข่งขันระหว่างกลุ่มผู้สอนอาจใช้ในชั้นการสรุป และประเมินผลการเรียน หรือใช้ในการนำเข้าสู่บทเรียนเพื่อทบทวนเนื้อหาเดิมได้ สามารถนำเทคนิคนี้ไปใช้ได้ในทุกระดับชั้นทั้งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา วิธีนี้ทำให้ผู้เรียนเกิดความภาคภูมิใจ ในตนเอง มุ่งพัฒนาความรู้ความสามารถของตนเองเพิ่มมากขึ้นเพื่อเตรียมการแข่งขัน เป็นการฝึก การยอมรับความสามารถของตน และการปฏิบัติงานกลุ่ม

สุวิทย์ มูลคำ และคณะ (2551 : 163) กล่าวว่า ความหมายการจัดการเรียนรู้โดยใช้ เทคนิค TGT นั้นเป็นการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบหนึ่งที่แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มโดยแต่ละกลุ่มมี ผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันอยู่กลุ่มเดียวกัน กลุ่มละประมาณ 4-5 คน โดยกำหนดให้สมาชิก ของกลุ่มแข่งขันกันกับสมาชิกของทีมอื่น นำคะแนนที่แข่งกับทีมอื่นมาบวกเป็นคะแนนรวมของทีม ผู้สอนจะต้องใช้เทคนิคในการเสริมแรงคือการให้คำชมเชย หรือการให้รางวัล ดังนั้นสมาชิกของกลุ่ม จะต้องมีการกำหนดเป้าหมายร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในกลุ่มเพื่อความสำเร็จร่วมกันของกลุ่ม

สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ (2554 : 4) กล่าวว่า TGT เป็นวิธีการที่ถือว่ามี ความ สนุกสนานที่สุดในบรรดา 3 วิธี (TGT, STAD และ Jigsaw) การที่จัดการเรียนรู้โดยที่มีการแข่งขันกัน ทำให้ผู้เรียนใช้เวลาอย่างเป็นประโยชน์มากขึ้น เมื่อพบกรณีที่มีการเสมอกันระหว่างทีมผู้เรียน ก็จะมี การศึกษาเพิ่มเติมมากขึ้น วิธีการสอนแบบ TGT นี้มีความเหมาะสมเป็นอย่างยิ่งกับการสอนวิชา พื้นฐานที่สามารถถามคำถามที่มีคำตอบแน่นอนตายตัวแต่ไม่เหมาะกับบางวิชา เช่น วรรณคดี สังคม วิทยา และวิทยาศาสตร์บางสาขา ซึ่งเหมาะกับวิธีสอนแบบ Jigsaw มากกว่า

สุนทร สิ้นธพานนท์ และคณะ (2554 : 32) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่ใช้เทคนิค TGT เหมาะสมสำหรับการเรียนการสอนที่ต้องการให้กลุ่มผู้เรียนได้ศึกษาเนื้อหา หรือ ปัญหาที่มีคำตอบที่ชัดเจน หรือมีคำตอบถูกต้องเพียงคำตอบเดียว เช่น วิชาคณิตศาสตร์ การใช้ภาษา แฉนที่ เป็นต้น

ความหมายของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า เทคนิค TGT จะมีการจัดทีมของผู้เรียนจำนวน 4-5 คน ซึ่งคละความสามารถทั้ง เก่ง ปานกลาง อ่อน โดยดูจากคะแนนผลสัมฤทธิ์ และถ้าเป็นไปได้ก็ควรคละเพศด้วย เมื่อได้ทีมแล้วต้องมีการฝึกฝนร่วมกัน ช่วยเหลือกัน มีการแข่งขันระหว่างกลุ่มและประเมินผลด้วยการรวมคะแนนกลุ่มเป็นความสำเร็จของ ทีม เหมาะสำหรับรายวิชาที่เป็นรายวิชาพื้นฐานหรือมีคำถามและคำตอบตายตัวไม่เปลี่ยนแปลงวิธีนี้

ทำให้ผู้เรียนเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง มุ่งพัฒนาความรู้ความสามารถของตนเองเพิ่มมากขึ้นเพื่อเตรียมการแข่งขัน เป็นการฝึกการยอมรับความสามารถของตนและการปฏิบัติงานกลุ่ม

3. การเตรียมการในการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT

การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT นั้น จำเป็นต้องมีการเตรียมการก่อนการจัดการเรียนรู้เนื่องจากต้องมีการแบ่งกลุ่ม และการแข่งขันผู้สอนจึงต้องมีการเตรียมการให้พร้อมก่อนการจัดการเรียนรู้ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงวิธีการเตรียมการในการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT ดังนี้

สมบัติ การจนารักพงศ์ (2547 : 132-133) กล่าวว่า ในการใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT ควรคำนึงหรือเตรียมการ ดังนี้

1) จำนวนนักเรียนในกลุ่มควรมีกลุ่มละ 4-5 คน ไม่มากหรือน้อยเกินไปเหมาะสมในการจัดกิจกรรม เมื่อเข้ากลุ่มแล้วไม่นิ่งแออัดกัน มีความสะดวกในการทำกิจกรรมร่วมกัน

2) ความแตกต่างกันในกลุ่ม คือ ควรมีการจัดกลุ่มที่มีนักเรียนทั้งเพศชาย เพศหญิง ทั้งนักเรียนที่เรียนเก่ง เรียนปานกลาง และเรียนอ่อนอยู่ในกลุ่มเดียวกัน เป็นการทำงานที่สอดคล้องกับสังคมภายนอก เป็นการฝึกให้นักเรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ แม้จะต่างเพศกัน และความสามารถไม่เท่าเทียมกัน

3) ความรับผิดชอบร่วมกัน ในการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT ผู้สอนควรทำ ความเข้าใจกับผู้เรียนให้เห็นความสำคัญของกลุ่ม การรับผิดชอบในงานร่วมกัน ปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ให้นักเรียนตระหนักว่าความสำเร็จของกลุ่มคือความสำเร็จของนักเรียน และความสำเร็จของนักเรียนก็นำมาซึ่งความสำเร็จของกลุ่ม โดยผู้สอนอาจช่วยเสริมแรงเมื่อทำงานกลุ่มสำเร็จ คือการให้รางวัล อาจเป็นคำชมเชย โบนัสพิเศษ หรืออื่นๆตามความเหมาะสม

4) การทำงานร่วมกัน ครูควรย้ำว่านักเรียนต้องทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีมนุษยสัมพันธ์ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน อดทน ร่วมแสดงความคิดเห็นและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ร่วมทำกิจกรรม มีความพยายาม และรู้จักทำหน้าที่ของตนให้ดีที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์ในการเรียนร่วมกัน โดยไม่แบ่งแยก

5) มีการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับเนื้อหา ธรรมชาติวิชา วิธีสอนของครู วัยและภาวะของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทั้งทางด้านวิชาการ อารมณ์ และสังคม

6) สื่ออุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ ในการจัดการเรียนการสอนครูผู้สอนควรจัดหา สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง ฝึกการคิดแก้ปัญหาด้วยกัน ครูจึงควรศึกษาหาความรู้อยู่เสมอเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน และนำมาประยุกต์ใช้ ซึ่งอาจเป็นสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย หรือแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น เป็นต้น

สุวิทย์ มูลคำ และคณะ (2551 : 165-166) ได้กล่าวเกี่ยวกับการเตรียมการในการใช้วิธี TGT สอดคล้องกันโดยกล่าวถึงขั้นตอนการเตรียมการดังนี้

1) การจัดเตรียมเนื้อหาสาระผู้สอนจัดเตรียมเนื้อหาสาระหรือเรื่องให้ผู้เรียนต้องเรียนรู้ รวมทั้งใบงานต่างๆ

2) การเตรียมการฝึกฝนในทีม ผู้สอนต้องมีแบบฝึกหัดซึ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาที่สอนให้ผู้เรียน พร้อมทั้งกระดาษคำตอบ

3) การเตรียมการแข่งขัน ผู้สอนจะต้องจัดเตรียมคำถามซึ่งเป็นคำถามจากเนื้อหาสาระที่ผู้เรียนเรียนรู้ วิธีการให้คะแนนหรือโบนัสในการเล่นเกมส์ สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนรู้ แต่ละเรื่อง เช่น ใบงาน ใบความรู้ ชุดคำถาม กระดาษคำถาม กระดาษบันทึกคะแนนแต่ละเกม และกระดาษบันทึกคะแนนกลุ่ม

4) การเตรียมจัดทำกระดานข่าว หรือประกาศสำหรับกลุ่มผู้ชนะอาจติดประกาศที่บอร์ดหน้าชั้นเรียน ประกาศหน้าเสาธง หรือทำในรูปแบบของจดหมายข่าวก็ได้

สมศักดิ์ ภูวิภาดารรรณ (2554 : 7) กล่าวว่า การเตรียมการในการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT มีขั้นตอน ดังนี้

1) เตรียมการเพื่อสอนเนื้อหา

2) เตรียมการฝึกฝนในกลุ่ม โดยสิ่งที่ผู้สอนต้องเตรียมคือ แบบฝึกหัดคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่จะสอน และกระดาษคำตอบ

3) การเตรียมการแข่งขัน โดยสิ่งที่ผู้สอนต้องเตรียม ได้แก่

3.1 บัตรหรือแผ่นกระดาษแข็งที่เรียงเลข

3.2 กระดาษเล่นเกม

3.3 กระดาษคำตอบสำหรับเกม

3.4 กระดาษบันทึกคะแนนแต่ละเกม

3.5 กระดาษบันทึกคะแนนแต่ละครั้งของการแข่งขัน ให้สำหรับแต่ละโต๊ะการแข่งขัน

4) การเตรียมจัดทำจดหมายข่าว โดยสิ่งที่ผู้สอนต้องเตรียมคือ

4.1 กระดาษบันทึกคะแนนรวมของกลุ่ม ผู้สอนใช้กระดาษนี้รวมคะแนนแต่ละเกมของกลุ่มได้ คะแนนของกลุ่มจะนำไปสรุปรายงานในจดหมายข่าวต่อไป

4.2 จดหมายข่าว เขียนแล้วแจกผู้เรียนทุกคนในชั้น

สุคนธ์ สินธพานนท์ และคณะ (2554 : 32) กล่าวว่า ในการเตรียมการก่อนเริ่มกิจกรรมนั้นผู้สอนควรจัดกลุ่มให้ความสามารถกัน คณะเพศชายหญิง เตรียมแบบฝึกหรือใบงานตามจุดประสงค์หรือเป้าหมายของการเรียนรู้ให้มีความเพียงพอกับเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

จากวิธีการเตรียมการดังกล่าวที่นักวิชาการได้กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ดังนี้คือ ในการจัดเตรียมก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT นั้น คือการเตรียมความพร้อมทางด้านผู้เรียนให้พร้อมเรียนรู้ด้วยการจัดผู้เรียนให้เหมาะสม และให้นักเรียนเห็นความสำคัญในการทำงานกลุ่ม ส่วนด้านผู้สอนเองต้องมีการเตรียมความพร้อมในเรื่องของเนื้อหา วิธีการและสื่อการเรียนการสอน รวมถึงมีการกำหนดขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ให้ชัดเจน สร้างสรรค์กิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และเห็นความสำคัญในการเรียนและการปฏิบัติงานกลุ่ม

4. ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT

การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT นั้น มีขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้หลายขั้นตอน ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงขั้นตอนเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT ดังนี้

สมบัติ การจนารักพงศ์ (2547 : 39-40) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT มีขั้นตอนดังนี้

1) ครูแจกแบบฝึกหัดหรืองานให้ทุกกลุ่มทำหรือคิด โดยสมาชิกกลุ่มแบ่งหน้าที่กันทำงานโดยอาจหมุนเวียนกัน จนทุกคนในกลุ่มเกิดความเข้าใจในเนื้อหาเป็นอย่างดี

2) การแข่งขันตอบปัญหา มีขั้นตอนดังนี้

2.1 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มคัดเลือกผู้ที่มีความสามารถในการแข่งขันจัดอันดับในกลุ่ม

2.2 ครูจัดทีมใหม่ แบ่งความสามารถของนักเรียน คือ นำมื่อวางอันดับ 1/2/3/4/5 จากแต่ละกลุ่มมาแข่งขันกัน คือ นำมื่อวางอันดับ 1 จากทุกกลุ่มมาแข่งขันกัน

2.3 ครูแจกของคำถาม อาจเป็นข้อสอบแบบเลือกตอบ แบบเติมคำ หรือคำถามปลายเปิด แต่มีคำตอบแน่นอน โดยครูจะเตรียมของคำถามล่วงหน้าใส่ซองละ 1 คำถามแต่ละโต๊ะจะได้ซองคำถามเรื่องเดียวกันแต่คำถามไม่เหมือนกัน แต่ตรงกับความสามารถของตน

2.4 หลักการตอบคำถามให้นักเรียนแต่ละโต๊ะกำหนดว่าใครจะเป็นคนแรกที่หยิบซองคำถาม โดยคนที่หยิบซองจะเป็นคนถาม คนที่เหลือในโต๊ะเป็นคนแข่งขันกันตอบ แล้วให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดให้ เปลี่ยนคนถามคำถามจนครบทุกคน จากนั้นรวมคะแนน

2.5 หลังการแข่งขันนำใบคะแนนของตนพร้อมคะแนนโบนัสกลับกลุ่มเดิม และจัดลำดับกลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดไปต่ำสุด และมอบรางวัลหรือติดประกาศ

2.6 ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายสรุปผลการเรียนรู้

สุวิทย์ มูลคำ และคณะ (2551 : 165-167) กล่าวว่า ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT มีขั้นตอนดังนี้

1) ขั้นเตรียมเนื้อหา ประกอบด้วย การจัดเตรียมเนื้อหาสาระ การจัดเตรียมคำถาม อุปกรณ์การเรียนรู้อุปกรณ์ ใบงาน ชุดคำถาม กระดาษคำตอบ กระดาษบันทึกคะแนน เป็นต้น

2) ชั้นจัดทีม ผู้สอนจัดทีมผู้เรียนโดยให้คละกันทั้งเพศและความสามารถกลุ่มละ 4-5 คน เพื่อเรียนรู้โดยปฏิบัติกิจกรรมตามคำสั่งหรือใบงานที่กำหนดไว้

3) ชั้นการเรียนรู้ ประกอบด้วย

3.1 ผู้สอนแนะนำวิธีการเรียนรู้

3.2 กลุ่มช่วยวางแผนในการเรียนรู้และการแข่งขัน

3.3 สมาชิกในแต่ละกลุ่มปฏิบัติตามกิจกรรมหรือใบงาน

3.4 กลุ่มเตรียมความพร้อมเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจและพร้อมตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียน

3.5 แต่ละกลุ่มประเมินความรู้ความเข้าใจของสมาชิกในกลุ่ม อาจถาม-ตอบ โดยตั้งคำถามขึ้นมาเอง

3.6 สมาชิกในกลุ่มช่วยกันอธิบายเพิ่มเติมให้กับสมาชิกที่ยังไม่เข้าใจ

4) ชั้นการแข่งขัน ผู้สอนจัดการแข่งขัน ประกอบด้วย

4.1 ผู้สอนแนะนำกติกาการแข่งขันให้ผู้เรียนทราบ

4.2 จัดผู้เรียนหรือสมาชิกตัวแทนของแต่ละกลุ่มเข้าประจำโต๊ะแข่งขัน

4.3 ผู้สอนอธิบายจุดประสงค์ และคำแนะนำในการแข่งขัน

4.4 สมาชิกเริ่มแข่งขันด้วยชุดคำถามที่เหมือนกันผู้สอนเดินตามโต๊ะแข่งขันต่างๆ เพื่อตอบข้อสงสัยในการแข่งขัน

4.5 เมื่อการแข่งขันจบลงให้ตรวจคะแนนแล้วจัดลำดับผลการแข่งขันและให้หาค่าคะแนนโบนัส

4.6 ผู้เข้าร่วมแข่งขันกลับเข้ากลุ่มเดิมของตนพร้อมด้วยนำคะแนนโบนัสไปด้วย

4.7 รวมคะแนนของสมาชิกในกลุ่มทุกคน กลุ่มที่ได้คะแนนรวมสูงสุดจะได้รับ การยอมรับว่าเป็นกลุ่มชนะเลิศและรองชนะเลิศตามลำดับ

5) ชั้นยอมรับความสำเร็จของทีม ผู้สอนประกาศผลการแข่งขันและเผยแพร่ เช่นปิดประกาศที่บอร์ด จดหมายข่าว ประกาศหน้าเสาธง เป็นต้น รวมทั้งการมอบรางวัล ยกย่อง ชมเชย

สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ (2554 : 10-18) กล่าวว่า ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคTGT มีขั้นตอนต่อไปนี้

1) การจัดผู้เรียนเข้ากลุ่ม ประกอบด้วยผู้เรียนคละความสามารถและเพศกลุ่มละ 4-5 คน

2) การแนะนำวิธีการ TGT ให้นักเรียนทราบว่านักเรียนต้องปฏิบัติหน้าที่อย่างไรบ้าง แข่งขันอย่างไร บันทึกคะแนนอย่างไร สรุปผลการแข่งขันอย่างไร

3) จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT

4) สรุปผลการแข่งขัน รับรางวัลหรือโบนัส หรือคำชมเชยเป็นกลุ่ม

สุคนธ์ สิ้นธพานนท์ และคณะ (2554 : 32-35) กล่าวว่าขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT มีขั้นตอนต่อไปนี้

1) ขั้นเตรียมการก่อนเริ่มกิจกรรม คือ จัดกลุ่มผู้เรียนคณะความรู้ความสามารถ และศิลปะ มีการเตรียมแบบฝึกหรือใบงาน

2) ขั้นจัดกิจกรรมการเรียนรู้

2.1 ผู้สอนอธิบายความรู้ให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหา หรือมีการใช้สื่อการสอนให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาความรู้ หรืออาจมีการอภิปรายร่วมกัน

2.2 เมื่อนักเรียนเข้าใจบทเรียนแล้วให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่มตามที่ครูแจ้งไว้ ร่วมกันทำแบบฝึกหรือใบงานที่ครูแจกโดยแต่ละกลุ่มทำหน้าที่และปฏิบัติหน้าที่สลับเปลี่ยนกันไป เช่น ผู้อ่านคำถาม ผู้ตอบ ผู้จัดบันทึก และผู้ตรวจคำตอบ เป็นต้น

2.3 สมาชิกภายในกลุ่มจะผลัดกันอธิบายทบทวนความรู้ให้กันฟัง สมาชิกที่เก่งจะช่วยเหลือสมาชิกที่เรียนอ่อนจนทุกคนมีความเข้าใจ (อาจใช้เวลานอกเวลาเรียนตามความเหมาะสม)

2.4 การจัดการแข่งขัน มีการแข่งขันโดยสมาชิกในกลุ่มแยกตามโต๊ะเพื่อไปแข่งขันตามความสามารถที่ครูกำหนด ผลัดกันถามคำถาม และตอบคำถามในปริมาณเท่ากัน แล้วรวมคะแนน อาจคิดคะแนนจริง หรือให้แบบคะแนนโบนัสก็ได้

3) การให้คะแนนกลุ่มผู้ชนะ ผู้ที่ไปทำการแข่งขันจะกลับเข้าสู่กลุ่มเดิมนำคะแนนการแข่งขันแต่ละคนมารวมกันเป็นคะแนนของทีม ทีมที่ได้คะแนนสูงสุดจะได้รับรางวัล คือคำชมเชย หรือประกาศบนป้ายนิเทศ

จากขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำมาสังเคราะห์ และนำมาใช้ร่วมกับแบบฝึก เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมี 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม

การจัดกลุ่มของผู้เรียนจำนวน 5 คน ซึ่งคณะความสามารถทั้ง เก่ง ปานกลาง อ่อน โดยดูจากคะแนนผลสัมฤทธิ์ และถ้าเป็นไปได้ก็ควรศิลปะด้วย ซึ่งมีการแบ่งผู้เรียนตามสี (แดง (กลุ่มเก่ง 1) เหลือง (กลุ่มเก่ง 2) เขียว (กลุ่มปานกลาง 1) ฟ้า (กลุ่มปานกลาง 2) ชมพู (กลุ่มอ่อน) นอกจากนี้คือเตรียมเนื้อหา ใบความรู้ ใบงาน และ กระดาษคำตอบ กระดาษบันทึกคะแนน และจัดโต๊ะเรียนเป็นกลุ่มให้เรียบร้อย

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน

ครูสอนบทเรียนโดยอาจใช้ใบความรู้ให้นักเรียนได้ศึกษา หรือใช้กิจกรรมการศึกษาหาความรู้รูปแบบต่างๆ ตามที่ครูเห็นว่าเหมาะสม รวมถึงแนะนำวิธีการเรียนรู้ในวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT

ขั้นที่ 3 ขั้นกิจกรรมกลุ่ม

นักเรียนแบ่งหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย เพื่อปฏิบัติตามคำสั่งในใบงาน ทำแบบฝึก และเตรียมความพร้อมของสมาชิกด้วยการผลัดกันถามคำถาม และอธิบายในจุดที่ไม่เข้าใจ ทบทวน ความรู้จนทุกคนในกลุ่ม มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่เรียนในแต่ละครั้งเป็นอย่างดี

ขั้นที่ 4 ขั้นการแข่งขัน

4.1 ผู้สอนแนะนำกติกาการแข่งขันให้ผู้เรียนทราบ

4.2 จัดผู้เรียนแต่ละกลุ่มเข้าประจำโต๊ะ

4.3 ผู้สอนอธิบายจุดประสงค์ และคำแนะนำในการแข่งขัน

4.4 สมาชิกเริ่มแข่งขันด้วยชุดคำถามที่ผู้สอนเป็นผู้ถาม แต่ตรงกับความสามารถของผู้เรียนในแต่ละรอบ ซึ่งมีการแบ่งผู้เรียนตามสี แดง (กลุ่มเก่ง 1) เหลือง (กลุ่มเก่ง 2) เขียว (กลุ่มปานกลาง 1) ฟ้า (กลุ่มปานกลาง 2) ชมพู (กลุ่มอ่อน) ในการตอบคำถาม ใครเขียนคำตอบได้ถูกต้อง และเร็วที่สุดในแต่ละข้อ จะได้รับคะแนน 5,4,3,2,1 ตามลำดับหากใครตอบช้าที่สุด หรือตอบผิดจะได้ 0 คะแนน ในกรณีที่ผู้ตอบพร้อมกันให้ถือเป็นลำดับเดียวกันและให้คะแนนเท่ากันหากตอบถูก ส่วนผู้ที่ตอบถัดมาทำให้คะแนนในลำดับถัดไป เช่น หากมีผู้ตอบในลำดับ 2 จำนวน 2 คนแล้วตอบถูกจะได้รับ 4 คะแนนทั้งสองคน ส่วนคนที่ตอบถูกต้องไปก็ให้อยู่ในลำดับ 3 ถ้าตอบถูกจะได้รับ 3 คะแนน เป็นต้น เมื่อได้รับคะแนนในแต่ละรอบให้ตัวแทนกลุ่มบันทึกในใบบันทึกคะแนน ถามคำถาม จนครบ ทั้ง 10 ข้อ แล้วสรุปคะแนนแต่ละกลุ่ม

4.5 ผู้บันทึกคะแนนรวมคะแนนของผู้เข้าแข่งขัน หากกลุ่มใดได้คะแนนมากที่สุดเป็นอันดับ 1 จะได้รับคะแนนโบนัส 20 คะแนน อันดับที่ 2 ได้รับคะแนนโบนัส 15 คะแนนและ อันดับที่ 3 ได้รับคะแนนโบนัส 10 คะแนน ตามลำดับ

ขั้นที่ 5 ขั้นการประเมินผลและมอบรางวัล

5.1 ผู้เรียนทุกคนนำคะแนนที่ได้รับจากการแข่งขัน และคะแนนโบนัส เพื่อรวมคะแนนที่กลุ่มของตนได้รับ

5.2 แต่ละกลุ่มส่งคะแนนรวมและหลักฐานการได้รับคะแนนที่ผู้สอน

5.3 ผู้สอนจัดเรียงลำดับคะแนนของแต่ละกลุ่มและประกาศผลการแข่งขันเรียงตามลำดับ มีการมอบรางวัลให้แก่กลุ่มผู้ชนะ และตีตประกาศคะแนนหน้าชั้นเรียน

แบบฝึก

1. ความหมายของแบบฝึก

ความหมายของแบบฝึกนั้นได้มีผู้ให้ความหมายของแบบฝึกไว้หลายท่าน ดังนี้
 สงบ ลักษณะ (2536 : 61) ได้กล่าวว่า ชุดแบบฝึกเป็นสื่อใช้ฝึกทักษะการคิด การวิเคราะห์ การแก้ปัญหา และการปฏิบัติของนักเรียน นิยมใช้ในกลุ่มวิชา ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และการงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี

วรสุดา บุญยไวโรจน์ (2540 : 37) ได้กล่าวว่า แบบฝึกหัดเป็นสื่อการเรียนการสอนที่จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษา ทำความเข้าใจ และฝึกฝนจนเกิดแนวคิดที่ถูกต้อง และเกิดทักษะในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง และทำให้ครูสามารถตรวจสอบความรู้ความเข้าใจ พัฒนาการของนักเรียนในวิชาต่างๆ

สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์ (2540 : 106 , อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ 2555 : 447) ได้กล่าวว่า แบบฝึก คือ การจัดประสบการณ์ การฝึกหัดเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง และสามารถแก้ปัญหาได้ถูกต้องหลากหลายและแปลกใหม่

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2547 : 32) ได้กล่าวว่า แบบฝึกหรือแบบฝึกหัด คือสื่อการเรียนการสอนชนิดหนึ่ง ที่ใช้ฝึกทักษะให้กับผู้เรียนหลังจากเรียนจบเนื้อหาในช่วงหนึ่งๆ เพื่อฝึกฝนให้เกิดความรู้ความเข้าใจ รวมทั้งเกิดความชำนาญในเรื่องนั้นๆ อย่างกว้างขวางมากขึ้น

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2554 : 687) ได้ให้ความหมายไว้ว่า แบบฝึก หรือแบบฝึกหัด หมายถึง แบบตัวอย่างปัญหาหรือคำสั่งที่ตั้งขึ้นเพื่อให้นักเรียนฝึกตอบ เป็นต้น

จากความหมายของแบบฝึกข้างต้น สรุปได้ว่า แบบฝึก หมายถึง สื่อการเรียนการสอนชนิดหนึ่ง ใช้เพื่อฝึกฝนให้เกิดความรู้ความเข้าใจ ฝึกทักษะการคิด การวิเคราะห์ การแก้ปัญหา และการปฏิบัติของนักเรียน เพื่อให้เกิดความชำนาญในเรื่องนั้นๆ นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง นอกจากนี้ครูยังสามารถตรวจสอบความรู้ความเข้าใจ และพัฒนาทักษะของนักเรียนในวิชาต่างๆได้ ในทันทีที่เรียนจบแต่ละเรื่อง

2. ลักษณะของแบบฝึกที่ดี

นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ ดังนี้

วรสุดา บุญยไวโรจน์ (2536 : 37) กล่าวแนะนำให้ผู้สร้างแบบฝึกยึดลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ดังนี้

1) ควรมีความชัดเจนทั้งคำสั่งและวิธีทำ คำสั่งหรือตัวอย่างแสดงวิธีทำที่ใช้ไม่ควรยาวเกินไป ควรปรับปรุงให้เหมาะสมกับผู้ใช้

2) ตรงตามจุดมุ่งหมายของการฝึก ลงทุนน้อย ใช้ได้นานและทันสมัยอยู่เสมอ

3) ภาษาและภาพที่ใช้ในแบบฝึกหัดควรเหมาะสมกับวัยและพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน

4) แบบฝึกควรแยกฝึกเป็นเรื่องๆ ไม่ควรยาวเกินไปแต่ควรมีกิจกรรมหลายรูปแบบ เพื่อสร้างความสนใจและไม่เบื่อหน่ายในการทำ

5) แบบฝึกควรมีทั้งแบบกำหนดคำตอบให้ แบบให้ตอบโดยเสรี และควรใช้คำหรือรูปภาพที่เป็นสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคย หรือตรงกับความพึงพอใจของผู้เรียน

6) ควรเป็นแบบฝึกที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเอง ค้นคว้า มีประโยชน์ในการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

7) ควรเป็นแบบฝึกที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลมีความยากง่ายปนกัน

8) สามารถสร้างความสนใจของผู้เรียนได้เสมอ

9) ควรมีการปรับปรุงควบคู่กับแบบเรียนเสมอและสามารถใช้ได้ทั้งในและนอกห้องเรียน

10) สามารถใช้ในการประเมินระดับความสามารถของผู้เรียนได้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2543 : 145) ได้กล่าวถึงแบบฝึกที่ดีไว้ ดังนี้

1) เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียน

2) เหมาะสมกับวัยหรือระดับความสามารถของนักเรียน

3) มีคำชี้แจงสั้นๆ ที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจวิธีทำโดยง่าย

4) ใช้เวลาที่เหมาะสม

5) มีสิ่งที่น่าสนใจและท้าทายให้แสดงความสามารถ

6) ควรมีข้อเสนอแนะในการใช้

7) มีให้เลือกทั้งแบบตอบอย่างจำกัดและตอบอย่างมีเสรี

8) ถ้าเป็นแบบฝึกที่ต้องการให้นักเรียนศึกษาด้วยตนเอง แบบฝึกนั้นควรมีหลากหลายรูปแบบและให้ความหมายแก่ผู้ฝึกทำด้วย

9) ควรใช้สำนวนภาษาง่ายๆ ฝึกให้คิดได้เร็วและสนุกไปพร้อมๆ กัน

ถวัลย์ มาตจรัส (2546 : 21) ได้กล่าวไว้ว่าแบบฝึกที่ดีนั้นจะต้องประกอบด้วย

1) มีจุดประสงค์ที่ชัดเจน สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะตามสาระการเรียนรู้และกระบวนการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้

2) เนื้อหาถูกต้องตามหลักวิชา ใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสม มีคำอธิบายและคำสั่งที่ชัดเจนง่ายต่อการปฏิบัติตาม

3) สามารถพัฒนาทักษะการเรียนรู้ นำผู้เรียนสู่การสรุปความคิดรวบยอดและหลักการสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้

4) เป็นไปตามลำดับขั้นตอนการเรียนรู้ สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้และความแตกต่างระหว่างบุคคล

5) มีคำถามและกิจกรรมที่ท้าทายส่งเสริมทักษะกระบวนการเรียนรู้ของธรรมชาติวิชา

6) มีกลยุทธ์การนำเสนอและตั้งคำถามที่ชัดเจน น่าสนใจปฏิบัติได้สามารถให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อปรับปรุงการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างต่อเนื่อง

จากข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะของแบบที่ตีข้างต้นสามารถสรุปลักษณะแบบฝึกที่ตีข้างต้น มีจุดประสงค์ที่ชัดเจน สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะตามสาระการเรียนรู้ เป็นไปตามลำดับขั้นตอนการเรียนรู้ ควรมีความชัดเจนทั้งคำสั่งและวิธีทำ เหมาะสมกับวัยหรือระดับความสามารถของนักเรียน แบบฝึกควรแยกฝึกเป็นเรื่องๆ ไม่ควรยาวเกินไปแต่ควรมีกิจกรรมหลายรูปแบบเพื่อสร้างความสนใจและไม่เบื่อหน่ายในการทำสามารถใช้ได้ทั้งในและนอกห้องเรียน และสามารถใช้ในการประเมินระดับความสามารถของผู้เรียนได้

3. หลักจิตวิทยาที่ใช้ในการสร้างแบบฝึก

หลักจิตวิทยาเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการสร้างแบบฝึกที่ตีข้างต้น สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2547 : 34) กล่าวไว้ว่า การศึกษาในเรื่องจิตวิทยาการเรียนรู้เป็นสิ่งที่ผู้สร้างแบบฝึกไม่ควรละเลย เพราะการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ต้องขึ้นอยู่กับปรากฏการณ์ของจิต และพฤติกรรมที่ตอบสนองนานาประการโดยอาศัยกระบวนการที่เหมาะสมและเป็นวิธีที่ดีที่สุด การศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้จากข้อมูลที่นักจิตวิทยาได้ทำการค้นพบ และทดลองไว้แล้ว สำหรับการสร้างแบบฝึกในส่วนที่มีความสัมพันธ์กันมีดังนี้

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2547 : 34-35) กล่าวถึงหลักของนักจิตวิทยาหลายท่าน ดังนี้

1. ทฤษฎีพฤติกรรมนิยมของสกินเนอร์ ซึ่งมีความเชื่อว่าสามารถควบคุมบุคคลให้ทำตามความประสงค์หรือแนวทางที่กำหนดได้โดยไม่ต้องคำนึงถึงความรู้สึกทางด้านจิตใจของบุคคลผู้นั้นว่าจะรู้สึกนึกคิดอย่างไร เขาจึงได้ทดลองและสรุปได้ว่าบุคคลสามารถเรียนรู้ได้ด้วยการกระทำ โดยมีการเสริมแรงเป็นตัวการ เมื่อบุคคลตอบสนองการเร้าของสิ่งเร้าควบคุมกันในช่วงเวลาที่เหมาะสม สิ่งเร้านั้นจะรักษาระดับหรือเพิ่มการตอบสนองให้มากขึ้น

2. วิธีการสอนของกาเย่ ซึ่งมีความเห็นว่าการเรียนรู้มีลำดับขั้น และผู้เรียนจะต้องเรียนรู้เนื้อหาที่ง่ายไปหายาก

3. แนวคิดของบลูม ซึ่งกล่าวถึงธรรมชาติของผู้เรียนแต่ละคนว่ามีความแตกต่างกัน ผู้เรียนสามารถเรียนรู้เนื้อหาในหน่วยย่อยต่างๆได้โดยใช้เวลาเรียนที่แตกต่างกัน

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2555 : 18-19) กล่าวถึงทฤษฎีการเรียนรู้ของธอร์นไคค์ สรุปเป็นกฎเกณฑ์การเรียนรู้ 4 ประการ ได้แก่

1) กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) คือ เมื่อมีความพร้อมที่จะตอบสนองหรือแสดงพฤติกรรมใดๆ ถ้ามีโอกาสกระทำย่อมเป็นที่พอใจ แต่ถ้าไม่พร้อมตอบสนองหรือการบังคับให้กระทำ ย่อมทำให้เกิดความไม่พอใจ ดังนั้นการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีถ้าผู้เรียนมีความพร้อมทั้งกายและใจ

2) กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) คือ เมื่อมีโอกาสได้กระทำซ้ำๆ ในพฤติกรรมหนึ่งจะทำให้พฤติกรรมนั้นสมบูรณ์ยิ่งขึ้น การฝึกหัดที่มีการควบคุมที่ดีจะส่งเสริมผลของการเรียนรู้และเมื่อฝึกหัดบ่อยครั้งก็จะทำให้การเรียนรู้นั้นคงทนถาวร

3) กฎแห่งการใช้ (Law of Use and Disuse) คือ การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองความคงทนของการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้หากมีการนำไปใช้บ่อยๆ ในทางตรงกันข้ามหากไม่มีการนำไปใช้ความคงทนในการเรียนรู้นั้นก็จะลดลง

4) กฎแห่งผล (Law of Effect) คือ การเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองจะดียิ่งขึ้น เมื่อผู้เรียนแน่ใจว่าพฤติกรรมตอบสนองของตนนั้นถูกต้อง การให้รางวัลจะช่วยส่งเสริมการแสดงพฤติกรรมนั้นๆ อีก ดังนั้นบุคคลเมื่อได้รับผลที่พึงพอใจย่อมเกิดพฤติกรรมที่อยากจะทำจะเรียนรู้ต่อไป

จากหลักจิตวิทยาข้างต้นสรุปได้ว่าหากนำหลักจิตวิทยามาใช้ในการสร้างแบบฝึกจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริงจากระดับง่ายไปยาก ตอบสนองความรู้สึกรู้สึกความต้องการของผู้เรียน และต้องมีสิ่งเร้าและเสริมแรงกับผู้เรียนไปพร้อมกันด้วยจึงจะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนพร้อมทั้งมีความรู้ความสามารถที่คงทนและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

4. ขั้นตอนในการสร้างแบบฝึก

มีนักวิชาการได้กำหนดขั้นตอนการสร้างแบบฝึกไว้หลายท่าน ดังนี้
กรมวิชาการ (2545 : 37-38 , อ้างถึงใน ศรีญาดา เทียมหมอก 2557 : 35) ได้อธิบายขั้นตอนในการสร้างแบบฝึกไว้ดังนี้

1. ศึกษาปัญหา ความต้องการจากจุดประสงค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. วิเคราะห์เนื้อหาหรือทักษะที่เป็นปัญหาเพื่อนำมาสร้างแบบฝึก
3. พิจารณาวัตถุประสงค์ รูปแบบและขั้นตอนการใช้แบบฝึก
4. สร้างแบบทดสอบให้สอดคล้องกับเนื้อหาและทักษะ
5. ทดลองหาคุณภาพและประสิทธิภาพของแบบฝึก
6. รวบรวมแบบฝึกเป็นชุดโดยจัดทำคำชี้แจงการใช้

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2547 : 45-46) ได้กล่าวว่า ขั้นตอนการสร้างแบบฝึก จะคล้ายคลึงกับการสร้างนวัตกรรมทางการศึกษาประเภทอื่นๆ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. วิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น ปัญหาที่เกิดขึ้นขณะสอน ปัญหาการผ่านจุดประสงค์ของนักเรียน พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ เป็นต้น
2. ศึกษารายละเอียดในหลักสูตรเพื่อวิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์ในแต่ละกิจกรรม
3. พิจารณาแนวทางการแก้ปัญหาที่อาจเกิดขึ้น กำหนดโครงเรื่องไว้และเลือกเนื้อหาใส่ในแบบฝึก
4. ศึกษารูปแบบของการสร้างแบบฝึกจากเอกสารตัวอย่าง
5. ออกแบบชุดฝึกแต่ละชุดให้มีรูปแบบที่หลากหลาย น่าสนใจ
6. ลงมือสร้างแบบฝึกในแต่ละชุด พร้อมทั้งข้อทดสอบก่อนและหลังเรียนให้สอดคล้องกับเนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้

7. ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
8. ทำไปทดลองใช้ แล้วบันทึกผลเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขส่วนที่บกพร่อง
9. ปรับปรุงจนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้
10. นำไปใช้จริงและเผยแพร่ต่อไป

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2555 : 449) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบฝึกไว้ว่า

1. ศึกษาปัญหาและความต้องการ โดยศึกษาจากการผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หากเป็นไปได้ควรศึกษาความต่อเนื่องของปัญหาในทุกๆระดับชั้น
2. วิเคราะห์เนื้อหาหรือทักษะที่เป็นปัญหาออกเป็นเนื้อหาหรือทักษะย่อยๆ เพื่อใช้ในการสร้างแบบทดสอบและแบบฝึกหัด
3. พิจารณาวัดจุดประสงค์ รูปแบบ และขั้นตอนการใช้แบบฝึก เช่น จะนำแบบฝึกไปใช้อย่างไร ในแบบฝึกแต่ละชุดประกอบด้วยอะไรบ้าง
4. สร้างแบบทดสอบ ซึ่งอาจมีแบบทดสอบเชิงสำรวจ แบบทดสอบเพื่อวินิจฉัยข้อบกพร่อง แบบทดสอบความก้าวหน้าเฉพาะเรื่อง เฉพาะตอน แบบทดสอบที่สร้างจะต้องสอดคล้องกับเนื้อหาหรือทักษะที่วิเคราะห์แล้วในข้อ 2
5. สร้างบัตรฝึกหัด เพื่อใช้พัฒนาทักษะย่อยแต่ละทักษะ ในแต่ละบัตรจะมีคำถามให้นักเรียนตอบ การกำหนดรูปแบบ ขนาดของบัตรจะพิจารณาตามความเหมาะสม
6. สร้างบัตรอ้างอิง เพื่อใช้อธิบายคำตอบหรือแนวทางการตอบแต่ละเรื่อง การสร้างบัตรอ้างอิงนี้อาจทำเพิ่มเติมเมื่อนำบัตรฝึกหัดไปทดลองใช้แล้ว

7. สร้างแบบบันทึกความก้าวหน้า เพื่อใช้บันทึกผลการทดสอบหรือผลการเรียน โดยจัดทำเป็นตอน เป็นเรื่อง เพื่อให้เห็นความก้าวหน้าเป็นระยะ สอดคล้องกับแบบทดสอบความก้าวหน้า

8. นำแบบฝึกไปทดลองใช้ เพื่อหาข้อบกพร่อง คุณภาพของแบบฝึก และคุณภาพของแบบทดสอบ

9. ปรับปรุงแก้ไขแบบฝึก เพื่อใช้ประโยชน์ต่อไป

ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกจากเอกสารข้างต้นนั้นสรุปได้ว่าขั้นตอนในการสร้างแบบฝึกนั้นมีขั้นตอนดังนี้ 1) วิเคราะห์ปัญหา สาเหตุและความต้องการ โดยศึกษาจากการผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2) ศึกษารายละเอียดในหลักสูตรเพื่อวิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์ในแต่ละกิจกรรมและกำหนด รูปแบบ และขั้นตอนการใช้แบบฝึกในแต่ละเนื้อหา 3) ศึกษารูปแบบของการสร้างแบบฝึก ออกแบบชุดฝึกแต่ละชุดให้มีรูปแบบที่หลากหลาย น่าสนใจ 4) ลงมือสร้างแบบฝึกในแต่ละชุด พร้อมทั้งข้อทดสอบก่อนและหลังเรียนให้สอดคล้องกับเนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้ 5) ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ 6) ทำไปทดลองใช้ แล้วบันทึกผลเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขส่วนที่บกพร่อง 7) ปรับปรุงจนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 8) นำไปใช้จริงและเผยแพร่ต่อไป

5. ประโยชน์ของแบบฝึก

นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ ดังนี้

รัชณี ศรีไพรวรรณ (2539 : 189) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ว่า ทำให้เข้าบทเรียนดีขึ้นเพราะเป็นเครื่องอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ ทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียน ฝึกให้เด็กมีความเชื่อมั่นและสามารถประเมินผลของตนเองได้ รวมถึงฝึกให้เด็กทำงานตามลำพัง โดยมีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย

ประทีป แสงเปี่ยมสุข (2543 : 54) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ว่า เป็นอุปกรณ์ลดภาระครู ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะในการใช้ภาษาให้ดีขึ้น สามารถช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคลทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในจิตใจมากขึ้น ทบทวนเนื้อหาได้ด้วยตนเอง ฝึกฝนนอกห้องเรียนได้ เห็นความก้าวหน้าของตนเอง เสริมทักษะทางภาษาให้คงทน วัตถุประสงค์ทางการเรียนหลังเรียน ทำให้ครูมองเห็นปัญหาของนักเรียนได้ชัดเจน

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2547 : 32) ได้กล่าวว่า แบบฝึกมีความสำคัญต่อผู้เรียนไม่น้อย ในการที่จะช่วยเสริมสร้างทักษะให้กับผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจได้เร็วขึ้น ชัดเจนขึ้น กว้างขวางขึ้น ทำให้การสอนของครูและการเรียนของนักเรียนประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้แล้วแบบฝึกยังมีประโยชน์ในการฝึกทักษะที่ค่อนข้างยาก อย่างเช่น การแต่ง บทร้อยกรองด้วย ดังที่ สำลี รักสุทธี (2554 : 18) กล่าวไว้ว่า การแก้ไขปัญหการสอนเขียนร้อยกรอง ด้วยการออกแบบกิจกรรมผ่านการใช้แบบฝึก พบว่าผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้และเกิดทักษะใน

ระดับที่น่าพอใจเพราะการแต่งร้อยกรองนั้นเป็นเรื่องที่ไม่ใช่ว่าจะแต่งได้ทันทีเพียงแค่รู้กฎเกณฑ์หรือฉันทลักษณ์ แต่ต้องฝึกแต่งบ่อยๆจากง่ายไปหายาก การนำแบบฝึกไปใช้กับผู้เรียนช่วยส่งเสริมให้เกิดทักษะการแต่งร้อยกรองกับผู้เรียนเป็นอย่างดี

จากข้อมูลข้างต้นสามารถสรุปประโยชน์ของแบบฝึกได้ว่า แบบฝึกมีความสำคัญต่อผู้เรียนในการช่วยเสริมสร้างทักษะให้กับผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจได้เร็วขึ้น ฝึกให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นและสามารถประเมินผลการเรียนของตนเอง เมื่อผู้เรียนฝึกซ้ำๆผู้เรียนสามารถปฏิบัติและเกิดทักษะได้แม้จะเป็นเรื่องยากในการทำความเข้าใจ ครูผู้สอนสามารถวัดผลทางการเรียนหลังเรียนทำให้ครูมองเห็นปัญหาของนักเรียนได้ชัดเจนและหาทางแก้ปัญหาได้อย่างทันท่วงที

6. การกำหนดเกณฑ์และการหาประสิทธิภาพของแบบฝึก

ได้มีนักวิชาการกำหนดเกณฑ์และการหาประสิทธิภาพของแบบฝึก ดังนี้

ไชยยศ เรื่องสุวรรณ (2544 : 129-130) กล่าวถึงการหาประสิทธิภาพของสื่อทำได้ 2 วิธี คือ

1. ประเมินโดยอาศัยเกณฑ์ การประเมินแบบฝึกนั้นเป็นการตรวจสอบหรือประเมินประสิทธิภาพของแบบฝึกที่เป็นที่นิยม จะเป็นชุดแบบฝึกสำหรับกลุ่มกิจกรรม หรือแบบฝึกที่ใช้ในศูนย์การเรียน โดยใช้เกณฑ์มาตรฐาน 90/90 เป็นเกณฑ์การประเมินสำหรับเนื้อหาประเภทความรู้ความจำ และใช้เกณฑ์มาตรฐาน 80/80 สำหรับเนื้อหาที่เป็นทักษะ ความหมายของตัวเลขเกณฑ์มาตรฐานดังกล่าวมีความหมายดังนี้

80 ตัวแรก หมายถึง ค่าร้อยละของประสิทธิภาพในด้านกระบวนการของแบบฝึก ซึ่งประกอบด้วยผลของการปฏิบัติภารกิจต่างๆ เช่น งานและแบบฝึกของผู้เรียน โดยนำคะแนนที่ได้จากการวัดผลภารกิจทั้งหลาย ทั้งรายบุคคลและรายกลุ่มย่อยทุกชั้นมารวมกัน แล้วคำนวณหาร้อยละเฉลี่ย

80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนจากการทดสอบหลังเรียน (Post - Test) ของผู้เรียนทุกคนนำมาคำนวณหาค่าร้อยละเฉลี่ย

2. ประเมินโดยไม่ต้องตั้งเกณฑ์ไว้ล่วงหน้า เป็นการประเมินประสิทธิภาพของสื่อด้วยการเปรียบเทียบผลการสอบของผู้เรียนภายหลังจากที่เรียนจากสื่อชิ้นนั้นแล้ว (Post - Test) ว่าสูงกว่าผลการสอบก่อนเรียน (Pre - Test) อย่างมีนัยสำคัญหรือไม่ หากผลการเปรียบเทียบพบว่าผู้เรียนได้คะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญก็แสดงว่าสื่อชิ้นนั้นมีประสิทธิภาพ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน โดยใช้เทคนิค TGT และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการดำเนินการวิจัย ดังนี้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT

ธาดา วัฒนะนิรันดร์ (2558 : 73-77) ได้วิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบ TGT โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อพัฒนาการอ่าน เขียน คำอักษรรนำ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบ TGT โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เพื่อพัฒนาการอ่าน เขียนคำอักษรรนำ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนร่องบัววิทยา ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบ TGT โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบประเมินความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาไทยด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบ TGT โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบ TGT โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนร้อยละ 28 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบ TGT โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ร้อยละ 80 และผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาไทยด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบ TGT โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

นิตินัย พิระวัธน์กุล (2555 : 93-96) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค TGT กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องมาตราตัวสะกด ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค TGT เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค TGT กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านสวนหม่อน ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 20 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค TGT เรื่องมาตราตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ 0.33 ถึง 0.92 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.88 และแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT แบบมาตราส่วนประมาณค่า

3 ระดับ จำนวน 15 ข้อ ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TGT กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง มาตรการตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.08/82.17 นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TGT กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง มาตรการตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TGT โดยรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมาก

สารสิน เล็กเจริญ (2554 : 67-73) ได้วิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติ มีวัตถุประสงค์เพื่อ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติ และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำ ก่อนและหลังเรียนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT และศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพมหานคร ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 มีนักเรียน 120 คน จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องละ 60 คน โดยการสุ่มอย่างง่ายและจับฉลาก ได้ห้องประถมศึกษาปีที่ 1/3 เป็นกลุ่มทดลอง เรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT และได้ห้องประถมศึกษาปีที่ 1/4 เป็นกลุ่มควบคุม เรียนแบบปกติใช้เวลาทดลอง 11 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนสะกดคำ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT สูงกว่าที่ได้รับการสอนแบบปกติ และผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT อยู่ในระดับมาก

ศิริพร จิรังค์มีพานิช (2554 : 86-90) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือกันผสมผสานระหว่างเทคนิคกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD) และเทคนิคกลุ่มเกมแข่งขัน (TGT) มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแผนการจัดการกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนเทศบาล 5 วัดเกาะกลาง ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 35 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดย

ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ ผสมผสานระหว่างเทคนิคกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD) และเทคนิคกลุ่มเกมแข่งขัน (TGT) ประกอบด้วย 6 แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง รูปลักษณะคำไทย ได้แก่ คำมูล คำประสม คำซ้ำ คำซ้อน คำสมาส และคำสนธิ แบบทดสอบย่อย จำนวน 15 ข้อ 6 ชุด และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ ผสมผสานระหว่างเทคนิคกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD) และเทคนิคกลุ่มเกมแข่งขัน (TGT) ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น สามารถตอบสนองต่อความแตกต่างระหว่างผู้เรียนได้ดี และสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพเป็นอย่างดี โดยมีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 80.80/82.67

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

พนมศักดิ์ มนูญปรัชญาภรณ์ (2557 : 95-101) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกการแต่งโคลงสี่สุภาพสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนาแบบฝึกการแต่งโคลงสี่สุภาพสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การแต่งโคลงสี่สุภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการแต่งโคลงสี่สุภาพ และศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกการแต่งโคลงสี่สุภาพ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 /1 โรงเรียนกรับใหญ่ว่องกุศลกิจพิทยาคม ตำบลกรับใหญ่ อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 40 คน ระยะเวลาในการทดลองทั้งสิ้น 8 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบฝึกการแต่งโคลงสี่สุภาพ แผนการจัดการเรียนรู้การแต่งโคลงสี่สุภาพ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การแต่งโคลงสี่สุภาพ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกการแต่งโคลงสี่สุภาพ ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกการแต่งโคลงสี่สุภาพสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ 82.74/81.96 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75/75 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการแต่งโคลงสี่สุภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 หลังเรียนโดยใช้แบบฝึกการแต่งโคลงสี่สุภาพสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 มีความเห็นต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกการแต่งโคลงสี่สุภาพอยู่ในระดับมากที่สุด

เสาวณีย์ โพธิ์เต็ง (2557 : 98-105) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย โดยจัดการเรียนรู้แบบอุปนัยร่วมกับแบบฝึกทักษะ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย โดยจัดการเรียนรู้แบบอุปนัยร่วมกับแบบฝึกทักษะ และศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบอุปนัยร่วมกับแบบฝึกทักษะ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2

โรงเรียนเทศบาล 3 (เทศบาลสงเคราะห์) สังกัดเทศบาลเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี ที่เรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 25 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้แบบอุปนัยเรื่องการสร้างคำในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แบบฝึกทักษะเรื่องการสร้างคำในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบอุปนัยร่วมกับแบบฝึกทักษะเรื่องการสร้างคำในภาษาไทย ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย โดยจัดการเรียนรู้แบบอุปนัยร่วมกับแบบฝึกทักษะ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบอุปนัยร่วมกับแบบฝึกทักษะ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

วัลยา อ่าหนองโพธิ์ (2557 : 124-135) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่องมาตราตัวสะกด โดยใช้แผนผังความคิด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่องมาตราตัวสะกดโดยใช้แผนผังความคิด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดโดยใช้แผนผังความคิดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 90/90 ทดลองใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดโดยใช้แผนผังความคิด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และประเมินผลการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำเรื่อง มาตราตัวสะกดโดยใช้แผนผังความคิด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ประกอบด้วยเปรียบเทียบทักษะการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่องมาตราตัวสะกดโดยใช้แผนผังความคิด ศึกษา ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดโดยใช้แผนผังความคิด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนเทศบาล 1 ทรงพลวิทยา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 30 คน ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่องมาตราตัวสะกด โดยใช้แผนผังความคิด แผนการสอน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะการเขียนสะกดคำ แบบสอบถามความคิดเห็นและแบบสอบถามความพึงพอใจ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียน ครู ผู้เชี่ยวชาญ ต้องการให้มีการพัฒนาแบบฝึกทักษะที่มีกิจกรรมหลากหลาย รูปเล่มมีภาพประกอบที่มีสีสันสวยงาม และดึงดูดความสนใจ ควรฝึกจากง่ายไปหายาก และมีการฝึกเป็นคู่ ด้านเนื้อหาควรเป็นคำที่นักเรียนมักเขียนผิดบ่อยๆหรือเป็นคำยากที่ปรากฏอยู่ในบทเรียน แบบฝึก

ทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่องมาตราตัวสะกด โดยใช้แผนผังความคิดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 92.47/93.83 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 90/90 ที่ตั้งไว้ การทดลองนำแบบฝึกทักษะไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/3 พบว่า นักเรียนมีความตั้งใจ กระตือรือร้น สนุกสนาน ในการปฏิบัติกิจกรรมสามารถทำแบบฝึกและทำชิ้นงานได้ คือ แผนผังความคิด และนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำวิชาภาษาไทยก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยหลังเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่องมาตราตัวสะกดโดยใช้แผนผังความคิด สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับดีมาก

ศรีญดา เทียมหมอก (2557 : 90-95) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้สาระท้องถิ่นร่วมกับแผนที่ความคิด มีวัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนาแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้สาระท้องถิ่นร่วมกับแผนที่ความคิดให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้สาระท้องถิ่นร่วมกับแผนที่ความคิดก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้สาระท้องถิ่นร่วมกับแผนที่ความคิด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านป่ากลม อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 35 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แผนการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แบบฝึกอ่านจับใจความโดยใช้สาระท้องถิ่นร่วมกับแผนที่ความคิด แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้สาระท้องถิ่นร่วมกับแผนที่ความคิด ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้สาระท้องถิ่นร่วมกับแผนที่ความคิด มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.05/81.33 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้สาระท้องถิ่นร่วมกับแผนที่ความคิดหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้สาระท้องถิ่นร่วมกับแผนที่ความคิด โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

ศรีพระจันทร์ แสงเขตต์ (2557 : 78-82) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้แผนที่ความคิดร่วมกับแบบฝึกทักษะภาพการ์ตูน มีวัตถุประสงค์เพื่อ เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนที่ความคิดร่วมกับแบบฝึก

ทักษะภาพการ์ตูน ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนที่ความคิดร่วมกับแบบฝึกทักษะภาพการ์ตูน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 จำนวน 43 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนวัดศรีสำราญราษฎร์บำรุง (เข้มประชาอุทิศ) ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีจับสลาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเรียงความโดยใช้แผนที่ความคิดร่วมกับแบบฝึกทักษะภาพการ์ตูน แบบฝึกทักษะการเขียนเรียงความการ์ตูน แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเรียงความ แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนที่ความคิดร่วมกับแบบฝึกทักษะภาพการ์ตูน ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้แผนที่ความคิดร่วมกับแบบฝึกทักษะภาพการ์ตูนหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนที่ความคิดร่วมกับแบบฝึกทักษะภาพการ์ตูน โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

2. งานวิจัยต่างประเทศ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT

Dubois (1990 : 408) ได้วิจัยเกี่ยวกับการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ที่ผสมผสานระหว่างการเรียนแบบร่วมมือแบบ STAD กับการเรียนแบบแข่งขันเป็นกลุ่ม TGT โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 2,175 คน ครู 26 คน ที่มาจากชั้นเรียนจำนวน 86 ชั้นเรียน จำนวน 11 โรงเรียนในมลรัฐหลุยส์เซียน่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 กลุ่ม กลุ่มที่หนึ่งสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ (TGT และ STAD) โดยครูที่สอนผ่านการอบรม กลุ่มที่สองผ่านการอบรมแต่ไม่ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ และกลุ่มที่สามครูไม่ผ่านการอบรมและใช้วิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ผลการทดลองพบว่านักเรียนในกลุ่มที่ครูผ่านการอบรมและใช้วิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ (TGT และ STAD) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ไม่มีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ อีกสองกลุ่ม แต่ไม่พบความแตกต่างกันทางด้านเจตคติที่มีต่อวิชาคณิตศาสตร์

Williams (1988 : 361) ได้วิจัยเกี่ยวกับการใช้ยุทธวิธีการเรียนร่วมมือกันทำให้ประสิทธิภาพในการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพีชคณิต ทศนคติที่มีต่อตนเองและผู้อื่นต่อวิชาพีชคณิต กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายที่เรียนวิชาพีชคณิต จำนวน 165 คน โดยแบ่งนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นกลุ่มควบคุม 2 กลุ่ม กลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม ส่วนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม กลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม ทำการทดลองโดยใช้วิธีสอนผสมผสานระหว่างกิจกรรมแบบแบ่งกลุ่มระหว่างกิจกรรมแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD) กับกลุ่มร่วมมือแข่งขัน (TGT) ผลการทดลองพบว่า คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลอง

กับกลุ่มควบคุมทั้งระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และทัศนคติของนักเรียนทั้งสองกลุ่มไม่เปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

Slavin (1980 : 319-320) ได้วิจัยโดยทดลองเพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนที่เป็นผิวขาวและผิวดำ รวมถึงกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ คละกันแล้วแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 เรียนตามรูปแบบกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD) กลุ่มที่ 2 เรียนตามรูปแบบทีมการแข่งขัน (TGT) ผลการทดลองพบว่าปฏิสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนที่อยู่ในกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD) มีความแน่นแฟ้นมากกว่าในกลุ่มแบบทีมการแข่งขัน (TGT) ซึ่งในกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD) จะห่วงใยกลุ่มเพื่อนเป็นอย่างดี

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

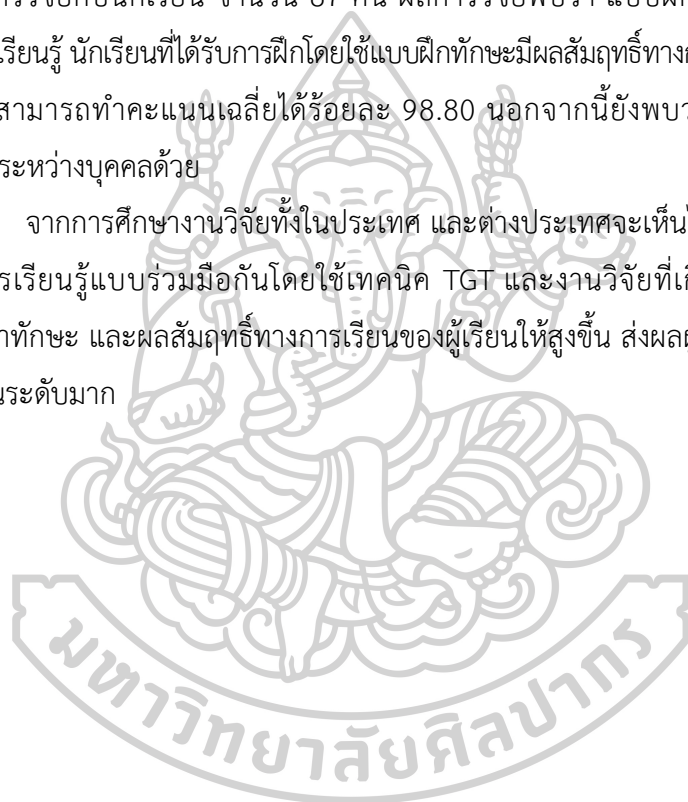
Esfandiari (2012 : 37) วิจัยเรื่อง การตรวจสอบอิทธิพลของการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน เกี่ยวกับพื้นฐานของทักษะการอ่านของผู้เตรียมตัวสอบวัดพื้นฐานทางภาษาอังกฤษของวิทยาลัยนานาชาติชื่อดังแฮม สหราชอาณาจักร กับนักเรียนต่างชาติ จำนวน 24 คน ที่ลงทะเบียนเรียนเตรียมตัวสอบวัดพื้นฐานทางภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นนักเรียนระดับปริญญาเอกจากตะวันออกกลางและพูดภาษาอารบิกเป็นภาษาแม่ โดยสุ่มนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มควบคุมให้เรียนโดยวิธีสอนแบบปกติ และกลุ่มทดลองให้เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนที่เกี่ยวกับพื้นฐานของทักษะการอ่าน เป็นเวลา 12 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 คาบเรียน วัดประสพผลของการวิจัย คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของทั้งสองกลุ่ม 2) เพื่อศึกษาอิทธิพลของการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน เกี่ยวกับพื้นฐานของทักษะการอ่านของผู้เตรียมตัวสอบวัดพื้นฐานทางภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม พบว่าหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม และ 2) การเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน เกี่ยวกับพื้นฐานของทักษะการอ่านของผู้เตรียมตัวสอบวัดพื้นฐานทางภาษาอังกฤษ มีอิทธิพลในทางบวกต่อผู้เรียน คือช่วยส่งเสริมให้ความสามารถในทักษะการอ่านสูงขึ้น

Thanh and Huan (2012 : 106-A) วิจัยเรื่อง การเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะทางภาษากับความสนใจในการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียน กับนักเรียนชั้นปีที่ 1 ที่ไม่ใช่วิชาเอกภาษาอังกฤษ วิทยาลัยวิน ลอง คอมมูนิตี้ ประเทศเวียดนาม จำนวน 76 คน โดยสุ่มนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มควบคุมเรียนโดยวิธีสอนแบบปกติ และกลุ่มทดลองเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะทางภาษา เป็นเวลา 12 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 คาบเรียน วัดประสพผลของการวิจัย คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียน และ 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะทางภาษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน 2) แบบสอบถามความคิดเห็นนักเรียน และ 3) แบบสัมภาษณ์นักเรียน

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม 2) ผลการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นและการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีความเห็นว่าแบบฝึกเสริมทักษะทางภาษา ช่วยให้เขาสามารถทำกิจกรรมในชั้นเรียนได้สำเร็จอย่างกระตือรือร้น ช่วยให้เขาสนุกสนานในการเรียน และช่วยให้เขาสามารถทำกิจกรรมในชั้นเรียนได้สำเร็จอย่างกระตือรือร้น ช่วยให้เขาสนุกสนานในการเรียน และช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้มากกว่าการเรียนด้วยวิธีปกติ

Lowrey (1987 : 817-A) ได้ศึกษาการใช้แบบฝึกทักษะกับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1-3 ทำการวิจัยกับนักเรียน จำนวน 87 คน ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ นักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกทักษะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และนักเรียนสามารถทำคะแนนเฉลี่ยได้ร้อยละ 98.80 นอกจากนี้ยังพบว่า แบบฝึกช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคลด้วย

จากการศึกษางานวิจัยทั้งในประเทศ และต่างประเทศจะเห็นได้ว่างานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกนั้น สามารถพัฒนาทักษะ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้สูงขึ้น ส่งผลผู้เรียนเกิดทัศนคติที่ดีในการเรียนอยู่ในระดับมาก

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ใช้แบบแผนการวิจัยขั้นพื้นฐาน (Pre – Experimental Design) แบบกลุ่มเดียวสอบก่อนและสอบหลัง (The One Group Pretest - Posttest Design) (มาเรียม นิลพันธุ์ , 2549 : 145) มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก มีขั้นตอนของวิธีดำเนินการวิจัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ของโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย นครปฐม (พระตำหนักสวนกุหลาบมัธยม) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จำนวน 6 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 232 คน โดยทั้ง 6 ห้องเรียนนั้น มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย นครปฐม (พระตำหนักสวนกุหลาบมัธยม) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 30 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่มด้วยวิธีจับสลาก

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษาสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. ตัวแปรต้น (Independent Variable) ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก
2. ตัวแปรตาม (dependent Variable) ได้แก่

2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2.2 ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้
แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับ
แบบฝึก เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 3 แผน
ใช้เวลาสอน 7 คาบเรียน มีดังนี้

1.1.1	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	คำประสม	ใช้เวลา 3 คาบเรียน
1.1.2	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	คำซ้อน	ใช้เวลา 2 คาบเรียน
1.1.3	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	คำซ้ำ	ใช้เวลา 2 คาบเรียน

1.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

1.3 แบบฝึก เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย มีเนื้อหา ดังนี้

- 1.3.1 แบบฝึก เรื่อง คำประสม
- 1.3.2 แบบฝึก เรื่อง คำซ้อน
- 1.3.3 แบบฝึก เรื่อง คำซ้ำ

1.4 แบบสอบถามวัดความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
กันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

2. ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้
เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
จำนวน 3 แผน ใช้เวลาสอน 7 คาบเรียน มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

2.1.1 ศึกษารายละเอียดและวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา มาตรฐาน ท 4.1
เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา
ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

2.1.2 ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษา คำอธิบายรายวิชา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระภาษาไทย โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย นครปฐม (พระตำหนักสวนกุหลาบมัธยม)

2.1.3 ศึกษาหนังสือ ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT

2.1.4 ศึกษาหนังสือ ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ เรื่อง การสร้างคำ

2.1.5 กำหนดเนื้อหาและระยะเวลาในการทดลอง เพื่อสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 3 แผน ใช้เวลาสอน 7 คาบเรียน (ไม่รวมการทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้) ดังรายละเอียดของแผนการจัดการเรียนรู้ตามตารางที่ 4

ตารางที่ 4 การกำหนดเนื้อหาและระยะเวลาในการทดลอง

แผนที่	เรื่อง	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	คาบเรียน
-	ทดสอบก่อนเรียน	มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษา และหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ	1
1	คำประสม		3
2	คำซ้อน		2
3	คำซ้ำ		2
-	ทดสอบหลังเรียน		1
รวม			9

2.1.6 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบดังนี้ 1) มาตรฐานการเรียนรู้ 2) ตัวชี้วัด 3) สาระสำคัญ 4) สาระการเรียนรู้ 5) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ 6) จุดประสงค์การเรียนรู้ 7) ภาระงาน/ชิ้นงาน 8) การประเมินผลการเรียนรู้ 9) กิจกรรมการเรียนรู้ 10) สื่อ/แหล่งการเรียนรู้ 11) บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้ 12) รายละเอียดของเนื้อหาสาระ 13) ใบงาน/แบบฝึก/ใบความรู้ โดยกำหนดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก มี 5 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม

การจัดกลุ่มของผู้เรียนจำนวน 5 คน ซึ่งลดความสามารถทั้ง เก่ง ปานกลาง อ่อนโดยดูจากคะแนนผลสัมฤทธิ์ และถ้าเป็นไปได้ก็ควรลดเพศด้วย ซึ่งมีการแบ่งผู้เรียนตามสีแดง (กลุ่มเก่ง 1) , เหลือง (กลุ่มเก่ง 2) เขียว (กลุ่มปานกลาง 1) ฟ้ำ (กลุ่มปานกลาง 2) ชมพู (กลุ่มอ่อน) นอกจากนี้คือเตรียมเนื้อหา ใบความรู้ ใบงาน และ กระดาษคำตอบ กระดาษบันทึกคะแนน และจัดโต๊ะเรียนเป็นกลุ่มให้เรียบร้อย

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน

ครูสอนบทเรียนโดยอาจใช้ใบความรู้ให้นักเรียนได้ศึกษา หรือใช้กิจกรรมการศึกษาหาความรู้รูปแบบต่างๆ ตามที่ครูเห็นว่าเหมาะสม รวมถึงแนะนำวิธีการเรียนรู้ในวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT

ขั้นที่ 3 ขั้นกิจกรรมกลุ่ม

นักเรียนแบ่งหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย เพื่อปฏิบัติตามคำสั่งในใบงาน ทำแบบฝึก และเตรียมความพร้อมของสมาชิกด้วยการผลัดกันถามคำถาม และอธิบายในจุดที่ไม่เข้าใจ ทบทวนความรู้จนทุกคนในกลุ่ม มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่เรียนในแต่ละครั้งเป็นอย่างดี

ขั้นที่ 4 ขั้นการแข่งขัน

4.1 ผู้สอนแนะนำกติกาการแข่งขันให้ผู้เรียนทราบ

4.2 จัดผู้เรียนแต่ละกลุ่มเข้าประจำโต๊ะ

4.3 ผู้สอนอธิบายจุดประสงค์ และคำแนะนำในการแข่งขัน

4.4 สมาชิกเริ่มแข่งขันด้วยชุดคำถามที่ผู้สอนเป็นผู้ถาม แต่ตรงกับความสามารถของผู้เรียนในแต่ละรอบ ซึ่งมีการแบ่งผู้เรียนตามสีแดง (กลุ่มเก่ง 1) เหลือง (กลุ่มเก่ง 2) เขียว (กลุ่มปานกลาง 1) ฟ้ำ (กลุ่มปานกลาง 2) ชมพู (กลุ่มอ่อน 1) ในการตอบคำถาม ใครเขียนคำตอบได้ถูกต้อง และเร็วที่สุดในแต่ละข้อ จะได้รับคะแนน 5, 4, 3, 2, 1 ตามลำดับหากใครตอบช้าที่สุด หรือตอบผิดจะได้ 0 คะแนน ในกรณีที่ผู้ตอบพร้อมกันให้ถือเป็นลำดับเดียวกันและให้คะแนนเท่ากันหากตอบถูก ส่วนผู้ที่ตอบถัดมาให้ให้คะแนนในลำดับถัดไป เช่น หากมีผู้ตอบในลำดับ 2 จำนวน 2 คนแล้วตอบถูกจะได้รับ 4 คะแนนทั้งสองคน ส่วนคนที่ตอบถูกต่อไปก็ให้อยู่ในลำดับ 3 ถ้าตอบถูกจะได้รับ 3 คะแนน เป็นต้น เมื่อได้รับคะแนนในแต่ละรอบให้ตัวแทนกลุ่มบันทึกในใบบันทึกคะแนน ถามคำถาม จนครบทั้ง 10 ข้อ แล้วสรุปคะแนนแต่ละกลุ่ม

4.5 ผู้บันทึกคะแนนรวมคะแนนของผู้เข้าแข่งขัน หากกลุ่มใดได้คะแนนมากที่สุดเป็นอันดับ 1 จะได้รับคะแนนโบนัส 20 คะแนน อันดับที่ 2 ได้รับคะแนนโบนัส 15 คะแนน และ อันดับที่ 3 ได้รับคะแนนโบนัส 10 คะแนน ตามลำดับ

ขั้นที่ 5 ขั้นการประเมินผลและมอบรางวัล

5.1 ผู้เรียนทุกคนนำคะแนนที่ได้รับจากการแข่งขัน และคะแนนโบนัส เพื่อรวมคะแนนที่กลุ่มของตนได้รับ

5.2 แต่ละกลุ่มส่งคะแนนรวมและหลักฐานการได้รับคะแนนที่ผู้สอน

5.3 ผู้สอนจัดเรียงลำดับคะแนนของแต่ละกลุ่มและประกาศผลการแข่งขัน เรียงตามลำดับ มีการมอบรางวัลให้แก่กลุ่มผู้ชนะ และติดประกาศคะแนนหน้าชั้นเรียน

2.1.7 เสนอแผนการจัดการเรียนรู้ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบ ความถูกต้องทางด้านเนื้อหา ความสอดคล้องของจุดประสงค์ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ และการวัดประเมินผล

2.1.8 นำเสนอแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญ ในด้านวิธีสอน ด้าน เนื้อหาวิชาภาษาไทย และด้านการวัดและประเมินผล ตรวจสอบความถูกต้อง ความเที่ยงตรงเชิง เนื้อหา (Content Validity) และนำผลการตรวจสอบมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนความคิดเห็นของ พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2538 : 117) ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้นั้นมีความสอดคล้องกับ จุดประสงค์

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้นั้นมีความสอดคล้องกับ จุดประสงค์

-1 หมายถึง แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้นั้นไม่มีความสอดคล้องกับ จุดประสงค์

โดยใช้สูตรคำนวณค่า IOC ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.50
ขึ้นไปจึงจะยอมรับได้

ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของ
แผนการจัดการเรียนรู้เท่ากับ 1.00 (ภาคผนวก ก) และผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนะให้ปรับในเรื่องของ
ภาษา และการจัดการด้านเวลาในการทำแบบฝึก ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้

2.1.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงและแก้ไขแล้วไปใช้เป็นเครื่องมือใน
การวิจัย โดยทดลองกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับ
แบบฝึกเรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สามารถสรุปได้ดังแผนภูมิที่ 2

แผนภูมิที่ 2 สรุปขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับ
แบบฝึกเรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ฉบับ เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้างและตรวจสอบคุณภาพดังนี้

2.2.1 ศึกษารายละเอียดและวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

2.2.2 ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระภาษาไทย โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย นครปฐม (พระตำหนักสวนกุหลาบมัธยม)

2.2.3 ศึกษาทฤษฎี หลักการ แนวการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2.2.4 วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ที่มีสาระเกี่ยวกับ การสร้างคำในภาษาไทย

2.2.5 จัดทำตารางวิเคราะห์ข้อสอบ (Test Blueprint) ตามแนวคิดด้านพุทธิพิสัยของ Bloom (Bloom 's Taxonomy) ดังตารางที่ 5 ต่อไปนี้

ตารางที่ 5 วิเคราะห์เนื้อหาของแบบทดสอบตามพฤติกรรมการเรียนรู้เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย

เนื้อหา	พฤติกรรมการเรียนรู้	ความรู้ความจำ	ความเข้าใจ	นำไปใช้	วิเคราะห์	สังเคราะห์	ประเมินค่า	รวม
1) คำประสม		-	1	2	3	3	1	10
2) คำซ้อน		-	1	2	3	3	1	10
3) คำซ้ำ		-	1	2	3	3	1	10
รวม		0	3	6	9	9	3	30

2.2.6 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ฉบับ เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 45 ข้อ ให้ครอบคลุมตารางวิเคราะห์ข้อสอบโดยข้อสอบที่สร้างขึ้นมีเกณฑ์การตรวจให้คะแนน คือ ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิด 0 คะแนน

2.2.7 เสนอแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและความสอดคล้องของข้อคำถามกับจุดประสงค์และปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง

2.2.8 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญ ในด้านวิธีสอน ด้านเนื้อหาวิชาภาษาไทย และด้านการวัดและประเมินผล ตรวจสอบความถูกต้อง ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และนำผลการตรวจสอบมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนความคิดเห็นของ พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2538 : 117) ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้นมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้นมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

-1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้นมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

แบบทดสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 ขึ้นไป จึงจะยอมรับได้

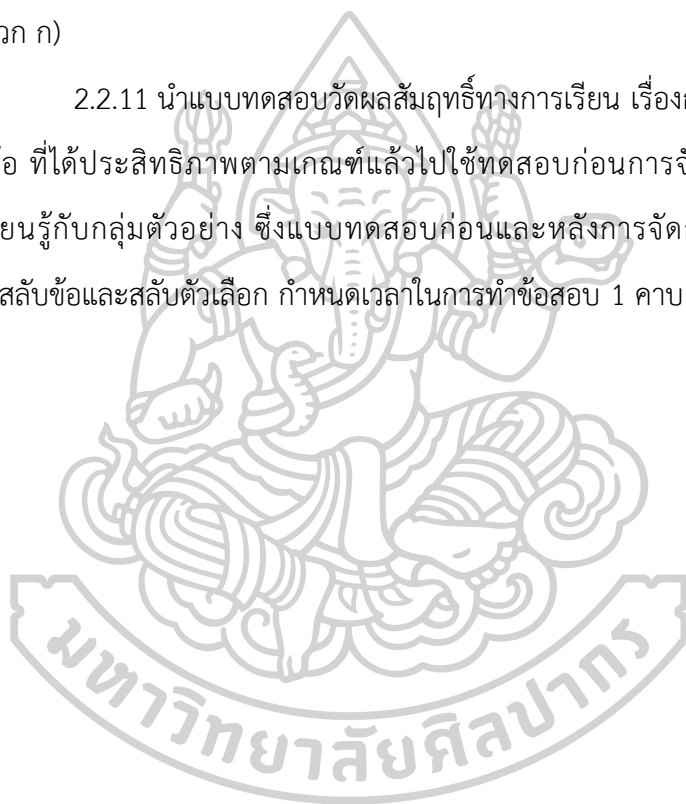
ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการสร้างคำในภาษาไทยโดยมีค่าระหว่าง 0.67-1.00 (ภาคผนวก ก) และผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนะให้ปรับแบบทดสอบบางข้อให้สอดคล้องกับแนวคิดด้านพุทธิพิสัยของ Bloom (Bloom 's Taxonomy) ชัดเจนยิ่งขึ้น

2.2.9 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การสร้างคำในนำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย นครปฐม (พระตำหนักสวนกุหลาบมัธยม) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 30 คนที่เคยเรียนเรื่องการสร้างคำในภาษาไทยมาแล้วและไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง และนำผล

การทดสอบมาวิเคราะห์ค่าสถิติรายข้อเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบทดสอบก่อนเรียนหลังเรียน โดยพิจารณาค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20 - 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.20 – 1.00 (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543 : 129-130) เพื่อคัดเลือกข้อสอบที่มีประสิทธิภาพจำนวน 30 ข้อ ซึ่งได้ค่าความยากง่าย(p) ระหว่าง 0.40-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.20-0.67 (ภาคผนวก ก)

2.2.10 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย ไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder – Richardson (มาเรียม นิลพันธุ์ 2555 : 182) โดยใช้เกณฑ์ความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.88 (ภาคผนวก ก)

2.2.11 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย จำนวน 30 ข้อ ที่ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์แล้วไปใช้ทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ และหลังการจัดการเรียนรู้กับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งแบบทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้เป็นข้อสอบชุดเดียวกันแต่สลับข้อและสลับตัวเลือก กำหนดเวลาในการทำข้อสอบ 1 คาบ 50 นาที

ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย
สามารถสรุปได้ดังแผนภูมิที่ 3

แผนภูมิที่ 3 สรุปขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสร้างคำใน
ภาษาไทย

2.3 แบบฝึก เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้างและตรวจสอบคุณภาพดังนี้

2.3.1 ศึกษารายละเอียดและวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

2.3.2 ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระภาษาไทย โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย นครปฐม (พระตำหนักสวนกุหลาบมัธยม)

2.3.3 ศึกษาทฤษฎี หลักการ แนวการสร้างแบบฝึก เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2.3.4 วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ที่มีสาระเกี่ยวกับ การสร้างคำ ในภาษาไทย

2.3.5 สร้างแบบฝึก เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย โดยมีเนื้อหาดังนี้

2.3.5.1 แบบฝึก เรื่อง คำประสม

2.3.5.2 แบบฝึก เรื่อง คำซ้อน

2.3.5.3 แบบฝึก เรื่อง คำซ้ำ

2.3.6 เสนอแบบฝึก เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ความสอดคล้องของแบบฝึกกับจุดประสงค์การเรียนรู้และปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง

2.3.7 นำแบบฝึก เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทยที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวนจำนวน 3 คน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในด้านวิธีสอน ด้านเนื้อหาวิชาภาษาไทย และด้านการวัดและประเมินผล ตรวจสอบความถูกต้อง ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และนำผลการตรวจสอบมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนความคิดเห็นของ พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2538 : 117) ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบฝึกนั้นมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแบบฝึกนั้นมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

-1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบฝึกนั้นไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

แบบฝึกที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 ขึ้นไปจึงจะยอมรับได้

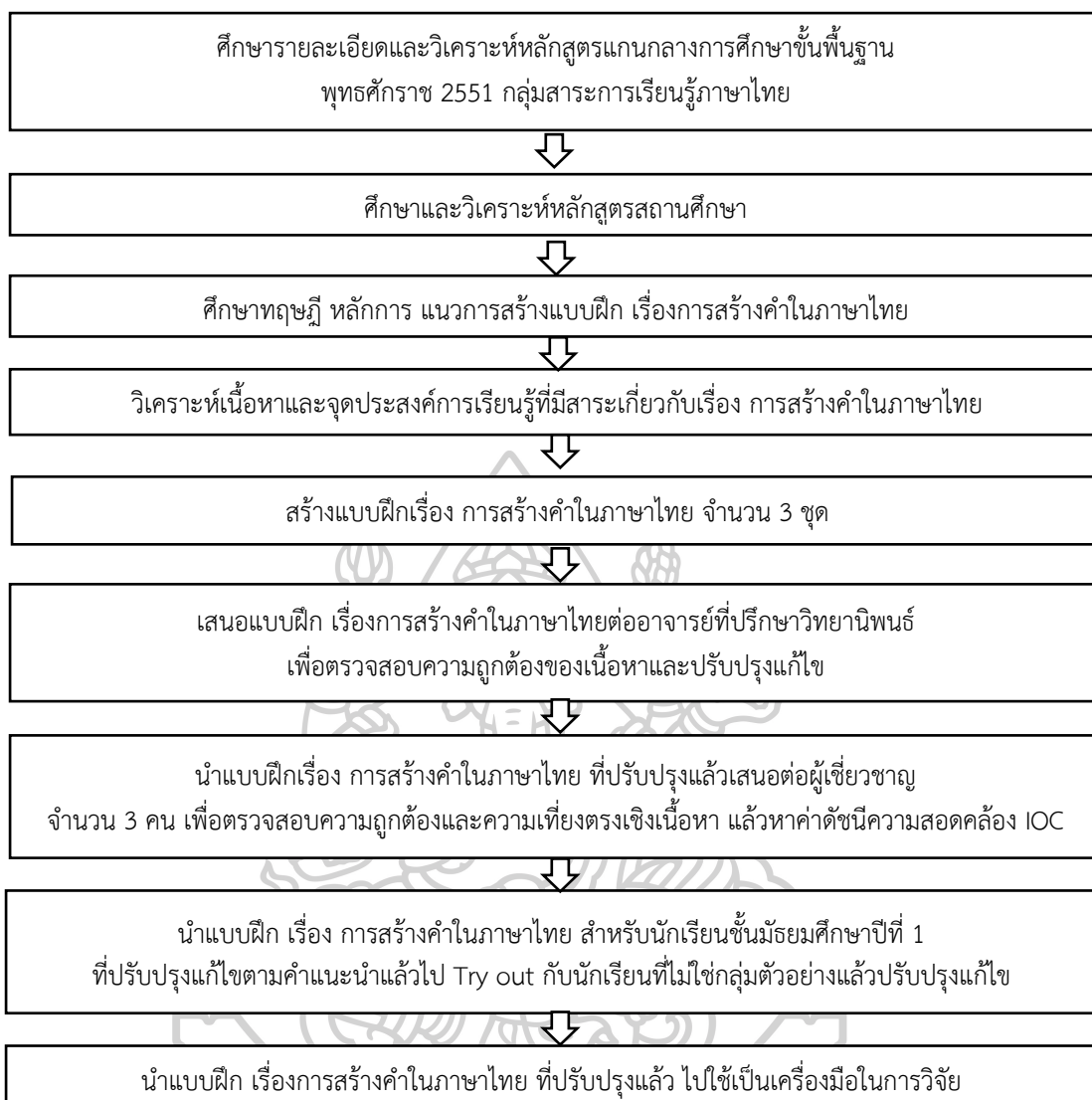
ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบฝึกเรื่อง การสร้างคำในภาษาไทยโดยมีค่าเท่ากับ 1.00 (ภาคผนวก ก) และผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนะให้ปรับแบบฝึกบางข้อในเรื่องของการใช้ภาษา รวมถึงเปลี่ยนคำเพื่อให้มีความชัดเจนผู้เรียนเข้าใจง่ายขึ้น

2.3.8 นำแบบฝึกเรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไป Try out กับการนำแบบฝึกไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย นครปฐม (พระตำหนักสวนกุหลาบมัธยม) ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยกำหนดเด็กเก่ง ปานกลาง อ่อน ประเภทละ 10 คน รวมเป็น 30 คน ที่ได้มาจากการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ได้ค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 82.72/88.78 และนำมาปรับปรุงแก้ไขในเรื่องของ ขนาดตัวอักษร การจัดรูปแบบ และตัวอย่างคำที่ใช้ในแบบฝึก

2.3.9 นำแบบฝึก เรื่องการสร้างคำในภาษาไทยที่ปรับปรุงแล้ว ไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย

ขั้นตอนการสร้างแบบฝึก เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สามารถสรุปได้ดังแผนภูมิที่ 4

แผนภูมิที่ 4 สรุปขั้นตอนการสร้างแบบฝึก เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2.4 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน โดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

2.4.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา และคู่มือเกี่ยวกับการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น แบบมาตรฐานค่าเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย

2.4.2 พัฒนาแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึก การสร้างคำในภาษาไทย แบ่งเป็น 3 ด้าน คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศใน การเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้

2.4.3 สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ ร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกการสร้างคำในภาษาไทย มีลักษณะเป็นมาตรประมาณ ค่า (Rating Scale) 5 ระดับของ Likert (Likert's Five Scale) โดยกำหนดค่าระดับความคิดเห็น แต่ละช่วงคะแนนและความหมายของแต่ละระดับดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	มีค่าระดับการประเมิน	ระดับ 5
เห็นด้วยมาก	มีค่าระดับการประเมิน	ระดับ 4
เห็นด้วยปานกลาง	มีค่าระดับการประเมิน	ระดับ 3
เห็นด้วยน้อย	มีค่าระดับการประเมิน	ระดับ 2
เห็นด้วยน้อยที่สุด	มีค่าระดับการประเมิน	ระดับ 1

การแปลความหมายใช้คะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลมา เปรียบเทียบกับเกณฑ์ของ บุญชม ศรีสะอาด (2541: 161) นำมาหาค่าเฉลี่ย(\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.) โดยให้ค่าเฉลี่ยเป็นรายชื่อ ดังนี้

มากที่สุด	ค่าเฉลี่ยคะแนน 4.51 – 5.00 หมายถึง ความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย
มาก	ค่าเฉลี่ยคะแนน 3.51 – 4.50 หมายถึง ความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย
ปานกลาง	ค่าเฉลี่ยคะแนน 2.51 – 3.50 หมายถึง ความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย
น้อย	ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.51 – 2.50 หมายถึง ความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย
น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.00 – 1.50 หมายถึง ความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย

2.4.4 นำแบบสอบถามความคิดเห็นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องของข้อคำถาม ความเหมาะสมของเนื้อหา การใช้ภาษา จากนั้นนำมาปรับปรุง แก้ไข

2.4.5 นำแบบสอบถามความคิดเห็น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านวิธีสอน ด้านเนื้อหาวิชาภาษาไทย และด้านการวัดและประเมินผล เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของแบบสอบถามความคิดเห็นในด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) นำผลการตรวจสอบมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยพิจารณา ตามเกณฑ์ของ พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2538 : 117) ดังนี้

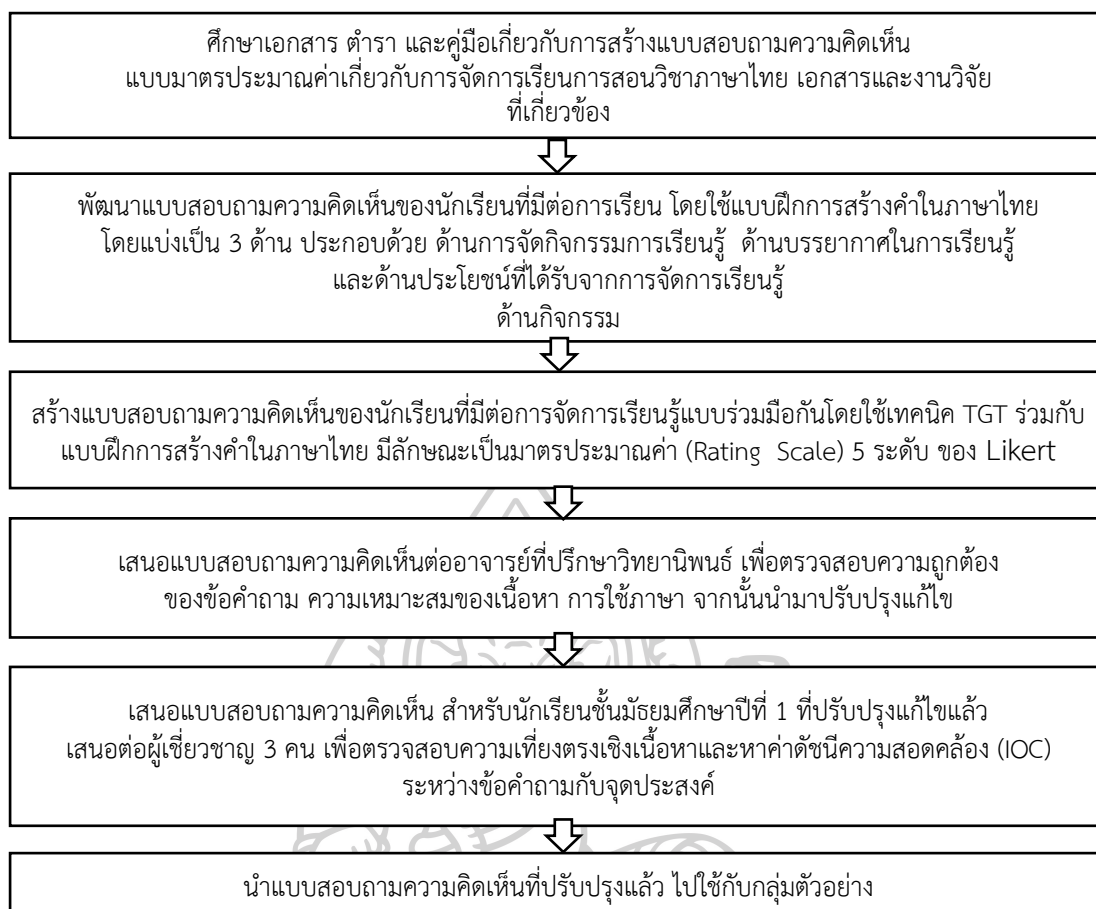
+1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบสอบถามความคิดเห็นนั้นมีความสอดคล้องกับ
จุดประสงค์

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแบบสอบถามความคิดเห็นนั้นมีความสอดคล้องกับ
จุดประสงค์

-1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบสอบถามความคิดเห็นนั้นไม่มีความสอดคล้องกับ
จุดประสงค์

ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปถือว่ามีความสอดคล้องกันในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก โดยมีค่าเท่ากับ 1.00 (ภาคผนวก ก)

2.4.6 นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่ปรับปรุงแล้ว ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง
ขั้นตอนการสร้างสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้
แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก สามารถสรุปได้ดังแผนภูมิที่ 5

แผนภูมิที่ 5 สรุปขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

แบบแผนการวิจัย

1. รูปแบบการวิจัยครั้งนี้เป็นเชิงเป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ใช้แบบแผนการวิจัยขั้นพื้นฐาน (Pre – Experimental Design) แบบแผนการวิจัยแบบหนึ่งกลุ่มสอบก่อนสอบหลัง One Group Pretest - Posttest Design (มาเรียม นิลพันธุ์ ,2549 : 145)

T ₁	X	T ₂
----------------	---	----------------

T₁ แทน การทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

X แทน การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

T₂ แทน การทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

2. วิธีดำเนินการทดลอง มีดังนี้

2.1 ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ผู้วิจัยทดสอบนักเรียนกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย เพื่อบันทึกผลการสอบไว้เป็นคะแนนก่อนเรียนสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล

2.2 ดำเนินการทดลอง โดยผู้วิจัยดำเนินการสอนนักเรียนโดยเริ่มจากการเตรียมความพร้อมในการเรียนและจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 แผน ใช้เวลาในการทดลองทั้งหมด 7 คาบ

2.3 ทดสอบหลังเรียน (Posttest) ผู้วิจัยทดสอบนักเรียนกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย ซึ่งเป็นชุดเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียนแต่สลับตัวเลือก แล้วบันทึกผลการสอบไว้เป็นคะแนนหลังเรียนสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล

2.4 สอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ด้วยแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก หลังจากจัดการเรียนรู้ในคาบสุดท้าย

2.5 ตรวจสอบให้คะแนน และนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อน และหลังการจัดการเรียนรู้ มาเปรียบเทียบพัฒนาการ โดยใช้การวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อตรวจสอบสมมติฐานต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลตามระเบียบวิธีการวิจัย โดยใช้สถิติวิเคราะห์ให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือสำหรับการวิจัยผู้วิจัย ดำเนินการ ดังนี้

1.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย แบบฝึก เรื่อง

การสร้างคำในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

1.2 หาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบปรนัย 4 ตัวเลือก 30 ข้อ เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย

1.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบปรนัย เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย

2. การทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย มีการวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากนั้นเปรียบเทียบคะแนนค่าเฉลี่ยการทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนของนักเรียนด้วยการทดสอบค่าที่แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent)

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก และ 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการสร้างคำในภาษาไทยของนักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการสร้างคำในภาษาไทยของนักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

ตารางที่ 6 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการสร้างคำในภาษาไทยของนักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

ประเมิณผล	จำนวน (N)	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	t	df	Sig
ก่อนเรียน	30	30	23.50	3.70	9.49	29	0.00
หลังเรียน	30	30	26.16	2.98			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตารางที่ 6 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางเรียนก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 23.50 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 3.70 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 26.16 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 2.98 เมื่อตรวจสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยใช้การทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent) พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกเรื่องการสร้างคำในภาษาไทย

ตารางที่ 7 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย

ข้อ	รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับ
ด้านที่ 1 ความคิดเห็นด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
1	มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนอยากร่วมกิจกรรม	4.67	0.48	มากที่สุด	1
2	ผู้เรียนได้เรียนรู้และลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง	4.60	0.50	มากที่สุด	3
3	มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความร่วมมือในการทำงาน	4.53	0.51	มากที่สุด	4
4	ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการจัดกิจกรรมและแบบฝึก	4.50	0.51	มาก	5
5	การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกส่งเสริมให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนเรียนรู้และแสดงความคิดเห็น	4.63	0.49	มากที่สุด	2
ค่าเฉลี่ยด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้		4.59	0.22	มากที่สุด	(3)
ด้านที่ 2 ความคิดเห็นด้านบรรยากาศในการเรียนรู้					
1	การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิคTGT ร่วมกับแบบฝึกช่วยส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีภายในห้องเรียน	4.50	0.51	มาก	4
2	การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิคTGT ร่วมกับแบบฝึกช่วยให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้น และพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ร่วมกัน	4.83	0.38	มากที่สุด	1
3	การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกส่งผลให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยความสุขสนุกสนาน	4.77	0.43	มากที่สุด	2
4	การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเข้าใจเนื้อหามากขึ้น	4.73	0.45	มากที่สุด	3
ค่าเฉลี่ยด้านบรรยากาศในการเรียนรู้		4.71	0.25	มากที่สุด	(1)
ด้านที่ 3 ความคิดเห็นด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้					
1	นักเรียนได้รับความรู้จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และแบบฝึก	4.80	0.41	มากที่สุด	1
2	นักเรียนได้รู้ถึงผลการเรียนของตนเองซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาผลการเรียนรู้	4.67	0.48	มากที่สุด	2
3	ผู้เรียนเกิดความรักความสามัคคีภายในกลุ่มและชั้นเรียน	4.57	0.50	มากที่สุด	4
4	ผู้เรียนได้ฝึกการทำงานเป็นกลุ่มและเรียนรู้ร่วมกัน	4.63	0.49	มากที่สุด	3
5	ผู้เรียนเกิดความกล้าแสดงออก และสามารถนำเสนอความรู้ได้	4.53	0.51	มากที่สุด	5
ค่าเฉลี่ยด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้		4.64	0.20	มากที่สุด	(2)
รวมเฉลี่ย		4.65	0.22	มากที่สุด	

จากตารางที่ 7 ผลการศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย ในภาพรวมของทุกด้านอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.22) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ ผู้เรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.25) รองลงมาคือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้ ผู้เรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.20) และ ลำดับสุดท้าย คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้เรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.22) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณารายละเอียด ด้านความคิดเห็นด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ พบว่าผู้เรียนมีความคิดเห็นด้วยมากที่สุด อันดับที่ 1 คือ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกกระตือรือร้น และพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ร่วมกัน ($\bar{X} = 4.83$, S.D. = 0.38) อันดับที่ 2 การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกส่งผลให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างมีความสุขสนุกสนาน ($\bar{X} = 4.77$, S.D. = 0.43) และอันดับที่ 3 การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเข้าใจเนื้อหามากขึ้น ($\bar{X} = 4.73$, S.D. = 0.45)

ประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้พบว่า ผู้เรียนมีความคิดเห็นด้วยมากที่สุด ลำดับที่ 1 นักเรียนได้รับความรู้จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และแบบฝึก ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.41) อันดับที่ 2 นักเรียนได้รู้ถึงผลการเรียนของตนเองซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาผลการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.48) และอันดับที่ 3 คือ ผู้เรียนได้ฝึกการทำงานเป็นกลุ่มและเรียนรู้ร่วมกัน ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.49)

ความคิดเห็นด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่าผู้เรียนมีความคิดเห็นด้วยมากที่สุด อันดับที่ 1 มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนอยากร่วมกิจกรรม ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.48) อันดับที่ 2 การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกส่งเสริมให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนเรียนรู้และแสดงความคิดเห็น ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.49) และอันดับที่ 3 ผู้เรียนได้เรียนรู้และลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.50)

จากข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย คือ 1) บรรยากาศในห้องเรียนมีความสนุกสนานและกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้จากการแข่งขันระหว่างทีม 2) การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ทำให้ผู้เรียนเกิดการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รวมถึงเห็นความสำคัญของเพื่อนเพิ่มขึ้น 3) การจัดการเรียนรู้ควรเป็นคาบต่อกัน 2 คาบเพื่อความต่อเนื่อง

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก และ 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย นครปฐม (พระตำหนักสวนกุหลาบมัธยม) อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม ด้วยวิธีจับสลาก

เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับ แบบฝึก เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 3 แผน เวลา 7 คาบเรียน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.40-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.20-0.67 ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.88 3) แบบฝึก เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย 4) แบบสอบถามวัดความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก จำนวน 14 ข้อ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า 5 อันดับ (Rating Scale) มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ใช้แบบแผนการวิจัยขั้นพื้นฐาน (Pre-Experimental Design) แบบกลุ่มเดียวสอบก่อนและสอบหลัง (The One Group Pretest - Posttest Design) ดำเนินการทดลองโดยการทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและตรวจสอบคุณภาพแล้ว เมื่อดำเนินการทดลองสอนครบทั้ง 3 แผน จำนวน 7 คาบ จึงทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ และนำผลการทดลองมาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบค่าเฉลี่ยโดยการทดสอบค่าที แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent) การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ใช้การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปของตารางและความเรียง

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก สามารถอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก

1.1 การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ที่ผู้วิจัยจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน คณะความสามารถด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยผู้เรียนมีความสามารถ เก่ง ปานกลาง และอ่อน ในสัดส่วน 2 : 2 : 1 ซึ่งสมาชิกทุกคนภายในกลุ่มให้ความร่วมมือกันทั้งในเรื่องของการทบทวนเนื้อหาในการเรียนซึ่งเป็นกระบวนการเพื่อนช่วยเพื่อนเตรียมความพร้อมก่อนการแข่งขัน ถึงแม้ว่าความสามารถทางการเรียนจะไม่เท่ากันแต่สมาชิกทุกคนในกลุ่มร่วมมือกันโดยเฉพาะการตอบคำถามระหว่างการแข่งขัน เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จของกลุ่ม กระตุ้นความสนใจของผู้เรียนเพราะทุกคนในกลุ่มมีหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบ เกิดความภาคภูมิใจในตนเอง กล้าแสดงออกในการแสดงความรู้ความคิดของตนเอง และเกิดความสนุกสนานในการจัดการ

แข่งขัน เกิดความกระตือรือร้นในการเรียน รวมถึงเข้าใจบทเรียนเพิ่มขึ้น เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังที่ นภาพรณ ยอดสิน (2552 : 76) กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT ว่า เป็นเทคนิควิธีที่มีการจัดกลุ่มผู้เรียนเป็นกลุ่มเล็กๆ กลุ่มละ 4 คน เรียนเป็นกลุ่มคละความสามารถ ผู้เรียนได้ช่วยกันแนะนำเพื่อนในกลุ่ม ตรวจสอบความรู้ ผู้สอนกำหนดบทเรียนและการทำงานกลุ่มไว้แล้ว โดยการสอนบทเรียนให้ผู้เรียนทั้งชั้นแล้วให้กลุ่มทำงานตามกำหนด มีการช่วยเหลือกันในกลุ่มโดยเด็กเก่งช่วยเหลือและตรวจสอบงานของเพื่อนก่อนส่งผู้สอน และเริ่มทำการแข่งขันตอบปัญหา โดยมีการจัดกลุ่มใหม่เป็นกลุ่มแข่งขันที่มีความสามารถเท่าๆกัน มาแข่งขันดังที่ วัชรรา เล่าเรียนดี (2547 : 1) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค TGT (Teams Games Tournaments) เป็นเทคนิคที่สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันได้ เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ทำให้นักเรียนเกิดพัฒนาการด้านต่างๆทั้งด้านการเรียน อารมณ์ และสังคม ดังที่ สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ (2553 : 4-5) และ สมบัติ การจนารักพงค์ (2547 : 40-41) กล่าวว่าเทคนิคเกมกลุ่มแข่งขัน (TGT) เหมาะสำหรับใช้ทบทวนเนื้อหาที่เข้าใจยาก น่าเบื่อ ช่วยให้การสอนน่าสนใจไม่รู้สึกลัวบทเรียนนั้นยากหรือน่าเบื่อเนื่องจากเป็นการศึกษาเพื่อร่วมแข่งขันและเกิดความภาคภูมิใจในการร่วมกิจกรรม และเกิดพัฒนาการทางสังคมด้วย จะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ TGT นั้น เป็นการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และเป็นเทคนิคที่เหมาะสมในการสอนหลักภาษา เพราะเป็นรายวิชาพื้นฐานที่สามารถถามตอบได้โดยมีคำตอบที่ตายตัว ไม่เน้นความจำหรือการตอบได้หลายคำตอบ จุดเน้นคือทำให้ดีที่สุดเพื่อทีม เป็นการสนับสนุนและให้กำลังใจซึ่งกันและกัน รวมถึงเกิดความเคารพซึ่งกันละกันเพิ่มขึ้น สุวิทย์ มูลคำ และคณะ (2551 : 163) กล่าวว่าเทคนิค TGT เป็นการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบหนึ่งที่แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม โดยกำหนดให้สมาชิกของกลุ่มแข่งขันกับสมาชิกของทีมอื่น นำคะแนนที่แข่งกับทีมอื่นมาบวกเป็นคะแนนรวมของทีม ผู้สอนจะต้องใช้เทคนิคในการเสริมแรงคือการให้คำชมเชย หรือการให้รางวัล ดังนั้นสมาชิกของกลุ่มจะต้องมีการกำหนดเป้าหมายร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในกลุ่มเพื่อความสำเร็จร่วมกันของกลุ่ม และเป็นวิธีการที่สร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนหลักการใช้ภาษาได้สอดคล้องกับ สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ (2554 : 4) กล่าวว่า TGT เป็นวิธีการที่ถือว่ามีความสนุกสนานที่สุดในบรรดา 3 วิธี (TGT, STAD และ Jigsaw) การที่จัดการเรียนรู้โดยมีการแข่งขันกันทำให้ผู้เรียนใช้เวลาอย่างเป็นประโยชน์มากขึ้น เมื่อพบกรณีที่มีการเสมอกันระหว่างทีมผู้เรียนก็จะมีการศึกษาเพิ่มเติมมากขึ้น วิธีการแบบ TGT นี้มีความเหมาะสมเป็นอย่างยิ่งกับการสอนวิชาพื้นฐานที่สามารถถามคำถามที่มีคำตอบแน่นอนตายตัว ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีความตั้งใจที่จะเรียนรู้เพื่อทีมของตน

จากเหตุผลและข้อสนับสนุนข้างต้น จึงสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT เป็นเทคนิคที่สามารถนำมาใช้ได้จริงในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยเฉพาะการนำมาใช้ในการเรียนหลักการไวยากรณ์ และส่งผลให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน ให้ความร่วมมือเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จของกลุ่ม สร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน ส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการสร้างคำในภาษาไทยสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ รัตนา บุตรอุดม (2559 : บทคัดย่อ) ซึ่งศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT โดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ภาษาถิ่นในชีวิตประจำวัน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียงและเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ภาษาถิ่นในชีวิตประจำวันหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT โดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ภาษาถิ่นในชีวิตประจำวันสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ รดา วัฒนะนิรันดร์ (2558 : บทคัดย่อ) ซึ่งศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบ TGT โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อพัฒนาการอ่าน เขียน คำอักษรนำ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบ TGT โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนร้อยละ 28 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบ TGT โดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ร้อยละ 80 และการวิจัยของ นิตินัย พิระวิชกุล (2555 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค TGT กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง มาตราตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค TGT กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง มาตราตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.2 แบบฝึก เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น ได้ยึดแนวคิดทฤษฎี ดำเนินการสร้างตามขั้นตอนอย่างมีระบบ โดยเริ่มตั้งแต่การศึกษาเอกสารหลักสูตร คู่มือครู และเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนเรื่องการสร้างคำในภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจได้อย่างชัดเจน ตรงประเด็นได้อย่างรวดเร็ว มีการสร้างแบบฝึกแต่ละชุด ทั้งแบบฝึกคำประสม แบบฝึกคำซ้อน และแบบฝึกคำซ้ำ มีหลากหลายกิจกรรมและเรียงลำดับความยากง่าย เมื่อลงมือทำแล้วเห็นผลตอบกลับเป็นขั้นตอนหนึ่งในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค ซึ่งใช้ในชั้นที่ 3 ชั้นกิจกรรมกลุ่มส่งผลให้ผู้เรียนได้รับความรู้ร่วมกันเมื่อเห็นผลตอบกลับก็จะปรับความรู้ที่ได้รับให้ถูกต้อง ชัดเจน รวดเร็ว ดังที่ สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2547 : 32) ได้กล่าวว่าแบบฝึกมีความสำคัญ

ในการเสริมสร้างทักษะให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจได้เร็วขึ้น ชัดเจนขึ้น กว้างขวางขึ้น ทำให้ การสอนของครูและการเรียนของนักเรียนประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากจะทำให้ ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาอย่างรวดเร็วยังทำให้ผู้เรียนได้เห็นความก้าวหน้าของตนเอง สามารถ แก้ปัญหาของตนได้ทันที ฝึกด้วยตนเองได้ ทั้งยังสามารถใช้ได้กับผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน ผู้สอนมองเห็นปัญหาของนักเรียนได้ชัดเจนและแก้ไขได้ทันที สอดคล้องกับงานวิจัยของวัลยา อ๋านองโพธิ์ (2557 : 126) เรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกด โดยใช้แผนผังความคิด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีคะแนน เฉลี่ยของคะแนนทดสอบวัดทักษะการเขียนสะกดคำก่อนเรียนและหลังเรียน แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ กันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก พบว่าผลการศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนด้วย การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย นักเรียนมีความคิดเห็นในภาพรวมของทุกด้านอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด นักเรียนมีระดับ ความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกในภาพรวมนักเรียน เห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด และมีประเด็นที่นักเรียนเห็นด้วยในระดับมากที่สุด 3 ข้อ คือ มีการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนอยากร่วมกิจกรรม การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้ เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกช่วยให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้น และพัฒนาความสามารถใน การเรียนรู้ร่วมกัน และนักเรียนได้รับความรู้จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และแบบฝึก สอดคล้องกับ งานวิจัยของ พัศนา ชาวปากน้ำ ที่ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ กันโดยใช้เทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) ร่วมกับเทคนิค KWL-Plus โดยภาพรวมนักเรียนเห็นด้วยอยู่ใน ระดับมาก จะเห็นได้ว่าความคิดเห็นของผู้เรียนหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ทั้งของผู้วิจัยและงานวิจัยต่างๆไปในทิศทางเดียวกันนั่นคือมีความเห็นด้วยกับการจัดการเรียนรู้ ในระดับมากขึ้นไป นอกจากนี้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน โดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย คือ 1) บรรยากาศในห้องเรียนมี ความสนุกสนานและกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้จากการแข่งขันระหว่างทีม 2) การจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ทำให้ผู้เรียนเกิดการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รวมถึงเห็น ความสำคัญของเพื่อนเพิ่มขึ้น และ 3) การจัดการเรียนรู้ควรเป็นคาบต่อกัน 2 คาบเพื่อความต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้สำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้สอนควรศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก โดยละเอียด และก่อนนำมาใช้ผู้สอนควรชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจถึงวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกก่อนการจัดการเรียนรู้ เพื่อสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียน

2. ผู้สอนควรจัดห้องเรียนให้เหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้ตามกลุ่มของนักเรียน รวมถึงแบบฝึก คำถาม รวมถึงสื่อการเรียนรู้ให้ครบถ้วนก่อนการจัดการเรียนรู้

3. ผู้สอนต้องปฏิบัติตามขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ถูกต้องตามเวลาอย่างเคร่งครัดเพื่อการจัดการเรียนรู้ที่ครบถ้วนตามขั้นตอนที่กำหนด จัดการชั้นเรียนให้ได้เพราะมีการแข่งขันระหว่างกลุ่ม อาจเกิดความวุ่นวายระหว่างแข่งขันได้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ที่ส่งผลต่อตัวแปรอื่น เช่น ทักษะการทำงาน ความคงทนของความรู้เรื่องการสร้างคำ เป็นต้น

2. ควรมีการเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT กับเทคนิค หรือวิธีสอน อื่นๆ เช่น STAD, KWL, 4MAT, SQ4R เป็นต้น เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักการไวยากรณ์ภาษาไทยของผู้เรียนให้เพิ่มขึ้น

รายการอ้างอิง

- Dubois, D. J. (1991). "The Relationship Between Selected Student Team Learning Strates and Student Achievement and Attitude in Middle School Mathematic." **Dissertation Abstracts International** 52 (August) : 408-A.
- Esfandiari, M. E. a. (2012). "An Investigation into the impact of Task-Based Writing Instruction upon the Reading Skill of PET Candidates." In **Task – Based Learning Applied A Collecttion of Research Papers** by Mehran Esfandiari, Paul Knight, Julia Morinari and Sally Zacharias, 37-49. Nottingham : Nottingham Jubilee Press of the University of Nottingham.
- Lawrey, E. B. L. (1978). "The Effects of Four Drills and Practice Time on the Recording Performances of Students with Specific Learning Disabilities." **Dissertation Abstracts International** 39,9 (August) : 817-A.
- Ruso, N. (2007). "The Influence of ask Based Learning on EFL Classrooms." **Asian EFL Journal, Teaching Articles** 18,(2) : 236-253.
- Slavin, R. E. (1980). "Cooperative Learning." **Review of Educational Research** 50, 2 (Summer) : 319 – 320.
- Slavin, R. E. (1990). **Collaborative Learning: Theory, research and practice**. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-hall.
- Thanh, L. N., & Huan, N. B. (2012). "Task-Based LanGuage Learning and Student Motivation in Vocabulary Acquistion." **Language Education in Asia** 3,(1) : 106-120.
- William, M. S. (1988). The Effect of Cooperative Team Learning on Student Achievement and Student Attitude in the Algebra Classroom." **Dissertation Abstracts International** 49, 12 (June) : 361-A.
- กรวรรณ ชัยสมุทร. (2559). นักเรียน. โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย นครปฐม (พระตำหนักสวนกุหลาบมัธยม). สัมภาษณ์, 8 พฤศจิกายน.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

- กำชัย ทองหล่อ. (2556). **หลักภาษาไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 54. กรุงเทพมหานคร : รวมสาส์น (1977).
- กุหลาบ มัลลิกะมาส. (2551). **การใช้ภาษาไทยในปัจจุบัน**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- จินตนา ไบกาซูยี. (2535). **การเขียนสื่อการสอน**. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2529). **นวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์, สมเชาว์ เนตรประเสริฐ และ สุดา สิ้นสกุล. (2520). **ระบบสื่อการสอน**. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2555). **80 นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ**. กรุงเทพมหานคร : บริษัทแคแน็กซ์ อินเทอร์เน็ตเซอร์วิส.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2544). **เทคโนโลยีการศึกษา ทฤษฎีและการวิจัย**. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2550a). **การสอนภาษาไทยขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : เทธิปส์.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2550b). **หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ม. 1 ช่วงชั้นที่ 3**. กรุงเทพมหานคร : อักษรเจริญทัศน์.
- ณิชภัทร อ้นใจกล้า. (2560). **นักเรียน**. โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย นครปฐม (พระตำหนักสวนกุหลาบมัธยม). สัมภาษณ์, 30 พฤษภาคม.
- ดาวรุ่ง เถียรทวี. (2559). **ครูภาษาไทย**. โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย นครปฐม (พระตำหนักสวนกุหลาบมัธยม). สัมภาษณ์, 7 พฤศจิกายน.
- ทัศนาศาวปากน้ำ. (2555). “การพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง ศิลคดีลีลพิธี 7 ประการ โดยจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเทคนิคกลุ่มแข่งขัน (TGT) ร่วมกับเทคนิค KWL-Plus.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นภาพรณ์ ยอดสิน. (2552). “การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมแบบร่วมมือบนเว็บเพื่อพัฒนาทักษะการคิดเป็นระบบครบวงจรสำหรับนักเทคโนโลยีการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา ภาควิชาหลักสูตรการสอน และเทคโนโลยีการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นววรรณ พันธุ์เมธา และคณะ. (2544). **เอกสารการสอนชุด วิชาภาษาไทย 3 หน่วยที่ 7-15**.

- พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร : สุโขทัยธรรมมาธิราช.
- นาวินี หล้าประเสริฐ. (2558). **หลักภาษาและการใช้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ บริษัทพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.) จำกัด.
- น้ำฝน ปรีดาประเสริฐ. (2559). นักเรียน. โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย นครปฐม (พระตำหนักสวนกุหลาบมัธยม). สัมภาษณ์, 9 พฤศจิกายน.
- นิตินัย พีระวัณกุล. (2555). “การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค TGT กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง มาตรการตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บรรจบ พันธุเมธา. (2543). **ลักษณะภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาภาษาไทย และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2541). **การพัฒนาการสอน**. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น.
- ประทีป แสงเปี่ยมสุข. (2543). **แนวการสร้างแบบฝึกอ่านและเขียนคำ**. พัทลุง : สำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดพัทลุง.
- ปานชนก สวัสดิ์. (2559). นักเรียน. โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย นครปฐม (พระตำหนักสวนกุหลาบมัธยม). สัมภาษณ์, 9 พฤศจิกายน.
- เปรมจิต ชนะวงศ์. (2538). **หลักภาษาไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 8. นครศรีธรรมราช : โครงการตำราและเอกสารทางวิชาการ สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช.
- พนมศักดิ์ มนูญปรัชญากรณ์. (2557). “การพัฒนาแบบฝึกการแต่โคลงสี่สุภาพสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พยุง ญาณโกมุท. (2518). **วิธีสอนภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แสงสุทธิการพิมพ์.
- พรพรรณ เชยกลิ่นเทศ. (2560). นักเรียน. โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย นครปฐม (พระตำหนักสวนกุหลาบมัธยม). สัมภาษณ์, 31 พฤษภาคม.
- ฟองจันทร์ สุขยิ่งและคณะ. (2552). **หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาไทยหลักภาษาและการใช้ภาษา ม.1**. พิมพ์ครั้งที่ 14. กรุงเทพมหานคร : บริษัท อักษรเจริญทัศน์ อจท. จำกัด.
- ฟ่อน เปรมพันธ์. (2542). **ศาสตร์แห่งการใช้ภาษาไทย**. กาญจนบุรี : โครงการตำราวิชาการราชภัฏเฉลิมพระเกียรติ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏกาญจนบุรี.
- ภัทรารณ สืบจากอินทร์. (2554). “การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การสร้างคำใน

- ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทพินทร์พิทยา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอน ภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ภาณุชญา สมิธานนท์. (2560). นักเรียน. โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย นครปฐม (พระตำหนักสวนกุหลาบมัธยม). สัมภาษณ์, 30 พฤษภาคม.
- มาเรียม นิลพันธุ์. (2549). **วิธีทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. นครปฐม : โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- มาเรียม นิลพันธุ์. (2555). **วิธีวิจัยทางการศึกษา**. นครปฐม : ศูนย์วิจัยและพัฒนาทางการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มูลนิธิโตโยต้าประเทศไทย และมูลนิธิสตรี-สฤตวงศ์. (2542). **คำพ่อสอน : ประมวลพระบรมราโชวาทและพระราชดำรัสเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์กรุงเทพมหานคร.
- รดา วัฒนรินทร์. (2558). “ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบ TGT โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อพัฒนาการอ่าน เขียน คำอักษรนำ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- รสริน ดิษฐบรรจง. (2555). **หลักการอ่านการเขียนคำไทย**. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น.
- รัชณี ศรีไพรวรรณ. (2539). **แบบฝึกหัดทักษะวิชาภาษาไทยสำหรับเด็กแรกเรียนในคู่มือแนวความคิดและทักษะบางประการเกี่ยวกับบุคคลโลบายกับการสอนเด็กเริ่มเรียนที่พูดสองภาษา**. นครราชสีมา : สำนักงานเขตการศึกษา 1.
- รัตนา บุตรอุดม. (2559). “ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT โดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ภาษาถิ่นในชีวิตประจำวัน.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วรสุดา บุญยไวโรจน์. (2540). **การพัฒนาคณิตศาสตร์ในระดับประถมศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- วัชรรา เล่าเรียนดี. (2547). **เทคนิควิธีจัดการเรียนรู้สำหรับครุมีอาชีพ**. นครปฐม : โครงการส่งเสริมการผลิตตำราและเอกสารการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- วัชรินทร์ ผ่องน้อย. (2560). นักเรียน. โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย นครปฐม (พระตำหนักสวนกุหลาบมัธยม). สัมภาษณ์, 31 พฤษภาคม.

- วันเพ็ญ เทพโสภณ. (2553). **หลักภาษาไทย ฉบับนักเรียน-นักศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : พัฒนาศึกษา.
- วัลยา ช่างขวัญยืนและคณะ. (2549). **บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม 2 : คำ การสร้างคำ และการยืมคำ**.
กรุงเทพมหานคร: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษาสถาบันภาษาไทย.
- วัลยา อ๋านองโพธิ์. (2557). “การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกด โดยใช้แผนผังความคิดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วินัย ภู่อะหงษ์. (2531). **ภาษาไทย3 เล่ม2 หน่วยที่ 7-15**. พิมพ์ครั้งที่ 13.นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช.
- วุฒิพงษ์ คำเนตร. (2558). **วิธีวิทยาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้บันได ๕ ขั้น ของการพัฒนาผู้เรียนสู่มาตรฐานสากลในศตวรรษที่ ๒๑ (Five Steps for Student Development)**. (เอกสารประกอบการสอน). เชียงราย : คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- ศรียุตา เทียมหมอก. (2557). “การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้สาระท้องถิ่นร่วมกับแผนที่ความคิด.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศรีพระจันทร์ แสงเขตต์. (2557). “การพัฒนาความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้แผนที่ความคิดร่วมกับแบบฝึกทักษะภาพการ์ตูน.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศศิกานต์ ฤทธิวิโรจน์. (2560). นักเรียน. โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย นครปฐม (พระตำหนักสวนกุหลาบมัธยม). สัมภาษณ์, 30 พฤษภาคม.
- ศิริพร เอกอุ. (2559). ครูภาษาไทย. โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย นครปฐม (พระตำหนักสวนกุหลาบมัธยม). สัมภาษณ์, 7 พฤศจิกายน.
- ศุภณัฐ ผลสินธุ์. (2559). นักเรียน. โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย นครปฐม (พระตำหนักสวนกุหลาบมัธยม). สัมภาษณ์, 8 พฤศจิกายน.
- ศุภรัตน์ แสงฉัตรแก้ว. (2550). “การสอนคำภาษาปาก.” **วารสารอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร 29 (ฉบับพิเศษภาษาและวัฒนธรรม) : 157.**

- ศุภลักษณ์ รัศมีแจ่ม. (2559). **ครูภาษาไทย**. โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย นครปฐม (พระตำหนักสวนกุหลาบมัธยม). สัมภาษณ์, 7 พฤศจิกายน.
- สงบ ลักษณะ. (2536). **จากหลักสูตรสู่แผนการสอน**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สมถวิล วิเศษสมบัติ. (2544). **สอนภาษาไทยง่ายนิดเดียว**. กรุงเทพมหานคร : อักษรไทย.
- สมบัติ การจนารักพงศ์. (2547). **นวัตกรรมการศึกษาชุด 29 เทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย : การเรียนแบบร่วมมือ**. กรุงเทพมหานคร : บริษัท สำนักพิมพ์ธารอักษร จำกัด.
- สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ. (2554). **หลักการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนและการประเมินตามสภาพจริง**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ดวงกมลพับลิชชิ่ง.
- สมศักดิ์ สินธุระเวชชัย. (2540). **เอกสารทางวิชาการการพัฒนาระบบการเรียนการสอนเอกสารลำดับที่ 33**. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2543). **รายงานการเสวนาทางวิชาการมิติใหม่ของการประเมินผล: การเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง**. กรุงเทพมหานคร : กระทรวงศึกษาธิการ.
- สารสิน เล็กเจริญ. (2554). “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2558). **หนังสืออุเทศภาษาไทย หลักภาษาไทย : เรื่องที่ครูภาษาไทยต้องรู้**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ สกสศ.ลาดพร้าว.
- สำลี รักสุทธี. (2554). **สอนอย่างไรให้นักเรียนเขียนบรรยายกรอย่างเป็น**. กรุงเทพมหานคร : พัฒนาศึกษา.
- สุคนธ์ สินธพานนท์ และคณะ. (2554). **วิธีสอนตามแนวปฏิรูปการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน**. กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัด 9119 เทคนิคพรินติ้ง.
- สุทธีวงศ์ พงศ์ไพบูลย์. (2540). **หลักภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุนันท์ อัญชลีบุญกุล. (2552). **ระบบคำภาษาไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2547). **การสร้างสื่อการสอนและนวัตกรรมการเรียนรู้...การพัฒนาผู้เรียน**. ราชบุรี : บริษัทธรรมรักษ์การพิมพ์จำกัด.
- สุวิทย์ และอรทัย มูลคำ. (2551). **19 วิธีจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์.
- เสนีย์ วิลาวรรณ. (2548). **หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐานพัฒนาทักษะภาษา ม.3 เล่ม 5**. กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิช.
- เสาวณีย์ โปธิ์เต็ง. (2557). “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่องการสร้างคำในภาษาไทยโดยจัดการเรียนรู้แบบอุปนัยร่วมกับแบบฝึกทักษะ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อนัญญา เร่งดารา. (2560). **นักเรียน**. โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย นครปฐม (พระตำหนักสวนกุหลาบมัธยม). สัมภาษณ์, 31 พฤษภาคม.
- อรพรรณ พรสีมา. (2540). **การเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ**. กรุงเทพมหานคร : โครงการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- อัจฉรา ชิวพันธ์. (2554). **พัฒนาทักษะภาษาพัฒนาความคิดด้วยกิจกรรมการเล่นประกอบ การสอนภาษาไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัญชสา ยิ้มถนอม. (2553). “การพัฒนาบทเรียนสำเร็จรูป เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อุปกิตศิลปสาร พระยา. (2544). **หลักภาษาไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ผลการวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ตารางที่ 8 ประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย

แผนการจัดการเรียนรู้	ประเด็นการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
1	<p>ความสอดคล้องของส่วนประกอบในแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย ได้แก่</p> <p>1) มาตรฐานการเรียนรู้ 2) ตัวชี้วัด 3) สาระสำคัญ 4) สาระการเรียนรู้ 5) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ 6) จุดประสงค์การเรียนรู้ 7) ภาระงาน/ชิ้นงาน 8) การประเมินผลการเรียนรู้ 9) กิจกรรมการเรียนรู้ 10) สื่อ/แหล่งการเรียนรู้ 11) บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้ 12) รายละเอียดของเนื้อหาสาระ 13) ใบงาน/แบบฝึก/ใบความรู้</p>	+1	+1	+1	3	1
2	<p>ความสอดคล้องของส่วนประกอบในแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย ได้แก่</p> <p>1) มาตรฐานการเรียนรู้ 2) ตัวชี้วัด 3) สาระสำคัญ 4) สาระการเรียนรู้ 5) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ 6) จุดประสงค์การเรียนรู้ 7) ภาระงาน/ชิ้นงาน 8) การประเมินผลการเรียนรู้ 9) กิจกรรมการเรียนรู้ 10) สื่อ/แหล่งการเรียนรู้ 11) บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้ 12) รายละเอียดของเนื้อหาสาระ 13) ใบงาน/แบบฝึก/ใบความรู้</p>	+1	+1	+1	3	1
3	<p>ความสอดคล้องของส่วนประกอบในแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย ได้แก่</p> <p>1) มาตรฐานการเรียนรู้ 2) ตัวชี้วัด 3) สาระสำคัญ 4) สาระการเรียนรู้ 5) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ 6) จุดประสงค์การเรียนรู้ 7) ภาระงาน/ชิ้นงาน 8) การประเมินผลการเรียนรู้ 9) กิจกรรมการเรียนรู้ 10) สื่อ/แหล่งการเรียนรู้ 11) บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้ 12) รายละเอียดของเนื้อหาสาระ 13) ใบงาน/แบบฝึก/ใบความรู้</p>	+1	+1	+1	3	1

ตารางที่ 9 ประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่องการสร้างคำ
ในภาษาไทย

เรื่อง	ข้อ	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
คำประสม	1	+1	+1	+1	3	1
	2	+1	+1	+1	3	1
	3	+1	+1	+1	3	1
	4	+1	+1	+1	3	1
	5	+1	+1	+1	3	1
	6	+1	+1	+1	3	1
	7	+1	0	+1	2	0.67
	8	+1	+1	+1	3	1
	9	+1	+1	+1	3	1
	10	+1	+1	+1	3	1
	11	+1	0	+1	2	0.67
	12	+1	+1	+1	3	1
	13	+1	+1	+1	3	1
	14	+1	+1	+1	3	1
	15	+1	+1	+1	3	1
คำซ้อน	16	+1	+1	+1	3	1
	17	+1	+1	+1	3	1
	18	+1	+1	+1	3	1
	19	+1	+1	+1	3	1
	20	0	+1	+1	2	0.67
	21	+1	+1	+1	3	1
	22	+1	+1	+1	3	1
	23	+1	+1	+1	3	1
	24	+1	+1	+1	3	1
	25	+1	+1	+1	3	1
	26	+1	0	+1	2	0.67
	27	+1	+1	+1	3	1
	28	+1	+1	+1	3	1
	29	+1	+1	+1	3	1
	30	+1	+1	+1	3	1

ตารางที่ 9 ประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่องการสร้างคำ
ในภาษาไทย (ต่อ)

เรื่อง	ข้อ	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
คำซ้ำ	31	+1	+1	+1	3	1
	32	+1	+1	+1	3	1
	33	+1	+1	+1	3	1
	34	+1	+1	+1	3	1
	35	0	+1	+1	2	0.67
	36	+1	+1	+1	3	1
	37	+1	+1	+1	3	1
	38	+1	+1	+1	3	1
	39	+1	+1	+1	3	1
	40	+1	+1	+1	3	1
	41	+1	+1	+1	3	1
	42	+1	0	+1	2	0.67
	43	+1	+1	+1	3	1
	44	+1	+1	+1	3	1
	45	+1	+1	+1	3	1

ตารางที่ 10 ประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบฝึก เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย ที่นำไปใช้
ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT
ร่วมกับแบบฝึก

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
		1	2	3		
1	วัตถุประสงค์					
	1.1 ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับแบบฝึก	+1	+1	+1	3	1
	1.2 ความสอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
	1.3 ความสอดคล้องกับแบบทดสอบก่อนเรียนหลังเรียน	+1	+1	+1	3	1
2	เนื้อหา					
	2.1 เนื้อหาครบถ้วนตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้	+1	+1	+1	3	1
	2.2 ลำดับขั้นตอนในการฝึกฝนเหมาะสม	+1	+1	+1	3	1
	2.3 ความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1
3	การใช้ภาษา					
	3.1 ภาษาที่ใช้ถูกต้อง เหมาะสม และเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	3	1
	3.2 ภาษาที่ใช้เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1
4	รูปแบบของแบบฝึกทักษะ					
	4.1 มีความสวยงาม เหมาะสม สบายตา	+1	+1	+1	3	1
	4.2 ใช้ตัวอักษรที่อ่านง่ายไม่สับสน	+1	+1	+1	3	1
	4.3 มีรูปแบบที่หลากหลายและน่าสนใจ	+1	+1	+1	3	1

ตารางที่ 11 ประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกเรื่องการสร้างคำในภาษาไทย

รายการ	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
	1	2	3		
ด้านที่ 1 ความคิดเห็นด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
1. มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนอยากร่วมกิจกรรม	+1	+1	+1	3	1
2. ผู้เรียนได้เรียนรู้และลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง	+1	+1	+1	3	1
3. มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความร่วมมือในการทำงาน	+1	+1	+1	3	1
4. ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการจัดกิจกรรมและแบบฝึก	+1	+1	+1	3	1
3. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกส่งเสริมให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนเรียนรู้และแสดงความคิดเห็น	+1	+1	+1	3	1
ด้านที่ 2 ความคิดเห็นด้านบรรยากาศในการเรียนรู้					
1. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกช่วยส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีภายในห้องเรียน	+1	+1	+1	3	1
2. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกช่วยให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้น และพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ร่วมกัน	+1	+1	+1	3	1
3. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกส่งผลให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างมีความสุขสนุกสนาน	+1	+1	+1	3	1
4. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเข้าใจเนื้อหามากขึ้น	+1	+1	+1	3	1
ด้านที่ 3 ความคิดเห็นด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้					
1. นักเรียนได้รับความรู้จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และแบบฝึก	+1	+1	+1	3	1
2. นักเรียนได้รู้ถึงผลการเรียนของตนเองซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาผลการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
3. ผู้เรียนเกิดความรักความสามัคคีภายในกลุ่มและชั้นเรียน	+1	+1	+1	3	1
4. ผู้เรียนได้ฝึกการทำงานเป็นกลุ่มและเรียนรู้ร่วมกัน	+1	+1	+1	3	1
5. ผู้เรียนเกิดความกล้าแสดงออก และสามารถนำเสนอความรู้ได้	+1	+1	+1	3	1

ตารางที่ 12 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย ฉบับนำไปใช้ทดลอง จำนวน 30 ข้อ

ข้อ	ค่า (p)	ค่า (r)	ข้อ	ค่า (p)	ค่า (r)
1	0.60	0.40	16	0.63	0.20
2	0.50	0.33	17	0.40	0.40
3	0.63	0.60	18	0.50	0.60
4	0.50	0.47	19	0.63	0.60
5	0.77	0.20	20	0.63	0.53
6	0.57	0.47	21	0.80	0.20
7	0.70	0.20	22	0.53	0.40
8	0.77	0.27	23	0.60	0.67
9	0.43	0.47	24	0.57	0.33
10	0.60	0.40	25	0.63	0.33
11	0.50	0.60	26	0.80	0.20
12	0.40	0.40	27	0.53	0.53
13	0.53	0.53	28	0.50	0.33
14	0.50	0.47	29	0.53	0.53
15	0.50	0.33	30	0.53	0.27

KR-20

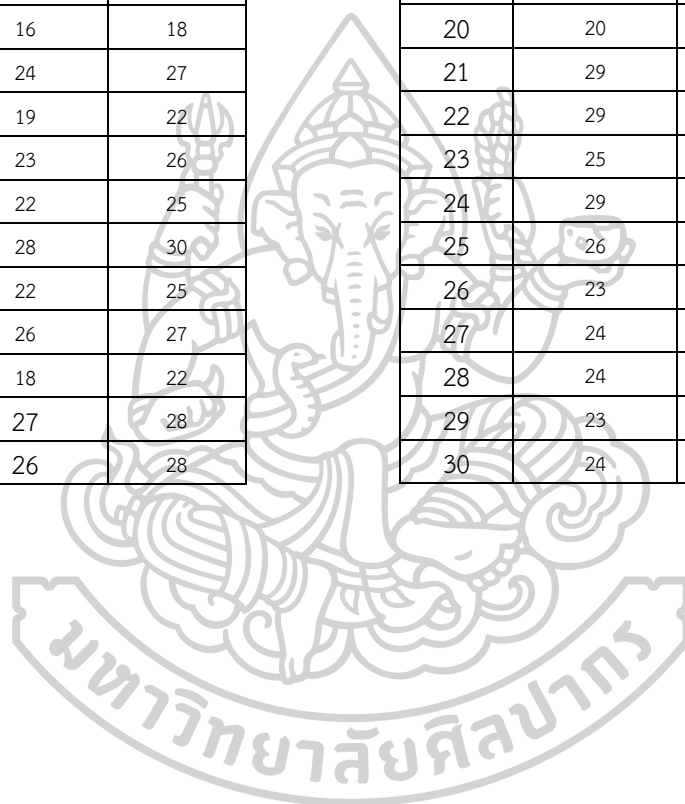
RELIABILITY = 0.88

ตารางที่ 13 แสดงคะแนนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับ
แบบฝึก เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย

เลขที่	ก่อนเรียน	หลังเรียน
	30	30
1	24	30
2	21	24
3	16	20
4	23	25
5	16	18
6	24	27
7	19	22
8	23	26
9	22	25
10	28	30
11	22	25
12	26	27
13	18	22
14	27	28
15	26	28

เลขที่	ก่อนเรียน	หลังเรียน
	30	30
16	18	25
17	25	28
18	29	30
19	22	25
20	20	26
21	29	30
22	29	30
23	25	27
24	29	30
25	26	28
26	23	26
27	24	27
28	24	25
29	23	25
30	24	26

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก
- แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย
- แบบฝึก เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย
- แบบสอบถามวัดความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 โคลงโลกนิติ	เรื่อง คำประสม	
กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย	รหัสวิชา ท 21102	รายวิชา ภาษาไทยพื้นฐาน
ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1	ภาคเรียนที่ 2	เวลา 3 ชั่วโมง
ผู้สอน นางสาวสุพัตรา ไพบูลย์วัฒนกิจ		
โรงเรียน กาญจนานิเชกวิทยาลัย นครปฐม (พระตำหนักสวนกุหลาบมัธยม)		

1. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

2. ตัวชี้วัด

ม.1/2 สร้างคำในภาษาไทย

3. สาระสำคัญ

คำประสม เป็นการสร้างคำชนิดหนึ่งในภาษาไทย โดยการนำคำมูลตั้งแต่สองคำขึ้นไปมารวมกันแล้วเกิดเป็นคำใหม่ การศึกษาเกี่ยวกับ ความหมายของคำประสม ลักษณะของคำประสม และการสร้างคำประสมจะทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ รวมถึงสามารถนำคำประสมไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง

4. สาระการเรียนรู้

ความรู้

- 1) ความหมายของคำประสม
- 2) ลักษณะของคำประสม
- 3) วิธีสร้างคำประสม

ทักษะ/กระบวนการ

- 1) ทักษะการอ่าน
- 2) ทักษะการฟัง การดู และการพูด
- 3) ทักษะการคิดวิเคราะห์
- 4) กระบวนการทำงานกลุ่ม

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

- 1) ความสามารถในการสื่อสาร
- 2) ความสามารถในการคิด

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- 1) มีวินัย
- 2) ใฝ่เรียนรู้
- 3) มุ่งมั่นในการทำงาน
- 4) รักความเป็นไทย

7. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 1) นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำประสมได้ถูกต้อง
- 2) นักเรียนจัดคำประสมที่กำหนดให้เข้ากลุ่มตามลักษณะของคำประสมได้ถูกต้อง
- 3) นักเรียนยกตัวอย่างคำประสมตามวิธีการสร้างคำประสมได้ถูกต้อง
- 4) นักเรียนสามารถนำคำประสมไปใช้ในประโยคและข้อความได้ถูกต้อง

8. ภาระงาน/ชิ้นงาน

- 1) แบบฝึกเรื่อง คำประสม
- 2) การแข่งขันตอบคำถามระหว่างกลุ่ม เรื่อง คำประสม

9. การประเมินผลการเรียนรู้

หลักฐานการเรียนรู้ (ชิ้นงาน/ภาระงาน)	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
1) แบบฝึกเรื่อง คำประสม	สังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน (รายกลุ่ม)	แบบสังเกตพฤติกรรม การมีส่วนร่วม ในชั้นเรียน(รายกลุ่ม)	ได้คะแนน ร้อยละ 60 ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์
2) การแข่งขันตอบคำถามระหว่างกลุ่มเรื่อง คำประสม	สังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน (รายบุคคล)	แบบสังเกตพฤติกรรม การมีส่วนร่วม ในชั้นเรียน(รายบุคคล)	ได้คะแนน ร้อยละ 60 ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์

10. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม (3 นาที)

1) ผู้เรียนจัดกลุ่มตามที่ผู้สอนกำหนดให้ กลุ่มละ 5 คน พร้อมทั้งจดจำสีของตนเองว่าใครอยู่ สีอะไร แดง (กลุ่มแก่ง 1) , เหลือง (กลุ่มแก่ง 2) , เขียว (กลุ่มปานกลาง 1) , ฟ้า (กลุ่มปานกลาง 2) , ชมพู (กลุ่มอ่อน) และให้ผู้เรียนจัดโต๊ะเป็นกลุ่มให้เรียบร้อย

2) ผู้สอนยกตัวอย่างคำบนกระดานจำนวน 3 คำ คือคำว่า นาฬิกา(คำมูล), ยางลบ(คำประสม) ,ปากกา(คำประสม) ถามผู้เรียนว่าคำ 3 คำที่ยกมานั้นหากแยกพยางค์แล้วจะมีความหมายหรือไม่? ผู้เรียนคิดว่าคำทั้ง 3 คำนั้นคือคำชนิดใด? เพื่อนำเข้าสู่บทเรียนเรื่อง คำประสม

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน (7 นาที)

1) ผู้สอนอธิบายความหมายของคำประสม และลักษณะของคำประสม พร้อมทั้งให้นักเรียนลองยกตัวอย่างคำประสม และให้อธิบายลักษณะของคำประสมโดยการสุ่มถามตามเลขที่

ขั้นที่ 3 ขั้นกิจกรรมกลุ่ม (15 นาที)

1) ผู้สอนแจกใบแบ่งหน้าที่ ใบความรู้ แบบฝึกเรื่องความหมายและลักษณะของคำประสม ให้แก่สมาชิกทุกคน ครูให้เวลาในการทำ 10 นาที เมื่อหมดเวลาให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนกลุ่มมารับใบเฉลยแบบฝึกกลุ่มละ 1 ชุด เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง

2) ผู้เรียนในแต่ละกลุ่มแบ่งหน้าที่ เตรียมความพร้อมของสมาชิกด้วยการผลัดกันถามคำถาม และทบทวนความรู้ที่ได้รับใน เรื่อง ความหมายและลักษณะของคำประสม (5 นาที)

ขั้นที่ 4 ขั้นการแข่งขัน (20 นาที)

1) ผู้สอนแจ้งกติกาการแข่งขันให้ผู้เรียนทราบ ว่าใครที่อยู่สีเดียวกันจะต้องแข่งขันตอบคำถามที่กำหนดให้ โดยผู้สอนจะเป็นผู้ถามคำถามโดยจะเรียกถามตามสีที่กำหนดให้ข้างต้น แดง (กลุ่มแก่ง 1), เหลือง (กลุ่มแก่ง 2) , เขียว (กลุ่มปานกลาง 1) , ฟ้า (กลุ่มปานกลาง 2) , ชมพู (กลุ่มอ่อน)

2) ผู้สอนแจก กระดาษคำตอบ, ใบบันทึกคะแนน (ตัวแทนแต่ละกลุ่มทำหน้าที่บันทึกคะแนน โดยมีครูตรวจสอบความถูกต้อง)

3) ผู้สอนจะเป็นผู้กำหนดผู้ที่ตอบคำถามในแต่ละข้อโดยใช้การเรียกสีเป็นตัวกำหนด

****แดง (กลุ่มแก่ง 1) , เหลือง (กลุ่มแก่ง 2) , เขียว (กลุ่มปานกลาง 1) , ฟ้า (กลุ่มปานกลาง 2) , ชมพู (กลุ่มอ่อน)**** เช่น ข้อที่1 ผู้ที่ตอบคือ ผู้เล่นสีแดงจากทุกกลุ่ม เมื่อทราบคำตอบให้เขียนในกระดาษคำตอบแล้วชูกระดาษขึ้น และให้คะแนนตามลำดับการตอบ

****หมายเหตุ : คำถาม 10 ข้อ จะปรากฏในส่วนของ รายละเอียดของเนื้อหาสาระ****

4) ในการตอบคำถาม ใครเขียนคำตอบได้ถูกต้อง และเร็วที่สุดในแต่ละข้อ จะได้รับคะแนน 5,4,3,2,1 ตามลำดับหากใครตอบข้อที่เร็วที่สุด หรือตอบผิดจะได้ 0 คะแนน ในกรณีที่มีผู้ตอบพร้อมกันให้ถือเป็นลำดับเดียวกันและให้คะแนนเท่ากันหากตอบถูก ส่วนผู้ที่ตอบถัดมาให้ให้คะแนนในลำดับถัดไป เช่น หากมีผู้ตอบในลำดับ 2 จำนวน 2 คนแล้วตอบถูกจะได้รับ 4 คะแนนทั้งสองคน ส่วนคนที่ตอบถูกต้องไปก็ให้อยู่ในลำดับ 3 ถ้าตอบถูกจะได้รับ 3 คะแนน เป็นต้น เมื่อได้รับคะแนนในแต่ละรอบให้ตัวแทนกลุ่มบันทึกในใบบันทึกคะแนน ตามคำถาม จนครบทั้ง 10 ข้อ แล้วสรุปคะแนนแต่ละกลุ่ม

5) ผู้บันทึกคะแนนรวมคะแนนของผู้เข้าแข่งขัน หากกลุ่มใดได้คะแนนมากที่สุดเป็นอันดับ 1 จะได้รับคะแนนโบนัส 20 คะแนน อันดับที่ 2 ได้รับคะแนนโบนัส 15 คะแนนและ อันดับที่ 3 ได้รับคะแนนโบนัส 10 คะแนน ตามลำดับ

ขั้นที่ 5 ขั้นการประเมินผลและมอบรางวัล (5 นาที)

1) ผู้เรียนทุกคนนำคะแนนที่ได้รับจากการแข่งขัน และคะแนนโบนัส เพื่อรวมคะแนนที่กลุ่มของตนได้รับ

2) แต่ละกลุ่มส่งคะแนนรวมและหลักฐานการได้รับคะแนนที่ผู้สอน

3) ผู้สอนจัดเรียงลำดับคะแนนของแต่ละกลุ่มและประกาศผลการแข่งขัน เรียงตามลำดับ มีการมอบรางวัลให้แก่กลุ่มผู้ชนะ และติดประกาศคะแนนหน้าชั้นเรียน

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม (3 นาที)

1) ผู้เรียนจัดกลุ่มตามที่คุณสอนกำหนดให้ กลุ่มละ 5 คน พร้อมทั้งจดจำสีของตนเองว่าใครอยู่สีอะไร แดง (กลุ่มแก่ง 1) , เหลือง (กลุ่มแก่ง 2) , เขียว (กลุ่มปานกลาง 1) , ฟ้า (กลุ่มปานกลาง 2) , ชมพู (กลุ่มอ่อน) และให้ผู้เรียนจัดโต๊ะเป็นกลุ่มให้เรียบร้อย

2) ผู้สอนถามคำถามเกี่ยวกับบทเรียนเรื่องความหมายและลักษณะของคำประสมพร้อมให้คะแนนโบนัส 5 คะแนนให้แก่ผู้ที่ตอบคำถามถูกต้อง จำนวน 3 คน

คำถามข้อที่ 1 : คำว่า “ซูปหน่อไม้” เป็นคำประสมที่เกิดจากคำมูลจำนวนกี่คำ อะไรบ้าง?

คำตอบ เกิดจากคำมูล 3 คำ คือคำว่า “ซูป” “หน่อ” “ไม้”

คำถามข้อที่ 2 : จงยกตัวอย่างคำตั้งที่หากนำหน้าคำมูลจะถือเป็นคำประสมทันที

จำนวน 3 คำ ?

คำตอบ คำต่อไปนี้ ได้แก่ นัก การ ความ ชาว ช่าง เครื่อง ผู้ ที่ ของ หมอ รถ

คำถามข้อที่ 3 : คำใดบ้างใน 3 คำนี้ที่ไม่ถือเป็นคำประสม? (ราชวัง ทะมัดทะแมง เขียวหวาน)

คำตอบ ทะมัดทะแมง (เป็นคำมูล) ราชวัง และ เขียวหวาน เป็นคำประสม

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน (7 นาที)

1) ผู้สอนอธิบายวิธีสร้างคำประสม ในรูปแบบต่าง ๆ เมื่ออธิบายเรียบร้อยแล้วมีการสุ่มถามผู้เรียนตามเลขที่

ขั้นที่ 3 ขั้นกิจกรรมกลุ่ม (15 นาที)

1) ผู้สอนแจกใบแบ่งหน้าที่ ใบความรู้ แบบฝึกเรื่องวิธีสร้างคำประสมให้แก่สมาชิกทุกคน ครูให้เวลาในการทำ 10 นาที เมื่อหมดเวลาให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนกลุ่มมารับใบเฉลยแบบฝึกกลุ่มละ 1 ชุด เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง

2) ผู้เรียนในแต่ละกลุ่มแบ่งหน้าที่ เตรียมความพร้อมของสมาชิกด้วยการผลัดกันถามคำถาม และทบทวนความรู้ที่ได้รับในเรื่อง วิธีสร้างคำประสม (5 นาที)

ขั้นที่ 4 ขั้นการแข่งขัน (20 นาที)

1) ผู้สอนแจ้งกติกาการแข่งขันให้ผู้เรียนทราบ ว่าใครที่อยู่ใกล้เคียงกันจะต้องแข่งขันตอบคำถามที่กำหนดให้ โดยผู้สอนจะเป็นผู้ถามคำถามโดยจะเรียกถามตามสีที่กำหนดให้ข้างต้น (แดง, เหลือง, เขียว , ฟ้า , ชมพู)

2) ผู้สอนแจก กระดาษคำตอบ, ใบบันทึกคะแนน (ตัวแทนแต่ละกลุ่มทำหน้าที่บันทึกคะแนน โดยมีครูตรวจสอบความถูกต้อง)

3) ผู้สอนจะเป็นผู้กำหนดผู้ที่ตอบคำถามในแต่ละข้อโดยใช้การเรียกสีเป็นตัวกำหนด

****แดง (กลุ่มเก่ง 1) , เหลือง (กลุ่มเก่ง 2) , เขียว (กลุ่มปานกลาง 1) , ฟ้า (กลุ่มปานกลาง 2) , ชมพู (กลุ่มอ่อน)**** เช่น ข้อที่1 ผู้ที่ตอบคือ ผู้เล่นสีแดงจากทุกกลุ่ม เมื่อทราบคำตอบให้เขียนในกระดาษคำตอบแล้วชูกระดาษขึ้น และให้คะแนนตามลำดับการตอบ

****หมายเหตุ : คำถาม 10 ข้อ จะปรากฏในส่วนของ รายละเอียดของเนื้อหาสาระ****

4) ในการตอบคำถาม ใครเขียนคำตอบได้ถูกต้อง และเร็วที่สุดในแต่ละข้อ จะได้รับคะแนน 5,4,3,2,1 ตามลำดับหากใครตอบช้าที่สุด หรือตอบผิดจะได้ 0 คะแนน ในกรณีที่มีผู้ตอบพร้อมกันให้ถือเป็นลำดับเดียวกันและให้คะแนนเท่ากันหากตอบถูก ส่วนผู้ที่ตอบถัดมาให้ให้คะแนนในลำดับถัดไป เช่น หากมีผู้ตอบในลำดับ 2 จำนวน 2 คนแล้วตอบถูกจะได้รับ 4 คะแนนทั้งสองคน ส่วนคนที่ตอบถูกต้องต่อไปก็ให้อยู่ในลำดับ 3 ถ้าตอบถูกจะได้รับ 3 คะแนน เป็นต้น เมื่อได้รับคะแนนในแต่ละรอบให้ตัวแทนกลุ่มบันทึกในใบบันทึกคะแนน ถามคำถาม จนครบทั้ง 10 ข้อ แล้วสรุปคะแนนแต่ละกลุ่ม

5) ผู้บันทึกคะแนนรวมคะแนนของผู้เข้าแข่งขัน หากกลุ่มใดได้คะแนนมากที่สุดเป็นอันดับ 1 จะได้รับคะแนนโบนัส 20 คะแนน อันดับที่ 2 ได้รับคะแนนโบนัส 15 คะแนนและ อันดับที่ 3 ได้รับคะแนนโบนัส 10 คะแนน ตามลำดับ

ขั้นที่ 5 ขั้นการประเมินผลและมอบรางวัล (5 นาที)

- 1) ผู้เรียนทุกคนนำคะแนนที่ได้รับจากการแข่งขัน และคะแนนโบนัส เพื่อรวมคะแนนที่กลุ่มของตนได้รับ
- 2) แต่ละกลุ่มส่งคะแนนรวมและหลักฐานการได้รับคะแนนที่ผู้สอน
- 3) ผู้สอนจัดเรียงลำดับคะแนนของแต่ละกลุ่มและประกาศผลการแข่งขัน เรียงตามลำดับ มีการมอบรางวัลให้แก่กลุ่มผู้ชนะ และติดประกาศคะแนนหน้าชั้นเรียน

ชั่วโมงที่ 3

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม (3 นาที)

- 1) ผู้เรียนจัดกลุ่มตามที่ผู้สอนกำหนดให้ กลุ่มละ 5 คน พร้อมทั้งจดจำสีของตนเองว่าใครอยู่ สีอะไร แดง (กลุ่มเก่ง 1) , เหลือง (กลุ่มเก่ง 2) , เขียว (กลุ่มปานกลาง 1) , ฟ้า (กลุ่มปานกลาง 2) , ชมพู (กลุ่มอ่อน) และให้ผู้เรียนจัดโต๊ะเป็นกลุ่มให้เรียบร้อย
- 2) ผู้สอนถามคำถามทบทวนเกี่ยวกับเรื่องวิธีสร้างคำประสม พร้อมให้คะแนนโบนัส 5 คะแนนให้กับผู้ที่ตอบคำถามถูกต้อง จำนวน 3 คน

คำถามข้อที่ 1 : เราสามารถนำคำวิเศษณ์มาสร้างเป็นคำประสมได้หรือไม่ เพราะเหตุใด?

คำตอบ สามารถนำคำวิเศษณ์มาสร้างได้ เนื่องจากการสร้างคำเกิดจากการนำคำมูลตั้งแต่สองคำมาประสมกัน ซึ่งคำมูลที่นำมาสร้างคำประสมจะเป็นคำชนิดใดในคำ 7 ชนิดก็ได้

คำถามข้อที่ 2 : คำว่า “น้ำแข็ง” เป็นการสร้างคำประสมโดยใช้คำชนิดใดในคำ 7 ชนิดมาบ้าง ?

คำตอบ “น้ำ”เป็น คำนาม “แข็ง” เป็นคำวิเศษณ์ = คำนาม+คำวิเศษณ์

คำถามข้อที่ 3 : “เด็กคนนี้ทำตัวเป็น ในจำนวนพี่น้อง 4 คนทุกคนตั้งใจเรียนจนสอบเข้าเรียนหมอได้หมด มีแต่เขาที่ไม่สนใจทำตัวแปลกแยกไม่เรียนหนังสือ” จากประโยคข้างต้นควรเติมคำประสมคำใด?

คำตอบ เกาะคำ หมายถึง คนที่ทำอะไรผิดเพี้ยนผิดผู้ในกลุ่มนั้น ๆ (ใช้ในทางไม่ดี)

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน (7 นาที)

- 1) ผู้สอนให้ผู้เรียนนำคำประสมไปใช้ให้ถูกต้อง ซึ่งให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันแต่งประโยคจากคำประสมที่ครูกำหนดให้ 10 คำ โดยต้องเป็นประโยคที่เรียงร้อยกันเป็นเรื่องราว แล้วส่งตัวแทนมานำเสนอ (ครูสุ่มออกมานำเสนอจำนวน 2 กลุ่ม ที่เหลือส่งครู) ได้แก่คำว่า “น้ำตก, มือปิ่น, พอตา, ร้อนใจ, บัวลอย, ต้มยำ, หลวงพ่อ, โรงพัก , หมอดู , เรียงเบอร์ ”

ขั้นที่ 3 ชั้นกิจกรรมกลุ่ม (15 นาที)

- 1) ผู้สอนแจกใบแบ่งหน้าที่ แบบฝึกเรื่องการนำคำประสมไปใช้ให้ถูกต้องให้แก่สมาชิกทุกคน ลงมือทำ ครูใช้เวลาในการทำ 10 นาที เมื่อหมดเวลาให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนกลุ่มมารับใบเฉลยแบบฝึกกลุ่มละ 1 ชุด เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง
- 2) ผู้เรียนในแต่ละกลุ่มแบ่งหน้าที่ เตรียมความพร้อมของสมาชิกด้วยการผลัดกันถามคำถาม และทบทวนความรู้ที่ได้รับในเรื่อง การนำคำประสมไปใช้ให้ถูกต้อง (5 นาที)

ขั้นที่ 4 ชั้นการแข่งขัน (20 นาที)

- 1) ผู้สอนแจ้งกติกาการแข่งขันให้ผู้เรียนทราบ ว่าใครที่อยู่ใกล้เคียงกันจะต้องแข่งขันตอบคำถามที่กำหนดให้ โดยผู้สอนจะเป็นผู้ถามคำถามโดยจะเรียกถามตามสีที่กำหนดให้ข้างต้น (แดง , เหลือง, เขียว , ฟ้า , ชมพู)
- 2) ผู้สอนแจก กระดาษคำตอบ, ใบบันทึกคะแนน (ตัวแทนแต่ละกลุ่มทำหน้าที่บันทึกคะแนน โดยมีครูตรวจสอบความถูกต้อง)
- 3) ผู้สอนจะเป็นผู้กำหนดผู้ที่ตอบคำถามในแต่ละข้อโดยใช้การเรียกสีเป็นตัวกำหนด

****แดง (กลุ่มแก่ง 1) , เหลือง (กลุ่มแก่ง 2) , เขียว (กลุ่มปานกลาง 1) , ฟ้า (กลุ่มปานกลาง 2) , ชมพู (กลุ่มอ่อน)**** เช่นข้อที่1 ผู้ที่ตอบคือ ผู้เล่นสีแดงจากทุกกลุ่ม เมื่อทราบคำตอบให้เขียนในกระดาษคำตอบแล้วชูกระดาษขึ้น และให้คะแนนตามลำดับการตอบ

****หมายเหตุ : คำถาม 10 ข้อ จะปรากฏในส่วนของ รายละเอียดของเนื้อหาสาระ****

- 4) ในการตอบคำถาม ใครเขียนคำตอบได้ถูกต้อง และเร็วที่สุดในแต่ละข้อ จะได้รับคะแนน 5,4,3,2,1 ตามลำดับหากใครตอบช้าที่สุด หรือตอบผิดจะได้ 0 คะแนน ในกรณีที่มีผู้ตอบพร้อมกันให้ถือเป็นลำดับเดียวกันและให้คะแนนเท่ากันหากตอบถูก ส่วนผู้ที่ตอบผิดมาให้ให้คะแนนในลำดับถัดไป เช่น หากมีผู้ตอบในลำดับ 2 จำนวน 2 คนแล้วตอบถูกจะได้รับ 4 คะแนนทั้งสองคน ส่วนคนที่ตอบถูกต้องไปก็ให้อยู่ในลำดับ 3 ถ้าตอบถูกจะได้รับ 3 คะแนน เป็นต้น เมื่อได้รับคะแนนในแต่ละรอบให้ตัวแทนกลุ่มบันทึกในใบบันทึกคะแนน ถามคำถาม จนครบทั้ง 10 ข้อ แล้วสรุปคะแนนแต่ละกลุ่ม
- 5) ผู้บันทึกคะแนนรวมคะแนนของผู้เข้าแข่งขัน หากกลุ่มใดได้คะแนนมากที่สุดเป็นอันดับ 1 จะได้รับคะแนนโบนัส 20 คะแนน อันดับที่ 2 ได้รับคะแนนโบนัส 15 คะแนนและ อันดับที่ 3 ได้รับคะแนนโบนัส 10 คะแนน ตามลำดับ

ขั้นที่ 5 ชั้นการประเมินผลและมอบรางวัล (5 นาที)

- 1) ผู้เรียนทุกคนนำคะแนนที่ได้รับจากการแข่งขัน และคะแนนโบนัส เพื่อรวมคะแนนที่กลุ่มของตนได้รับ
- 2) แต่ละกลุ่มส่งคะแนนรวมและหลักฐานการได้รับคะแนนที่ผู้สอน

3) ผู้สอนจัดเรียงลำดับคะแนนของแต่ละกลุ่มและประกาศผลการแข่งขัน เรียงตามลำดับ มีการมอบรางวัลให้แก่กลุ่มผู้ชนะ และติดประกาศคะแนนหน้าชั้นเรียน

11. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. ใบความรู้

1.1) เรื่อง ความหมายและลักษณะของคำประสม

1.2) เรื่อง วิธีสร้างคำประสม

2. แบบฝึก

2.1) เรื่อง ความหมายและลักษณะของคำประสม

2.2) เรื่อง วิธีสร้างคำประสม

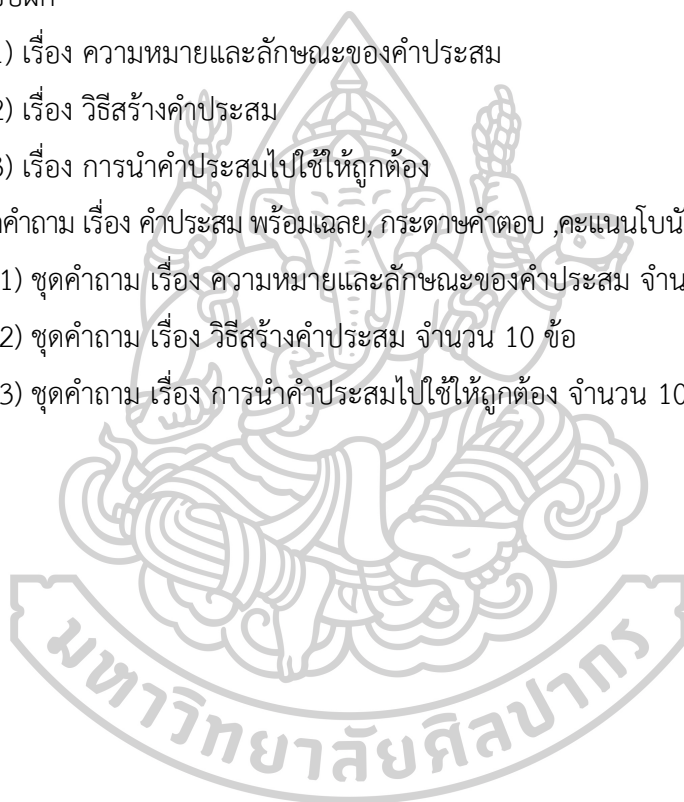
2.3) เรื่อง การนำคำประสมไปใช้ให้ถูกต้อง

3. ชุดคำถาม เรื่อง คำประสม พร้อมเฉลย, กระจกคำตอบ ,คะแนนโบนัส, แบบบันทึกคะแนน

3.1) ชุดคำถาม เรื่อง ความหมายและลักษณะของคำประสม จำนวน 10 ข้อ

3.2) ชุดคำถาม เรื่อง วิธีสร้างคำประสม จำนวน 10 ข้อ

3.3) ชุดคำถาม เรื่อง การนำคำประสมไปใช้ให้ถูกต้อง จำนวน 10 ข้อ

12. บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

12.1) การจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงกับแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

[] ดำเนินการไปตามแผนการสอนทุกประการ

[] แตกต่างไปจากแผนการสอน เนื่องจาก

.....

12.2) ผลการจัดการเรียนรู้

- ผู้สอน.....

.....

- ผู้เรียน.....

.....

12.3) ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

12.4) ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(นางสาวสุพัตรา ไพบูลย์วัฒนกิจ)

___ / ___ / ____

13. รายละเอียดของเนื้อหาสาระ

คำประสม

ความหมายของคำประสม

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 (2556 : 259) ได้ให้ความหมายของคำประสมไว้ว่า คำประสม หมายถึง (นาม) คำที่เกิดจากการนำคำมูลที่เกิดอิสระได้ตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปมาประสมกัน แล้วกลายเป็นคำใหม่ที่มีความหมายขึ้นมาอีกคำหนึ่ง เช่น ลูกเสือ ลูกน้ำ แขยกายม

คำประสม หมายถึง คำที่เกิดจากคำมูลตั้งแต่สองคำขึ้นไปมาประสมกันเป็นคำใหม่ มีความหมายใหม่ หรือมีความหมายคงเค้าคำเดิมเหลืออยู่บ้าง อาจเกิดจากคำไทยกับคำไทยประสมกัน หรือเกิดจากคำไทยกับคำภาษาอื่นประสมกันก็ได้

ลักษณะของคำประสม

เสนีย์ วิลาวรรณ (2548 : 5) ได้กล่าวถึงลักษณะของคำประสมไว้ดังนี้

1. เกิดจากคำมูลตั้งแต่ 2 คำขึ้นไป เช่น ดาวเทียม สะพานลอย ภูเขาไฟ เป็นต้น
2. เกิดจากคำมูลที่มาจากภาษาใดก็ได้ เช่น
คำไทยแท้ : ม้าเร็ว ลูกน้ำ ทางด่วน
คำไทยแท้และคำภาษาอื่น : การเล่น ราชวัง ผลไม้
คำที่มาจากภาษาอื่น : การศึกษา การแพทย์ ผลผลิต
3. เกิดจากคำมูลที่มีความหมายต่างกัน เมื่อเป็นคำประสมจะเกิดความหมายใหม่ต่างกับคำมูลเดิมแต่มีเค้าความหมายเดิม เช่น
ดาวเทียม หมายถึง ยานชนิดหนึ่งโคจรไปในอวกาศได้อย่างดาว แต่ไม่ใช่ดาวจริงๆ
ม้าเร็ว หมายถึง คนที่ขี่ม้าซึ่งทำหน้าที่เดินข่าวสืบเหตุการณ์ของข้าศึกแล้วรีบแจ้งแก่กองทัพ
ลูกน้ำ หมายถึง ลูกของยุงที่อาศัยอยู่ในน้ำ
4. เกิดจากคำมูลที่มีความหมายหลัก หรือที่เรียกว่าคำตั้ง อยู่ต้นคำมูลที่เป็นคำขยายอยู่หลัง ซึ่งเป็นคำย่อของกลุ่มคำที่มีความหมายกว้าง เช่น นัก การ ความ ช่าง เครื่อง ผู้ ที่ ของ หมอ รถ เช่น นักเรียน การเรียน ความคิด ชาวนา ช่างไม้ เครื่องจักร ผู้ใหญ่ ที่อยู่ ของขวัญ หมอลำ เป็นต้น
5. เกิดจากคำมูล ทำหน้าที่เป็นคำชนิดต่างๆ เช่น ทำหน้าที่เป็นนาม สรรพนาม กริยา วิเศษณ์ หรือบุพบท เช่น
คำไทยกับคำไทย : ครอบครัว หัวใจ แปรงสีฟัน ยาดับกลิ่น ใจดี น่าเอ็นดู เป็นต้น
คำไทยกับคำที่มาจากภาษาต่างประเทศ : น้ำซุ๊ป เข็มทิศ ผู้พิพากษา โซดาไฟ เป็นต้น

วิธีสร้างคำประสม

วิธีสร้างคำประสมนั้นสามารถสร้างได้หลายวิธี และสามารถสร้างได้จากคำชนิดต่างๆ ทั้ง คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ คำบุพบท และคำอุทาน ซึ่งมีทั้งคำที่ให้ความหมายที่เปลี่ยนไปและความหมายเชิงอุปมา

ชนิดของคำ	ตัวอย่างคำ		
นาม+นาม	มือปืน	พ่อตา	กล้วยแขก
นาม+กริยา	น้ำตก	บ้านเช่า	น้ำค้าง
นาม+สรรพนาม	นายท่าน	พ่อคุณ	แม่คุณ
นาม + บุพบท	เบี้ยล่าง	วงใน	หัวนอก
นาม+วิเศษณ์	มือขวา	ใจเย็น	หน้าใหญ่
กริยา+นาม	ราดหน้า	ชักใย	ตายใจ
ชนิดของคำ	ตัวอย่างคำ		
กริยา+กริยา	พิมพ์ดีด	กันสาด	ต้มยำ
กริยา+บุพบท	กินนอกกินใน	เข้าข้าง	เป็นกลาง
กริยา+วิเศษณ์	ลงแดง	ถือดี	ดูถูก
สรรพนาม+นาม	คุณพระ	คุณหลวง	ท่านผู้หญิง
สรรพนาม+วิเศษณ์	ผู้ดี	ผู้ร้าย	เจ้าสาว
บุพบท+นาม	นอกคอก	ข้างถนน	นอกใจ
วิเศษณ์+นาม	เย็นใจ	น้อยใจ	ร้อนตัว
วิเศษณ์+กริยา	คมช้า	เขี้ยวเสวย	บ้ายอ
วิเศษณ์ + วิเศษณ์	อ่อนหวาน	หวานเย็น	เขี้ยวหวาน

ข้อสังเกต

คำบางคำถือเป็นคำประสมแต่หากนำไปใช้ในความหมายตรงก็จะไม่ถือเป็นคำประสม เช่น

ตัวอย่างที่ 1

- นอกคอก หมายถึง ประพฤติไม่ตรงตามแบบอย่างที่เขาประพฤติกัน

ตัวอย่าง : นายแดงเป็นพวก นอกคอก ทำอะไรไม่เหมือนใคร (คำประสม)

- นอกคอก หมายถึง ไม่อยู่ในคอก

ตัวอย่าง : ใครก็ได้ช่วยต้อนวัวหน้อยอยู่ นอกคอก หมดแล้ว (ไม่เป็นคำประสม)

ตัวอย่างที่ 2

- มือขวา หมายถึง ผู้ชำนาญการหรือผู้ใกล้ชิดที่ไว้วางใจให้ทำหน้าที่แทนได้หรือเป็นกำลังสำคัญ

ตัวอย่าง : เขาเป็นถึง มือขวา ของเจ้พ่อคนดังเลยนะ (คำประสม)

- มือขวา หมายถึง มือข้างขวา

ตัวอย่าง : เขาถนัด มือขวา ให้ใช้มือซ้ายคงไม่ถนัด (ไม่เป็นคำประสม)

13. เอกสารประกอบการจัดการเรียนรู้

1. ใบความรู้

1.1) เรื่อง ความหมายและลักษณะของคำประสม

1.2) เรื่อง วิธีสร้างคำประสม

2. แบบฝึก

2.1) เรื่อง ความหมายและลักษณะของคำประสม

2.2) เรื่อง วิธีสร้างคำประสม

2.3) เรื่อง การนำคำประสมไปใช้ให้ถูกต้อง

3. ชุดคำถาม เรื่อง คำประสม พร้อมเฉลย, กระดาษคำตอบ, ใบบันทึกคะแนน, คะแนนโบนัส)

3.1) ชุดคำถาม เรื่อง ความหมายและลักษณะของคำประสม จำนวน 10 ข้อ

3.2) ชุดคำถาม เรื่อง วิธีสร้างคำประสม จำนวน 10 ข้อ

3.3) ชุดคำถาม เรื่อง การนำคำประสมไปใช้ให้ถูกต้อง จำนวน 10 ข้อ

4. แบบบันทึกพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนรายบุคคล

5. แบบบันทึกพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนรายกลุ่ม

3. ชุดคำถาม เรื่อง คำประสม

➤ ชุดคำถาม เรื่อง ความหมายและลักษณะของคำประสม จำนวน 10 ข้อ

- 1) คำประสมเกิดจากคำใดมาประสมกัน
(คำตอบ คำมูล)
- 2) การประสมคำเมื่อเกิดคำใหม่ขึ้นมาอาจมีความหมายเปลี่ยนแปลง หรือมี
เค้าความหมายเดิมอยู่ก็ได้ ถูกหรือผิด เพราะเหตุใด
(คำตอบ ถูก เพราะการประสมคำนั้นเมื่อประสมแล้วอาจมีเค้าความหมายเดิมหรือ
ความหมายเปลี่ยนแปลงไปก็ได้)
- 3) คำว่า “น้ำพริก” เป็นคำประสมหรือไม่เพราะเหตุใด
(คำตอบ เป็นคำประสม เพราะ เป็นคำที่เกิดจากการนำคำมูลสองคำคือคำว่า “น้ำ” กับ
“พริก” มาประสมกันแล้วเกิดเป็นคำที่มีความหมายใหม่)
- 4) คำมูลที่มาจากภาษาอื่นเมื่อนำมาประสมกันไม่ถือเป็นคำประสม ถูก หรือผิด
(คำตอบ ผิด เพราะคำมูลที่มาจากภาษาอื่นเมื่อนำมาประสมกันก็ถือเป็นคำประสมทั้งสิ้น
คำประสมนั้นจะเกิดจากคำประสมภาษาใดก็ได้ไม่จำกัด)
- 5) จงยกตัวอย่างคำประสมที่เมื่อประสมแล้วความหมายเปลี่ยนแปลงไป จำนวน 2 คำ
พร้อมบอกความหมาย
(คำตอบ น้ำตก ความหมาย อาหารชนิดหนึ่ง, หน้าใหญ่ ความหมาย ใจกว้าง
เกินประมาณ)
- 6) จงยกตัวอย่างคำมูลที่มีความหมายหลัก หรือคำตั้งมาทั้งหมด 3 คำ
(คำตอบ ช่าง ชาว หมอ)
- 7) คำประสมคำใดต่อไปนี้ไม่ได้เกิดจากการประสมที่มีคำตั้งแล้วตามด้วยคำอื่นๆ
ก. ผู้ใหญ่บ้าน ข. ของกำนัล ค. น้ำปลา ง. เครื่องบิน
(คำตอบ ค. น้ำปลา)
- 8) คำว่า “แม่คุณ” เป็นการประสมคำที่มาจากภาษาใด
(คำตอบ ไทย + บาลี, สันสกฤต)
- 9) ให้นักเรียนประสมคำที่เกิดจากคำมูลภาษาไทยกับคำมูลภาษาอังกฤษ
(คำตอบ เด็กเสิร์ฟ)
- 10) คำว่า “เตารีด รถไฟ ” เป็นคำประสมที่มีความหมายในลักษณะใด
(คำตอบ เป็นคำประสมที่มีเค้าความหมายเดิม)

➤ ชุดคำถาม เรื่อง วิธีสร้างคำประสม จำนวน 10 ข้อ

- 1) คำว่า “เส้นใหญ่ราดหน้า” เกิดจากคำมูลซึ่งเป็นคำชนิดต่างๆ มาประสมกันได้แก่คำชนิดใดบ้าง เรียงตามลำดับ

(คำตอบ นาม / วิเศษณ์ / กริยา / นาม)

- 2) จงยกตัวอย่างคำประสมที่มีทั้งความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัยซึ่งคำที่มีความหมายโดยตรงจะไม่ถือเป็นคำประสม โดยยกตัวอย่างมา 1 คำ พร้อมทั้งแต่งประโยค 1 ประโยค

(คำตอบ แกะดำ / เขาเป็นแกะดำในหมู่เพื่อนๆ)

- 3) ให้นักเรียนยกตัวอย่างคำประสมที่เกิดจากวิธีสร้างคำประสมด้วยคำ “กริยา+กริยา” จำนวน 2 คำ

(คำตอบ ตีพิมพ์ , ห่อหมก)

- 4) คำใดไม่ใช่คำประสมเพราะเหตุใด

ก. คอหอยพอก ข. คอแข็ง ค. คออ่อน ง. คอเจ็บ

(คำตอบ ง. คอเจ็บ เพราะเป็นคำที่มีแค่ความหมายโดยตรงเท่านั้นไม่ถือเป็นคำประสมที่ต้องมีความหมายเปลี่ยนแปลงไปหรือมีเค้าความหมายเดิม)

- 5) ให้นักเรียนยกตัวอย่างคำประสมที่เกิดจากวิธีสร้างคำประสมด้วยคำ “นาม+นาม” จำนวน 3 คำ

(คำตอบ ใจหิน , ลูกน้อง , แม่บ้าน)

- 6) คำว่า “กินนอกกินใน” มีความหมายตรงกับข้อใดมากที่สุด

ก. กินจุ ข. โทหก ค. เรื่องมาก ง. โกงกิน

(คำตอบ ง. โกงกิน)

- 7) คำว่า “เขี้ยวหวาน” เป็นคำประสมที่เกิดจากวิธีสร้างคำประสมด้วยคำชนิดใด

(คำตอบ วิเศษณ์+วิเศษณ์)

- 8) คำใดต่อไปนี้ไม่ใช่คำประสมที่มีความหมายเปรียบเทียบ

ก. หางเสือ ข. ทางโค้ง ค. ทางผ่าน ง. ตาขาว

(คำตอบ ทางโค้ง หมายถึง ทางติดต่อซึ่งกันและกันและเป็นรูปโค้ง

****ตัวเลือกอื่นมีความหมายทั้งความหมายตรงและความหมายเปรียบเทียบ****

หางเสือ หมายถึง 1) หางของเสือ 2) เครื่องถือท้ายเรือ ใช้บังคับทิศทาง

ทางผ่าน หมายถึง 1) ที่สำหรับไปมาให้ลุล่วงสู่จุดใดจุดหนึ่ง 2) บุคคลหรือสิ่งใด

สิ่งหนึ่งที่ใช้เป็นเครื่องมือดูสะพานเพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการ

ตาขาว หมายถึง 1) อวัยวะส่วนหนึ่งของร่างกาย 2) แสดงอาการขลาดกลัว)

- 9) จงแต่งประโยคจากคำประสมที่มีความหมายเปรียบเทียบ คำว่า “ตีนแมว”
(คำตอบ เมื่อคืนนี้มีตีนแมวเข้าไปขโมยห่อหมกในบ้านป่า)
- 10) ให้นักเรียนยกตัวอย่างคำประสมที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “ชาว” ให้ได้มากที่สุดในเวลา 1 นาที
(คำตอบ ชาวบ้าน / ชาวนา / ชาวไร่ / ชาวสวน / ชาวเขา / ชาววัง / ชาวประมง / ชาวคณะ / ชาวเรา / ชาวป่า / ชาวดอย / ชาวกรุง / ชาวจีน / ชาวต่างชาติ / ชาวค่าย)

➤ ชุดคำถาม เรื่อง การนำคำประสมไปใช้ให้ถูกต้อง จำนวน 10 ข้อ

จงเติมคำประสมที่กำหนดให้ลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

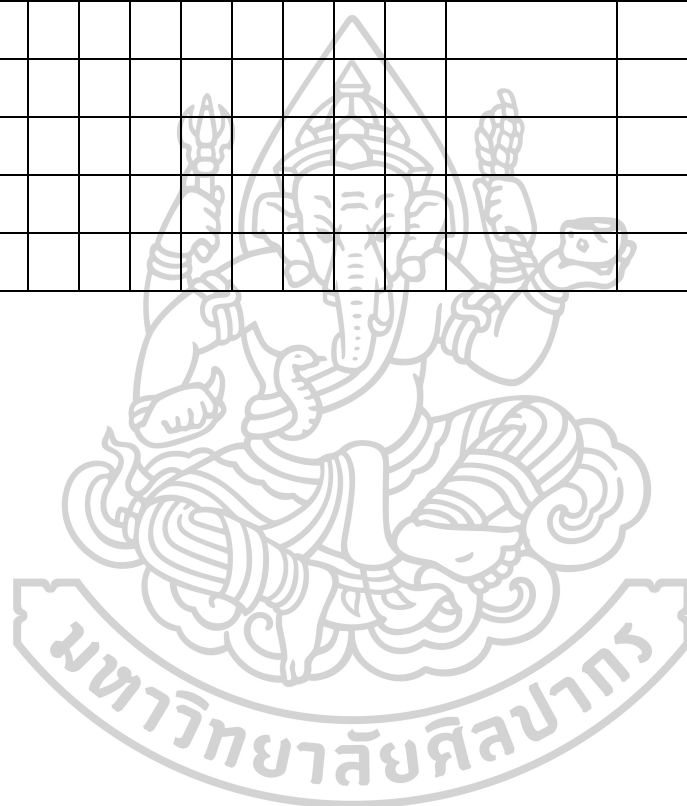
แผลสด	บ้านนอก	ชั๊กตาบ	วงใน	ใจกว้าง	ใจแตก	คนกลาง
เป็องหลัง	เป็ยล่าง	มือดี	ใจแคบ	มือไว	ลูกสะใภ้	แผลเป็น
เป็องหน้า	ตัวช่วย	ชั๊กซ่า	ใจเร็ว	ลูกเขย	พ่อตา	ใจเร็ว

- 1) “น้องประสบอุบัติเหตุทำให้มี _____ ที่ต้นขา” (คำตอบ แผลเป็น)
- 2) “ใครให้ใช้มือเปิบข้าวอย่างนั้นทำตัวเป็นพวก _____ ไปได้” (คำตอบ บ้านนอก)
- 3) “ร้านบุฟเฟต์ได้รับผลกระทบจากพวกกินแล้ว _____ จึงต้องเรียกเก็บเงินก่อน”
(คำตอบ ชั๊กตาบ)
- 4) “เพื่อนของเขาเป็นคน _____ ทำให้รู้ว่าจะมีการแจกบัตรคอนเสิร์ตฟรีช่วงไหน”
(คำตอบ วงใน)
- 5) “จะจำกับจี้จี้ทะเลาะกันหนักมากจนต้องมี _____ มาช่วยไกลเกลี่ย” (คำตอบ คนกลาง)
- 6) “เรื่องนี้ไม่ชอบมาพากลมี _____ แน่นนอน” (คำตอบ เป็องหลัง)
- 7) “ลูกน้องมักจะตกเป็น _____ ของเจ้านายเสมอ” (คำตอบ เป็ยล่าง)
- 8) “กระเป๋าสตางค์ของฉันหายสงสัยจะถูก _____ ล้วงไปตอนซื้อของแน่ๆ” (คำตอบ มือดี)
- 9) “เธออย่า _____ กับคนอื่นมากนักสิช่วยมีน้ำใจหน่อย” (คำตอบ ใจแคบ)
- 10) “เหม่เหม่คบเพื่อนที่ไม่ตั้งใจเรียนเลยกลายเป็นเด็ก _____ โตเรียนเป็นว่าเล่น”
(คำตอบ ใจแตก)

3) การนำคำประสมไปใช้ให้ถูกต้อง

วันที่

กลุ่ม	คะแนนรายชื่อ										คะแนนโบนัส	คะแนนรวม	ผลการแข่งขัน
	เรื่อง การนำคำประสมไปใช้ในถูกต้อง												
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10			
1													
2													
3													
4													
5													
6													
7													
8													

กระต่ายคำตอบ

เรื่อง ความหมายและลักษณะของคำประสม

ม.1/..... กลุ่มที่.....

ข้อ	คำตอบ
1	
2	
3	
4	
5	1) หมายถึง 2) หมายถึง
6	1) 2) 3)
7	ก. ผู้ใหญ่บ้าน ข. ของกำนัล ค. น้ำปลา ง. เครื่องบิน
8	
9	
10	

แบบบันทึกคะแนน

1)	2)	3)	4)	5)
6)	7)	8)	9)	10)
โบนัส = รวม = ลำดับที่ _____				

กระต่ายคำตอบ
เรื่อง วิธีสร้างคำประสม
ม.1/..... กลุ่มที่.....

ข้อ	คำตอบ			
1				
2	คำ = ประโยค =			
3	1) 2)			
4	ก. คอหอยพอก ข. คอแข็ง ค. คออ่อน ง. คอเจ็บ			
5	1) 2) 3)			
6	ก. กินจุ ข. โททก ค. เรื่องมาก ง. โทงกิน			
7				
8	ก. ทางเสือ ข. ทางโค้ง ค. ทางผ่าน ง. ตาขาว			
9				
10				
แบบบันทึกคะแนน				
1)	2)	3)	4)	5)
6)	7)	8)	9)	10)
โบนัส = รวม = ลำดับที่ _____				

กระดาษคำตอบ

เรื่อง การนำคำประสมไปใช้ให้ถูกต้อง

ม.1/..... กลุ่มที่.....

ข้อ	คำตอบ
1	
2	
3	
4	
5	
6	
7	
8	
9	
10	

แบบบันทึกคะแนน				
1)	2)	3)	4)	5)
6)	7)	8)	9)	10)
โบนัส =		รวม =		ลำดับที่ _____

แบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน (รายบุคคล)

ชั้น ม. 1/

แบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน (รายกลุ่ม)

ห้อง ม. 1/..... กลุ่มที่.....

ที่	ชื่อ-สกุล (สมาชิกในกลุ่ม)	ตม	พฤติกรรมในชั้นเรียน					รวม
			ความร่วมมือภายในกลุ่ม(3)	การเข้าร่วมกิจกรรม(3)	ความรับผิดชอบในหน้าที่(3)	การช่วยเหลือกันในกลุ่ม(3)	การแข่งขันตอบคำถาม(3)	
1		แดง						
2		เหลือง						
3		เขียว						
4		ฟ้า						
5		ชมพู						
คะแนนรวม/5								
ระดับคุณภาพ								

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สังเกต

(นางสาวสุพัตรา ไพบูลย์วัฒนกิจ)

...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

- 3 หมายถึง ดี (แสดงพฤติกรรมมากกว่า 3 ครั้งขึ้นไป)
- 2 หมายถึง พอใช้ (แสดงพฤติกรรม 2-3 ครั้ง)
- 1 หมายถึง ปรับปรุง (แสดงพฤติกรรม 1 ครั้ง)

เกณฑ์การประเมิน

ระดับคุณภาพ

เกณฑ์การตัดสิน

- ดี ได้คะแนนรวมระหว่าง 12-15 คะแนน
- พอใช้ ได้คะแนนรวมระหว่าง 8-11 คะแนน
- ปรับปรุง ได้คะแนนรวมระหว่าง 5-7 คะแนน

หมายเหตุ : ต้องได้ระดับคุณภาพพอใช้ขึ้นไปจึงจะผ่านเกณฑ์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1	โคลงโลกนิติ	เรื่อง	คำซ้อน
กลุ่มสาระการเรียนรู้	ภาษาไทย	รหัสวิชา	ท 21102
วิชา	ภาษาไทยพื้นฐาน	รายวิชา	ภาษาไทยพื้นฐาน
ชั้น	มัธยมศึกษาปีที่ 1	ภาคเรียนที่	2
		เวลา	2 ชั่วโมง
ผู้สอน	นางสาวสุพัตรา ไพบูลย์วัฒนกิจ		
โรงเรียน	กาญจนาภิเษกวิทยาลัย นครปฐม (พระตำหนักสวนกุหลาบมัธยม)		

1. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

2. ตัวชี้วัด

ม.1/2 สร้างคำในภาษาไทย

3. สาระสำคัญ

คำซ้อน เป็นการสร้างคำชนิดหนึ่งในภาษาไทย โดยการนำคำมูลตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปที่มีรูปไม่เหมือนกันมารวมกัน ซึ่งคำที่นำมารวมกันนั้นจะต้องเป็น 2 คำที่มีความหมายเหมือนกัน คล้ายคลึงกันไปในทำนองเดียวกัน หรือคำที่มีความหมายตรงข้ามกัน การศึกษาเกี่ยวกับ ความหมายของคำซ้อน ประเภทของคำซ้อน ลักษณะของคำซ้อน จะทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจและสามารถนำคำซ้อนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง

4. สาระการเรียนรู้

ความรู้

- 1) ความหมายของคำซ้อน
- 2) ประเภทของคำซ้อน
- 3) ลักษณะของคำซ้อน

ทักษะ/กระบวนการ

- 1) ทักษะการอ่าน
- 2) ทักษะการฟัง การดู และการพูด
- 3) ทักษะการคิดวิเคราะห์
- 4) กระบวนการทำงานกลุ่ม

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

- 1) ความสามารถในการสื่อสาร
- 2) ความสามารถในการคิด

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- 1) มีวินัย
- 2) ใฝ่เรียนรู้
- 3) มุ่งมั่นในการทำงาน
- 4) รักความเป็นไทย

7. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 1) นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำซ้อนได้ถูกต้อง
- 2) นักเรียนจัดคำซ้อนที่กำหนดให้เข้ากลุ่มตามประเภทของคำซ้อนได้ถูกต้อง
- 3) นักเรียนยกตัวอย่างคำซ้อนแต่ละลักษณะได้ถูกต้อง
- 4) นักเรียนสามารถนำคำซ้อนไปใช้ในประโยคและข้อความได้ถูกต้อง

8. ภาระงาน/ชิ้นงาน

- 1) แบบฝึกเรื่อง คำซ้อน
- 2) การแข่งขันตอบคำถามระหว่างกลุ่ม เรื่อง คำซ้อน

9. การประเมินผลการเรียนรู้

หลักฐานการเรียนรู้ (ชิ้นงาน/ภาระงาน)	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
1) แบบฝึก เรื่อง คำซ้อน	สังเกตพฤติกรรมการมี ส่วนร่วมในชั้นเรียน (รายกลุ่ม)	แบบสังเกตพฤติกรรม การมีส่วนร่วม ในชั้นเรียน(รายกลุ่ม)	ได้คะแนน ร้อยละ 60 ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์
2) การแข่งขันตอบ คำถามระหว่างกลุ่ม เรื่อง คำซ้อน	สังเกตพฤติกรรมการมี ส่วนร่วมในชั้นเรียน (รายบุคคล)	แบบสังเกตพฤติกรรม การมีส่วนร่วม ในชั้นเรียน(รายบุคคล)	ได้คะแนน ร้อยละ 60 ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์

10. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม (3 นาที)

1) ผู้เรียนจัดกลุ่มตามที่คุณสอนกำหนดให้ กลุ่มละ 5 คน พร้อมทั้งจดจำสีของตนเองว่าใครอยู่ สีอะไร แดง (กลุ่มแก่ง 1) , เหลือง (กลุ่มแก่ง 2) , เขียว (กลุ่มปานกลาง 1) , ฟ้า (กลุ่มปานกลาง 2) , ชมพู (กลุ่มอ่อน) และให้ผู้เรียนจัดโต๊ะเป็นกลุ่มให้เรียบร้อย

2) ผู้สอนยกตัวอย่างคำบนกระดานจำนวน 4 คำ คือคำว่า

1. บ้านเรือน เป็นคำซ้อนแบบคำที่มีความหมายเหมือนกันมาซ้อนกัน
2. ปิดบัง เป็นคำซ้อนแบบคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันมาซ้อนกัน
3. สูงต่ำ เป็นคำซ้อนแบบคำที่มีความหมายตรงข้ามกันมาซ้อนกัน
4. เก่งกำกวม เป็นคำซ้อนแบบซ้อนเพื่อเสียง

ถามผู้เรียนว่าคำ 4 คำที่ยกมานั้นแต่ละคำมีความหมายอย่างไรบ้าง? ผู้เรียนคิดว่าคำทั้ง 4 คำ คือคำชนิดใด? เพื่อนำเข้าสู่บทเรียนเรื่อง คำซ้อน

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน (7 นาที)

1) ผู้สอนอธิบายความหมายของคำซ้อน และประเภทของคำซ้อน พร้อมทั้งให้นักเรียนลอง ยกตัวอย่างคำซ้อน และให้อธิบายประเภทของคำซ้อน โดยการสุ่มถามตามเลขที่

ขั้นที่ 3 ขั้นกิจกรรมกลุ่ม (15 นาที)

1) ผู้สอนแจกใบแบ่งหน้าที่ ใบความรู้ แบบฝึกเรื่อง ความหมายและประเภทของคำซ้อนให้แก่ สมาชิกทุกคน ครูใช้เวลาในการทำ 10 นาที เมื่อหมดเวลาให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนกลุ่มมารับใบเฉลย แบบฝึกกลุ่มละ 1 ชุด เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง

2) ผู้เรียนในแต่ละกลุ่มแบ่งหน้าที่ เตรียมความพร้อมของสมาชิกด้วยการผลัดกันถามคำถาม และทบทวนความรู้ที่ได้รับใน เรื่อง ความหมายและประเภทของคำซ้อน (5 นาที)

ขั้นที่ 4 ขั้นการแข่งขัน (20 นาที)

1) ผู้สอนแจ้งกติกาการแข่งขันให้ผู้เรียนทราบ ว่าใครที่อยู่สีเดียวกันจะต้องแข่งขันตอบคำถาม ที่กำหนดให้ โดยผู้สอนจะเป็นผู้ถามคำถามโดยจะเรียกถามตามสีที่กำหนดให้ข้างต้น (แดง , เหลือง, เขียว , ฟ้า , ชมพู)

2) ผู้สอนแจก กระดาษคำตอบ, ใบบันทึกคะแนน (ตัวแทนแต่ละกลุ่มทำหน้าที่บันทึกคะแนน โดยมีครูตรวจสอบความถูกต้อง)

3) ผู้สอนจะเป็นผู้กำหนดผู้ที่ตอบคำถามในแต่ละข้อโดยใช้การเรียกสีเป็นตัวกำหนด

****แดง (กลุ่มแก่ง 1) , เหลือง (กลุ่มแก่ง 2) , เขียว (กลุ่มปานกลาง 1) , ฟ้า (กลุ่มปานกลาง 2) , ชมพู (กลุ่มอ่อน) ****เช่น ข้อที่1 ผู้ที่ตอบคือ ผู้เล่นสีแดงจากทุกกลุ่ม เมื่อทราบคำตอบให้เขียนในกระดาษคำตอบแล้วชูกระดาษขึ้น และให้คะแนนตามลำดับการตอบ

****หมายเหตุ : คำถาม 10 ข้อ จะปรากฏในส่วนของ รายละเอียดของเนื้อหาสาระ****

4) ในการตอบคำถาม ใครเขียนคำตอบได้ถูกต้อง และเร็วที่สุดในแต่ละข้อ จะได้รับคะแนน 5,4,3,2,1 ตามลำดับหากใครตอบช้าที่สุด หรือตอบผิดจะได้ 0 คะแนน ในกรณีที่มีผู้ตอบพร้อมกันให้ถือเป็นลำดับเดียวกันและให้คะแนนเท่ากันหากตอบถูก ส่วนผู้ที่ตอบถัดมาให้ให้คะแนนในลำดับถัดไป เช่น หากมีผู้ตอบในลำดับ 2 จำนวน 2 คนแล้วตอบถูกจะได้รับ 4 คะแนนทั้งสองคน ส่วนคนที่ตอบถูกต้องต่อไปก็ให้อยู่ในลำดับ 3 ถ้าตอบถูกจะได้รับ 3 คะแนน เป็นต้น เมื่อได้รับคะแนนในแต่ละรอบให้ตัวแทนกลุ่มบันทึกในใบบันทึกคะแนน ตามคำถาม จนครบทั้ง 10 ข้อ แล้วสรุปคะแนนแต่ละกลุ่ม

5) ผู้บันทึกคะแนนรวมคะแนนของผู้เข้าแข่งขัน หากกลุ่มใดได้คะแนนมากที่สุดเป็นอันดับ 1 จะได้รับคะแนนโบนัส 20 คะแนน อันดับที่ 2 ได้รับคะแนนโบนัส 15 คะแนนและ อันดับที่ 3 ได้รับคะแนนโบนัส 10 คะแนน ตามลำดับ

ขั้นที่ 5 ขั้นการประเมินผลและมอบรางวัล (5 นาที)

- 1) ผู้เรียนทุกคนนำคะแนนที่ได้รับจากการแข่งขัน และคะแนนโบนัส เพื่อรวมคะแนนที่กลุ่มของตนได้รับ
- 2) แต่ละกลุ่มส่งคะแนนรวมและหลักฐานการได้รับคะแนนที่ผู้สอน
- 3) ผู้สอนจัดเรียงลำดับคะแนนของแต่ละกลุ่มและประกาศผลการแข่งขัน เรียงตามลำดับ มีการมอบรางวัลให้แก่กลุ่มผู้ชนะ และติดประกาศคะแนนหน้าชั้นเรียน

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม (3 นาที)

1) ผู้เรียนจัดกลุ่มตามที่คุณสอนกำหนดให้ กลุ่มละ 5 คน พร้อมทั้งจดจำสีของตนเองว่าใครอยู่สีอะไร แดง (กลุ่มแก่ง 1) , เหลือง (กลุ่มแก่ง 2) , เขียว (กลุ่มปานกลาง 1) , ฟ้า (กลุ่มปานกลาง 2) , ชมพู (กลุ่มอ่อน) และให้ผู้เรียนจัดโต๊ะเป็นกลุ่มให้เรียบร้อย

2) ผู้สอนทบทวนบทเรียนเรื่องความหมายและประเภทของคำซ้อน พร้อมให้คะแนนโบนัส 5 คะแนน ให้กับผู้ที่ตอบคำถามถูกต้อง จำนวน 3 คน (หากไม่มีผู้ตอบให้สุ่มถาม ควรเป็นคนจากต่างกลุ่มกัน) คำถาม คือ

1. คำซ้อน ต้องนำคำมูลที่มีความหมายลักษณะใดมาซ้อนกันบ้าง

คำตอบ ความหมายเหมือนกัน , ใกล้เคียงกัน , ตรงข้ามกัน

2. คำชื่อนมีกี่ประเภท อะไรบ้าง

คำตอบ 2 ประเภท คือ คำชื่อนเพื่อความหมาย คำชื่อนเพื่อเสียง

3. ยกตัวอย่างคำชื่อน 1 คำและอธิบายว่าเป็นคำชื่อนลักษณะใด และประเภทใด

คำตอบ ผิดชอบ เป็นคำชื่อนที่นำคำตรงข้ามกันมาชื่อนกัน เป็นคำชื่อนเพื่อความหมาย

ขั้นที่ 2 ชั้นสอน (7 นาที)

1) ผู้สอนอธิบายลักษณะของคำชื่อน ในรูปแบบต่าง ๆ เมื่ออธิบายเรียบร้อยแล้วให้นักเรียนสร้างคำชื่อน โดยมีการสุ่มถามผู้เรียนตามเลขที่

ขั้นที่ 3 ชั้นกิจกรรมกลุ่ม (15 นาที)

1) ผู้สอนแจกใบแบ่งหน้าที่ ใบความรู้ แบบฝึกเรื่อง ลักษณะของคำชื่อนและการนำไปใช้ให้ถูกต้อง ให้แก่สมาชิกทุกคน ครูใช้เวลาในการทำ 10 นาที เมื่อหมดเวลาให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนกลุ่มมารับใบเฉลยแบบฝึกกลุ่มละ 1 ชุด เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง

2) ผู้เรียนในแต่ละกลุ่มแบ่งหน้าที่ เตรียมความพร้อมของสมาชิกด้วยการผลัดกันถามคำถามและทบทวนความรู้ที่ได้รับในเรื่อง ลักษณะของคำชื่อนและการนำไปใช้ให้ถูกต้อง (5 นาที)

ขั้นที่ 4 ชั้นการแข่งขัน (20 นาที)

1) ผู้สอนแจ้งกติกาการแข่งขันให้ผู้เรียนทราบ ว่าใครที่อยู่สี่เดียวกันจะต้องแข่งขันตอบคำถามที่กำหนดให้ โดยผู้สอนจะเป็นผู้ถามคำถามโดยจะเรียกถามตามสีที่กำหนดให้ข้างต้น แดง (กลุ่มเก่ง 1) , เหลือง (กลุ่มเก่ง 2) , เขียว (กลุ่มปานกลาง 1) , ฟ้า (กลุ่มปานกลาง 2) , ชมพู (กลุ่มอ่อน)

2) ผู้สอนแจก กระดาษคำตอบ, ใบบันทึกคะแนน (ตัวแทนแต่ละกลุ่มทำหน้าที่บันทึกคะแนน โดยมีครูตรวจสอบความถูกต้อง)

3) ผู้สอนจะเป็นผู้กำหนดผู้ที่ตอบคำถามในแต่ละข้อโดยใช้การเรียกสีเป็นตัวกำหนด

****แดง (กลุ่มเก่ง 1) , เหลือง (กลุ่มเก่ง 2) , เขียว (กลุ่มปานกลาง 1) , ฟ้า (กลุ่มปานกลาง 2) , ชมพู (กลุ่มอ่อน) **** เช่น ข้อที่ 1 ผู้ที่ตอบคือ ผู้เล่นสีแดงจากทุกกลุ่ม เมื่อทราบคำตอบให้เขียนในกระดาษคำตอบแล้วชูกระดาษขึ้น และให้คะแนนตามลำดับการตอบ

****หมายเหตุ : คำถาม 10 ข้อ จะปรากฏในส่วนของ รายละเอียดของเนื้อหาสาระ****

4) ในการตอบคำถาม ใครเขียนคำตอบได้ถูกต้อง และเร็วที่สุดในแต่ละข้อ จะได้รับคะแนน 5,4,3,2,1 ตามลำดับหากใครตอบช้าที่สุด หรือตอบผิดจะได้ 0 คะแนน ในกรณีที่มีผู้ตอบพร้อมกันให้ถือเป็นลำดับเดียวกันและให้คะแนนเท่ากันหากตอบถูก ส่วนผู้ที่ตอบถัดมาให้ให้คะแนนในลำดับถัดไป เช่น หากมีผู้ตอบในลำดับ 2 จำนวน 2 คนแล้วตอบถูกจะได้รับ 4 คะแนนทั้งสองคน ส่วนคนที่ตอบถูกต้องไปก็ให้อยู่ในลำดับ 3 ถ้าตอบถูกจะได้รับ 3 คะแนน เป็นต้น เมื่อได้รับคะแนนในแต่ละรอบให้ตัวแทนกลุ่มบันทึกในใบบันทึกคะแนน ถามคำถาม จนครบทั้ง 10 ข้อ แล้วสรุปคะแนนแต่ละกลุ่ม

5) ผู้บันทึกคะแนนรวมคะแนนของผู้เข้าแข่งขัน หากกลุ่มใดได้คะแนนมากที่สุดเป็นอันดับ 1 จะได้รับคะแนนโบนัส 20 คะแนน อันดับที่ 2 ได้รับคะแนนโบนัส 15 คะแนนและ อันดับที่ 3 ได้รับคะแนนโบนัส 10 คะแนน ตามลำดับ

ขั้นที่ 5 ขั้นตอนประเมินผลและมอบรางวัล (5 นาที)

- 1) ผู้เรียนทุกคนนำคะแนนที่ได้รับจากการแข่งขัน และคะแนนโบนัส เพื่อรวมคะแนนที่กลุ่มของตนได้รับ
- 2) แต่ละกลุ่มส่งคะแนนรวมและหลักฐานการได้รับคะแนนที่ผู้สอน
- 3) ผู้สอนจัดเรียงลำดับคะแนนของแต่ละกลุ่มและประกาศผลการแข่งขัน เรียงตามลำดับ มีการมอบรางวัลให้แก่กลุ่มผู้ชนะ และติดประกาศคะแนนหน้าชั้นเรียน

11. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. ใบความรู้
 - 1.1) เรื่อง ความหมาย และประเภทของคำซ้อน
 - 1.2) เรื่อง ลักษณะของคำซ้อน
2. แบบฝึก
 - 2.1) เรื่อง ความหมาย และประเภทของคำซ้อน
 - 2.2) เรื่อง ลักษณะของคำซ้อนและการนำไปใช้ให้ถูกต้อง
3. ชุดคำถาม เรื่อง คำประสม พร้อมเฉลย, กระดาษคำตอบ ,คะแนนโบนัส, แบบบันทึกคะแนน
 - 3.1) ชุดคำถาม เรื่อง ความหมายและประเภทของคำซ้อน จำนวน 10 ข้อ
 - 3.2) ชุดคำถาม เรื่อง ลักษณะของคำซ้อนและการนำไปใช้ให้ถูกต้อง จำนวน 10 ข้อ

12. บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

12.1) การจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงกับแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

[] ดำเนินการไปตามแผนการสอนทุกประการ

[] แตกต่างไปจากแผนการสอน เนื่องจาก

.....

12.2) ผลการจัดการเรียนรู้

- ผู้สอน.....

.....

- ผู้เรียน.....

.....

12.3) ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

12.4) ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(นางสาวสุพัตรา ไพบูลย์วัฒนกิจ)

___ / ___ / ___

13. รายละเอียดของเนื้อหาสาระ

คำซ้อน

ความหมายของคำซ้อน

คำซ้อน หมายถึง การนำคำมูลตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปที่มีรูปไม่เหมือนกันมารวมกัน ซึ่งคำที่นำมา รวมกันนั้นจะต้องเป็น 2 คำที่มีความหมายเหมือนกัน คล้ายคลึงกันไปในทำนองเดียวกัน หรือคำที่มีความหมายตรงข้ามกัน อาจเป็นคำซึ่งเป็นคำ 2 คำ (1 คู่) หรือคำซ้อนกัน 4 คำ (2 คู่) ก็ได้ซึ่งคำหลังนี้ มักมีคำที่มีความหมายและรูปแบบคำที่คล้องจองกัน หรือมีความสละสลวยในการประกอบคำ เช่น บ้านเรือน(เหมือนกัน), ปิดบัง(คล้ายกัน), สูงต่ำ(ตรงข้ามกัน), เก้งก้าง(ซ้อนเพื่อเสียง) เป็นต้น

ประเภทของคำซ้อน

ประเภทของคำซ้อน แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. คำซ้อนเพื่อความหมาย คือ คำซ้อนที่เกิดจากคำมูลที่มีรูปต่างกัน แต่มีความหมายที่ตรงกับ ลักษณะของคำซ้อน อาจเป็นคำที่เกิดจากคำไทยเหมือนกัน หรือคำไทยกับคำต่างประเทศก็ได้

1.1 คำที่มีความหมายเหมือนกัน เช่น เสื้อสาต อ้วนพี ทรัพย์สิน บ้านเรือน ทองคำ สวยงาม ใหญ่โต เป็นต้น

1.2 คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันหรือไปในทำนองเดียวกัน เช่น แนะนำ หน้าตา ขัดขวาง ยักษ์มาร ไร่นา เป็นต้น

1.3 คำที่มีความหมายตรงข้ามกัน เช่น ชั่วดี ได้เสีย ลูกแพง ร้ายดี ขาดเหลือ ผิดชอบ เท็จจริง สูงต่ำดำขาว เป็นต้น

2. คำซ้อนเพื่อเสียง คือ การนำคำที่มีเสียงคล้ายคลึงกันแต่รูปไม่เหมือนกันมาซ้อนกันเพื่อให้ ออกเสียงง่ายขึ้น และเกิดความไพเราะ ได้มีการแบ่งประเภทย่อยของคำซ้อนเพื่อเสียง ดังนี้

2.1 ซ้อนเสียงพยัญชนะต้น เช่น ท้อแท้ จริงจัง ตุ่มตาม เป็นต้น

2.2 ซ้อนเสียงสระ เช่น ราบคาบ แร้นแค้น เบื่อเรื้อ เป็นต้น

2.3 ซ้อนเสียงพยัญชนะต้นและสระ เช่น ออดอ้อน อัดอั้น รวบรวม เป็นต้น

2.4 คำซ้อน 4-6 พยางค์ จะมีเสียงสัมผัสภายในคำ เช่น ข้าเก่าเต่าเลี้ยง เป็นต้น

ลักษณะของคำซ้อน

- ลักษณะของคำซ้อนเพื่อความหมายที่เป็นคำไทยซ้อนด้วยกัน

ความหมายของคำซ้อน แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่

1. คำซ้อนที่มีความหมายคงเดิม จะมีความหมายคงตามความหมายของคำที่นำมาซ้อน เช่น เกื้อหนุน ข้าทาส ชมเชย โง่เขลา เจ็บปวด ตอบบุญแทนคุณ พัดวี เพพัง ทองคำ ระกำ ลำบาก เสื้อสาต สูญหาย อ้วนพี อุดหนุนจุนเจือ เป็นต้น

2. คำซ้อนที่มีความหมายใหม่ คำซ้อนที่มีความหมายใหม่มีหลายลักษณะ เช่น

2.1 ความหมายแคบลง คือ มีความหมายที่เน้นคำใดคำหนึ่ง ซึ่งจะเป็นคำหน้าหรือคำหลังก็ได้ เช่น กัดกัน ถนนหนทาง เนื้อตัว ท้องไส้ ปากคอ หยิบยืม เป็นต้น

2.2 ความหมายกว้างขึ้น คือ มีความหมายรวมไปถึงอย่างอื่นที่มีลักษณะร่วมกันหรือจำพวกเดียวกัน เช่น

เสื้อผ้า หมายถึง เครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ

พี่น้อง หมายถึง ทุกคนที่เกี่ยวข้อง

ถ้วยโถโอชาม หมายถึง ภาชนะใส่อาหารและสิ่งของอื่น ๆ

ตับไตไส้พุง หมายถึง อวัยวะภายใน ไม่เฉพาะตับ ไต และไส้ เท่านั้น

เรือสวนไร่นา หมายถึง พื้นที่สำหรับเพาะปลูก

2.3 ความหมายเชิงอุปมา คือ มีความหมายเปลี่ยนไป เกิดเป็นคำที่มีความหมายใหม่ในเชิงอุปมา เช่น

ข้าวยากหมากแพง หมายถึง ภาวะขาดแคลนอาหาร

ครอบครอง หมายถึง ยึดถือไว้เพื่อตน

เจ้าบุญนายคุณ หมายถึง ผู้ที่มีบุญคุณ

เชิดชู หมายถึง ยกย่อง, ชมเชย

ดูดดื่ม หมายถึง อุ่มชู

ถากถาง หมายถึง ค่อนว่า มีเจตนาให้เจ็บใจ

ปากว่าตาขยิบ หมายถึง พูดอีกอย่างหนึ่งแต่ทำอีกอย่างหนึ่ง

หนักแน่น หมายถึง มั่นคง, ไม่ท้อถอย, ไม่โกรธง่าย

อุ่มชู หมายถึง เลี้ยงดูอย่างยกย่อง, ประคับประคอง

เอียงเอน หมายถึง ไม่เที่ยงตรง

- ลักษณะคำซ้อนเพื่อความหมายที่เป็นคำไทยซ้อนกับคำภาษาอื่น

ส่วนมากเป็นคำภาษาบาลีสันสกฤตและเขมร เพื่อประโยชน์ในการแปลความหมายด้วยการสร้างคำใหม่ด้วยดั่งกล่าวแล้ว คำที่มาซ้อนกันจึงต้องมีความหมายคล้ายกัน เมื่อซ้อนแล้วความหมายมักไม่เปลี่ยนไป คำซ้อนลักษณะนี้มีดังนี้

1. คำไทยกับคำบาลีสันสกฤต ได้แก่ ชากศพ (ศพ จาก ศว สันสกฤต) รูปร่าง โศกเศร้า ยวดยาน ทรัพย์สิน (ทรัพย์ จาก ทรวาย สันสกฤต) ถิ่นฐาน จิตใจ ทุกข์ยาก เป็นต้น

2. คำไทยกับคำเขมร ได้แก่ แสงหา เจียบสัจด์ เจียบสงบ ถนนหนทาง สะอาดหมดจด ยกเล็ก เต็ดขาด เป็นต้น

3. คำภาษาอื่นชื่อนกันเอง

- คำบาลีกับสันสกฤตชื่อนกันเอง ได้แก่ อิทธิฤทธิ์ (อิทธิ ป. + ฤทธิ ส.) รูปภาพ (รูป ป.ส.+ ภาพ ป.ส) ทรัพย์สมบัติ (ทรวย ส. + สมบัติ ป.ส.) เป็นต้น
- คำเขมรกับบาลีสันสกฤต ได้แก่ สุขสงบ สรงสนาน เสี่ยงอาหาร เป็นต้น
- คำเขมรกับเขมร ได้แก่ สะอาดสะอาด สุกสบาย เลิศเลอ สงบเสงี่ยม เป็นต้น

13. เอกสารประกอบการจัดการเรียนรู้

1. ใบความรู้

1.1) เรื่อง ความหมาย และประเภทของคำซ้อน

1.2) เรื่อง ลักษณะของคำซ้อน

2. แบบฝึก

2.1) เรื่อง ความหมาย และประเภทของคำซ้อน

2.2) เรื่อง ลักษณะของคำซ้อนและการนำไปใช้ให้ถูกต้อง

3. ชุดคำถาม เรื่อง คำประสม พร้อมเฉลย, กระจดาคำตอบ ,คะแนนโบนัส, แบบบันทึก

คะแนน

3.1) ชุดคำถาม เรื่อง ความหมายและประเภทของคำซ้อน จำนวน 10 ข้อ

3.2) ชุดคำถาม เรื่อง ลักษณะของคำซ้อนและการนำไปใช้ให้ถูกต้อง จำนวน 10 ข้อ

4. แบบบันทึกพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนรายบุคคล

5. แบบบันทึกพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนรายกลุ่ม

3. ชุดคำถาม เรื่อง คำซ้อน

➤ ชุดคำถาม เรื่อง ความหมายและประเภทของคำซ้อน จำนวน 10 ข้อ

- 11) “คำซ้อนเกิดจากคำมูลตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปมาซ้อนกันแล้วเกิดคำที่ความหมายใหม่เท่านั้น”
ข้อความนี้ **ผิด** ตรงส่วนใดบ้างเพราะเหตุใด
(คำตอบ ผิดตรงที่ ซ้อนกันแล้วอาจเกิดคำที่มีความหมายเดิมหรือความหมายใหม่ก็ได้)
- 12) จากประโยค “แม้ว่าเขาจะเป็นคนทะเลาะแหยะและหละหลวมแต่อย่างน้อยเขาก็เป็นคน
จัดหาข้าวปลาให้ทุกคนในบ้านกิน” จากประโยคนี้นี้คำซ้อนทั้งหมดกี่คำ คำว่าอะไรบ้าง
(คำตอบ 3 คำ ได้แก่คำว่า 1) ทะเลาะแหยะ หมายถึง ไม่จริงจัง, ไม่แน่นอน, หละหลวม
2) หละหลวม หมายถึง สะเพร่า, ไม่รอบคอบ, ไม่รัดกุม
3) ข้าวปลา หมายถึง อาหารต่างๆ)
- 13) ข้อใดเป็นคำซ้อนเพื่อเสียง
ก. ถ้วยโถโอชาม ข. ถุงน่องรองเท้า ค. เอะอะมะเทิง ง. น้ำใสใจจริง
(คำตอบ ค. เอะอะมะเทิง หมายถึง ส่งเสียงดังโวยวาย, เอ็ดตะโรโดยไม่เกรงใจคนรอบข้าง)
- 14) ข้อใดมีคำซ้อนที่เกิดจากคำชนิดเดียวกันกับคำว่า “ปิดบังซ่อนเร้น”
ก. ชี้หลงชี้ลี้ม ข. ผ่าเหล่าผ่ากอ ค. ปิดกวาดเช็ดถู ง. ลืมตาอ้าปาก
(คำตอบ ค. ปิดกวาดเช็ดถู เป็นการนำคำที่มีความหมายคล้ายกัน หรือกลุ่มเดียวกันมาซ้อนกัน)
- 15) จงยกตัวอย่างคำซ้อนที่เกิดจากการนำคำที่มีความหมายเหมือนกันมาซ้อนกัน จำนวน 2 คำ
พร้อมบอกความหมาย
(คำตอบ บ้านเรือน ความหมาย ที่อยู่อาศัย, เสื่อสาด ความหมาย เครื่องสานชนิดหนึ่งใช้ปูนั่ง)
- 16) คำว่า “เสื่อผ้า” เป็นการซ้อนคำจากคำที่มีความหมายแบบใดมาซ้อนกัน
(คำตอบ เป็นการซ้อนคำที่มีความหมายคล้ายกันมาซ้อนกัน)
- 17) ข้อใด **ไม่ใช่** คำซ้อนเพื่อความหมาย
ก. แแปดเปื้อน ข. ขรุขระ ค. โยกย้าย ง. เคียดแค้น
(คำตอบ ข. ขรุขระ เป็นคำซ้อนเพื่อเสียงมีเสียงพยัญชนะต้นเหมือนกัน เสียงสระต่างกัน)
- 18) ข้อใด **ไม่ใช่** คำซ้อน และเป็นคำชนิดใด
ก. กตตัน ข. ป่าวร้อง ค. อ้อนแอ้น ง. สอดไส้
(คำตอบ ง. สอดไส้ เป็นคำประสม สามารถแปลความหมายได้ว่า 1)ขนมไส้ไส้ 2)ไส้ไส้ไว้ข้างใน
3) แอบสอดสิ่งอื่นปนเข้าไปด้วยเจตนาไม่บริสุทธิ์)

19) คำซ้อนในข้อใดมีวิธีการซ้อนคำต่างจากพวก เพราะอะไร

ก. เฟ่งเล้ง ข. หนักเบา ค. ทรุตโทรม ง. ชั่วร้าย

(คำตอบ ข. หนักเบา เพราะซ้อนโดยใช้คำที่มีความหมายตรงข้ามกันแต่ข้ออื่นซ้อนโดยใช้คำที่มีความหมายคล้ายกัน)

20) จงยกตัวอย่างคำซ้อนเพื่อเสียงมาทั้งหมด 2 คำ

(คำตอบ ข้าของ , เอะอะ)

➤ ชุดคำถาม เรื่อง ลักษณะของคำซ้อนและการนำไปใช้ให้ถูกต้อง จำนวน 10 ข้อ

- 11) “คำซ้อนที่มีความหมายเน้นคำใดคำหนึ่งจะเป็นคำหน้าหรือคำหลังก็ได้” ถือเป็นคำซ้อนที่มีความหมายแบบใด
ก. ความหมายแคบลง ข. ความหมายกว้างขึ้น ค. ความหมายเชิงอุปมา
(คำตอบ ก. คำซ้อนที่มีความหมายแคบลง)
- 12) ถ้าเป็นความหมายเชิงอุปมาคำว่า “เอียงเอน” หมายถึงอะไร
(คำตอบ ไม่เที่ยงตรง , ลำเอียง)
- 13) คำใดเป็นคำซ้อนที่เป็นคำไทยซ้อนกับคำภาษาอื่น
ก. สุขสงบ ข. แสงหา ค. สรงสนาน ง. สะอาดสะอาด
(คำตอบ ข. แสงหา คำไทยกับกับเขมร ส่วนข้ออื่นเป็นคำภาษาอื่นซ้อนกัน)
- 14) คำว่า “ซอกศพ” เป็นคำซ้อนที่เกิดจากการซ้อนคำภาษาใดบ้างจงอธิบาย
(คำตอบ คำว่า “ซอก” เป็นภาษาไทย ส่วนคำว่า “ศพ” เป็นภาษาสันสกฤต)
- 15) คำใดไม่ใช่คำซ้อนที่มีความหมายกว้างขึ้น
ก. ถึงพริกถึงชিং ข. ถ้วยชามรามไห ค. ที่นอนหมอนมุ้ง ง. หมูเห็ดเปิดไก่
(คำตอบ ก. ถึงพริกถึงชিং เป็นคำซ้อนที่มีความหมายในเชิงอุปมา หมายถึง การแสดงถึงความดุเดือด , ดุเด็ดเผ็ดมัน , เผ็ดร้อนรุนแรง)

ตอบคำถามข้อที่ 6-10 ครูกำหนดคำขึ้นที่หน้าจอนำเสนอภาพนิ่งและตอบคำถาม

จงเติมคำซ้อนที่กำหนดให้ลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ฤกษ์งามยามดี	ใส่ร้ายป้ายสี	บุญหนักศักดิ์ใหญ่
เจ้ายศเจ้าอย่าง	ลูกเสือลูกตะเข้	ดูดำดูดี
ล้มหมอนนอนเสื่อ	ตีโพยตีพาย	กระต่อนกระแต่น
อิหลูกขลุกลัก	ดูหมิ่นดูแคลน	อีลุ่ยฉุยแฉก
ผีเข้าผีออก	หนักนิตเบาหน้อย	ฝากผีฝากไข้

6. เธอนี้ทำเป็นพวก เจ้ายศเจ้าอย่าง ไปได้เขาก็ไม่ได้แยะขนาดนั้น
7. อาภู่ไม่ค่อยสบายบ่อยๆแต่ครั้งนี้ถึงขั้น ล้มหมอนนอนเสื่อ
8. ปีนี้เป็นปีขงหรืออย่างไรจะติดต่องานอะไรก็ดู อิหลูกขลุกลัก ไปหมด
9. ต้มออกปไปรายงานหน้าชั้นเรียนแต่เนื้อหาและเสียงพูดของเขาดู กระต่อนกระแต่น ไม่ค่อยชัดเจน
10. มายด์เธอใช้เงิน อีลุ่ยฉุยแฉก ขนาดนี้จะมีเงินพอใช้ตอนสิ้นเดือนไหมเนี่ย

กระดาษคำตอบ

เรื่อง ลักษณะของคำซ้อน และการนำไปใช้ให้ถูกต้อง

ม.1/..... กลุ่มที่.....

ข้อ	คำตอบ
1	ก.ความหมายแคบลง ข.ความหมายกว้างขึ้น ค.ความหมายเชิงอุปมา
2	
3	ก. สุขสงบ ข. แสวงหา ค. สร้างสนาน ง. สะอาดสะอาด
4	
5	ก.ถึงพริกถึงขิง ข.ถั่วยขามรามไห ค.ที่นอนหมอนมุ้ง ง.หมูเห็ดเป็ดไก่
6	
7	
8	
9	
10	

แบบบันทึกคะแนน				
1)	2)	3)	4)	5)
6)	7)	8)	9)	10)
โบนัส =		รวม =		ลำดับที่ _____

แบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน (รายกลุ่ม)

ห้อง ม. 1/..... กลุ่มที่.....

ที่	ชื่อ-สกุล (สมาชิกในกลุ่ม)	ตม	พฤติกรรมในชั้นเรียน					รวม
			ความร่วมมือภายในกลุ่ม(3)	การเข้าร่วมกิจกรรม(3)	ความรับผิดชอบในหน้าที่(3)	การช่วยเหลือกันในกลุ่ม(3)	การแข่งขันตอบคำถาม(3)	
1		แดง						
2		เหลือง						
3		เขียว						
4		ฟ้า						
5		ชมพู						
คะแนนรวม/5								
ระดับคุณภาพ								

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สังเกต

(นางสาวสุพัตรา ไพบูลย์วัฒนกิจ)

...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

- 3 หมายถึง ดี (แสดงพฤติกรรมมากกว่า 3 ครั้งขึ้นไป)
- 2 หมายถึง พอใช้ (แสดงพฤติกรรม 2-3 ครั้ง)
- 1 หมายถึง ปรับปรุง (แสดงพฤติกรรม 1 ครั้ง)

เกณฑ์การประเมิน

ระดับคุณภาพ

เกณฑ์การตัดสิน

- ดี ได้คะแนนรวมระหว่าง 12-15 คะแนน
- พอใช้ ได้คะแนนรวมระหว่าง 8-11 คะแนน
- ปรับปรุง ได้คะแนนรวมระหว่าง 5-7 คะแนน

หมายเหตุ : ต้องได้ระดับคุณภาพพอใช้ขึ้นไปจึงจะผ่านเกณฑ์

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 โคลงโลกนิติ เรื่อง คำซ้ำ
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย รหัสวิชา ท 21102 รายวิชา ภาษาไทยพื้นฐาน
 ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 เวลา 2 ชั่วโมง
 ผู้สอน นางสาวสุพัตรา ไพบูลย์วัฒนกิจ
 โรงเรียน กาญจนานิเชกวิทยาลัย นครปฐม (พระตำหนักสวนกุหลาบมัธยม)

1. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

2. ตัวชี้วัด

ม.1/2 สร้างคำในภาษาไทย

3. สาระสำคัญ

คำซ้ำ เป็นการสร้างคำชนิดหนึ่งของไทย โดยการนำคำมูลที่เป็นคำเดียวกันมากล่าวซ้ำโดยมีเครื่องหมายไม่ย้มก(ๆ) กำกับไว้ท้ายคำนั้น หรืออาจมีการเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์เพื่อเล่นคำ การศึกษาเกี่ยวกับความหมายของคำซ้ำ ประเภทของคำซ้ำ ลักษณะของคำซ้ำ จะทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ และสามารถนำคำซ้ำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง

4. สาระการเรียนรู้

ความรู้

- 1) ความหมายของคำซ้ำ
- 2) ประเภทของคำซ้ำ
- 3) ลักษณะของคำซ้ำ

ทักษะ/กระบวนการ

- 1) ทักษะการอ่าน
- 2) ทักษะการฟัง การดู และการพูด
- 3) ทักษะการคิดวิเคราะห์
- 4) กระบวนการทำงานกลุ่ม

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

- 1) ความสามารถในการสื่อสาร

2) ความสามารถในการคิด

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- 1) มีวินัย
- 2) ใฝ่เรียนรู้
- 3) มุ่งมั่นในการทำงาน
- 4) รักความเป็นไทย

7. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 1) นักเรียนสามารถบอกความหมายและประเภทของคำซ้ำได้ถูกต้อง
- 2) นักเรียนสามารถแต่งประโยคจากคำซ้ำที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
- 3) นักเรียนยกตัวอย่างคำซ้ำแต่ละลักษณะได้ถูกต้อง
- 4) นักเรียนสามารถนำคำซ้ำไปใช้ในประโยคและข้อความได้ถูกต้อง

8. ภาระงาน/ชิ้นงาน

- 1) แบบฝึกเรื่อง คำซ้ำ
- 2) การแข่งขันตอบคำถามระหว่างกลุ่ม เรื่อง คำซ้ำ

9. การประเมินผลการเรียนรู้

หลักฐานการเรียนรู้ (ชิ้นงาน/ภาระงาน)	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
1) แบบฝึก เรื่อง คำซ้ำ	สังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน (รายกลุ่ม)	แบบสังเกตพฤติกรรม การมีส่วนร่วม ในชั้นเรียน(รายกลุ่ม)	ได้คะแนน ร้อยละ 60 ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์
2) การแข่งขันตอบ คำถามระหว่างกลุ่ม เรื่อง คำซ้ำ	สังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน (รายบุคคล)	แบบสังเกตพฤติกรรม การมีส่วนร่วม ในชั้นเรียน(รายบุคคล)	ได้คะแนน ร้อยละ 60 ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์

10. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม (3 นาที)

1) ผู้เรียนจัดกลุ่มตามที่ผู้สอนกำหนดให้ กลุ่มละ 5 คน พร้อมทั้งจดจำสีของตนเองว่าใครอยู่ สีอะไร แดง (กลุ่มเก่ง 1) , เหลือง (กลุ่มเก่ง 2) , เขียว (กลุ่มปานกลาง 1) , ฟ้า (กลุ่มปานกลาง 2) , ชมพู (กลุ่มอ่อน) และให้ผู้เรียนจัดโต๊ะเป็นกลุ่มให้เรียบร้อย

2) ผู้สอนยกตัวอย่างคำบนกระดานจำนวน 1 คำ 3 ลักษณะ คือ “ต่าง ๆ นา ๆ” “ต่างต่าง นานา” “ต่าง ๆ นานา” ถามผู้เรียนว่าคำทั้ง 3 ลักษณะที่ยกมานั้นผู้เรียนคิดว่าลักษณะใด เป็นลักษณะที่ถูกต้อง? และลักษณะที่ถูกต้องคือ “ต่าง ๆ นานา” เพื่อนำเข้าสู่บทเรียนเรื่อง คำซ้ำ

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน (7 นาที)

1) ผู้สอนอธิบายความหมายและประเภทของคำซ้ำ พร้อมทั้งให้นักเรียนลองยกตัวอย่าง คำซ้ำ และให้อธิบายประเภทของคำซ้ำ โดยการสุ่มถามตามเลขที่

ขั้นที่ 3 ขั้นกิจกรรมกลุ่ม (15 นาที)

1) ผู้สอนแจกใบแบ่งหน้าที่ ใบความรู้ แบบฝึกเรื่อง ความหมายและประเภทของคำซ้ำ ให้กับสมาชิกทุกคน ครูใช้เวลาในการทำ 10 นาที เมื่อหมดเวลาให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนกลุ่มมารับใบ เฉลยแบบฝึกกลุ่มละ 1 ชุด เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง

2) ผู้เรียนในแต่ละกลุ่มแบ่งหน้าที่ เตรียมความพร้อมของสมาชิกด้วยการผลัดกันถามคำถาม และทบทวนความรู้ที่ได้รับในเรื่อง ความหมายและประเภทของคำซ้ำ (5 นาที)

ขั้นที่ 4 ขั้นการแข่งขัน (15-20 นาที)

1) ผู้สอนแจ้งกติกาการแข่งขันให้ผู้เรียนทราบ ว่าใครที่อยู่สีเดียวกันจะต้องแข่งขันตอบคำถาม ที่กำหนดให้ โดยผู้สอนจะเป็นผู้ถามคำถามโดยจะเรียกถามตามสีที่กำหนดให้ข้างต้น (แดง , เหลือง, เขียว , ฟ้า , ชมพู)

2) ผู้สอนแจก กระดาษคำตอบ, ใบบันทึกคะแนน (ตัวแทนแต่ละกลุ่มทำหน้าที่บันทึกคะแนน โดยมีครูตรวจสอบความถูกต้อง)

3) ผู้สอนจะเป็นผู้กำหนดผู้ที่ตอบคำถามในแต่ละข้อโดยใช้การเรียกสีเป็นตัวกำหนด

****แดง (กลุ่มเก่ง 1) , เหลือง (กลุ่มเก่ง 2) , เขียว (กลุ่มปานกลาง 1) , ฟ้า (กลุ่มปานกลาง 2) , ชมพู (กลุ่มอ่อน) **** เช่น ข้อที่1 ผู้ที่ตอบคือ ผู้เล่นสีแดงจากทุกกลุ่ม เมื่อทราบคำตอบให้เขียนใน กระดาษคำตอบแล้วชูกระดาษขึ้น และให้คะแนนตามลำดับการตอบ

****หมายเหตุ : คำถาม 10 ข้อ จะปรากฏในส่วนของ รายละเอียดของเนื้อหาสาระ****

4) ในการตอบคำถาม ใครเขียนคำตอบได้ถูกต้อง และเร็วที่สุดในแต่ละข้อ จะได้รับคะแนน 5,4,3,2,1 ตามลำดับหากใครตอบช้าที่สุด หรือตอบผิดจะได้ 0 คะแนน ในกรณีที่มิผู้ตอบพร้อมกันให้ถือเป็น

ลำดับเดียวกันและให้คะแนนเท่ากันหากตอบถูก ส่วนผู้ที่ตอบถัดมาให้ให้คะแนนในลำดับถัดไป เช่น หากมีผู้ตอบในลำดับ 2 จำนวน 2 คนแล้วตอบถูกจะได้รับ 4 คะแนนทั้งสองคน ส่วนคนที่ตอบถูกต่อไปก็ให้อยู่ในลำดับ 3 ถ้าตอบถูกจะได้รับ 3 คะแนน เป็นต้น เมื่อได้รับคะแนนในแต่ละรอบให้ตัวแทนกลุ่มบันทึกในใบบันทึกคะแนน ตามคำถาม จนครบทั้ง 10 ข้อ แล้วสรุปคะแนนแต่ละกลุ่ม

5) ผู้บันทึกคะแนนรวมคะแนนของผู้เข้าแข่งขัน หากกลุ่มใดได้คะแนนมากที่สุดเป็นอันดับ 1 จะได้รับคะแนนโบนัส 20 คะแนน อันดับที่ 2 ได้รับคะแนนโบนัส 15 คะแนนและ อันดับที่ 3 ได้รับคะแนนโบนัส 10 คะแนน ตามลำดับ

ขั้นที่ 5 ขั้นการประเมินผลและมอบรางวัล (5 นาที)

1) ผู้เรียนทุกคนนำคะแนนที่ได้รับจากการแข่งขัน และคะแนนโบนัส เพื่อรวมคะแนนที่กลุ่มของตนได้รับ

2) แต่ละกลุ่มส่งคะแนนรวมและหลักฐานการได้รับคะแนนที่ผู้สอน

3) ผู้สอนจัดเรียงลำดับคะแนนของแต่ละกลุ่มและประกาศผลการแข่งขัน เรียงตามลำดับ มีการมอบรางวัลให้แก่กลุ่มผู้ชนะ และติดประกาศคะแนนหน้าชั้นเรียน

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม (3 นาที)

1) ผู้เรียนจัดกลุ่มตามที่ผู้สอนกำหนดให้ กลุ่มละ 5 คน พร้อมทั้งจดจำสีของตนเองว่าใครอยู่สีอะไร แดง (กลุ่มแก่ง 1) , เหลือง (กลุ่มแก่ง 2) , เขียว (กลุ่มปานกลาง 1) , ฟ้า (กลุ่มปานกลาง 2) , ชมพู (กลุ่มอ่อน) และให้ผู้เรียนจัดโต๊ะเป็นกลุ่มให้เรียบร้อย

2) ผู้สอนทบทวนบทเรียนเรื่องความหมายและประเภทของคำซ้ำพร้อมให้คะแนนโบนัสให้กับผู้ที่ตอบคำถามถูกต้อง จำนวน 3 คน คนละ 5 คะแนน มีคำถามดังนี้

1. หาต้องการซ้ำคำต้องมีการเติมเครื่องหมายใดหลังคำนั้น

คำตอบ ไม่ยืมก (๑)

2. คำซ้ำมีกี่ประเภท อะไรบ้าง

คำตอบ มี 2 ประเภท คือ คำซ้ำเปลี่ยนเสียง คำซ้ำไม่เปลี่ยนเสียง

3. ประโยคที่ว่า “เธอกินจุกินข้าวเป็นกะละมัง ๆ ” เป็นการซ้ำคำลักษณะใด

คำตอบ เป็นการซ้ำคำที่มีลักษณะแยกความหมายเป็นส่วนๆ

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน (7 นาที)

1) ผู้สอนอธิบายลักษณะของคำซ้ำ ในรูปแบบต่าง ๆ เมื่ออธิบายเรียบร้อยแล้วให้นักเรียนนำคำซ้ำไปใช้ให้ถูกต้อง โดยมีการสุ่มถามผู้เรียนตามเลขที่

ขั้นที่ 3 ขั้นกิจกรรมกลุ่ม (15 นาที)

1) ผู้สอนแจกใบแบ่งหน้าที่ ใบความรู้ แบบฝึกเรื่อง ลักษณะของคำซ้ำและการนำไปใช้ให้ถูกต้อง ให้กับสมาชิกทุกคน ครูใช้เวลาในการทำ 10 นาที เมื่อหมดเวลาให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนกลุ่มมารับใบเฉลยแบบฝึกกลุ่มละ 1 ชุด เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง

2) ผู้เรียนในแต่ละกลุ่มแบ่งหน้าที่ เตรียมความพร้อมของสมาชิกด้วยการผลัดกันถามคำถามและทบทวนความรู้ที่ได้รับในเรื่อง ลักษณะของคำซ้ำและการนำไปใช้ให้ถูกต้อง (5 นาที)

ขั้นที่ 4 ขั้นการแข่งขัน (20 นาที)

1) ผู้สอนแจ้งกติกาการแข่งขันให้ผู้เรียนทราบ ว่าใครที่อยู่ใกล้เคียงกันจะต้องแข่งขันตอบคำถามที่กำหนดให้ โดยผู้สอนจะเป็นผู้ถามคำถามโดยจะเรียกถามตามสีที่กำหนดให้ข้างต้น

2) ผู้สอนแจก กระดาษคำตอบ, ใบบันทึกคะแนน (ตัวแทนแต่ละกลุ่มทำหน้าที่บันทึกคะแนน โดยมีครูตรวจสอบความถูกต้อง)

3) ผู้สอนจะเป็นผู้กำหนดผู้ที่ตอบคำถามในแต่ละข้อโดยใช้การเรียกสีเป็นตัวกำหนด

****แดง (กลุ่มเก่ง 1) , เหลือง (กลุ่มเก่ง 2) , เขียว (กลุ่มปานกลาง 1) , ฟ้า (กลุ่มปานกลาง 2) , ชมพู (กลุ่มอ่อน)**** เช่น ข้อที่1 ผู้ที่ตอบคือ ผู้เล่นสีแดงจากทุกกลุ่ม เมื่อทราบคำตอบให้เขียนในกระดาษคำตอบแล้วชูกระดาษขึ้น และให้คะแนนตามลำดับการตอบ

****หมายเหตุ : คำถาม 10 ข้อ จะปรากฏในส่วนของ รายละเอียดของเนื้อหาสาระ****

4) ในการตอบคำถาม ใครเขียนคำตอบได้ถูกต้อง และเร็วที่สุดในแต่ละข้อ จะได้รับคะแนน 5,4,3,2,1 ตามลำดับหากใครตอบช้าที่สุด หรือตอบผิดจะได้ 0 คะแนน ในกรณีที่ผู้ตอบพร้อมกันให้ถือเป็นลำดับเดียวกันและให้คะแนนเท่ากันหากตอบถูก ส่วนผู้ที่ตอบถัดมาให้ให้คะแนนในลำดับถัดไป เช่น หากมีผู้ตอบในลำดับ 2 จำนวน 2 คนแล้วตอบถูกจะได้รับ 4 คะแนนทั้งสองคน ส่วนคนที่ตอบถูกต้องไปก็ให้อยู่ในลำดับ 3 ถ้าตอบถูกจะได้รับ 3 คะแนน เป็นต้น เมื่อได้รับคะแนนในแต่ละรอบให้ตัวแทนกลุ่มบันทึกในใบบันทึกคะแนน ถามคำถาม จนครบทั้ง 10 ข้อ แล้วสรุปคะแนนแต่ละกลุ่ม

5) ผู้บันทึกคะแนนรวมคะแนนของผู้เข้าแข่งขัน หากกลุ่มใดได้คะแนนมากที่สุดเป็นอันดับ 1 จะได้รับคะแนนโบนัส 20 คะแนน อันดับที่ 2 ได้รับคะแนนโบนัส 15 คะแนนและ อันดับที่ 3 ได้รับคะแนนโบนัส 10 คะแนน ตามลำดับ

ขั้นที่ 5 ขั้นการประเมินผลและมอบรางวัล (5 นาที)

1) ผู้เรียนทุกคนนำคะแนนที่ได้รับจากการแข่งขัน และคะแนนโบนัส เพื่อรวมคะแนนที่กลุ่มของตนได้รับ

2) แต่ละกลุ่มส่งคะแนนรวมและหลักฐานการได้รับคะแนนที่ผู้สอน

3) ผู้สอนจัดเรียงลำดับคะแนนของแต่ละกลุ่มและประกาศผลการแข่งขัน เรียงตามลำดับ มีการมอบรางวัลให้แก่กลุ่มผู้ชนะ และตีตประกาศคะแนนหน้าชั้นเรียน

11. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. ใบความรู้
 - 1.1) เรื่อง ความหมาย และประเภทของคำซ้ำ
 - 1.2) เรื่อง ลักษณะของคำซ้ำ
2. แบบฝึก
 - 2.1) เรื่อง ความหมาย และประเภทของคำซ้ำ
 - 2.2) เรื่อง ลักษณะของคำซ้ำและการนำไปใช้ให้ถูกต้อง
3. ชุดคำถาม เรื่อง คำประสม พร้อมเฉลย, กระจดคำตอบ ,คะแนนโบนัส, แบบบันทึกคะแนน
 - 3.1) ชุดคำถาม เรื่อง ความหมายและประเภทของคำซ้ำ จำนวน 10 ข้อ
 - 3.2) ชุดคำถาม เรื่อง ลักษณะของคำซ้ำและการนำไปใช้ให้ถูกต้อง จำนวน 10 ข้อ

12. บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

12.1) การจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงกับแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

[] ดำเนินการไปตามแผนการสอนทุกประการ

[] แตกต่างไปจากแผนการสอน เนื่องจาก

.....

12.2) ผลการจัดการเรียนรู้

- ผู้สอน.....

.....

- ผู้เรียน.....

.....

12.3) ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

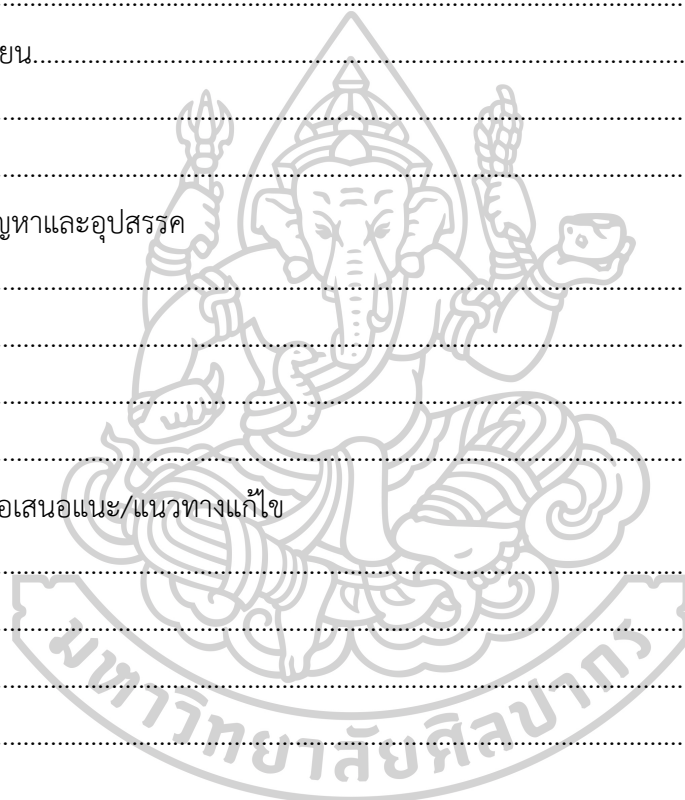
12.4) ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(นางสาวสุพัตรา ไพบูลย์วัฒนกิจ)

___ / ___ / ___

13. รายละเอียดของเนื้อหาสาระ

คำซ้ำ

ความหมายของคำซ้ำ

คำซ้ำ หมายถึง การนำคำมูลที่เป็นคำเดียวกันมากล่าวซ้ำโดยมีเครื่องหมาย ไ้มยมก (๑) กำกับไว้ท้ายคำนั้น หรืออาจมีการเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์เพื่อเล่นคำ ซึ่งการซ้ำคำความหมายที่ได้ อาจได้ความหมายใหม่ คล้ายเดิมหรือเป็นคำที่มีความหมายในเชิงเปรียบเทียบ

ประเภทของคำซ้ำ

การแบ่งประเภทของคำซ้ำใช้เกณฑ์การออกเสียง กล่าวคือ คำซ้ำที่ออกเสียงซ้ำในระดับปกติ เรียกว่า คำซ้ำไม่เปลี่ยนเสียง แต่หากคำซ้ำที่เน้นเสียงวรรณยุกต์พยางค์แรกเป็นพิเศษหรือเปลี่ยนเสียงสระในพยางค์ เรียกว่า คำซ้ำเปลี่ยนเสียง ดังนี้

1) คำซ้ำไม่เปลี่ยนเสียง จะมีการใช้ไ้มยมก (๑) กำกับท้ายคำ เช่น ของอรร่อยๆ (ของอรร่อยทุกอย่างไม่เน้นว่าอรร่อยเพียงใด) เป็นต้น

2) คำซ้ำเปลี่ยนเสียง จะมีการเน้นเสียงวรรณยุกต์ โดยเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์แรกให้สูงขึ้น เช่น อรร่อยอรร่อย (อรร่อยมาก ๆ)

ตัวอย่าง

ประเภทของคำซ้ำ	
คำซ้ำไม่เปลี่ยนเสียง	คำซ้ำเปลี่ยนเสียง
พี ๆ น้อย ๆ สาว ๆ หนุ่ม ๆ เด็ก ๆ เกือบ ๆ ราว ๆ กลัวย ๆ ไหน ๆ พอดี ๆ	ดีดี ชอบชอบ เปรี้ยวเปรี้ยว อิ่มอิ่ม พ้อมพ้อม อื้อหือ เปื่อเปื่อ เร็วเร็ว บ้านบ้าน

ลักษณะของคำซ้ำ

1. แสดงความหมายเป็นพหูพจน์ คำซ้ำในลักษณะนี้ เมื่อเป็นคำเดี่ยว อาจมีความหมายเป็นเอกพจน์หรือพหูพจน์ก็ได้ แต่เมื่อปรากฏเป็นคำซ้ำ จะมีความหมายเป็นพหูพจน์หรือจำนวนมากกว่าหนึ่งเท่านั้น เช่น

เอกพจน์

เด็กบนเวทีกำลังร้องเพลง

เพื่อนรออยู่ข้างเวที

พหูพจน์

เด็ก ๆ บนเวทีกำลังร้องเพลง

เพื่อน ๆ รออยู่ข้างเวที

2. เพิ่มน้ำหนักความหมายของคำ คำซ้ำชนิดนี้ จะลงน้ำหนักที่พยางค์แรกของคำซ้ำและออกเสียงเน้นให้เป็นเสียงวรรณยุกต์ตรีเพื่อให้มีความหมายเน้นมากขึ้น เช่น

ก. หนังสือเล่มหนาๆ

ข. หนังสือเล่มน้ำหนา

คำซ้ำ **น้ำหนา** มีความหมายเน้นมากขึ้น คือหนังสือหนามากกว่า คำซ้ำ **หนา** ๑

ก. บ้านทาสีเขียว ๑

ข. บ้านทาสีเขียวเขียว

คำซ้ำ **เขียวเขียว** มีความหมายเน้นมากขึ้น คือบ้านมีสีเขียวเข้มมากกว่า คำซ้ำ **เขียว** ๑

3. ลดน้ำหนักความหมายของคำเดิม คำซ้ำในลักษณะนี้ จะลดน้ำหนักเสียงพยางค์แรกของคำซ้ำและออกเสียงเป็นเสียงเบาและสั้นลง โดยน้ำหนักความหมายของคำเดิมจะน้อยลงด้วย เช่น

ก. สมุดเล่มบาง ๑

ข. สมุดเล่มบัง-บาง

คำซ้ำ **บัง-บาง** มีน้ำหนักน้อยลง หมายถึง สมุดค่อนข้างบาง และบางกว่า คำซ้ำ **บาง** ๑

ก. เขาใส่เสื้อสีแดง ๑

ข. เขาใส่เสื้อสีแดง-แดง

คำซ้ำ **แดง-แดง** มีน้ำหนักน้อยลง หมายถึง สีค่อนข้างแดงหรือออกแดงและแดงน้อยกว่า

คำซ้ำ **แดง** ๑

4. แยกความหมายเป็นส่วน ๑ เช่น

- ครูตรวจข้อสอบเป็น**ข้อ** ๑ หมายถึง ตรวจข้อสอบทีละข้อและมีหลายข้อ

- แม่ครัวทอดปลาเป็น**ตัว** ๑ หมายถึง ทอดปลาทีละตัวและมีหลายตัว

ความหมายของคำซ้ำลักษณะนี้ บางครั้งอาจเกิดความกำกวมได้ ต้องพิจารณาจากบริบทด้วย เช่น

- แมวกินปลาเป็น**ตัว** ๑ อาจหมายถึง กินปลาทั้งตัว หรือ กินปลาทีละตัว

- เขาอ่านหนังสือเป็น**เล่ม** ๑ อาจหมายถึง เขาอ่านหนังสือได้ครั้งละเป็นเล่มหรือ เขาอ่านหนังสือทีละเล่ม

5. ทำให้เกิดความหมายไม่จำกัดแน่นอน คำซ้ำที่ขยายนามหรือสรรพนาม แสดงความไม่เจาะจง หากพูดคำเดียวคำเดียวจะมีความหมายเจาะจงแน่นอน แต่หาก**ซ้ำคำ**จะทำให้ความแน่นอนหรือความเจาะจงลดน้อยลง เช่น

เขาชอบนั่ง**แถวกลาง** ๑ : **แถวกลาง** ๑ อาจหมายถึง บริเวณที่อยู่รอบในของสถานที่ใดสถานที่หนึ่ง

นักเรียนนั่ง**อยู่ริม** ๑ **สระ** : **ริม** ๑ อาจหมายถึง บริเวณใดบริเวณหนึ่งรอบๆ สระน้ำ ไม่เจาะจงที่จุดหนึ่งจุดใด

6. ทำให้กลายเป็นสำนวนที่ใช้ในความหมายไม่ตรงตามตัวอักษร ซึ่งมีทั้งสำนวนชนิดสองพยางค์ เช่น กลัวย ๑ , หมู ๑ หมายถึง ไม่ยาก และสำนวนชนิดสี่พยางค์ เช่น งู ๑ ปลา ๑ หมายถึง รู้ไม่มาก , ผลุบ ๑ โผล่ ๑ หมายถึง ทำบ้างไม่ทำบ้าง

14. เอกสารประกอบการจัดการเรียนรู้

1. ใบความรู้

1.1) เรื่อง ความหมาย และประเภทของคำซ้ำ

1.2) เรื่อง ลักษณะของคำซ้ำ

2. แบบฝึก

2.1) เรื่อง ความหมาย และประเภทของคำซ้ำ

2.2) เรื่อง ลักษณะของคำซ้ำและการนำไปใช้ให้ถูกต้อง

3. ชุดคำถาม เรื่อง คำประสม พร้อมเฉลย, กระจดาคำตอบ ,คะแนนโบนัส,
แบบบันทึกคะแนน

3.1) ชุดคำถาม เรื่อง ความหมายและประเภทของคำซ้ำ จำนวน 10 ข้อ

3.2) ชุดคำถาม เรื่อง ลักษณะของคำซ้ำและการนำไปใช้ให้ถูกต้อง จำนวน 10 ข้อ

4. แบบบันทึกพฤติกรรมมีส่วนร่วมในชั้นเรียนรายบุคคล

5. แบบบันทึกพฤติกรรมมีส่วนร่วมในชั้นเรียนรายกลุ่ม

3. ชุดคำถาม เรื่อง คำซ้ำ

➤ ชุดคำถาม เรื่อง ความหมายและประเภทของคำซ้ำ จำนวน 10 ข้อ

- 16) “คำที่มีไม้ยมกกำกับท้ายคำเท่านั้นจึงจะเรียกว่าคำซ้ำ” เป็นคำกล่าวที่ถูกต้องหรือผิด
(คำตอบ ผิด เพราะคำซ้ำมีหลายประเภทที่ไม่จำเป็นต้องมีไม้ยมกกำกับท้ายคำก็ได้)
- 17) ประเภทของคำซ้ำมีกี่ประเภทได้แก่อะไรบ้าง
(คำตอบ 2 ประเภท คือ 1) คำซ้ำไม่เปลี่ยนเสียง 2) คำซ้ำเปลี่ยนเสียง)
- 18) คำซ้ำประเภทเปลี่ยนเสียงนั้นเป็นการเปลี่ยนแปลงเสียงใด
(คำตอบ เปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ให้คำใดคำหนึ่งเสียงสูงขึ้น)
- 19) ประโยคที่ว่า “เขาจะไปดูที่ที่นนทบุรี” มีคำซ้ำหรือไม่เพราะเหตุใด
(คำตอบ ไม่ถือเป็นคำซ้ำเพราะ ที่ตัวแรกเป็นที่ดิน ที่ตัวที่สองเป็นคำประพันธ์สรรพนาม)
- 20) จงยกตัวอย่างคำซ้ำประเภทไม่เปลี่ยนเสียง 1 คำ พร้อมทั้งแต่งประโยค 1 ประโยค
(คำตอบ คำว่า “สวย ๆ” ประโยค “ปิดเทอมแล้วเราไปเที่ยวทะเล สวยๆ กันเถอะ”)
- 21) จงยกตัวอย่างคำซ้ำประเภทเปลี่ยนเสียง 1 คำพร้อมแต่งประโยค 1 ประโยค
(คำตอบ คำว่า “ดีดี” ประโยค “หนังสือเล่มนี้ดีดีไม่เสียแรงที่ซื้อมา”)
- 22) จงเขียนประโยคที่ว่า “เขาต่อว่าฉันต่างๆ นานา ทั้งๆ ที่เขาก็มีส่วนผิด” ให้ถูกต้อง และรวดเร็วที่สุด
(คำตอบ “เขาต่อว่าฉันต่างๆ นานา ทั้งๆ ที่เขาก็มีส่วนผิด” ให้กลุ่มที่ตอบถูกต้องและเร็วที่สุด)
- 23) จงแต่งประโยคจากคำว่า “เบื่อเบื่อ” จำนวน 1 ประโยค
(คำตอบ ฉันเบื่อเบื่อเวลาที่ฝนตกแต่ต้องออกไปทำธุระข้างนอก)
- 24) จากประโยคต่อไปนี้มีคำซ้ำทั้งหมดกี่คำ คำว่าอะไรบ้าง “ฉันเห็นรถชนกันจะจะ ไม่มีอารมณ์อยากเดินห้างแล้วทั้งที่ของก็ช่วยสวยแถมสตังส์ตางค์ก็ยังมี”
(คำตอบ ๓ คำ ได้แก่คำว่า 1) จะจะ 2) ช่วยสวย 3) สตังส์ตางค์)
- 25) จงยกตัวอย่างคำซ้ำแบบเปลี่ยนเสียงมาจำนวน 5 คำให้ถูกต้องและรวดเร็วที่สุด
(คำตอบ อี้วิหวิ , ซ้อบซอบ , อ้วนอ้วน , เย็นเย็น , เลื่องเลื่อง)

➤ ชุดคำถาม เรื่อง ลักษณะของคำซ้ำและการนำไปใช้ให้ถูกต้อง จำนวน 10 ข้อ

- 1) จากประโยคที่ว่า “ป่า ๆ แถวบ้านขอบไปตามกรีตพระเอกลิเก” คำว่า “ป่า ๆ” เป็นคำซ้ำที่แสดงความหมายในลักษณะใด

(คำตอบ เปลี่ยนจากเอกพจน์เป็นพหูพจน์)

- 2) คำซ้ำคำใดที่เป็นการเพิ่มน้ำหนักความหมายของคำ

ก. เพื่อน ๆ ข. เล่ม ๆ ค. กลัวย ๆ ง. บ้างบาง

(คำตอบ ง. บ้างบาง)

- 3) “บ้านของฉันอยู่แถว ๆ โรงเรียนนี้แหละ” คำว่า “แถว ๆ” เป็นคำซ้ำลักษณะใด

(คำตอบ เป็นคำซ้ำที่ทำให้เกิดความหมายไม่จำกัดแน่นอน ไม่เฉพาะเจาะจง)

- 4) จากประโยค “น้องชอบทำอะไรลวก ๆ ตลอด ” คำว่า “ลวก ๆ” หมายถึงอะไร

(คำตอบ มั้งง่าย , ไม่เรียบร้อย , ทำอะไรอย่างขอไปที)

- 5) จงยกตัวอย่างคำซ้ำที่เป็นสำนวน มาจำนวน 2 สำนวน พร้อมบอกความหมาย

(คำตอบ 1) หมู ๆ หมายถึง ง่าย ๆ , 2) งู ๆ ปลา ๆ หมายถึง มีความรู้เพียงเล็กน้อยไม่รู้จริง)

ตอบคำถามข้อที่ 6-10 ครูกำหนดคำขึ้นที่หน้าจอนำเสนอภาพนิ่งและตอบคำถาม
จงเติมคำซ้ำที่กำหนดให้ลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

เปรี้ยว ๆ ร้อน ๆ เปรี้ยวเปรี้ยว หล่อ ๆ ลวก ๆ
 เร็วเร็ว ล้อหล่อ แย่ ๆ เย็น ๆ งู ๆ ปลา ๆ

6. ฉันอยากกินมะม่วง เปรี้ยว ๆ กับน้ำปลาหวานคงฟินน่าดู
 7. พี่คะวันนี้แต่งตัว ล้อหล่อ จะไปเที่ยวไหนคะ
 8. ถ้าเธอทำอะไร ลวก ๆ อย่างนี้ ต่อไปคงไม่มีใครอยากจ้างเธอ
 9. ทำไมตื่น เร็วเร็ว จะรีบไปไหนเธอ
 10. ทำไมเธอถึงตัว ร้อน ๆ ไม่สบายหรือเปล่า

กระดาษคำตอบ

เรื่อง ความหมายและประเภทของคำซ้ำ

ม.1/..... กลุ่มที่.....

ข้อ	คำตอบ				
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
แบบบันทึกคะแนน					
1)	2)	3)	4)	5)	
6)	7)	8)	9)	10)	
โบนัส =		รวม =		ลำดับที่ _____	

กระดาษคำตอบ

เรื่อง ลักษณะของคำซ้ำ และการนำไปใช้ให้ถูกต้อง
ม.1/..... กลุ่มที่.....

ข้อ	คำตอบ
1	
2	ก. เพื่อนๆ ข. เล่มๆ ค. กล้วยๆ ง. บ้างบาง
3	
4	
5	
6	
7	
8	
9	
10	

แบบบันทึกคะแนน

1)	2)	3)	4)	5)
6)	7)	8)	9)	10)
โบนัส =		รวม =		ลำดับที่ _____

แบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน (รายกลุ่ม)

ห้อง ม. 1/..... กลุ่มที่.....

ที่	ชื่อ-สกุล (สมาชิกในกลุ่ม)	ตม	พฤติกรรมในชั้นเรียน					รวม
			ความร่วมมือภายในกลุ่ม(3)	การเข้าร่วมกิจกรรม(3)	ความรับผิดชอบในหน้าที่(3)	การช่วยเหลือกันในกลุ่ม(3)	การแข่งขันตอบคำถาม(3)	
1		แดง						
2		เหลือง						
3		เขียว						
4		ฟ้า						
5		ชมพู						
คะแนนรวม/5								
ระดับคุณภาพ								

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สังเกต

(นางสาวสุพัตรา ไพบูลย์วัฒนกิจ)

...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

- 3 หมายถึง ดี (แสดงพฤติกรรมมากกว่า 3 ครั้งขึ้นไป)
- 2 หมายถึง พอใช้ (แสดงพฤติกรรม 2-3 ครั้ง)
- 1 หมายถึง ปรับปรุง (แสดงพฤติกรรม 1 ครั้ง)

เกณฑ์การประเมิน

ระดับคุณภาพ

เกณฑ์การตัดสิน

- ดี ได้คะแนนรวมระหว่าง 12-15 คะแนน
- พอใช้ ได้คะแนนรวมระหว่าง 8-11 คะแนน
- ปรับปรุง ได้คะแนนรวมระหว่าง 5-7 คะแนน

หมายเหตุ : ต้องได้ระดับคุณภาพพอใช้ขึ้นไปจึงจะผ่านเกณฑ์

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมายกากบาท (x) ทับข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียวลงใน
กระดาษคำตอบ

1. ข้อใดกล่าวถึงคำประสมไม่ถูกต้อง
 - ก. คำประสมอาจเกิดจากคำตั้งและมีคำขยายตามหลังก็ได้
 - ข. คำประสมบางคำเมื่อประสมแล้วยังคงมีเค้าความหมายเดิม
 - ค. คำประสมอาจเกิดจากคำไทยหรือคำภาษาอื่นประสมกันก็ได้
 - ง. คำประสมเกิดจากพยางค์หรือคำก็ได้แต่ต้องเกิดความหมายใหม่
2. ข้อใดต่อไปนี้มีคำที่ไม่เป็นคำประสมรวมอยู่
 - ก. แม่บ้าน กัดขวาง หน้าม้า
 - ข. หัวแข็ง หวานเย็น พอตา
 - ค. มือขวา กินโต๊ะ ผู้ใหญ่
 - ง. รถไฟ เตารีด ชาวนา
3. คำประสมในข้อใดมีวิธีสร้างเหมือนกับคำว่า “เตารีด”
 - ก. หมอดู
 - ข. หน้าม้า
 - ค. หลายใจ
 - ง. อ่อนหวาน
4. จากเนื้อเพลง “ก็คงได้รู้แล้วว่า เธอไม่จริงใจ เราไม่มีความหมาย ดูเธอไม่มีน้ำใจ ไปจากฉันง่ายตาย
โดยไม่มีรำลา” มีคำประสมทั้งหมดกี่คำ
 - ก. 4 คำ
 - ข. 5 คำ
 - ค. 6 คำ
 - ง. 7 คำ
5. คำประสมในข้อใดมีวิธีสร้างคำที่ประกอบไปด้วย “นาม+วิเศษณ์+วิเศษณ์”
 - ก. น้ำแข็งใส
 - ข. เรือดำน้ำ
 - ค. บะหมี่เย็น
 - ง. ข้าวหมูแดง

6. คำประสมคำว่า “เครื่องปรับอากาศ” เกิดจากโครงสร้างคำแบบใด

- ก. นาม + วิเศษณ์ + สรรพนาม
- ข. นาม + บุพบท + นาม
- ค. นาม + กริยา + กรรม
- ง. นาม + กริยา + นาม

7. ประโยคใดต่อไปนี้มีจำนวนคำประสมมากที่สุด

- ก. ฉันอยากกินหมูกระทะไปกินเถอะ
- ข. รองเท้าคู่นี้เป็นของขวัญที่เราชอบมากเลย
- ค. การทำงานในวันนี้มีอุปสรรคและปัญหาทำให้แก้ไขตลอด
- ง. หมอดูแม่นยำมากทำเอาฉันตกใจและแตกตื่นคุมสติไม่ได้เลย

8. ประโยคใดต่อไปนี้มีคำประสมที่เกิดจากคำกริยาประสมกับคำชนิดอื่นจำนวนมากที่สุด

- ก. วันนี้พ่อทำอาหารหลายอย่างทั้ง ไข่ตุ๋น ต้มยำ และราดหน้า
- ข. ฉันเข้าใจว่าเธออยากไปข้างนอกจนจะลงแดงอยู่แล้ว
- ค. ใครได้มาเที่ยวที่อยุธยาต้องติดใจทุกคน
- ง. เธอช่วยพิมพ์ดีดให้มันรวดเร็วหน่อยสิ

9. “การประชุมคณะกรรมการร่วมว่าด้วยความร่วมมือทวิภาคีไทย-รัสเซีย ครั้งที่ 7 (JC) ประสบความสำเร็จด้วยดี โดยทั้ง 2 ฝ่ายมีการลงนามความตกลงกัน 3 ฉบับ ในด้านอุตสาหกรรม การเกษตร และระหว่างหอการค้า ซึ่งจะเป็พื้นฐานของความร่วมมือที่สร้างสรรค์และเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมความร่วมมือของทั้ง 2 ประเทศต่อไป โดยทั้ง 2 ฝ่ายยินดีที่มูลค่าการค้าระหว่างไทยกับรัสเซียเพิ่มขึ้นกว่าร้อยละ 56 โดยมุ่งหวังที่จะผลักดันการค้าระหว่างกันเป็น 10,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ภายในปี 2020”

ที่มา : <https://www.ryt9.com/s/tpd/2934514>. หนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ ,28 ธันวาคม 2561

จากข้อความต่อไปนี้มีคำประสมที่เกิดจากการใช้คำมูลที่มีความหมายหลัก(คำตั้ง)และมีคำขยายอยู่หลังทั้งหมดกี่คำ (ไม่นับคำซ้ำ)

- ก. 6 คำ
- ข. 8 คำ
- ค. 10 คำ
- ง. 12 คำ

10. ประโยคใดต่อไปนี้มีคำประสมที่มีความหมายเปรียบเทียบ**มากที่สุด**
- คริสเหมือนกับดอกฟ้าที่ไม่มีทางที่หมาวัดจะเอื้อมถึง
 - ชั้นเป็นพวกตีนผีใครนั่งรถเขาต้องไม่ลืมรัดเข็มขัดนิรภัย
 - โทนี่วาทลวดลายในการเดินไม่ให้เสียชื่อนักเดินเท้าไฟดาวรุ่งเลย
 - ประเสริฐถูกมองเป็นคนขี้เหนียวเพราะเขารัดเข็มขัดโดยงดจ่ายโบนัสพนักงาน
11. คำต่อไปนี้เป็นคำใดคือการซ้อนเพื่อเสียง
- บ้านช่องห้องหอ
 - โกหกปกกลม
 - ติดอกติดใจ
 - จู้จี้จุกจิก
12. ข้อใดอธิบายความแตกต่างระหว่างคำประสมและคำซ้อนถูกต้องมากที่สุด
- คำประสมเกิดจากคำมูล 2 คำแต่คำซ้อนเกิดจากคำมูลมากกว่า 2 คำ
 - คำประสมเกิดจากคำมูลภาษาใดก็ได้แต่คำซ้อนนั้นเกิดจากคำมูลภาษาไทยเท่านั้น
 - การประสมคำจะเกิดคำที่มีความหมายใหม่และความหมายเปรียบเทียบ
การซ้อนคำนั้นจะเกิดแต่คำที่มีความหมายใหม่เท่านั้น
 - คำประสมจะเกิดจากคำมูลตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปและเกิดคำที่มีความหมายใหม่แต่
คำซ้อนนั้นจะต้องเกิดจากคำที่มีความหมายเหมือนกัน คล้ายกันหรือคำตรงข้ามกันเท่านั้น
13. จากประโยคว่า “เด็กคนนี้นั้นขนาดเล็กยั้งดีแคไหนก็ยังมีนิสัยเป็นขโมยอยู่ดี” มีความหมายตรงกับคำซ้อนคำใด
- ลูกเสือลูกตะเข้
 - ตีสันพันทาง
 - ใส่ร้ายป้ายสี
 - พอดีพอร้าย
14. คำในข้อใดมีการซ้อนคำแบบเดียวกับคำว่า “หน้าตา”
- ดีชั่ว
 - เกะกะ
 - อ้วนพี
 - บอบบาง

15. คำชุดใดเป็นคำซ้อนเพื่อเสียงทุกคำ
- ชัดขึ้น จุกจิก
 - มากน้อย ชุ่มช้ำ
 - วอกแวก เหลาะแหละ
 - ระราน ฉลาดปราดเปรื่อง
16. คำในข้อใดมีการซ้อนคำแบบการนำคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันมาซ้อนกัน**ทุกคำ**
- กั๊กใจ จิตใจ
 - กักขัง ถ้วยชาม
 - นุ่มนุ่ม เหยอะเหยอะ
 - ใหญ่โต เหนือหน้า
17. คำที่ขีดเส้นใต้ในข้อใด**ไม่ใช่**คำซ้อน
- น้องปีปลูกบ้านหลังใหญ่โตที่ท้ายสวน
 - น้องโบว์ชอบไปบ้านเรือนไทยของคุณตา
 - น้องบুমมีจิตใจดีชอบช่วยเหลือผู้ตกทุกข์ได้ยากเสมอ
 - น้องบาสเป็นคนบอบบางตากแดดนิดหน่อยก็ไม่สบาย
18. จากบทประพันธ์นี้คำที่ขีดเส้นใต้คำใด**ไม่ใช่**คำซ้อนประเภทเดียวกันกับคำอื่น

“...ให้โชตรวน ผู้รัก สักร้อยทุน ใจ มันมุ่ม หักทลายย่อมคลายได้
แต่เอยรัก บางเบา สักเท่าใด ผูกพันไว้ แนบสนิท นิจนิรันดร...”

ทวิภาพ : ทมยันตี

- แนบสนิท
 - บางเบา
 - มันมุ่ม
 - ผู้รัก
19. คำซ้อนที่ขีดเส้นใต้ข้อใดต่อไปนี้นำไปใช้ได้ถูกต้อง
- การทำอาหารของร้านนี้มีมือตกต่ำ ลูกค้าจึงลดลงอย่างมาก
 - อากาศบนยอดดอยเย็นเยือก จับขั้วหัวใจ
 - น้ำผัดผ่อนการแต่งงานออกไป
 - ลูกเร่งรัดให้แม่ซื้อของเล่นให้

20. “ห้ามถอนผมหงอก เพราะยิ่งถอนจะยิ่งขึ้น ซึ่งข้อเท็จจริง รากผม 1 เส้น สร้างผมได้ 1 เส้น เรียกว่ารากใครรากมัน จะตัดหรือถอน ก็ไม่สามารถทำให้เส้นผมเพิ่มขึ้นได้ ถ้าใครผมหงอกก่อนวัยก็อาจมาจากการกินอาหาร ยาบางชนิด ความเครียด หรือกรรมพันธุ์”
- จากข้อความนี้เนื้อหาสอดคล้องกับคำสอนคำใดต่อไปนี้มากที่สุด
- เรอรั่า
 - ระราน
 - ทีกทัก
 - ท้วงติง
21. ประโยคที่ว่า “บ้านของเธอที่สะอาดสะอาดนะ” คำที่ขีดเส้นใต้ตรงกับคำซ้ำลักษณะใด
- เกิดความหมายไม่แน่นอน
 - แยกความหมายเป็นส่วนๆ
 - ลดน้ำหนักความหมายของคำ
 - เพิ่มน้ำหนักความหมายของคำ
22. ข้อใดนำคำซ้ำไปใช้ไม่ถูกต้อง
- ประวิทย์ชอบไปเที่ยวต่างจังหวัดบ่อย ๆ
 - ประเสริฐไปหาที่ ๆ สงบเพื่ออ่านหนังสือ
 - ประพันธ์ชอบซื้อมังคุดมาเยอะ ๆ แล้วก็กินไม่หมด
 - ประนอมซื้อสลากกินแบ่งรัฐบาลทุก ๆ งวดไม่เคยขาด
23. จากประโยคต่อไปนี้ควรเติมคำซ้ำคำใดจึงจะเหมาะสมที่สุด

“วันนี้เธอทาปากสี.....แถมกระโปรงก็ยัง.....ดูเป็นสาวเปรี้ยวไปเลย”

- แดงๆ , ซันส์
 - แดง ๆ , ล้ายลาย
 - แดงแดง , ซันส์
 - แดงแดง , ล้ายลาย
24. ประโยคใดมีการใช้คำซ้ำที่มีลักษณะความหมายแยกเป็นส่วนๆ
- เธอจะมากินจุบกินจิบแบบนี้ไม่ได้นะกินเป็นมื้อๆไปสิ
 - ทำไมเธอชอบทำตัวผลุบๆโผล่ๆอยู่นั้นแหละ
 - เมื่อวานฉันเห็นเธอนั่งอยู่แถวๆสถานีรถไฟ
 - น้องคนนั้นตัวค้ำขาวนะ

25. ข้อใดเป็นคำซ้ำทุกคำ
- ทรุดโทรม นานา
 - จะจะ เจ้าะแจ้ะ
 - ต่างๆ เตาะแตะะ
 - เย็นเย็น ช่วยสวย
26. ประโยคใดมีทั้งคำซ้ำที่เป็นสำนวนและคำซ้ำที่เพิ่มน้ำหนักคำประกอบอยู่
- ดูหนังก็ต้องนั่งกลางๆ สีจะได้ดูเห็นชัดๆ ฝรั่งไปซื้อตัวเถอะ
 - ถ้าเธอยังทำตัวอืดๆ อีก เราจะทิ้งให้อยู่แถวๆ นี้คนเดียววะ
 - เธอมาโรงเรียนเช้าๆ อย่างนี้ไม่กลัวเรื่องผีๆ สางๆ เหรอ
 - น้องชอบบอกว่าวิชาคณิตศาสตร์มันหมุๆ จริงๆ
27. คำซ้ำในข้อใดไม่มีความหมายเป็นพหูพจน์
- พี๋ ๆ น้อง ๆ ของแดงรักใคร่กันดี
 - หนุ่ม ๆ สมัยนี้รูปร่างลำบักกันทั้งนั้น
 - ตอนเด็ก ๆ ฉันเคยไปอยู่ต่างจังหวัดกับคุณยาย
 - เขี้ยวป่วยต้องนอนพักฟื้นเลยมีญาติหลาย ๆ คนผลัดมาเฝ้า
28. คำซ้ำในข้อใดต่อไปนี้เป็นคำซ้ำได้ทั้งคำเดี่ยวและคำคู่
- พ้อหาซื้อกล้วยพันธุ์ดี ๆ มาปลูก
 - แท็กซีคันไหน ๆ ก็ไม่รับฉันสักคัน
 - เลือกผ้าสีพื้น ๆ นะจะใช้ทำผ้ามาน
 - เธอซื้อถ้วยกาแฟชุดเล็ก ๆ เป็นของขวัญขึ้นบ้านใหม่
29. จากประโยค “แบบแหมเป็นศิลปินที่ฉันชื่นชอบมากๆ” คำที่ขีดเส้นใต้มีลักษณะเหมือนกับคำในข้อใด
- คุณพ่อกลับถึงบ้านตอนดึกๆ
 - คุณยายชอบนั่งเล่นแถวๆ หน้าบ้าน
 - เพื่อนๆ ตั้งใจจะไปเที่ยวภาคเหนือกัน
 - ทำไมเธอถึงหน้าแดงๆ ไม่สบายหรือเปล่า
30. ข้อใดต่อไปนี้เป็น ไม่มี คำซ้ำปรากฏอยู่
ก. มีความเหงาเยียบเย็นเป็นที่อยู่	วันวันรับรู้การไหลผ่าน
ข. เยี่ยมเยียมมองมองแล้วร้องว่า	อะไรนี่บนบ้านน่าหวงหวู
ค. สงสารใจใจเจ้าเอ๋ยไม่เคยว่าง	ทุกก้าวอย่างหยุดใจไม่ได้หนอ
ง. บูน้อยน้อยวิ่งร่อยตามริมหาด	ทั้งสองมาดหมายตะครุบปูเปิดหาย

เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ข้อ	เฉลย	เหตุผล
1	ง	ตัวเลือก ง กล่าวว่า “คำประสมเกิดจากพยางค์หรือคำก็ได้แต่ต้องเกิดความหมายใหม่” ซึ่งคำประสมต้องเกิดจากคำประสมกับคำตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปหากเกิดจาก “พยางค์” จะเป็นคำมูล
2	ก	ตัวเลือก ก คำว่า “กีดขวาง” เป็นคำซ้อนประเภทการนำคำที่มีความหมายเหมือนกันมาซ้อนกัน - กีด หมายถึง กั้น ขวาง เกะกะ - ขวาง หมายถึง กีดกั้น สกัต์
3	ก	คำว่า “เตารีด” มีวิธีสร้างจาก “คำนาม + คำกริยา” เช่นเดียวกับคำว่า “หมอดู” ตัวเลือก ก ตัวเลือก ข “หน้าม้า” มีวิธีสร้างคือ “นาม + นาม” ตัวเลือก ค “หลายใจ” มีวิธีสร้างคือ “วิเศษณ์ + นาม” ตัวเลือก ง “อ่อนหวาน” มีวิธีสร้างคือ “วิเศษณ์ + วิเศษณ์”
4	ข	จากเนื้อเพลงมีคำประสมทั้งหมด 5 คำ คือคำว่า “จริงใจ” “ความหมาย” “น้ำใจ” “ง่ายดาย” “รำลา”
5	ก	ตัวเลือก ก มีวิธีสร้างคำ = น้ำ(นาม) + แข็ง(วิเศษณ์) + ไส(วิเศษณ์) ตัวเลือก ข คำว่า “เรือดำน้ำ” = นาม + วิเศษณ์ + นาม ตัวเลือก ค คำว่า “ปะหมี่เย็น” = นาม + วิเศษณ์ ตัวเลือก ง คำว่า “ข้าวหมูแดง” = นาม + นาม + วิเศษณ์
6	ง	คำว่า “เครื่องปรับอากาศ”เกิดจากวิธีการสร้างคำที่ประกอบด้วย เครื่อง (นาม) + ปรับ (กริยา) + อากาศ (นาม) ตรงกับ ตัวเลือก ง
7	ง	ตัวเลือก ง เป็นประโยคที่มีจำนวนคำประสมมากที่สุด “หมอดู แม่นมากทำเอาฉันตกใจและแตกตื่นคุมสติไม่ได้เลย”มีคำประสมทั้งหมด 3 คำ คือคำว่า หมอดู, ตกใจ, แตกตื่น ตัวเลือก ก “ฉันอยากกินหมูกระทะไปกินเถอะ” มีคำประสมทั้งหมด 1 คำ คือคำว่า หมูกระทะ ตัวเลือก ข “รองเท้าคู่นี้เป็นของขวัญที่เราชอบมากเลย” มีคำประสมทั้งหมด 2 คำ คือคำว่า รองเท้า, ของขวัญ ตัวเลือก ค “การทำงานในวันนี้มีอุปสรรคและปัญหามาให้แก้ไขตลอด” มีคำประสมทั้งหมด 2 คำ คือคำว่า การทำงาน, แก้ไข

ข้อ	เฉลย	เหตุผล
8	ก	<p>ตัวเลือก ก “วันนี้พ่อทำอาหารหลายอย่างทั้ง ไข่ตุ๋น ต้มยำ และ ราดหน้า” มีคำประสมที่เกิดจากคำกริยาประสมกับคำชนิดอื่นจำนวนคำมากที่สุด จำนวน 3 คำ คือคำว่า ไข่ตุ๋น (นาม+กริยา), ต้มยำ (กริยา+กริยา), ราดหน้า (กริยา+นาม)</p> <p>ตัวเลือก ข “ฉันเข้าใจว่าเธออยากไปข้างนอกจนจะลงแดงอยู่แล้ว” มีคำประสมที่เกิดจากคำกริยาประสมกับคำชนิดอื่นจำนวน 2 คำ คือ คำว่า เข้าใจ (กริยา+นาม), ลงแดง (กริยา+วิเศษณ์)</p> <p>ตัวเลือก ค “ใครได้มาเที่ยวที่อยู่ธาต้องตั้งใจทุกคน” มีคำประสมที่เกิดจากคำกริยาประสมกับคำชนิดอื่น จำนวน 1 คำ คือคำว่า ตั้งใจ (กริยา+นาม)</p> <p>ตัวเลือก ง “เธอช่วยพิมพ์ดีดให้มันรวดเร็วหน่อยสิ”มีคำประสมที่เกิดจากคำกริยาประสมกับคำชนิดอื่น จำนวน 1 คำ คือคำว่า พิมพ์ดีด (กริยา+กริยา)</p>
9	ข	จากข้อความที่กำหนดให้มีคำมีคำประสมที่เกิดจากการใช้คำมูลที่มีความหมายหลัก(คำตั้ง)และมีคำขยายอยู่หลังทั้งหมด 8 คำ (ไม่นับคำซ้ำ) คือคำว่า 1) การประชุม 2) ความร่วมมือ 3) ความสำเร็จ 4) การลงนาม 5) ความตกลง 6) การเกษตร 7) การส่งเสริม 8) การค้า
10	ค	<p>ตัวเลือก ก มี 2 คำ คือคำว่า ดอกฟ้า (หญิงที่มีฐานะสูงกว่าชายที่หมายปอง), หมาวัด (ผู้ไม่มีที่อยู่เป็นหลักแหล่งมีแต่คนรังเกียจ)</p> <p>ตัวเลือก ข มี 1 คำ คือคำว่า ดินผี (เรียกผู้ที่ขับรถเร็วจนน่าหวาดเสียวและไม่รักษากฎจราจร ว่า พวกดินผี)</p> <p>ตัวเลือก ค มี 4 คำ คือคำว่า วาดลวดลาย (แสดงชั้นเชิง), เสียชื่อ (ทำให้ชื่อเสียงไม่ดี), เท้าไฟ (เด่นเก่ง), ดาวรุ่ง (ผู้ที่มีชื่อเสียงเด่นขึ้นมาใหม่)</p> <p>ตัวเลือก ง มี 2 คำ คือคำว่า ชีเหนียว (ตระหนี่, ชีดีดีกว่า), รัดเข็มขัด (ประหยัด เช่นในภาวะที่เศรษฐกิจไม่ดีประชาชนต้องรัดเข็มขัด)</p>
11	ง	<p>ตัวเลือก ก คำว่า “บ้านช่องห้องหอ” เป็นคำซ้อนเพื่อความหมาย หมายถึง บ้านที่อยู่อาศัย</p> <p>ตัวเลือก ข คำว่า “โกหกปกลม”เป็นคำซ้อนเพื่อความหมาย หมายถึง พูดไม่จริง, เหลวไหล</p> <p>ตัวเลือก ค คำว่า “ติดอกติดใจ” เป็นคำซ้อนเพื่อความหมาย หมายถึง พอใจ , ชอบ , อยากรับประทาน</p>

ข้อ	เฉลย	เหตุผล
11 (ต่อ)	ง	ตัวเลือก ง คำว่า “จู้จุกจิก” เป็นคำซ้อนเพื่อเสียงโดยนำคำที่มีเสียงพยัญชนะเดียวกันมาซ้อนกันเมื่อแยกคำกันแล้วจะไม่เกิดความหมาย
12	ง	ตัวเลือก ก ทั้งคำประสมและคำซ้อนล้วนเกิดจากคำมูลตั้งแต่ 2 คำขึ้นไป ทั้งสิ้นไม่ใช่คำซ้อนเกิดจากคำมูลมากกว่า 2 คำเท่านั้น ตัวเลือก ข ทั้งคำประสมและคำซ้อนสามารถเกิดจากคำมูลภาษาไทยหรือภาษาอื่นก็ได้ ตัวเลือก ค การซ้อนคำอาจซ้อนแล้วอาจเกิดความหมายลักษณะดังนี้ คือ 1) ความหมายคงเดิม คำซ้อนบางคำมีความหมายคงตามความหมายของคำที่นำมาซ้อน เช่น แก่ชรา ซากศพ พัดวี เสื่อสาด เป็นต้น 2) ความหมายใหม่ คำซ้อนที่มีความหมายใหม่มีหลายลักษณะ ดังนี้ ความหมายแคบลง , ความหมายกว้างขึ้น และความหมายเชิงอุปมา ตัวเลือก ง กล่าวถูกต้อง
13	ก	ตอบตัวเลือก ก “ลูกเสือลูกตะเข้” เพราะหมายถึง ลูกของคนอื่นที่เอามาเลี้ยงไว้แล้วกลับทำร้ายคนเลี้ยงในภายหลัง ตัวเลือก ข “ตีสันพันแทง” หมายถึง ทะเลาะวิวาทและต่อสู้กันด้วยอาวุธ ตัวเลือก ค “ใส่ร้ายป้ายสี” หมายถึง หาความผิดอื่นให้ได้รับความเสียหาย ตัวเลือก ง “พอดีพอร้าย” หมายถึง ปานกลาง , ไม่ดีนัก , ไม่เลวนัก
14	ง	จากคำถามลักษณะการซ้อนคำของคำว่า “หน้าตา” คือการนำคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันหรือในทำนองเดียวกันมาซ้อนกัน คำว่า “หน้า” หมายถึง ส่วนของศีรษะตั้งแต่หน้าผากลงมาจดคาง “ตา” หมายถึง ส่วนหนึ่งของร่างกายคน และสัตว์ ทำหน้าที่ดู ตัวเลือก ก “ดีชั่ว” คือการนำคำที่มีความหมายตรงข้ามกันมาซ้อนกัน “ดี” หมายถึง มีลักษณะที่เป็นไปในทางที่ต้องการ นำปรารถนา นำพอใจ “ชั่ว” หมายถึง เลว, ทราบ, ร้าย, ไม่ดี ตัวเลือก ข “เกะกะ” เป็นคำซ้อนแต่เป็นคำซ้อนเพื่อเสียง ตัวเลือก ค “อ้วนพี” คือ การนำคำที่มีความหมายเหมือนกันมาซ้อนกัน โดยคำว่า “อ้วน” และ “พี” มีความหมายว่า มีเนื้อและมันมาก, โตอวบ ตัวเลือก ง “บอบบาง” คือ การนำคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันซ้อนกัน “บอบ” หมายถึง อ่อนเปลี้ยหรือหมดแรงเพราะถูกทุบตีอย่างรุนแรงหรือเจ็บป่วยอย่างหนัก หรือออกกำลังมากเกินไป เป็นต้น “บาง” หมายถึง ไม่หนา, มีความหนาน้อย, น้อยกว่าปกติ, ไม่หนาแน่น

ข้อ	เฉลย	เหตุผล
15	ค	<p>ตัวเลือก ก “ขัดขึ้น” เป็นคำซ้อนเพื่อความหมายแบบการนำคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันมาซ้อนกัน</p> <p>“ขัด” หมายถึง ไม่ทำตาม, ผ่าฝืน, ขึ้นไว้</p> <p>“ขึ้น” หมายถึง ยั้งไว้ หรือบังคับไว้ไม่ให้เป็นไปตาม</p> <p>และ คำว่า “จุกจิก” เป็นคำซ้อนเพื่อเสียง</p> <p>ตัวเลือก ข “มาน้อย” เป็นคำซ้อนเพื่อความหมายแบบการนำคำที่มีความหมายตรงข้ามกันมาซ้อนกัน คำว่า “ชุ่มช่ำ” เป็นคำซ้อนเพื่อเสียง</p> <p>ตัวเลือก ค “วอกแวก” และคำว่า “เหลาะแหละ” เป็นคำซ้อนเพื่อเสียง จึงเป็นคำตอบที่ถูกต้อง</p> <p>ตัวเลือก ง “ระราน” เป็นคำซ้อนเพื่อเสียง ส่วนคำว่า “ฉลาดปราดเปรื่อง” เป็นคำซ้อนเพื่อความหมายแบบการนำคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันมาซ้อนกัน คำว่า “ฉลาด” หมายถึง ฉียบแหลม, ไหวพริบดี, ปัญญาดี</p> <p>“ปราดเปรื่อง” หมายถึง มีความคิดแคล่วคล่องว่องไว</p>
16	ข	<p>ตัวเลือก ก คำว่า “กั๊ก” เป็นการนำคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันซ้อนกัน</p> <p>“กั๊ก” หมายถึง ยึดเงินโดยให้ดอกเบี้ยย</p> <p>“กั๊ก” หมายถึง ขอสิ่งของ เงิน เป็นต้น มาใช้ชั่วคราวระยะเวลาหนึ่งแล้วคืนให้ หรือใช้คืน, นำของของผู้อื่นมาใช้เป็นของตน</p> <p>และคำว่า “จิตใจ” เป็นการนำคำที่มีความหมายเหมือนกันมาซ้อนกัน</p> <p>“จิต” หมายถึง ใจ, สิ่งที่มีหน้าที่รู้ คิดและนึก</p> <p>“ใจ” หมายถึง สิ่งที่ทำหน้าที่รู้ รู้สึก นึก และคิด</p> <p>ตัวเลือก ข “กักขัง” เป็นการนำคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันมาซ้อนกัน</p> <p>“กัก” หมายถึง ยึดไว้, ไม่ปล่อยไป เช่น กักรถ กักน้ำ กักไฟ</p> <p>“ขัง” หมายถึง ให้อยู่ในที่ล่อมน, ให้อยู่ในที่ซึ่งกันไว้ เช่น ขังน้ำ</p> <p>คำว่า “ถ้วยชาม” เป็นการนำคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันมาซ้อนกัน</p> <p>“ถ้วย” หมายถึง ภาชนะก้นลึก มีรูปร่างต่างๆ สำหรับใส่น้ำหรือของบริโภค</p> <p>“ชาม” หมายถึง ภาชนะรูปกลุ่มๆ ชนิดหนึ่ง สำหรับใส่อาหาร เป็นต้น</p> <p>ตัวเลือก ค “นุ่มนึ่ม” เป็นการนำคำที่มีความหมายเหมือนกันมาซ้อนกัน</p> <p>“นุ่ม” หมายถึง อ่อนละมุน, อ่อนนึ่ม</p> <p>“นึ่ม” หมายถึง อ่อนนุ่ม เช่น เนื้อนึ่ม มะตุนึ่ม, ละเอียดอ่อน</p> <p>และคำว่า “เหยาะแหยะ” เป็นคำซ้อนเพื่อเสียง</p>

ข้อ	เฉลย	เหตุผล
16 (ต่อ)	ข	<p>ตัวเลือก ก “ใหญ่โต” เป็นการนำคำที่มีความหมายเหมือนกันมาซ้อนกัน “ใหญ่” หมายถึง โต, มีขนาดโตกว่าหรือสำคัญกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับ “โต” หมายถึง ใหญ่, มีขนาดไม่เล็ก, มีขนาดใหญ่กว่าเมื่อเทียบกัน คำว่า “เหนื่อยหน่าย” เป็นการนำคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันซ้อนกัน “เหนื่อย” หมายถึง รู้สึกอ่อนแรงลง, อิดโรย “หน่าย” หมายถึง เบื่อ, จืดจาง, คลายจากความพิวพัน, คลายจากความรัก, มักใช้เข้าคู่กับคำว่าเบื่อ เป็น เบื่อหน่าย</p>
17	ข	<p>ตัวเลือก ก “น้องปีปลูกบ้านหลังใหญ่โตที่ท้ายสวน” คำว่า “ใหญ่โต” เป็นคำซ้อนที่มีความหมายเหมือนกันมาซ้อนกัน</p> <p>ตัวเลือก ข “น้องโบว์ชอบไปบ้านเรือนไทยของคุณตา” บ้านเรือนไทย ไม่ใช่คำซ้อนเพราะเป็นคำคำเดียว หมายถึง บ้านทรงไทย ที่เดิมนิยมใช้วัสดุจำพวกไม้ สามารถรื้อถอนขนย้ายไปปลูกสร้างที่อื่นได้ คำว่า “บ้านเรือนไทย” จึงไม่ถือเป็นคำซ้อน</p> <p>ตัวเลือก ค “น้องบูมมีจิตใจดีชอบช่วยเหลือผู้ตกทุกข์ได้ยากเสมอ” คำว่า “จิตใจ” เป็นคำซ้อนที่นำคำที่มีความหมายเหมือนกันมาซ้อนกัน</p> <p>ตัวเลือก ง “น้องบาสเป็นคนบอบบางตากแดดนิดหน่อยก็ไม่สบาย” “บอบบาง” เป็นคำซ้อนที่นำคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันมาซ้อนกัน</p>
18	ก	<p>ตอบตัวเลือก ก เพราะเป็นคำซ้อนประเภทที่นำคำที่มีความหมายเหมือนกันมาซ้อนกัน</p> <p>“แนบ” หมายถึง แอบชิด</p> <p>“สนิท” หมายถึง อย่างใกล้ชิด, ชิดชอบ</p> <p>ตัวเลือกข้ออื่นเป็นคำซ้อนประเภทที่นำคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันมาซ้อนกัน</p> <p>ตัวเลือก ข “บางเบา” คำว่า “บาง” หมายถึง มีส่วนสูงน้อยกว่าผิวพื้น, ไม่หนา, มีความหนาน้อย, คำว่า “เบา” หมายถึง มีน้ำหนักน้อย</p> <p>ตัวเลือก ค “มันมุ่ม” คำว่า “มัน” หมายถึง แน่, แน่นนอน, คำว่า “มุ่ม” หมายถึง ตั้งใจ</p> <p>ตัวเลือก ง “ผูกมัด” คำว่า “ผูก” หมายถึง เอาเชือกเป็นต้น สอดคล้องกันให้เกิดเป็นเงื่อนเพื่อทำให้มัน หรือติดต่อกันในตัวหรือกับสิ่งอื่น, “มัด” หมายถึง โอบรอบหรือพันให้กระชับ, คับ, ตึง</p>

ข้อ	เฉลย	เหตุผล
19	ข	<p>ตัวเลือก ก คำว่า “ตกต่ำ” จะใช้กับฐานะหรือค่าลดลง แต่หากเป็นฝีมือทำอาหารจะใช้คำว่า “ฝีมือตก” จะเหมาะสมกว่า</p> <p>ตัวเลือก ข ถูกต้อง คำว่า “เย็นเยือก” ใช้ในเรื่องของอากาศที่หนาวเย็น</p> <p>ตัวเลือก ค คำว่า “ผัดผ่อน” มักจะใช้กับการผัดเรื่องเงินทอง แต่ในประโยคควรใช้คำว่า “เลื่อนงานแต่งงานออกไป”</p> <p>ตัวเลือก ง คำว่า “เร่งรัด” จะแปลว่า เร็วอย่างกวัดข้น แต่ในประโยคนั้น ลูกต้องการให้แม่ซื้อของเล่นให้ควรใช้คำว่า “รีบเร็ว” ที่แปลว่า เข้าซื้อเอาให้ได้จะเหมาะสมกว่า</p>
20	ค	<p>ตัวเลือก ก “เรื้อร่า” หมายถึง อาการที่แต่งกายรุ่มร่ามเกินพอดี, ผิดกาลเทศะ , ชุ่มซำม ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับข้อความที่กำหนด</p> <p>ตัวเลือก ข “ระราน” หมายถึง ประพฤติเป็นพาลเกรง ทำให้เดือดร้อน ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับข้อความที่กำหนด</p> <p>ตัวเลือก ค “ทักทัก” หมายถึง ตู้อเอาเป็นของตัว, ถือเอาเป็นจริงเป็นจัง, เหมาะเอาว่าเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ ซึ่งตรงกับข้อความที่มีการกล่าวว่าคุณมักจะเข้าใจผิดว่าการถอนผมหางอกจะทำให้ผมหางอกเพิ่มขึ้น เป็นการทักทักเอาเองว่าเป็นเรื่องที่ถูกต้องจึงเป็นคำที่สอดคล้องกับข้อความที่กำหนดมากที่สุด</p> <p>ตัวเลือก ง “ท้วงติง” หมายถึง แย้งและให้ข้อคิด ซึ่งในเรื่องนี้ถามถึงเรื่องเนื้อหาที่สอดคล้องไม่ได้ถามถึงวิธีการหากถามถึงวิธีการอธิบายจะต้องตอบตัวเลือกนี้</p>
21	ง	<p>จากประโยคว่า “บ้านของเธอมี<u>สะอาดสะอาด</u>นะ” คำที่ขีดเส้นใต้ตรงกับคำซ้ำลักษณะที่เพิ่มน้ำหนักความหมายของคำเพื่อเป็นการเน้นย้ำว่าบ้านมีความสะอาดเป็นอย่างมาก หรือหากกล่าวในลักษณะที่เป็นการประชดประชันในความหมายว่าสกปรกมากก็ถือว่าเป็นการเพิ่มน้ำหนักความหมายของคำเช่นเดียวกันกับความหมายตรง</p>
22	ข	<p>คำซ้ำในตัวเลือก ก , ค และ ง ใช้ได้ถูกต้อง แต่ตัวเลือก ข ในประโยคที่ว่า “ประเสริฐไปหา<u>ที่</u> ๑ สงบเพื่ออ่านหนังสือ” คำซ้ำในประโยคนี้นี้ไม่สามารถที่จะซ้ำได้เนื่องจากเป็นคำที่ต่างกัน “ที่” คำแรกเป็นคำนามแต่คำที่สองเป็นคำประพันธ์สรรพนามทำหน้าที่แทนนามตัวแรกที่ถูกต้องคือต้องเขียนเต็มสองคำไม่ใช่ไม่ยมก</p>

ข้อ	เฉลย	เหตุผล
23	ค	ตัวเลือก ค เป็นการเติมคำที่ทำให้ประโยคดูสมบูรณ์ที่สุดเพราะเป็นคำซ้ำ ลักษณะที่เพิ่มน้ำหนักความหมายของคำให้ชัดว่า ปากสีแดงมาก และ กระโปรงก็สั้นมากทำให้ดูเป็นสาวเปรี้ยว เมื่อเติมแล้วจะได้ประโยคคือ “วันนี้เธอทาปากสี <u>แดงแดง</u> แถมกระโปรงก็ <u>ยังสั้นสั้น</u> ดูเป็นสาวเปรี้ยวไปเลย” ส่วนตัวเลือก ข และ ง กระโปรง “ล้าล้า” ไม่บ่งบอกว่าทำให้ดูเป็นสาวเปรี้ยว ส่วนตัวเลือก ก คำว่า “แดงๆ” เป็นคำซ้ำที่ทำให้มีลักษณะลดน้ำหนักความหมายของคำให้อ่อนลง
24	ก	ตัวเลือก ก “เธอจะมากินจุบกินจิบแบบนี้ไม่ได้นะกินเป็น <u>มือๆ</u> ไปสิ” มีลักษณะความหมายแยกเป็นส่วนๆ ให้เห็นว่า ควรกินอาหารเป็นมือ ไม่กินระหว่างมือ จึงเป็นข้อที่ถูกต้อง ตัวเลือก ข “ทำไมเธอชอบทำตัว <u>ผลุบๆโผล่ๆ</u> อยู่นั่นแหละ” คำซ้ำในข้อนี้มีลักษณะความหมายที่เป็นสำนวน คำว่า “ผลุบๆโผล่ๆ” หมายถึง ไปหรือมาไม่สม่ำเสมอ ตัวเลือก ค “เมื่อวานฉันเห็นเธอนั่งอยู่ <u>แถวๆ</u> สถานีรถไฟ” คำซ้ำในข้อนี้มี ความหมายไม่เจาะจงบอกรวมๆว่าอยู่บริเวณนั้นแต่ไม่บอกจุดที่แน่นอน ตัวเลือก ง “น้องคนนั้นตัว <u>ค้ำขาวนะ</u> ” คำซ้ำในข้อนี้มีลักษณะ ความหมายเพิ่มน้ำหนักคำว่าน้องคนนั้นมีผิวขาวมากจริงๆ
25	ง	ตัวเลือก ก คำว่า “ <u>ทรุดโทรม</u> ” เป็นคำซ้อนเพื่อความหมายแบบนำคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันมาซ้อนกัน “ <u>ทรุด</u> ” หมายถึง จมลงหรือลดต่ำกว่าระดับเดิมเพราะสิ่งรองรับมีกำลัง ด้านทานไม่พอ, เรียกอาการใช้ที่หนักลงไปกว่าเดิม “ <u>โทรม</u> ” หมายถึง เสื่อมสภาพเดิม และคำว่า “ <u>นานา</u> ” เป็นคำซ้ำที่เป็นช้อยกเว้น หมายถึง ต่างๆ ตัวเลือก ข คำว่า “ <u>จะจะ</u> ” เป็นคำซ้ำที่เป็นช้อยกเว้นไม่เขียนไม่มกแต่ เขียนเรียงต่อกัน หมายถึง ให้ชัดเจน, กระจ่าง, ห่างเป็นระยะๆและคำว่า “ <u>เง๊ะเง๊ะ</u> ” เป็นคำซ้อนเพื่อเสียง หมายถึง คุยเรื่องจิปาเถะ, เกะเกะ ตัวเลือก ค คำว่า “ <u>ต่างๆ</u> ” เป็นคำซ้ำ และคำว่า “ <u>เตาะเตาะ</u> ” เป็นคำซ้อน เพื่อเสียง หมายถึง กริยาของเด็กที่สอเดิน, เล่นการพนันอย่างที่มีทุน น้อยๆ แล้วต่อทุนให้มาก ตัวเลือก ง คำว่า “ <u>เย็นเย็น</u> ” และ “ <u>ช่วยสวย</u> ” เป็นคำซ้ำแบบเปลี่ยน เสียงวรรณยุกต์เพื่อเพิ่มน้ำหนักความหมายของคำ

ข้อ	เฉลย	เหตุผล
26	ข	<u>ตัวเลือก ก</u> “กลางๆ” ไม่เฉพาะเจาะจง , “ชัดๆ” เพิ่มน้ำหนักคำ <u>ตัวเลือก ข</u> “อืดๆ” สำนวน , “แฉวๆ” ไม่เฉพาะเจาะจง <u>ตัวเลือก ค</u> “เข้าๆ” เพิ่มน้ำหนักคำ , “ฝึๆสาๆ” เพิ่มน้ำหนักคำ <u>ตัวเลือก ง</u> “หมุๆ” สำนวน , “จริงๆ” เพิ่มน้ำหนักคำ
27	ค	<u>ตัวเลือก ก ข และ ง</u> มีความหมายเป็นพหูพจน์ แต่ <u>ตัวเลือก ค</u> “ตอน <u>เด็ก ๆ</u> ฉันเคยไปอยู่ต่างจังหวัดกับคุณยาย” คำว่า “ <u>เด็ก ๆ</u> ” คำนี้เป็นคำที่มีความหมายไม่เฉพาะเจาะจงบอกแค่เคยอยู่กับคุณยายตอนอายุน้อยแต่ไม่ได้บอกให้ชัดเจนว่าเคยอยู่กับคุณยายตอนอายุเท่าใด
28	ข	<u>ตัวเลือก ก</u> “พ่อหาซื้อกล้วยพันธุ์ดี ๆ มาปลูก” อ่านได้แค่แบบเดียว คือ พ่อ-หา-ซื้อ-กล้วย-พันธุ์-ดี-ดี-มา-ปลูก <u>ตัวเลือก ข</u> “แท็กซีคันไหน ๆ ก็ไม่รับฉันสักคัน” สามารถอ่านได้ 2 แบบ คือ 1) แท็ก-ซี-คัน-ไหน-ไหน-ก็-ไม่-รับ-ฉัน-สัก-คัน 2) แท็ก-ซี-คัน-ไหน-คัน-ไหน-ก็-ไม่-รับ-ฉัน-สัก-คัน <u>ตัวเลือก ค</u> “เลือกผ้าสีพื้น ๆ นะจะใช้ทำผ้าม่าน” อ่านได้แค่แบบเดียว คือ เลือก-ผ้า-สี-พื้น-พื้น-นะ-จะ-ใช้-ทำ-ผ้า-ม่าน <u>ตัวเลือก ง</u> “เธอซื้อถ้วยกาแฟชุดเล็ก ๆ เป็นของขวัญขึ้นบ้านใหม่” อ่านได้แค่แบบเดียว คือ เธอ-ซื้อ-ถ้วย-กา-แฟ-ชุด-เล็ก-เล็ก-เป็น-ของ-ขวัญ-ขึ้น-บ้าน-ใหม่
29	ก	จากประโยค “แบบแหมเป็นศิลปินที่ฉันชื่นชอบ <u>มาก ๆ</u> ” เป็นคำซ้ำที่มีลักษณะเพิ่มน้ำหนักของคำ เช่นเดียวกับ <u>ตัวเลือก ก</u> คือ “คุณพ่อกลับถึงบ้านตอน <u>ดึก ๆ</u> ” <u>ตัวเลือก ข</u> “คุณยายชอบนั่งเล่น <u>แฉว ๆ</u> หน้าบ้าน” ไม่เฉพาะเจาะจง <u>ตัวเลือก ค</u> “เพื่อน ๆ ตั้งใจจะไปเที่ยวภาคเหนือกัน” ความหมายพหูพจน์ <u>ตัวเลือก ง</u> “ทำไมเธอถึงหน้า <u>แดง ๆ</u> ไม่สบายหรือเปล่า” มีความหมายลดน้ำหนักคำ
30	ค	<u>ตัวเลือก ค</u> คำนี้ไม่เป็นคำซ้ำ เพราะมีการแยกคำไม่ได้เป็นการซ้ำคำเดิมแบ่งออกเป็น “สงสาร <u>ใจ</u> ” “ <u>ใจ</u> เจ้าเอ๋ย”** คำที่ขีดเส้นใต้เป็นคำซ้ำ <u>ตัวเลือก ก</u> “มีความเหงาเยียบเย็นเป็นที่อยู่ <u>วันวัน</u> รับรู้การไหลผ่าน” <u>ตัวเลือก ข</u> “ <u>เยียมเยียม</u> มองมองแล้วร้องว่า อะไรรึนี่บ้านน่าหวงหูก” <u>ตัวเลือก ง</u> “ <u>ปุ่</u> น้อยน้อยวิ้งร่อยตามริมหาด ทั้งสองมาดหมายตะครุบปูเปิดหาย”

แบบฝึกเรื่อง

การสร้างคำในภาษาไทย

สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

รายวิชา ท ๒๑๑๐๒ ภาษาไทยพื้นฐาน

โดย นางสาวสุพัตรา ไพบุลย์วัฒนกิจ

โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย นครปฐม (พระตำหนักสวนกุหลาบมัธยม)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๙

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

แบบฝึกเรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ รายวิชา ท๒ ๑๐๐๒ ภาษาไทยพื้นฐาน ฉบับนี้ จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ คือ เพื่อใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการสร้างคำ ลักษณะของการสร้างคำประเภทต่างๆ รวมถึงการนำคำที่เกิดจากการสร้างคำแต่ละประเภทไปใช้ในถูกต้อง

ผู้จัดทำตระหนักถึงความสำคัญของหลักการใช้ภาษาและการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง เพื่อนำไปต่อยอดในการเรียนและการนำภาษาไทยไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ถูกต้อง จึงจัดทำแบบฝึกเรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ขึ้นทั้งหมด ๓ ชุด ได้แก่

ชุดที่ ๑ เรื่อง คำประสม

ชุดที่ ๒ เรื่อง คำซ้อน

ชุดที่ ๓ เรื่อง คำซ้ำ

แบบฝึกในแต่ละชุดจะมีกิจกรรมที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ในเรื่อง การสร้างคำ ซึ่งจะมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทักษะในเรื่องการสร้างคำให้นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวัน

นางสาวสุพัตรา ไพบุลย์วัฒนกิจ
ผู้จัดทำ

วัตถุประสงค์ของแบบฝึก

1. เพื่อใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทยร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT
2. เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการสร้างคำ ลักษณะของการสร้างคำประเภทต่างๆ รวมถึงการนำคำที่เกิดจากการสร้างคำแต่ละประเภทไปใช้ให้ถูกต้อง
3. ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทักษะในเรื่องการสร้างคำ และสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ถูกต้อง

คำชี้แจงในการใช้แบบฝึก

คำชี้แจงสำหรับครู

1. ศึกษารายละเอียดและคำชี้แจงในการใช้แบบฝึกและใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย โดยให้นักเรียนทำแบบฝึกเฉพาะที่ระบุในแผนการจัดการเรียนรู้รายชั่วโมงนั้นๆ
2. ก่อนการใช้แบบฝึกให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนเรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย พร้อมตรวจให้คะแนนและบันทึกคะแนนก่อนเรียน
3. จัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้และใช้แบบฝึกตามขั้นตอนที่ปรากฏในแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องนั้นๆ
4. อธิบายวิธีการใช้แบบฝึก และแจ้งให้นักเรียนทำความเข้าใจในการทำแบบฝึกแต่ละเรื่อง
5. ทำความเข้าใจและกำชับให้นักเรียนมีวินัยในตนเอง ซื่อสัตย์ในการทำแบบฝึก และรักษาเวลา

คำชี้แจงสำหรับนักเรียน

1. ทำแบบทดสอบก่อนเรียนเรื่อง การสร้างคำในภาษาไทยก่อนการทำแบบฝึก
2. ศึกษารายละเอียดและคำชี้แจงของแบบฝึกให้เข้าใจก่อน โดยนั่งเป็นกลุ่มแต่ทำแบบฝึกเป็นรายบุคคล เมื่อครบกำหนดเวลา จึงส่งตัวแทนกลุ่มไปรับเฉลยจากครูผู้สอนนำมาเฉลยร่วมกันในกลุ่มเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและเตรียมตัวแข่งขัน
3. ทำแบบฝึกด้วยความมีวินัยในตนเองและซื่อสัตย์ในการทำแบบฝึก รวมถึงรักษาเวลาที่ครูกำหนด
4. ทำแบบทดสอบหลังเรียน เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย หลังจากทำแบบฝึกในทุกๆ กิจกรรมครบถ้วนแล้ว

แบบฝึกเรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย

รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน ท ๒๑๑๐๒

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

แบบฝึกชุดที่ ๑

เรื่อง คำประสม

จัดทำโดย

นางสาวสุพัตรา ไพบุลย์วัฒนกิจ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย นครปฐม

(พระตำหนักสวนกุหลาบมัธยม)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๙

แบบฝึกชุดที่ ๑ เรื่องคำประสม

กิจกรรมที่ ๑

เรื่อง ความหมายและลักษณะของคำประสม

- นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำประสมได้ถูกต้อง
- นักเรียนจัดคำประสมที่กำหนดให้เข้ากลุ่มตามลักษณะของคำประสมได้ถูกต้อง

ใบความรู้

เรื่อง ความหมายและลักษณะของคำประสม

ความหมายของคำประสม

คำประสม หมายถึง การสร้างคำขึ้นใหม่โดยการนำคำมูลตั้งแต่สองคำขึ้นไป มารวมกันแล้ว เกิดเป็นคำใหม่ซึ่งอาจมีความหมายเปลี่ยนแปลงไปหรือ มีเค้าความหมายเดิมอยู่ก็ได้ ซึ่งสามารถนำคำมูลซึ่งเป็น คำไทยแท้หรือคำมูลที่มาจากภาษาต่างประเทศมารวมกันก็ได้ เช่น ลูกเสือ ลูกน้ำ แยกยาม

ลักษณะของคำประสม

1. เกิดจากคำมูลตั้งแต่ 2 คำขึ้นไป เช่น ดาวเทียม สะพานลอย ภูเขาไฟ เป็นต้น
2. เกิดจากคำมูลที่มาจากภาษาใดก็ได้ เช่น
 - คำไทยแท้ : ม้าเร็ว ลูกน้ำ ทางด่วน
 - คำไทยแท้และคำภาษาอื่น : การเล่น ราชวัง ผลไม้
 - คำที่มาจากภาษาอื่น : การศึกษา การแพทย์ ผลผลิต
3. เกิดจากคำมูลที่มีความหมายต่างกัน เมื่อเป็นคำประสมจะเกิดความหมายใหม่ต่างกับคำมูลเดิมแต่มีเค้าความหมายเดิม เช่น
 - ดาวเทียม หมายถึง ยานชนิดหนึ่งโคจรไปในอวกาศได้อย่างดาว แต่ไม่ใช่ดาวจริงๆ
 - ม้าเร็ว หมายถึง คนที่ขี่ม้าซึ่งทำหน้าที่เดินข่าวสืบเหตุการณ์ของข้าศึกแล้วรีบแจ้งแก่กองทัพ
 - ลูกน้ำ หมายถึง ลูกของยุงที่อาศัยอยู่ในน้ำ
4. เกิดจากคำมูลที่มีความหมายหลัก หรือที่เรียกว่าคำตั้งอยู่ต้น คำมูลที่เป็นคำขยายอยู่หลัง ซึ่งเป็น คำย่อของกลุ่มคำที่มีความหมายกว้าง เช่น นัก การ ความ ชาว ช่าง เครื่อง ผู้ ที่ ของ หมอ รถ เช่น นักเรียน การเรียน ความคิด ชาวนา ช่างไม้ เครื่องจักร ผู้ใหญ่ ที่อยู่ ของขวัญ หมอลำ เป็นต้น
5. เกิดจากคำมูล ทำหน้าที่เป็นคำชนิดต่างๆ เช่น ทำหน้าที่เป็นนาม สรรพนาม กริยาวิเศษณ์ เช่น
 - คำไทยกับคำไทย : ครอบครั้ว หัวใจ แปรงสีฟัน ยาดับกลิ่น ใจดี น่าเอ็นดู เป็นต้น
 - คำไทยกับคำที่มาจากภาษาต่างประเทศ : น้ำซูป เข็มทิศ ผู้พิพากษา โซดาไฟ เป็นต้น

แบบฝึก ชุดที่ ๑ เรื่องคำประสม
กิจกรรมที่ ๑.๑ เรื่อง ความหมายและลักษณะของคำประสม

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมายกากบาท (x) ทับข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

๑. ข้อใดบอกความหมายของคำประสมได้ถูกต้องที่สุด ก. คำที่เกิดจากการนำคำมูล ๒ คำมารวมกัน ข. เมื่อนำคำมูลตั้งแต่ ๒ คำขึ้นไปประสมกันแล้วเกิดความหมายใหม่ ค. เป็นคำที่เกิดจากการนำคำมูลที่เป็นภาษาไทยเท่านั้นมาประสมกัน ง. เป็นคำที่เกิดจากการนำคำมูลที่มีความหมายคล้ายคลึงกันมาประสมกัน ๒. คำในข้อใดเป็นคำประสมทุกคำ ก. ดีดี นอกคอก ข. ชุ่มฉ่ำ รัตหน้า ค. พิมพ์ดีด น้อยใจ ง. หนังสือหนังสือ ต้มยำ ๓. ข้อใดมีคำที่ <u>ไม่ใช่</u> คำตั้งปรากฏอยู่ (คำมูลที่มีความหมายหลัก) ก. นัก สวน รถ ข. ผู้ หมอ การ ค. ความ ที่ ชาว ง. เครื่อง ของ ช่าง ๔. ข้อใดเป็นคำประสมที่เกิดจากคำมูลที่มาจากภาษาเดียวกัน ก. ล้างตา ข. สุกี้ยากี้ ค. เด็กเสิร์ฟ ง. บะหมี่แห้ง ๕. ข้อใดมีคำประสมที่มีเค้าความหมาย<u>แตกต่าง</u>จากข้ออื่น ก. พ่อตา ข. หัวแข็ง ค. หน้าม้า ง. แปรงสีฟัน	<p>๖. ข้อความนี้มีคำประสมทั้งหมดกี่คำ (ไม่นับซ้ำ)
“ทุกซุ้มไว้ให้รู้ ไม่ใช่มีไว้ให้เป็น เมื่อเกิดทุกข์ จงเรียนรู้มัน คีตกษามัน สบตากับมัน ไม่ใช่หนีมันคนที่ไม่ยอมสบตากับความทุกข์จะทุกข์ซ้ำสอง”</p> <p>ว.วชิรเมธี</p> <p>ก. ๑ คำ</p> <p>ข. ๓ คำ</p> <p>ค. ๕ คำ</p> <p>ง. ๖ คำ</p> <p>๗. คำที่ขีดเส้นใต้คำใด <u>ไม่เป็น</u> คำประสม</p> <p>ก. หนึ่งชอบกินน้ำตักกับส้มตำ</p> <p>ข. เอกเข้าข้างคนร้ายที่ขโมยของ</p> <p>ค. ยอดน้อยใจที่น้องไม่ยอมเล่นด้วย</p> <p>ง. เตี้ยวชอบกินทุเรียนและข้าวเหนียวมะม่วง</p> <p>๘. ประโยคใดมีคำประสม<u>น้อย</u>ที่สุด</p> <p>ก. ผู้ร้ายถูกตำรวจควบคุมตัวบนโรงพัก</p> <p>ข. หลิ่งเกิดกำลังทำต้มยำและน้ำปลาหวาน</p> <p>ค. แบนแบนคอยช่วยเหลือน้องมิวสิกเสมอมา</p> <p>ง. เจนเป็นกุลสตรีมีมารยาทงามและคำพูดที่อ่อนหวาน</p> <p>๙. คำประสมในข้อใดมีความหมายที่มีเค้าความหมายเดิมทั้งสองคำ</p> <p>ก. รถไฟ เตารีด</p> <p>ข. ลูกน้ำ ม่านน้ำ</p> <p>ค. ยารถู หมอดู</p> <p>ง. เบี้ยล่าง หลังคา</p> <p>๑๐. ประโยคใดสื่อความหมายของคำประสมคำว่า “เรียงเบอร์” ได้ถูกต้องมากที่สุด</p> <p>ก. พ่อเรียงเบอร์ลอตเตอรี่จากน้อยไปหามาก</p> <p>ข. เขาตามหาเรียงเบอร์มาครึ่งวันก็หาซื้อไม่ได้</p> <p>ค. เขาแข่งไม่ยอมเข้าแถวเรียงเบอร์ตามเลขที่ได้</p> <p>ง. พนักงานเรียงเบอร์รองเท้าก่อนที่จะจัดเข้าชั้น</p> |
|--|---|

กระดาษคำตอบ

แบบฝึกชุดที่ ๑ เรื่องคำประสม

กิจกรรมที่ ๑.๑ เรื่อง ความหมายและลักษณะของคำประสม

๑.	๖.
๒.	๗.
๓.	๘.
๔.	๙.
๕.	๑๐.

ตั้งใจทำนะครับ

เฉลย

แบบฝึกชุดที่ ๑ เรื่องคำประสม

กิจกรรมที่ ๑.๑ เรื่อง ความหมายและลักษณะของคำประสม

๑. ข	๖. ข
๒. ค	๗. ง
๓. ก	๘. ค
๔. ก	๙. ก
๕. ง	๑๐. ข

ได้คะแนนกัน
เท่าไรเอ่ย

แบบฝึกหัดที่ ๑ เรื่องคำประสม

กิจกรรมที่ ๑.๒ เรื่อง ความหมายและลักษณะของคำประสม

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย (✓) หน้าคำประสม และ
เขียนเครื่องหมาย (✗) หน้าคำที่ไม่ใช่คำประสม

_____ ๑. กล้วยแขก

_____ ๒. เรือจ้าง

_____ ๓. รถไฟฟ้า

_____ ๔. บ้านเรือน

_____ ๕. เย็นใจ

_____ ๖. ป้องกัน

_____ ๗. ทองหยอด

_____ ๘. ดุฎก

_____ ๙. ความคิดเห็น

_____ ๑๐. มือขวา

เดี๋ยวไปตรวจคำตอบ

ด้วยกันครับ

เฉลย แบบฝึกชุดที่ ๑ เรื่องคำประสม

กิจกรรมที่ ๑.๒ เรื่อง ความหมายและลักษณะของคำประสม

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย (✓) หน้าคำประสม และ
เขียนเครื่องหมาย (✗) หน้าคำที่ไม่ใช่คำประสม

-
- ✓ ๑. กลัวยแซก
 - ✓ ๒. เรือจ้าง
 - ✓ ๓. รถไฟฟ้า
 - ✗ ๔. บ้านเรือน
 - ✓ ๕. เย็นใจ
 - ✗ ๖. ป้องกัน
 - ✓ ๗. ทองหยอด
 - ✓ ๘. ตุ๊ก
 - ✓ ๙. ความคิดเห็น
 - ✓ ๑๐. มือขวา

ถูกหมดไหมครับ?

แบบฝึกชุดที่ ๑ เรื่องคำประสม

กิจกรรมที่ ๑.๓ เรื่อง ความหมายและลักษณะของคำประสม

คำชี้แจง : ให้นักเรียนนำคำประสมที่กำหนดให้ใส่ในช่องว่างของคำประสม
แต่ละประเภทให้ถูกต้อง

ดินสอกด ทางด่วน แม่ยาย ที่ดิน โปรแกรมหนัง แม่ครัว
แกงส้ม วงกบ ชาวบ้าน ผัดเปรี้ยวหวาน ผู้ดี เข็มทิศ
หัวอ่อน รถยนต์ เรียงเบอร์ โต๊ะเครื่องแป้ง ขว้างจักร พ่อตา
ความรัก ช่างไฟ หมอดู การศึกษา น้ำพริก เครื่องครัว
เลื้อกันฝน ราชวัง ไม้แขวนเสื้อ นักเรียน ต้มยำ น้ำตก

คำประสมที่เกิดจากคำมูล ๒ คำขึ้นไป เกิดจากภาษาใดก็ได้ เช่น บะหมี่แห้ง

.....
.....

คำประสมที่มีความหมายเปลี่ยนแปลงไป เช่น น้ำยา

.....
.....

คำประสมที่มีคำตั้งอยู่ต้นคำ เช่น เครื่องซักผ้า

.....
.....

เฉลย แบบฝึกชุดที่ ๑ เรื่องคำประสม

กิจกรรมที่ ๑.๓ เรื่อง ความหมายและลักษณะของคำประสม

คำชี้แจง : ให้นักเรียนนำคำประสมที่กำหนดให้ใส่ในช่องว่างของคำประสม
แต่ละประเภทให้ถูกต้อง

ดินสอกด	ทางด่วน	แม่ยาย	ที่ดิน	โปรแกรมหนัง	แม่ครัว
แกงส้ม	วงกบ	ชาวบ้าน	ผัดเปรี้ยวหวาน	ผู้ตี	เข็มทิศ
หัวอ่อน	รถยนต์	เรียงเบอร์	โต๊ะเครื่องแป้ง	ขว้างจักร	พ่อบุ
ความรัก	ช่างไฟ	หมอดู	การศึกษา	น้ำพริก	เครื่องครัว
เสื่อกันฝน	ราชวัง	ไม้แขวนเสื้อ	นักเรียน	ต้มยำ	น้ำตก

คำประสมที่เกิดจากคำมูล ๒ คำขึ้นไป เกิดจากภาษาใดก็ได้ เช่น บะหมี่แห้ง

โต๊ะเครื่องแป้ง	ขว้างจักร	ผัดเปรี้ยวหวาน	ดินสอกด	เข็มทิศ
ราชวัง	โปรแกรมหนัง	ไม้แขวนเสื้อ	เสื่อกันฝน	เรียงเบอร์

คำประสมที่มีความหมายเปลี่ยนแปลงไป เช่น น้ำยา

แกงส้ม	ทางด่วน	แม่ครัว	วงกบ	พ่อบุ
แม่ยาย	น้ำพริก	ต้มยำ	น้ำตก	หัวอ่อน

คำประสมที่มีคำตั้งอยู่ต้นคำ เช่น เครื่องซักผ้า

การศึกษา	ช่างไฟ	นักเรียน	หมอดู	ที่ดิน
เครื่องครัว	รถยนต์	ชาวบ้าน	ความรัก	ผู้ตี

แบบฝึกชุดที่ ๑ เรื่องคำประสม

กิจกรรมที่ ๒

เรื่อง วิธีสร้างคำประสม

จุดประสงค์การเรียนรู้

- นักเรียนยกตัวอย่างคำประสมตามวิธีการสร้างคำประสมได้ถูกต้อง
- นักเรียนสามารถบอกได้ว่าคำประสมที่กำหนดสร้างด้วยวิธีใด

ใบความรู้

แบบฝึกชุดที่ ๑ กิจกรรมที่ ๒

เรื่อง วิธีสร้างคำประสม

วิธีสร้างคำประสม

วิธีสร้างคำประสมนั้นสามารถสร้างได้หลายวิธี และสามารถสร้างได้จากคำชนิดต่างๆ ทั้ง คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ คำบุพบท และคำอุทาน ซึ่งมีทั้งคำที่ให้ความหมายที่เปลี่ยนไปและความหมายเชิงอุปมา

ชนิดของคำ	ตัวอย่างคำ		
นาม+นาม	มือปืน	พ่อตา	กล้วยแขก
นาม+กริยา	น้ำตก	บ้านเช่า	น้ำค้ำ
นาม+สรรพนาม	นายท่าน	พ่อคุณ	แม่คุณ
นาม + บุพบท	เบี้ยล่าง	คนใน	หัวนอก
นาม+วิเศษณ์	มือขวา	ใจเย็น	หน้าใหญ่
กริยา+นาม	ราดหน้า	ชักใย	ตายใจ
กริยา+กริยา	พิมพ์ดีด	กันสาด	ต้มยำ
กริยา+บุพบท	กินนอกกินใน	เข้าข้าง	เป็นกลาง
กริยา+วิเศษณ์	ลงแดง	ถือดี	ดูถูก
สรรพนาม+นาม	คุณพระ	คุณหลวง	ท่านผู้หญิง
สรรพนาม+วิเศษณ์	ผู้ดี	ผู้ร้าย	ผู้น้อย
บุพบท+นาม	นอกคอก	ข้างถนน	นอกใจ
วิเศษณ์+นาม	เย็นใจ	น้อยใจ	ร้อนตัว
วิเศษณ์+กริยา	คมขำ	เขี้ยวเสวย	บ้ายอ
วิเศษณ์ + วิเศษณ์	อ่อนหวาน	หวานเย็น	เขี้ยวหวาน

มีต่อหน้า ๒

ใบความรู้

แบบฝึกชุดที่ ๑ กิจกรรมที่ ๒

เรื่อง วิธีสร้างคำประสม (ต่อ)

ข้อสังเกต

คำบางคำถือเป็นคำประสมแต่หากนำไปใช้ในความหมายตรงก็จะไม่ถือเป็นคำประสม เช่น

ตัวอย่างที่ ๑

- นอกคอก หมายถึง ประพฤติไม่ตรงตามแบบอย่างที่เขาประพฤติกัน

ตัวอย่าง : นายแดงเป็นพวก นอกคอก ทำอะไรไม่เหมือนใคร (คำประสม)

- นอกคอก หมายถึง ไม่อยู่ในคอก

ตัวอย่าง : ใครก็ได้ช่วยต้อนวัวหนอยอยู่ นอกคอก หหมดแล้ว (ไม่เป็นคำประสม)

ตัวอย่างที่ ๒

- มือขวา หมายถึง ผู้ชำนาญการหรือผู้ใกล้ชิดที่ไว้วางใจให้ทำหน้าที่แทนได้หรือเป็นกำลังสำคัญ

ตัวอย่าง : เขาเป็นถึง มือขวา ของเจ้าพ่อคนดังเลยนะ (คำประสม)

มือขวา หมายถึง มือข้างขวา

ตัวอย่าง : เขาถนัด มือขวา ให้ใช้มือซ้ายคงไม่ถนัด (ไม่เป็นคำประสม)

แบบฝึกชุดที่ ๑ เรื่องคำประสม
กิจกรรมที่ ๒.๑ เรื่อง วิธีสร้างคำประสม

คำชี้แจง : จงนำโครงสร้างคำประสมที่กำหนดเติมลงในช่องว่าง ให้ถูกต้อง

นาม+นาม	นาม+กริยา	นาม+สรรพนาม
นาม + บุพบท	นาม+วิเศษณ์	กริยา+นาม
กริยา+กริยา	กริยา+บุพบท	กริยา+วิเศษณ์
สรรพนาม+นาม	สรรพนาม+วิเศษณ์	บุพบท+นาม
วิเศษณ์+นาม	วิเศษณ์+กริยา	วิเศษณ์ +วิเศษณ์

๑. ลูกน้อง = _____ + _____
๒. ทองหยิบ = _____ + _____
๓. กินโต๊ะ = _____ + _____
๔. หวานเย็น = _____ + _____
๕. เข้มขัด = _____ + _____
๖. แก่บน = _____ + _____
๗. หูเบา = _____ + _____
๘. ร้อนตัว = _____ + _____
๙. นอกเรื่อง = _____ + _____
๑๐. ดูหมิ่น = _____ + _____

เฉลย แบบฝึกชุดที่ ๑ เรื่องคำประสม
กิจกรรมที่ ๒.๑ เรื่อง วิธีสร้างคำประสม

คำชี้แจง : จงนำโครงสร้างคำประสมที่กำหนดเติมลงในช่องว่าง ให้ถูกต้อง

นาม+นาม	นาม+กริยา	นาม+สรรพนาม
นาม + บุพพท	นาม+วิเศษณ์	กริยา+นาม
กริยา+กริยา	กริยา+บุพพท	กริยา+วิเศษณ์
สรรพนาม+นาม	สรรพนาม+วิเศษณ์	บุพพท+นาม
วิเศษณ์+นาม	วิเศษณ์+กริยา	วิเศษณ์ +วิเศษณ์

๑. ลูกน้อง = นาม + นาม
๒. ทองหยิบ = นาม + กริยา
๓. กินโต๊ะ = กริยา + นาม
๔. หวานเย็น = วิเศษณ์ + วิเศษณ์
๕. เข็มขัด = นาม + กริยา
๖. แก้วบน = กริยา + บุพพท
๗. หูเบา = นาม + วิเศษณ์
๘. ร้อนตัว = วิเศษณ์ + นาม
๙. นอกเรื่อง = บุพพท + นาม
๑๐. ดูหมิ่น = กริยา + กริยา

แบบฝึกชุดที่ ๑ เรื่อง คำประสม
กิจกรรมที่ ๒.๒ เรื่อง วิธีสร้างคำประสม

คำชี้แจง : ให้นักเรียนนำคำที่กำหนดให้เติมลงตามโครงสร้างการสร้างคำประสม
ให้ถูกต้อง

ตาแข็ง	ต้มเค็ม	แม่คุณ	เขี้ยวหวาน
คนนอก	ขว้างจักร	หวานใจ	นอกคอก
กล้วยทอด	อ่อนซ่อม	คุณพระ	สายหยุด

๑. นาม + สรรพนาม = _____

๒. นาม + กริยา = _____

๓. นาม + วิเศษณ์ = _____

๔. นาม + บุพบท = _____

๕. สรรพนาม + นาม = _____

๖. กริยา + นาม = _____

๗. วิเศษณ์ + กริยา = _____

๘. กริยา + วิเศษณ์ = _____

๙. วิเศษณ์ + นาม = _____

๑๐. วิเศษณ์ + วิเศษณ์ = _____

เฉลย แบบฝึกชุดที่ ๑ เรื่อง คำประสม
กิจกรรมที่ ๒.๒ เรื่อง วิธีสร้างคำประสม

คำชี้แจง : ให้นักเรียนนำคำที่กำหนดให้เติมลงตามโครงสร้างการสร้างคำประสม
ให้ถูกต้อง

ตาแข็ง	ตัมเค็ม	แม่คุณ	เขี้ยวหวาน
คนนอก	ขว้างจักร	หวานใจ	นอกคอก
กล้วยทอด	อ่อนซ้อม	คุณพระ	สายหยุด

๑. **นาม + สรรพนาม** = แม่คุณ
๒. **นาม + กริยา** = กล้วยทอด
๓. **นาม + วิเศษณ์** = ตาแข็ง
๔. **นาม + บุพบท** = คนนอก
๕. **สรรพนาม + นาม** = คุณพระ
๖. **กริยา + นาม** = ขว้างจักร
๗. **วิเศษณ์ + กริยา** = อ่อนซ้อม
๘. **กริยา + วิเศษณ์** = ตัมเค็ม
๙. **วิเศษณ์ + นาม** = หวานใจ
๑๐. **วิเศษณ์ + วิเศษณ์** = เขี้ยวหวาน

แบบฝึกชุดที่ ๑ เรื่อง คำประสม
กิจกรรมที่ ๒.๓ เรื่อง วิธีสร้างคำประสม

คำชี้แจง : ให้นักเรียนพิจารณาคำที่ขีดเส้นใต้จากเรื่องที่กำหนดให้พร้อมบอกโครงสร้างของคำประสมนั้นๆ ให้ถูกต้อง

“...ชีวิตของเจ้าพร(๑) คนรับใช้ ที่ดีที่สุดของข้าพเจ้าได้สำเร็จเสร็จสิ้นกันไปแล้ว ด้วยการที่ข้าพเจ้าได้รับ(๒) คำสั่ง ให้ (๓) “จับตาย” สำหรับเขา ข้าพเจ้าถูก(๔) บังคับ ให้ฆ่าคนที่ข้าพเจ้ารักที่สุด แต่มันก็เป็นคราว(๕) เคราะห์ดี ของข้าพเจ้าที่ไม่ต้องฝัน(๖) ความรู้สึก ของตัวเอง ข้าพเจ้าได้ไล่ติดตามเขาไป แล้วในที่สุดใช้ปากัน ทารุณก็ได้สังหารเขาเสียแทน(๗) ลูกปืน ของข้าพเจ้า นั้นมันเป็นเรื่องแล้วไปแล้ว เหมือนกับลอบเก่าที่ไม่มีใครอยากจะถูกขึ้นมามาก ปล่อยให้มันฝังอยู่ในน้ำขุ่นนาตาปี ข้าพเจ้าประกอบอาชีพของข้าพเจ้าโดยสุจริตและ(๘) ตั้งใจ จริง ข้าพเจ้าไม่นำพาต่อคำของเหล่ากรรมกรที่ฉลาดๆ เขามักกลัวว่าจะออกมาอย่างภาคภูมิใจว่า ถ้าพวกเขาไม่มีใครทำผิดมา(๙) ติดคุก ติดตะราง ข้าพเจ้าก็คงจะปราศจากอาชีพ ตกว่าพวกเขามีบุญคุณแก่ข้าพเจ้าอยู่ ข้าพเจ้ามักจะหัวเราะเฉยเสีย มันเป็น(๑๐) ความจริง เช่นนั้น ...”

ที่มา : มนัส จรรย์รงค์. ๒๕๔๔. จับตาย : รวมเรื่องเอก. พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพฯ: บริษัท ธีระการพิมพ์

๑)	+	+	๖)	+	+
๒)		+	๗)		+
๓)		+	๘)		+
๔)		+	๙)		+
๕)		+	๑๐)		+

เฉลย แบบฝึกชุดที่ ๑ เรื่อง คำประสม
กิจกรรมที่ ๒.๓ เรื่อง วิธีสร้างคำประสม

คำชี้แจง : ให้นักเรียนพิจารณาคำที่ขีดเส้นใต้จากเรื่องที่กำหนดให้พร้อมบอก
โครงสร้าง ของคำประสมนั้นๆ ให้ถูกต้อง

“...ชีวิตของเจ้าพร(๑) คนรับใช้ ที่ดีที่สุดของข้าพเจ้าได้สำเร็จเสร็จสิ้นกันไป แล้วด้วยการที่ข้าพเจ้าได้รับ(๒) คำสั่ง ให้ (๓) “จับตาย” สำหรับเขา ข้าพเจ้า ถูก(๔) บังคับ ให้ฆ่าคนที่ข้าพเจ้ารักที่สุด แต่มันก็เป็นคราว(๕) เคราะห์ดี ของข้าพเจ้าที่ไม่ต้องฝัน(๖) ความรู้สึก ของตัวเอง ข้าพเจ้าได้ไล่ติดตามเขาไป แล้วในที่สุดใช้ปากกันทหารก็ได้สังหารเขาเสียแทน(๗) ลูกปืน ของข้าพเจ้า นั้นมันเป็นเรื่องแล้วไปแล้ว เหมือนกับลอบเก่าที่ไม่มีใครอยากจะถูกขึ้นมาอีก ปล่อยให้มันฝังอยู่ในน้ำขุ่นนาตาปี ข้าพเจ้าประกอบอาชีพของข้าพเจ้าโดยสุจริตและ(๘) ตั้งใจ จริง ข้าพเจ้าไม่นำพาต่อคำของเหล่ากรรมกรที่ฉลาดๆ เขามักลั่นวาจาออกมาอย่างภาคภูมิใจว่า ถ้าพวกเขาไม่มีใครทำผิดมา(๙) ติดคุก ติดตาราง ข้าพเจ้าก็คงจะปราศจากอาชีพ ตกว่าพวกเขามีบุญคุณแก่ข้าพเจ้าอยู่ ข้าพเจ้ามักจะหัวเราะเฉยเสีย มันเป็น(๑๐) ความจริง เช่นนั้น ...”

ที่มา : มนัส จรรย์งค์. ๒๕๔๔. จับตาย : รวมเรื่องเอก. พิมพ์ครั้งที่ ๔.

กรุงเทพฯ: บริษัท ธีระการพิมพ์

๑) นาม + กริยา + กริยา	๖) นาม + กริยา + กริยา
๒) นาม + กริยา	๗) นาม + นาม
๓) กริยา + กริยา	๘) กริยา + นาม
๔) กริยา + กริยา	๙) กริยา + นาม
๕) นาม + วิเศษณ์	๑๐) นาม + วิเศษณ์

แบบฝึกชุดที่ ๑ เรื่องคำประสม

กิจกรรมที่ ๓

เรื่อง การนำคำประสมไปใช้ให้ถูกต้อง

- นักเรียนสามารถนำคำประสมไปใช้ในประโยคและข้อความได้ถูกต้อง

แบบฝึกชุดที่ ๑ เรื่องคำประสม

กิจกรรมที่ ๓.๑ เรื่อง การนำคำประสมไปใช้ให้ถูกต้อง

คำชี้แจง : ให้นักเรียนนำคำประสมในตารางเติมลงในช่องว่างให้สัมพันธ์
กับประโยคที่กำหนดให้

ปากดี เบี้ยล่าง ราดหน้า หัวแข็ง เข้าเนื้อ เบี้ยล่าง

เล่นลิ้น ปากแข็ง ลูกเล่น หัวดี ก่อหวอด ลูกเสือ

เข้าด้ายเข้าเข็ม ผู้ต้องหา ก่อการร้าย เอาหน้า ร้อนตัว

๑. ฉันสังข์ข้าวผัดแต่เธอกลับสังข์ก้วยเดี่ยว _____
๒. คน _____ อย่างเขาสักวันคงต้องโดนต่อยเข้าสักวัน
๓. ผู้ร้ายไม่ยอมรับสารภาพงายๆหรือ _____ จริงๆ
๔. ญาติเป็นคนที่ _____
๕. สัมโอเป็นเด็ก _____ ไม่ยอมฟังใคร ชอบทำอะไรตามใจตัวเอง
๖. เจ้าของกิจการหลายรายลงทุนไปแล้ว ทำการค้าได้กำไรน้อยไม่พอ แถม
บางรายยัง _____ อีก
๗. นายปรีดาพูดจา _____ ตลอด จนคนอื่นเวียนหัวกับเขา
๘. นางสาวขมตกเป็น _____ เพราะตนเองเป็นแค่คนรับใช้
๙. ผู้ชุมนุมต่าง _____ ประท้วงรัฐบาลเรื่องเกี่ยวกับราคาพืชผลตกต่ำ
๑๐. เด็กชายติณณ์เป็น _____ ที่มีจิตสาธารณะบำเพ็ญประโยชน์ให้กับ
ชุมชน

เฉลยแบบฝึกก่อนการแข่งขัน ตอนที่ ๑ เรื่องคำประสม

๑.๓ เรื่อง การนำคำประสมไปใช้ให้ถูกต้อง

คำชี้แจง : ให้นักเรียนนำคำประสมในตารางเติมลงในช่องว่างให้สัมพันธ์
กับประโยคที่กำหนดให้

ปากดี	เบี้ยล่าง	ราดหน้า	หัวแข็ง	เข้าเนื้อ	เบี้ยล่าง
เล่นลิ้น	ปากแข็ง	ลูกเล่น	หัวดี	ก่อหวอด	ลูกเสือ
เข้าด้ายเข้าเข็ม	ผู้ต้องหา	ก่อการร้าย	เอาหน้า	ร้อนตัว	

๑. ฉันสั่งข้าวผัดแต่เธอกลับสั่งก๋วยเตี๋ยว **ราดหน้า**
๒. คน **ปากดี** อย่างเขาสักวันคงต้องโดนต่อยเข้าสักวัน
๓. ผู้ร้ายไม่ยอมรับสารภาพง่าย ๆ หรอก **ปากแข็ง** จริงๆ
๔. ญาติเป็นคนที่ชื่อๆไม่มี **ลูกเล่น**
๕. สัมโอเป็นเด็ก **หัวดี** ไม่ยอมฟังใคร ชอบทำอะไรตามใจตัวเอง
๖. เจ้าของกิจการหลายรายลงทุนไปแล้ว ทำการค้าได้กำไรน้อยไม่พอ แถม
บางรายยัง **เข้าเนื้อ** อีก
๗. นายปรีดาพูดจา **เล่นลิ้น** ตลอด จนคนอื่นเวียนหัวกับเขา
๘. นางสาวชมตกเป็น **เบี้ยล่าง** เพราะตนเองเป็นแค่คนรับใช้
๙. ผู้ชุมนุมต่าง **ก่อหวอด** ประท้วงรัฐบาลเรื่องเกี่ยวกับราคาพืชผลตกต่ำ
๑๐. เด็กชายติณณ์เป็น **ลูกเสือ** ที่มีจิตสาธารณะบำเพ็ญประโยชน์ให้กับชุมชน

แบบฝึกชุดที่ ๑ เรื่องคำประสม

กิจกรรมที่ ๓.๒ เรื่อง การนำคำประสมไปใช้ให้ถูกต้อง

คำชี้แจง : ให้นักเรียนนำคำประสมในตารางเติมลงในช่องว่างให้สัมพันธ์
กับประโยคที่กำหนดให้

กล้วยไม้	อมยิ้ม	ตาขวาง	ขายหน้า	ของขลัง	ปากมาก
แกงจืด	แกงเผ็ด	แม่มด	ลูกน้ำ	แม่พระ	แม่นม
ใจลอย	ไก่อ่อน	คออ่อน	คอเป็นเอ็น	เสียงแข็ง	กินแรง

- เจตน์ไม่ค่อยพอใจรุ่นพี่ชอบว่าเขาเป็นพวก _____ ไม่มีประสบการณ์
- กัณฑ์ไม่ค่อยมีสมาธิในการเรียนมั่วแต่นั้น _____ ตลอดเวลา
- ก๊วกไก่อ้วดัดตอบเสียง _____ ไม่ลดละเพราะคิดว่าตนเองเป็นฝ่ายถูก
- ลูกเกิดจะชอบช่วยเหลือทุกคนเสมอช่างเป็น _____ จริงๆ
- ส้มจี๊ดชอบมอง _____ ใส่คนที่เธอไม่ชอบหน้าเสมอ
- ชาวโรงงานรวมกลุ่มคัดค้าน _____ ไม่ให้มีการปลดพนักงาน
- สนใจชอบจิกหัวใช้สมชายเสมอทำให้ลับหลังเขามักจะเรียกเธอว่า _____
ใจร้ายตลอด
- นายกฤตเป็นนักธุรกิจที่มี _____ แพรวพราวจึงมักจะไ้จ้างประมุขเสมอ
- ถ้ามีอาการไม่สบายได้รับประทาน _____ คงโล่งคอมากทีเดียว
- มัดหมี่เป็นคนเชื่อเรื่องโชคลาง _____ รวมถึงการดูดวงเป็นอย่างมาก

เฉลย แบบฝึกชุดที่ ๑ เรื่องคำประสม

กิจกรรมที่ ๓.๒ เรื่อง การนำคำประสมไปใช้ให้ถูกต้อง

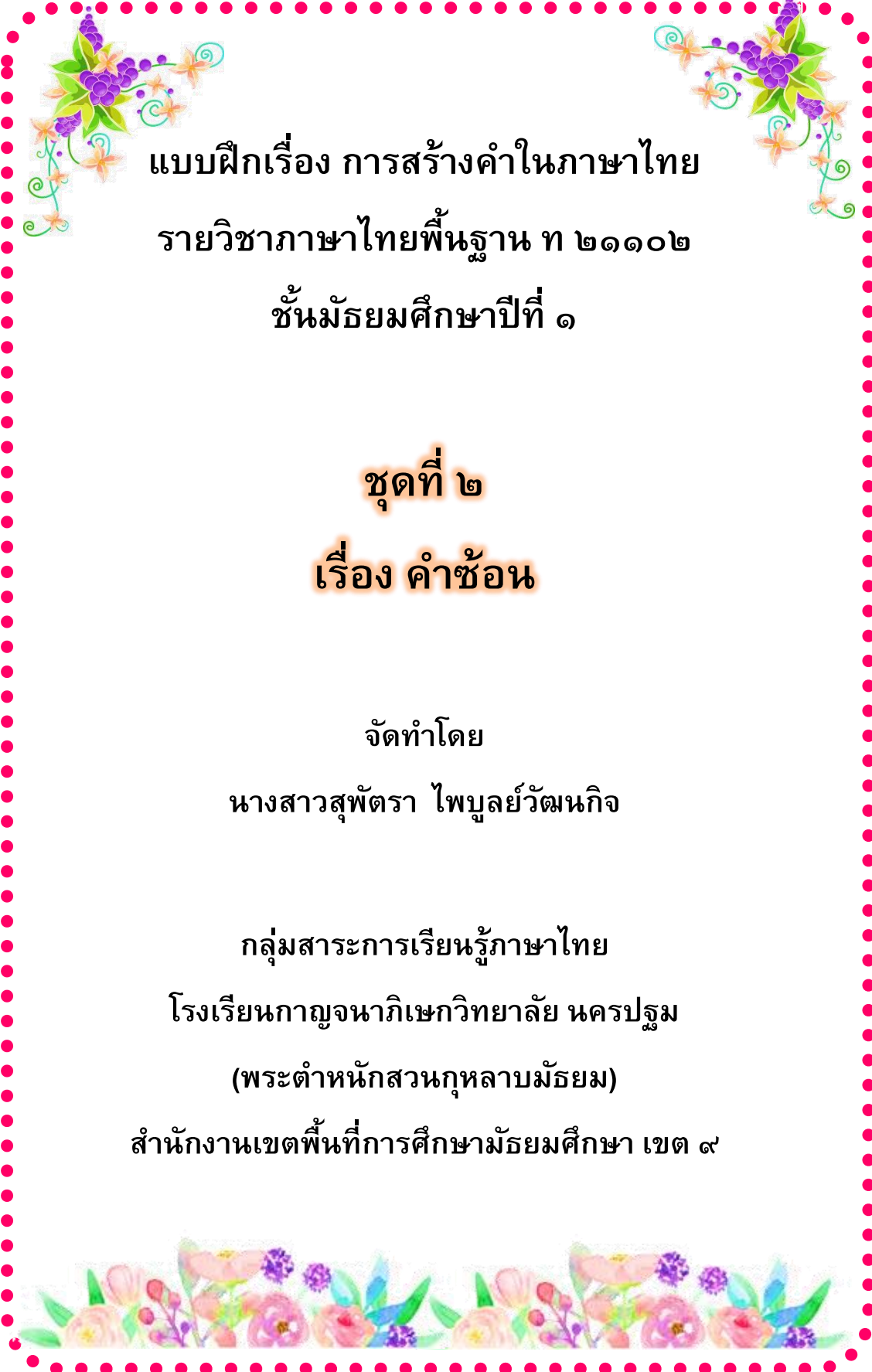
คำชี้แจง : ให้นักเรียนนำคำประสมในตารางเติมลงในช่องว่างให้สัมพันธ์

กับประโยคที่กำหนดให้

กล้วยไม้	อมยิ้ม	ตาขวาง	ขายหน้า	ของขลัง	ปากมาก
แกงจืด	แกงเผ็ด	แม่มด	ลูกน้ำ	แม่พระ	แม่นม
ใจลอย	ไก่อ่อน	คออ่อน	คอเป็นเอ็น	เสียงแข็ง	กินแรง

๑. เจตน์ไม่ค่อยพอใจรุ่นพี่ชอบว่าเขาเป็นพวก **ไก่อ่อน** ไม่มีประสบการณ์
๒. กันต์ไม่ค่อยมีสมาธิในการเรียนมั่วแต่นั่ง **ใจลอย** ตลอดเวลา
๓. กุ๊กไก่พูดโต้ตอบเถียง **คอเป็นเอ็น** ไม่ลดละเพราะคิดว่าตนเองเป็นฝ่ายถูก
๔. ลูกเกิดจะชอบช่วยเหลือทุกคนเสมอช่างเป็น **แม่พระ** จริงๆ
๕. ส้มจี๊ดชอบมอง **ตาขวาง** ใส่คนที่เธอไม่ชอบหน้าเสมอ
๖. ชาวโรงงานรวมกลุ่มคัดค้าน **เสียงแข็ง** ไม่ให้มีการปลดพนักงาน
๗. สมใจชอบจิกหัวใช้สมชายเสมอทำให้ลับหลังเขามักจะเรียกเธอว่า **แม่มด** ใจร้ายตลอด
๘. นายกฤตเป็นนักธุรกิจที่มี **ลูกไม้** แพรวพราวจึงมักจะไต่งานประมุขเสมอ
๙. ถ้ามีอาการไม่สบายได้รับประทาน **แกงจืด** คงโล่งคอมากที่สุด
๑๐. มัดหมี่เป็นคนเชื่อเรื่องโชคลาง **ของขลัง** รวมถึงการดูดวงเป็นอย่างมาก

แบบฝึกเรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย
รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน ท ๒๑๑๐๒
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

ชุดที่ ๒
เรื่อง คำซ้อน

จัดทำโดย

นางสาวสุพัตรา ไพบูลย์วัฒนกิจ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย นครปฐม

(พระตำหนักสวนกุหลาบมัธยม)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๙

แบบฝึกชุดที่ ๒ เรื่อง คำซ้อน

กิจกรรมที่ ๑

เรื่อง ความหมายและประเภทของคำซ้อน

จุดประสงค์การเรียนรู้

- นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำซ้อนได้ถูกต้อง
- นักเรียนจัดคำซ้อนที่กำหนดให้เข้ากลุ่มตามประเภทของคำซ้อนได้ถูกต้อง

ใบความรู้

เรื่อง ความหมายและประเภทของคำซ้อน

ความหมายของคำซ้อน

คำซ้อน หมายถึง การนำคำมูลตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปที่มีรูปไม่เหมือนกันมารวมกัน ซึ่งคำที่นำมา รวมกันนั้นจะต้องเป็น 2 คำที่มีความหมายเหมือนกัน คล้ายคลึงกันไปในทำนองเดียวกัน หรือคำที่มีความหมายตรงข้ามกัน อาจเป็นคำซึ่งเป็นคำ 2 คำ (1 คู่) หรือคำซ้อนกัน 4 คำ (2 คู่) ก็ได้ซึ่งคำหลังนี้ มักมีคำที่มีความหมายและรูปแบบคำที่คล้องจองกัน หรือมีความสละสลวยในการประกอบคำ เช่น บ้านเรือน(เหมือนกัน), ปิดบัง(คล้ายกัน), สูงต่ำ(ตรงข้ามกัน), เก้งก้าง(ซ้อนเพื่อเสียง) เป็นต้น

ประเภทของคำซ้อน

ประเภทของคำซ้อน แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. คำซ้อนเพื่อความหมาย คือ คำซ้อนที่เกิดจากคำมูลที่มีรูปต่างกัน แต่มีความหมายที่ตรงกับ ลักษณะของคำซ้อน อาจเป็นคำที่เกิดจากคำไทยเหมือนกัน หรือคำไทยกับคำต่างประเทศก็ได้

1.1 คำที่มีความหมายเหมือนกัน เช่น เสื้อสาต อ้วนพี ทรัพย์สิน บ้านเรือน ทองคำ สวยงาม ไทญ์โต เป็นต้น

1.2 คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันหรือไปในทำนองเดียวกัน เช่น แนะนำ หน้าตา ชัดขวาง ยักษ์มาร ไร่นา เป็นต้น

1.3 คำที่มีความหมายตรงข้ามกัน เช่น ชั่วดี ได้เสีย ถูกแพง ร้ายดี ขาดเหลือ ผิดชอบ เท็จจริง สูงต่ำดำขาว เป็นต้น

2. คำซ้อนเพื่อเสียง คือ การนำคำที่มีเสียงคล้ายคลึงกันแต่รูปไม่เหมือนกันมาซ้อนกันเพื่อให้ ออกเสียงง่ายขึ้น และเกิดความไพเราะ ได้มีการแบ่งประเภทย่อยของคำซ้อนเพื่อเสียง ดังนี้

2.1 ซ้อนเสียงพยัญชนะต้น เช่น ท้อแท้ จริงจัง ตามตาม เป็นต้น

2.2 ซ้อนเสียงสระ เช่น ราบคาบ แร้นแค้น เบื่อเร่อ เป็นต้น

2.3 ซ้อนเสียงพยัญชนะต้นและสระ เช่น ออกอ่อน อัดอั้น รวบรวม เป็นต้น

2.4 ซ้อนด้วยพยางค์ที่ไม่มีความหมาย แต่มีเสียงสัมพันธ์กับคำที่มีความหมาย เช่น พยายาม กระตุกกระเดี้ยว เป็นต้น

2.5 คำซ้อน 4-6 พยางค์จะมีเสียงสัมผัสภายในคำ เช่น ข้าเก่าเต่าเลียง ขโมยขโจร เป็นต้น

แบบฝึกหัดที่ ๒ เรื่อง คำซ้อน

กิจกรรมที่ ๑.๑ เรื่อง ความหมายและประเภทของคำซ้อน

คำชี้แจง : จงทำเครื่องหมาย(✓)หน้าข้อความที่กล่าวถูกต้อง และทำเครื่องหมาย (x) หน้าข้อความที่กล่าวไม่ถูกต้อง

๑) คำซ้อนเกิดจากการนำคำมูลตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปมาซ้อนกันโดย ๒ คำนั้นที่มีความหมาย

เหมือนกัน ไปในทำนองเดียวกัน หรือคำที่มีความหมายตรงข้ามกัน

๒) คำซ้อนเกิดจากคำที่เหมือนกัน คล้ายกัน และตรงข้ามกันมาซ้อนกันเท่านั้น

๓) คำซ้อนจะให้ความหมายคงที่ไม่เปลี่ยนแปลง

๔) คำว่า “ผิดชอบชั่วดี” ไม่เป็นคำซ้อน

๕) คำว่า “กระดุกกระดิก” เป็นคำซ้อนเพื่อเสียง แบบพยัญชนะต้นเหมือนกัน

๖) คำซ้อนเพื่อเสียงประกอบด้วย ซ้อนเสียงพยัญชนะ ซ้อนเสียงสระ ซ้อนเสียง

วรรณยุกต์

๗) คำซ้อนบางคำถือเป็นคำประสมด้วย

๘) คำซ้อนเกิดจากคำมูลตั้งแต่ ๒ คำที่มาจากภาษาไทยเท่านั้น

๙) “คนหลุกหลิกเหลาะแหละจะหละหลวม” มีคำซ้อนเพื่อเสียง ๓ คำ

๑๐) คำว่า “กีดกัน , กีดขวาง , แน่นหนา” เป็นคำซ้อนทุกคำ

ถูกทั้งหมดแน่ ๆ เลย

เฉลย แบบฝึกชุดที่ ๒ เรื่อง คำซ้อน
กิจกรรมที่ ๑.๑ เรื่อง ความหมายและประเภทของคำซ้อน

คำชี้แจง : จงทำเครื่องหมาย(✓)หน้าข้อความที่กล่าวถูกต้อง และทำเครื่องหมาย (x) หน้าข้อความที่กล่าวไม่ถูกต้อง

- ๑) คำซ้อนเกิดจากการนำคำมูลตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปมาซ้อนกันโดย ๒ คำนั้นที่มีความหมายเหมือนกัน ไปในทำนองเดียวกัน หรือคำที่มีความหมายตรงข้ามกัน
- ๒) คำซ้อนเกิดจากคำที่เหมือนกัน คล้ายกัน และตรงข้ามกันมาซ้อนกันเท่านั้น
- ๓) คำซ้อนจะให้ความหมายคงที่ไม่เปลี่ยนแปลง
- ๔) คำว่า “ผิดชอบชั่วดี” ไม่เป็นคำซ้อน
- ๕) คำว่า “กระตูกกระตัก” เป็นคำซ้อนเพื่อเสียง แบบพยัญชนะต้นเหมือนกัน
- ๖) คำซ้อนเพื่อเสียงประกอบด้วย ซ้อนเสียงพยัญชนะ ซ้อนเสียงสระ ซ้อนเสียงวรรณยุกต์
- ๗) คำซ้อนบางคำถือเป็นคำประสมด้วย
- ๘) คำซ้อนเกิดจากคำมูลตั้งแต่ ๒ คำที่มาจากภาษาไทยเท่านั้น
- ๙) “คนหลุกหลิกเหลาะแหละจะหละหลวม” มีคำซ้อนเพื่อเสียง ๓ คำ
- ๑๐) คำว่า “กีดกัน , กีดขวาง , แน่นหนา” เป็นคำซ้อนทุกคำ

ถูกทั้งหมดแน่ๆ เลย

แบบฝึกชุดที่ ๒ เรื่องคำซ้อน

กิจกรรมที่ ๑.๒

เรื่อง ความหมายและประเภทของคำซ้อน

คำชี้แจง : จงหาคำซ้อนจากคำที่กำหนดให้

นาฬิกา ข้าวปลา พี่น้อง น้ายา นุ่มนึ่ม ซับซ้อน
 มะม่วงห้างร้าน เนื้อตัว ชุกชุม มะขามป้อม จิ้งหรีด
 กระหนุงกระหนิง พละกำลัง กินดอง กักขัง ยางลบ
 เจียบสงบ ผิดชอบ คนใช้กระตือรือร้น เหตุการณ์
 อุดมสมบูรณ์ ลูกหลาน จักรวาล

คำซ้อน

๑.	๒.	๓.
๔.	๕.	๖.
๗.	๘.	๙.
๑๐.	๑๑.	๑๒.
๑๓.	๑๔.	๑๕.

เฉลย แบบฝึกชุดที่ ๒ เรื่องคำซ้อน

กิจกรรมที่ ๑.๒

เรื่อง ความหมายและประเภทของคำซ้อน

คำชี้แจง : จงหาคำซ้อนจากคำที่กำหนดให้

นาฬิกา ข้าวปลา พี่น้อง น้ายา นุ่มนิ่ม ซับซ้อน
 มะม่วงห้างร้าน เนื้อตัว ชุกชุม มะขามป้อม จิ้งหรีด
 กระหนุงกระหนิง พละกำลัง กินดอง กักขัง ยางลบ
 เจียบสงบ ผิดชอบ คนใช้กระตือรือร้น เหตุการณ์
 อุดมสมบูรณ์ ลูกหลาน จักรวาล

คำซ้อน

๑. ข้าวปลา	๒. พี่น้อง	๓. นุ่มนิ่ม
๔. ซับซ้อน	๕. ห้างร้าน	๖. เนื้อตัว
๗. ชุกชุม	๘. กระหนุงกระหนิง	๙. พละกำลัง
๑๐. กักขัง	๑๑. เจียบสงบ	๑๒. ผิดชอบ
๑๓. เหตุการณ์	๑๔. อุดมสมบูรณ์	๑๕. ลูกหลาน

แบบฝึกชุดที่ ๒ เรื่องคำซ้อน

กิจกรรมที่ ๑.๓

เรื่อง ความหมายและประเภทของคำซ้อน

คำชี้แจง : จัดคำซ้อนที่กำหนดให้เข้ากลุ่มตามประเภทของคำซ้อนให้ถูกต้อง

หน้าตา แท้จริง เสื่อสาน ดำขาว ยากดีมีเงิน ท้อแท้
 คัดเลือก ฤกษ์งามยามดี วนเวียน โทกพกลม เกรงกลัว
 ยากง่าย ออดอ้อน มอมแมม ข้าทาส ชัดถู อ้วนพี
 ชุ่มชุ่ม หนักเบา แพ้ชนะ อ้อแอ้ ตูมตาม ดาษดื่น
 ติดอกติดใจ ทรัพย์สิน เรื่อยเจื้อย อ้วนพอม มากหลาย
 ชัดขวาง หูตา จริงจัง ดีร้าย

คำซ้อนเพื่อความหมาย			คำซ้อนเพื่อเสียง
เหมือนกัน	คล้ายคลึงกัน	ตรงข้ามกัน	

รีบทำนะเพื่อนๆ

เฉลย แบบฝึกชุดที่ ๒ เรื่องคำซ้อน

กิจกรรมที่ ๑.๓

เรื่อง ความหมายและประเภทของคำซ้อน

คำชี้แจง : จัดคำซ้อนที่กำหนดให้เข้ากลุ่มตามประเภทของคำซ้อนให้ถูกต้อง

หน้าตา เท็จจริง เลื่อสาด ดำขาว ยากดีมีเงิน ท้อแท้
 คัดเลือก ฤกษ์งามยามดี วนเวียน โทกทกพกลม เกรงกลัว
 ยากง่าย ออดอ้อน มอมแมม ข้าทาส ขัดถู อ้วนพี
 ชุ่มชุ่ม นักเบา แพ้ชนะ อ้อแอ้ ตูมตาม ดาษดื่น
 ติดอกติดใจ ทรัพย์สิน เรื่อยเจื้อย อ้วนผอม มากหลาย
 ขัดขวาง หูตา จริงจัง ตีร้าย

คำซ้อนเพื่อความหมาย			คำซ้อนเพื่อเสียง
เหมือนกัน	คล้ายคลึงกัน	ตรงข้ามกัน	
เลื่อสาด	หน้าตา	เท็จจริง	ท้อแท้
ฤกษ์งามยามดี	คัดเลือก	ดำขาว	ออดอ้อน
โทกทกพกลม	วนเวียน	ยากดีมีเงิน	มอมแมม
ข้าทาส	เกรงกลัว	แพ้ชนะ	ชุ่มชุ่ม
อ้วนพี	ขัดถู	อ้วนผอม	อ้อแอ้
ดาษดื่น	ติดอกติดใจ	ยากง่าย	ตูมตาม
ทรัพย์สิน	ขัดขวาง	นักเบา	เรื่อยเจื้อย
มากหลาย	หูตา	ตีร้าย	จริงจัง

รีบทำนะเพื่อนๆ

แบบฝึกชุดที่ ๒ เรื่อง คำซ้อน

กิจกรรมที่ ๒

เรื่อง ลักษณะของคำซ้อนและการนำไปใช้ให้ถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

- นักเรียนยกตัวอย่างคำซ้อนแต่ละลักษณะได้ถูกต้อง
- นักเรียนสามารถนำคำซ้อนไปใช้ในประโยคและข้อความได้ถูกต้อง

ใบความรู้

เรื่อง ลักษณะของคำซ้อน

ลักษณะของคำซ้อน

- ลักษณะของคำซ้อนเพื่อความหมายที่เป็นคำไทยซ้อนด้วยกัน

ความหมายของคำซ้อน แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่

1. **คำซ้อนที่มีความหมายคงเดิม** จะมีความหมายคงตามความหมายของคำที่นำมาซ้อน เช่น เกื่อหนูนุ ข้ำทาส ชมเหง โง่เขลา เจ็บปวด ตอบบุญแทนคุณ พัดวี ทองคำ ระกำลำปาก เสื่อสาด สูญหาย อ้วนพี อุดหนุนจนเจือ เป็นต้น

2. **คำซ้อนที่มีความหมายใหม่** คำซ้อนที่มีความหมายใหม่มีหลายลักษณะ เช่น

2.1 **ความหมายแคบลง** คือ มีความหมายที่เน้นคำใดคำหนึ่ง ซึ่งจะเป็นคำหน้า หรือ คำหลังก็ได้ เช่น กีดกัน ถนนหนทาง เนื้อตัว ท้องไส้ ปากคอ หยิบยืม เป็นต้น

2.2 **ความหมายกว้างขึ้น** คือ มีความหมายรวมไปถึงอย่างอื่นที่มีลักษณะร่วมกัน หรือจำพวกเดียวกัน เช่น

เสื่อผ้า	หมายถึง	เครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ
พี่น้อง	หมายถึง	ทุกคนที่เกี่ยวข้อง
ถ้วยโถโอชาม	หมายถึง	ภาชนะใส่อาหารและสิ่งของอื่น ๆ
ดับไตไล่ฟุง	หมายถึง	อวัยวะภายใน ไม่เฉพาะดับ ไต และไล่ เท่านั้น
เรือกวสวไร่เนา	หมายถึง	พื้นที่สำหรับเพาะปลูก

2.3 **ความหมายเชิงอุปมา** คือ มีความหมายเปลี่ยนไป เกิดเป็นคำที่มีความหมายใหม่ในเชิงอุปมา เช่น

ครอบครอง	หมายถึง	ยึดถือไว้เพื่อตน
เจ้าบุญนายคุณ	หมายถึง	ผู้ที่มีบุญคุณ
เชิดชู	หมายถึง	ยกย่อง, ชมเชย
ดูดดื่ม	หมายถึง	ซาบซึ้ง
ถากถาง	หมายถึง	ค่อนข้าง มีเจตนาให้เจ็บใจ
ปากว่าตาขยิบ	หมายถึง	พูดอีกอย่างหนึ่งแต่ทำอีกอย่างหนึ่ง
หนักแน่น	หมายถึง	มั่นคง, ไม่ทอดถอย, ไม่โกรธง่าย
อุ่มชู	หมายถึง	เลื่องคุดอย่างยกย่อง, ประดับประดอง
เอียงเอน	หมายถึง	ไม่เที่ยงตรง

ใบความรู้เรื่อง ลักษณะของคำซ้อน (ต่อ)

- ลักษณะคำซ้อนเพื่อความหมายที่เป็นคำไทยซ้อนกับคำภาษาอื่น

ส่วนมากเป็นคำภาษาบาลีสันสกฤตและเขมร เพื่อประโยชน์ในการแปลความหมายด้วย
ในการสร้างคำใหม่ด้วยดังกล่าวแล้ว คำที่มาซ้อนกันจึงต้องมีความหมายคล้ายกัน เมื่อซ้อนแล้ว
ความหมายมักไม่เปลี่ยนไป คำซ้อนลักษณะนี้มีดังนี้

1. คำไทยกับคำบาลีสันสกฤต ได้แก่ ซากศพ (ศพ จาก ศว สันสกฤต) รูปร่าง โศกเศร้า
ยวดยาน ทรัพย์สิน (ทรัพย์ จาก ทรวุย สันสกฤต) ถิ่นฐาน จิตใจ ทุกข์ยาก เป็นต้น

2. คำไทยกับคำเขมร ได้แก่ แสงหา เจียบสังัด เจียบสงบ ถนนหนทาง สะอาดหมดจด
ยกเล็ก เต็ดขาด เป็นต้น

3. คำภาษาอื่นซ้อนกันเอง

คำบาลีกับสันสกฤตซ้อนกันเอง ได้แก่ อิทธิฤทธิ์ (อิทธิ ป. + ฤทธิ์ ส.) รูปภาพ
(รูป ป.ส.+ ภาพ ป.ส) ทรัพย์สมบัติ (ทรวุย ส. + สมบัติ ป.ส.) เป็นต้น

คำเขมรกับบาลีสันสกฤต ได้แก่ สุขสงบ สรงสนาน เสบียงอาหาร เป็นต้น

คำเขมรกับเขมร ได้แก่ สะอาดสะอาด เลิศเลอ สงบเสงี่ยม เป็นต้น

แบบฝึกชุดที่ ๒ เรื่อง คำซ้อน

กิจกรรมที่ ๒.๑

เรื่อง ลักษณะของคำซ้อนและการนำไปใช้ให้ถูกต้อง

คำชี้แจง : จงเติมคำซ้อนต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

๑. ปิดหู.....
๒. ข้าเก่า.....
๓. สูงต่ำ.....
๔. อิจฉา.....
๕. ตับไต.....
๖. เจ้าขุน.....
๗. ถ้วยโถ.....
๘. ขนมน.....
๙. เลี้ยงดู.....
๑๐. ข้าวปลา.....
๑๑. ถนน.....
๑๒. ข้าทาส.....
๑๓. ประทัด.....
๑๔. ประกวาด.....
๑๕. โง่งเง่า.....
๑๖. กู้หนี้.....
๑๗. หนักเอา.....
๑๘. สิ้นไร้.....
๑๙. คดในข้อ.....
๒๐. อดตาหลับ.....

เฉลย แบบฝึกชุดที่ ๒ เรื่อง คำซ้อน

กิจกรรมที่ ๒.๑

เรื่อง ลักษณะของคำซ้อนและการนำไปใช้ให้ถูกต้อง

คำชี้แจง : จงเติมคำซ้อนต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

๑. ปิดหู **ปิดตา**
๒. ข้าเก่า **เต่าเลี้ยง**
๓. สูงดำ **ดำขาว**
๔. อิจฉา **ตาร้อน**
๕. ตับไต **ไส้พุง**
๖. เจ้าขุน **มูลนาย**
๗. ถ้วยโถ **โอชาม**
๘. ขนมน **นมเนย**
๙. เลี้ยงดู **ปู่เสื่อ**
๑๐. ข้าวปลา **อาหาร**
๑๑. ถนน **หนทาง**
๑๒. ข้าทาส **บริวาร**
๑๓. ประทัด **ประหาร**
๑๔. ประกาด **ประชัน**
๑๕. โง่งเงา **เต่าตุ่น**
๑๖. กู้หนี้ **ยืมสิน**
๑๗. หนักเอา **เบาสู้**
๑๘. ลั่นไร่ **ไม้ตอก**
๑๙. คดในข้อ **งอในกระดูก**
๒๐. อดตาหลับ **ขับตานอน**

ไม่ยากอย่างที่คิดนะ

แบบฝึกชุดที่ ๒ เรื่องคำซ้อน

กิจกรรมที่ ๒.๒

เรื่อง ลักษณะของคำซ้อนและการนำไปใช้ให้ถูกต้อง

คำชี้แจง : จงนำคำซ้อนที่กำหนดให้เติมลงตามช่องว่างให้ถูกต้อง

จับจอง เสื้อผ้า แก้วไข บุญบาป อุ่มชู แจกแจก
 ท้อมล้อม หนักหนา หยิบยืม เยือกเย็น หัวหู
 ลูกหลาน ห้างร้าน ผิดชอบชั่วดี ร่างกาย ไร่นา
 ว่ากล่าว ตื่นลึกหนาบาง เข้มงวด สูญหาย
 ถ้วยชาม บ่าวไพร่ กิดกัน ข้าวปลา เสื้อผ้า

ความหมายคงเดิม	ความหมายแคลง	ความหมายกว้างขึ้น	ความหมายเชิงอุปมา

คิดดีๆ ก่อนนะ

โอ๊ย! คำเยอะ
 จัง

เฉลย แบบฝึกชุดที่ ๒ เรื่องคำซ้อน

กิจกรรมที่ ๒.๒

เรื่อง ลักษณะของคำซ้อนและการนำไปใช้ให้ถูกต้อง

คำชี้แจง : จงนำคำซ้อนที่กำหนดให้เติมลงตามช่องว่างให้ถูกต้อง

จับจอง เสื้อผ้า แก้วไข บุษบาบ อุ่มชู แจกแจง
 ห้อมล้อม หนักหนา หยิบยืม เยือกเย็น หัวหู
 ลูกหลาน ห้างร้าน ปากหอยปากปู ร่างกาย ไร่นา
 ว่ากล่าว ตื่นลึกหนาบาง เข้มงวด สูญหาย
 ถ้วยชาม บ่าวไพร่ กัดกัน ข้าวปลา เสื้อผ้า

ความหมายคงเดิม	ความหมายแคบลง	ความหมายกว้างขึ้น	ความหมายเชิงอุปมา
บุษบาบ	จับจอง	ข้าวปลา	อุ่มชู
สูญหาย	แจกแจง	ไร่นา	ตื่นลึกหนาบาง
ร่างกาย	หยิบยืม	เสื้อผ้า	หนักหนา
บ่าวไพร่	หัวหู	ถ้วยชาม	เข้มงวด
กัดกัน	ว่ากล่าว	ลูกหลาน	เยือกเย็น
ห้อมล้อม	แก้วไข	ห้างร้าน	ผิดชอบชั่วดี

คิดดีๆ ก่อนนะ

โธ้ย!
คำเยอะจ้ง

แบบฝึกชุดที่ ๒ เรื่องคำซ้อน

กิจกรรมที่ ๒.๓

เรื่อง ลักษณะของคำซ้อนและการนำไปใช้ให้ถูกต้อง

คำชี้แจง : ให้นักเรียนนำคำซ้อนในตารางเดิมลงในช่องว่างให้สัมพันธ์กับประโยคที่กำหนดให้

ขัดขวาง กีดขวาง แน่นหนา หนาแน่น เคลื่อนย้าย
โยกย้าย ตกแต่ง ตบแต่ง บ่าวสาว คับแคบ คับคั่ง
ยากแค้น ยากไร้ เข้ารูปเข้ารอย แบบแผน รูปแบบ
ชดใช้ รongรับ รับรอง ชดเชย สับเปลี่ยน

๑. พ่อกำชับให้ลูกปิดล็อกประตูให้ _____
๒. กรุงเทพมหานครมีจำนวนประชากร _____ เป็นอันดับต้นๆ
๓. กรุณาอย่าจอดรถ _____ การจราจร
๔. เวกส์มีความจำเป็นที่ต้อง _____ ออกจากบ้านของญาติ
๕. คุณเมธสบายใจที่ลูกสาวได้ _____ เป็นฝั่งเป็นฝาไปเรียบร้อย
๖. คุณนายหลิวเป็นคนที่จริงจัง _____ มากไม่เคยมีน้ำใจให้ใคร
๗. หลังจากผ่านไปได้สัก ๒ เดือนการทำงานของเขาก็เริ่มจะ _____ มากขึ้น
๘. วิธีการเก็บข้อมูลลงบนแผ่นดิสก์นั้น จำเป็นต้องมี _____ และระบบการจัดเก็บที่เป็นระเบียบ
๙. คู่บ่าวสาวดูแลและ _____ ผู้มาร่วมงานเป็นอย่างดีไม่มีขาดตกบกพร่อง
๑๐. นายเอิร์ทขับรถชนคนบาดเจ็บแต่ที่ประกันรับ _____ ค่าเสียหายให้

ตั้งใจนะ...ทำได้อยู่แล้ว

เฉลย แบบฝึกชุดที่ ๒ เรื่องคำซ้อน

กิจกรรมที่ ๒.๓

เรื่อง ลักษณะของคำซ้อนและการนำไปใช้ให้ถูกต้อง

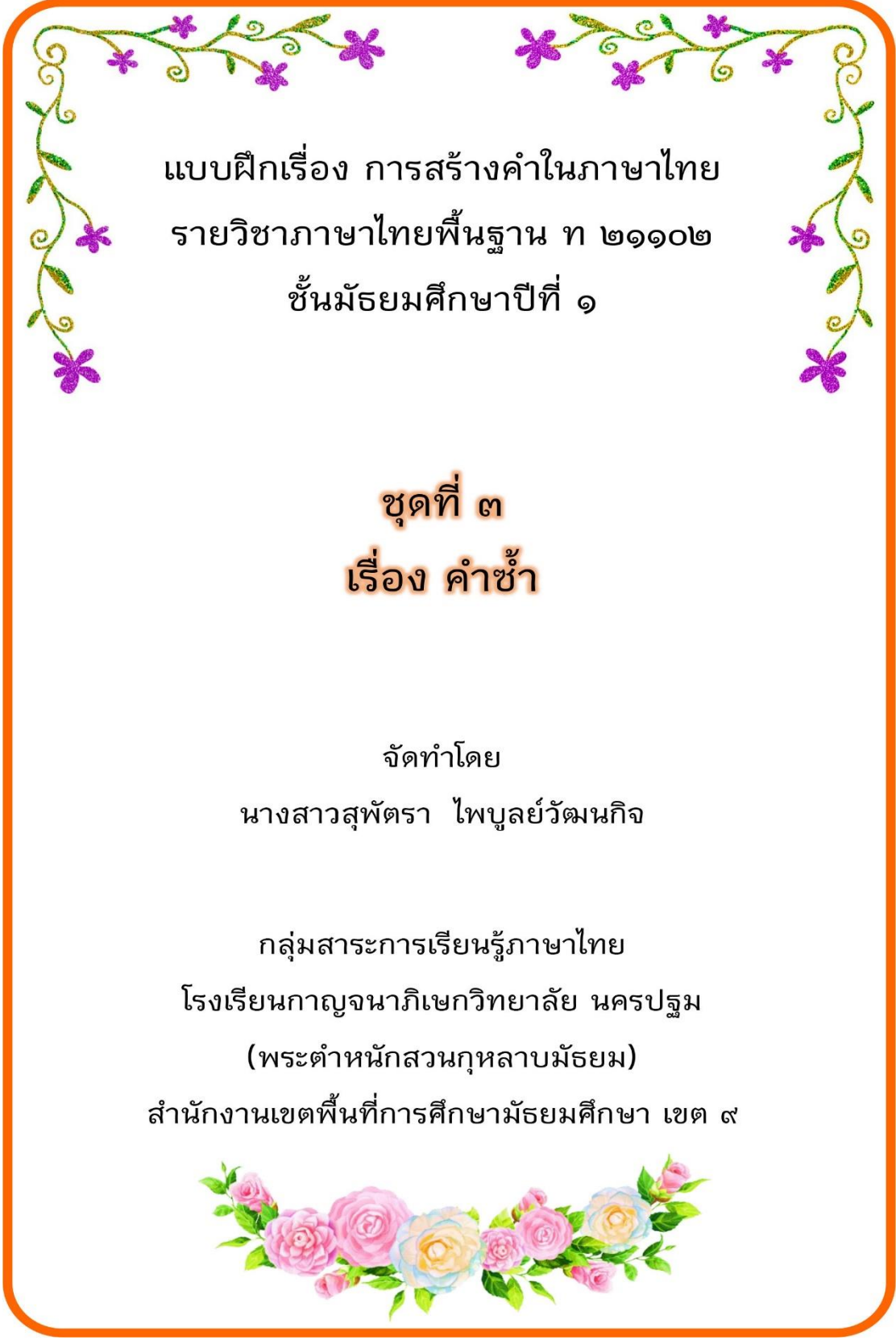
คำชี้แจง : ให้นักเรียนนำคำซ้อนในตารางเติมลงในช่องว่างให้สัมพันธ์กับประโยคที่กำหนดให้

ขัดขวาง กีดขวาง แน่นหนา หนาแน่น เคลื่อนย้าย
โยกย้าย ตกแต่ง ตกแต่ง บ่าวสาว คับแคบ คับคั่ง
ยากแค้น ยากไร้ เข้ารูปเข้ารอย แบบแผน รูปแบบ
ชดใช้ รongรับ รับรอง ชดเชย สับเปลี่ยน

๑. พ่อกำชับให้ลูกปิดล็อกประตูให้ **แน่นหนา**
๒. กรุงเทพมหานครมีจำนวนประชากร **หนาแน่น** เป็นอันดับต้นๆ
๓. กรุณาอย่าจอดรถ **กีดขวาง** การจราจร
๔. เวกส์มีความจำเป็นที่ต้อง **โยกย้าย** ออกจากบ้านของญาติ
๕. คุณเมธสบายใจที่ลูกสาวได้ **ตกแต่ง** เป็นฝั่งเป็นฝาไปเรียบร้อย
๖. คุณนายหลิวเป็นคนที่จิตใจ **คับแคบ** มากไม่เคยมีน้ำใจให้ใคร
๗. หลังจากผ่านไปได้สัก ๒ เดือนการงานของเขาก็เริ่มจะ **เข้ารูปเข้ารอย** มากขึ้น
๘. วิธีการเก็บข้อมูลลงบนแผ่นดิสก์นั้น จำเป็นต้องมี **รูปแบบ** และระบบการจัดเก็บที่เป็นระเบียบ
๙. คู่บ่าวสาวดูแลและ **รับรอง** ผู้มาร่วมงานเป็นอย่างดีไม่มีขาดตกบกพร่อง
๑๐. นายเอิร์ทขับรถชนคนบาดเจ็บแต่ดีที่ประกันรับ **ชดใช้** ค่าเสียหายให้

ตั้งใจนะ...ทำได้อยู่แล้ว

แบบฝึกเรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย
รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน ท ๒๑๑๐๒
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

ชุดที่ ๓
เรื่อง คำซ้ำ

จัดทำโดย

นางสาวสุพัตรา ไพบูลย์วัฒนกิจ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย นครปฐม

(พระตำหนักสวนกุหลาบมัธยม)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๙

แบบฝึกชุดที่ ๓ เรื่อง คำซ้ำ

กิจกรรมที่ ๑

เรื่อง ความหมายและประเภทของคำซ้ำ

จุดประสงค์การเรียนรู้

- นักเรียนสามารถบอกความหมายและประเภทของคำซ้ำได้ถูกต้อง
- นักเรียนสามารถแต่งประโยคจากคำซ้ำที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง

ใบความรู้

เรื่อง ความหมายและประเภทของคำซ้ำ

ความหมายของคำซ้ำ

คำซ้ำ หมายถึง การนำคำมูลที่เป็นคำเดียวกันมากล่าวซ้ำโดยมีเครื่องหมาย ไ้ม้มก (๑) กำกับไว้ท้ายคำนั้น หรืออาจมีการเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์เพื่อเล่นคำ ซึ่งการซ้ำคำความหมายที่ได้ อาจได้ความหมายใหม่ คล้ายเดิมหรือเป็นคำที่มีความหมายในเชิงเปรียบเทียบ

ประเภทของคำซ้ำ

การแบ่งประเภทของคำซ้ำใช้เกณฑ์การออกเสียง กล่าวคือ คำซ้ำที่ออกเสียงซ้ำในระดับปกติ เรียกว่า คำซ้ำไม่เปลี่ยนเสียง แต่หากคำซ้ำที่เน้นเสียงวรรณยุกต์พยางค์แรกเป็นพิเศษหรือเปลี่ยนเสียงสระในพยางค์ เรียกว่า คำซ้ำเปลี่ยนเสียง ดังนี้

- 1) คำซ้ำไม่เปลี่ยนเสียง จะมีการใช้ไ้ม้มก (๑) กำกับท้ายคำ เช่น ของอร่อยๆ (ของอร่อยทุกอย่างไม่เน้นว่าอร่อยเพียงใด) เป็นต้น
- 2) คำซ้ำเปลี่ยนเสียง จะมีการเน้นเสียงวรรณยุกต์ โดยเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์แรกให้สูงขึ้น เช่น อร่อยอร่อย (อร่อยมากๆ)

ตัวอย่าง

ประเภทของคำซ้ำ	
คำซ้ำไม่เปลี่ยนเสียง	คำซ้ำเปลี่ยนเสียง
พี่ ๆ น้อง ๆ สาว ๆ หนุ่ม ๆ พอดี ๆ เกือบๆ เด็ก ๆ ราว ๆ กลัวย ๆ ไหน ๆ	ดีดี ชอบชอบ เปรี๊ยะเปรี๊ยะ อี้มอี้ม พ้อม ผอม อี้วหิว เบื่อเบื่อ บ้านบ้าน เร็วเร็ว

แบบฝึกชุดที่ ๓ เรื่อง คำซ้ำ
กิจกรรมที่ ๑.๑ เรื่อง ความหมายและประเภทของคำซ้ำ

คำชี้แจง : จงทำเครื่องหมาย(✓)หน้าข้อความที่กล่าวถูกต้อง และทำเครื่องหมาย(x)

หน้าข้อความที่กล่าวไม่ถูกต้อง

- ๑) ฝนตกพรำ ๆ ตลอดวัน
- ๒) เขาอยู่ในที่ ๆ เป็นที่เกิดเหตุฆาตกรรม
- ๓) เห็นกันอยู่หลัด ๆ ไม่น่าอายุสั้นเลย
- ๔) กำลังใจของเขามาเต็ม ๆ หลังจากมีคนเห็นคุณค่าในสิ่งที่เขาทำ
- ๕) พระรูปนี้ดี ๆ จนไม่มีเรื่องให้ติ
- ๖) นักเรียนคนนี้หยุดบ่อยบ่อยสงสัยจะมีปัญหาสุขภาพ
- ๗) งานหิน ๆ อย่างนี้ต้องร่วมแรงร่วมใจกันจึงจะสำเร็จ
- ๘) คุณเป็นคนเก่งสุด ๆ มีนำถึงสอบชิงทุนได้ไปเรียนต่างประเทศ
- ๙) เสาวรสเจ้าชายเป็นกิโล ๆ ละ 50 บาทไม่แพงจ้า
- ๑๐) เธอขอยืมยางลบ ๆ หน่อยนะ

ข้อนี้ถูกหรือผิดนะ

เฉลย แบบฝึกชุดที่ ๓ เรื่อง คำซ้ำ
กิจกรรมที่ ๑.๑ เรื่อง ความหมายและประเภทของคำซ้ำ

คำชี้แจง : จงทำเครื่องหมาย(✓)หน้าข้อความที่ใช้คำซ้ำถูกต้อง และทำเครื่องหมาย (x)

หน้าข้อความที่ใช้คำซ้ำไม่ถูกต้อง

- ๑) ฝนตกพรำ ๆ ตลอดวัน
- ๒) เขาอยู่ในที่ ๆ เป็นที่เกิดเหตุฆาตกรรม
- ๓) เห็นกันอยู่หัด ๆ ไม่น่าอายุสั้นเลย
- ๔) กำลังใจของเขามาเต็ม ๆ หลังจากมีคนเห็นคุณค่าในสิ่งที่เขาทำ
- ๕) พระรูปนี้ดี ๆ จนไม่มีเรื่องให้ตี
- ๖) นักเรียนคนนี้หยุดบ่อยบ่อยสงสัยจะมีปัญหาสุขภาพ
- ๗) งานหิน ๆ อย่างนี้ต้องร่วมแรงร่วมใจกันจึงจะสำเร็จ
- ๘) คุณเป็นคนเก่งสุด ๆ มิน่าถึงสอบชิงทุนได้ไปเรียนต่างประเทศ
- ๙) เสาวรสจำขายเป็นกิโล ๆ ละ 50 บาทไม่แพงจ้า
- ๑๐) เธอขอยืมยางลบ ๆ หน่อยนะ

ข้อนี้ถูกหรือผิดนะ

แบบฝึกชุดที่ ๓ เรื่องคำซ้ำ

กิจกรรมที่ ๑.๒

เรื่อง ความหมายและประเภทของคำซ้ำ

คำชี้แจง : จงแยกประเภทของคำซ้ำจากคำที่กำหนดให้

น้อยๆ	ดำดำ	แอ้งแอ้ง	ใกล้ๆ
บางๆ	สูงๆ	เค็มๆ	ตรงตรง
ช่วยสวย		น้ำหวาน	เตี้ยเตี้ย
เลียบบๆเคียงๆ		ชมพูชมพู	แถวๆ

คำซ้ำไม่เปลี่ยนเสียง	คำซ้ำเปลี่ยนเสียง
๑.	๑.
๒.	๒.
๓.	๓.
๔.	๔.
๕.	๕.
๖.	๖.
๗.	๗.

สู้ ๆ นะครับ

เฉลย แบบฝึกชุดที่ ๓ เรื่องคำซ้ำ

กิจกรรมที่ ๑.๒

เรื่อง ความหมายและประเภทของคำซ้ำ

คำชี้แจง : จงแยกประเภทของคำซ้ำจากคำที่กำหนดให้

น้องๆ	ดำดำ	แอ้งแอ้ง	ใกล้ๆ
บางๆ	สูงๆ	เค็มๆ	ตริ่งตริ่ง
ช่วยสวย		น้ำวนวน	เตี้ยเตี้ย
เลียบบๆ เคียงๆ		ชมพู่ชมพู	แถวๆ

คำซ้ำไม่เปลี่ยนเสียง	คำซ้ำเปลี่ยนเสียง
๑. น้องๆ	๑. ดำดำ
๒. ใกล้ๆ	๒. แอ้งแอ้ง
๓. บางๆ	๓. น้ำวนวน
๔. สูงๆ	๔. ตริ่งตริ่ง
๕. แถวๆ	๕. ช่วยสวย
๖. เค็มๆ	๖. เตี้ยเตี้ย
๗. เลียบๆ เคียงๆ	๗. ชมพู่ชมพู

งั้นๆ นะครับ

แบบฝึกชุดที่ ๓ เรื่อง คำซ้ำ

กิจกรรมที่ ๒

เรื่อง ลักษณะของคำซ้ำและการนำไปใช้ให้ถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

- นักเรียนยกตัวอย่างคำซ้ำแต่ละลักษณะได้ถูกต้อง
- นักเรียนสามารถนำคำซ้ำไปใช้ในประโยคและข้อความได้ถูกต้อง

ใบความรู้

เรื่อง ลักษณะของคำซ้ำและการนำไปใช้ให้ถูกต้อง

ลักษณะของคำซ้ำ

๑. แสดงความหมายเป็นพหูพจน์ คำซ้ำในลักษณะนี้ เมื่อเป็นคำเดี่ยว อาจมีความหมายเป็นเอกพจน์หรือพหูพจน์ก็ได้ แต่เมื่อปรากฏเป็นคำซ้ำ จะมีความหมายเป็นพหูพจน์หรือจำนวนมากกว่าหนึ่งเท่านั้น เช่น

เอกพจน์

เด็กบนเวทีกำลังร้องเพลง

เพื่อนร่อยู่อ้างเวที

พหูพจน์

เด็ก ๆ บนเวทีกำลังร้องเพลง

เพื่อน ๆ ร่อยู่อ้างเวที

๒. เพิ่มน้ำหนักความหมายของคำ คำซ้ำชนิดนี้ จะลงน้ำหนักที่พยางค์แรกของคำซ้ำและออกเสียงเน้นให้เป็นเสียงวรรณยุกต์ตรีเพื่อให้มีความหมายเน้นมากขึ้น เช่น

ก. หนังสือเล่มหนา ๆ

ข. หนังสือเล่มน้ำหนา

- คำซ้ำ **น้ำหนา** มีความหมายเน้นมากขึ้น คือหนังสือหนามากกว่า คำซ้ำ **หนา ๆ**

ก. บ้านทาสีเขียว ๆ

ข. บ้านทาสีเคี้ยวเขียว

- คำซ้ำ **เคี้ยวเขียว** มีความหมายเน้นมากขึ้น คือบ้านมีสีเขียวเข้มมากกว่า คำซ้ำ **เขียว ๆ**

๓. ลดน้ำหนักความหมายของคำเดิม คำซ้ำในลักษณะนี้ จะลดน้ำหนักเสียงพยางค์แรกของคำซ้ำและ

ออกเสียงเป็นเสียงเบาและสั้นลง โดยน้ำหนักความหมายของคำเดิมจะน้อยลงด้วย เช่น

ก. สมุดเล่มบาง ๆ

ข. สมุดเล่มบัง-บาง

- คำซ้ำ **บัง-บาง** มีน้ำหนักน้อยลง หมายถึง สมุดค่อนข้างบาง และบางกว่า คำซ้ำ **บาง ๆ**

ก. เขาใส่เสื้อสีแดง ๆ

ข. เขาใส่เสื้อสีแดง-แดง

- **แดง-แดง** มีน้ำหนักน้อยลง หมายถึง สีค่อนข้างแดงหรือออกแดงและแดงน้อยกว่าคำว่า **แดง ๆ**

ยังมีตอนจะเด็ก ๆ

มีต่อหน้า ๒

ใบความรู้

เรื่อง ลักษณะของคำซ้ำและการนำไปใช้ให้ถูกต้อง

๔. แยกความหมายเป็นส่วน ๆ เช่น

- ครูตรวจสอบข้อสอบเป็นข้อ ๆ หมายถึง ตรวจสอบทีละข้อและมีหลายข้อ
- แม่ครัวทอดปลาเป็นตัว ๆ หมายถึง ทอดปลาทีละตัวและมีหลายตัว

ความหมายของคำซ้ำลักษณะนี้ บางครั้งอาจเกิดความกำกวมได้ ต้องพิจารณาจากบริบท เช่น

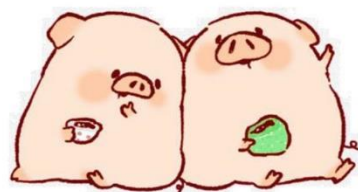
- แมวกินปลาเป็นตัว ๆ อาจหมายถึง กินปลาทั้งตัว หรือ กินปลาทีละตัว

๕. ทำให้เกิดความหมายไม่จำกัดแน่นอน คำซ้ำที่ขยายนามหรือสรรพนาม แสดงความไม่เจาะจง ทำให้ความแน่นอนหรือความเจาะจงลดน้อยลง เช่น

เขาชอบนั่งแถวกลาง ๆ : แถวกลาง ๆ อาจหมายถึง บริเวณที่อยู่รอบในของสถานที่ใดสถานที่หนึ่ง

นักเรียนนั่งอยู่ริม ๆ สระ : ริม ๆ อาจหมายถึง บริเวณใดบริเวณหนึ่งรอบๆ สระน้ำ

๖. ทำให้กลายเป็นสำนวน ที่ใช้ในความหมายไม่ตรงตามตัวอักษร ซึ่งมีทั้งสำนวนชนิดสองพยางค์ เช่น กลัวย ๆ , หมู ๆ หมายถึง ไม่ยาก และสำนวนชนิดสี่พยางค์ เช่น งาม ๆ ปลา ๆ หมายถึง ฐึ่มมาก , ผลุบ ๆ โผล่ ๆ หมายถึง ทำบ้างไม่ทำบ้าง

แบบฝึกชุดที่ ๓ เรื่องคำซ้ำ

กิจกรรมที่ ๒.๑

เรื่อง ลักษณะของคำซ้ำและการนำไปใช้ให้ถูกต้อง

คำชี้แจง : จงนำคำซ้ำที่กำหนดให้เติมลงตามช่องว่างให้ถูกต้อง

แถวๆ พื้นๆ นั่งๆนอนๆ เก้าเก้า ลายๆ สาวๆ
 แต่งๆ เจ็บเจียบ เพื่อนๆ พี่ๆ เรื่องๆ อันๆ
 ดอกๆ ดีดี กลุ่มๆ ราวๆ ฤดูๆไถๆ เข้าๆ

พหูพจน์	เพิ่มน้ำหนักรคำ	ลดน้ำหนักรคำ
แยกส่วน	ไม่แน่นอน	สำนวน

ช่วยกันทำนะเพื่อน ๆ

เฉลย แบบฝึกชุดที่ ๓ เรื่องคำซ้ำ

กิจกรรมที่ ๒.๑

เรื่อง ลักษณะของคำซ้ำและการนำไปใช้ให้ถูกต้อง

คำชี้แจง : จงนำคำซ้ำที่ที่กำหนดให้เติมลงตามช่องว่างให้ถูกต้อง

แถวๆ พันๆ นั่งๆนอนๆ เก้าเก้า ลายๆ สาวๆ
 แดง ๆ เจ็บเจียบ เพื่อนๆ พี่ๆ เรื่องๆ อันๆ
 ดอกๆ ดีดี กลุ่มๆ ราวๆ ฤดูๆ ไถๆ เข้าๆ

พหูพจน์	เพิ่มน้ำหนักราคำ	ลดน้ำหนักราคำ
เพื่อน ๆ	เก้าเก้า	ดอก ๆ
พี่ ๆ	ดีดี	ลาย ๆ
สาว ๆ	เจ็บเจียบ	แดง ๆ
แยกส่วน	ไม่แน่นนอน	สำนวน
อัน ๆ	ราว ๆ	ฤดู ๆ ไถ ๆ
เรื่อง ๆ	เข้า ๆ	พัน ๆ
กลุ่ม ๆ	แถว ๆ	นั่ง ๆ นอน ๆ

ช่วยกันทำนะเพื่อน ๆ

แบบฝึกชุดที่ ๓ เรื่องคำซ้ำ

กิจกรรมที่ ๒.๒

เรื่อง ลักษณะของคำซ้ำและการนำไปใช้ให้ถูกต้อง

คำชี้แจง : ขีดเส้นใต้จับคู่ความหมายของคำซ้ำที่เป็นสำนวนต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

๑) งู ๆ ปลา ๆ	○	○	อย่างไรก็ตาม
๒) หมู ๆ	○	○	ง่าย ๆ
๓) ลวก ๆ	○	○	การแก้ปัญหาหรือเหตุการณ์เฉพาะหน้า
๔) ไหน ๆ	○	○	แสดงอาการแปลกไปโดยไม่ทราบสาเหตุ
๕) ไป ๆ มา ๆ	○	○	ง่าย ๆ
๖) เฉย ๆ	○	○	แสดงอาการแปลกไปโดยไม่ทราบสาเหตุ
๗) ดี้อ ๆ	○	○	รู้เพียงเล็กน้อย
๘) กล้า ๆ	○	○	แสดงถึงความปลงใจในสิ่งที่พ้นไป , การตัดพ้อต่อว่า
๙) ฤ ๆ ไถ ๆ	○	○	ในที่สุด , ผลสุดท้าย
๑๐) ดี ๆ ชั่ว ๆ	○	○	ทำอะไรพอเสร็จ , ไม่สะอาด

สู้ ๆ นะเพื่อน ๆ

เฉลย แบบฝึกชุดที่ ๓ เรื่องคำซ้ำ

กิจกรรมที่ ๒.๒

เรื่อง ลักษณะของคำซ้ำและการนำไปใช้ให้ถูกต้อง

คำชี้แจง : ชีตเส้นใต้จับคู่ความหมายของคำซ้ำที่เป็นสำนวนต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

๑) งู ๆ ปลา ๆ	○	○	อย่างไรก็ตาม
๒) หมู ๆ	○	○	ง่ายๆ
๓) ลวก ๆ	○	○	การแก้ปัญหาหรือเหตุการณ์เฉพาะหน้า
๔) ไหน ๆ	○	○	แสดงอาการแปลกไปโดยไม่ทราบสาเหตุ
๕) ไป ๆ มา ๆ	○	○	ง่ายๆ
๖) เฉย ๆ	○	○	แสดงอาการแปลกไปโดยไม่ทราบสาเหตุ
๗) ดี้อ ๆ	○	○	รู้เพียงเล็กน้อย
๘) กลัวย ๆ	○	○	แสดงถึงความปลงใจในสิ่งที่พ้นไป , การตัดพ้อต่อว่า
๙) ญู ๆ ไถ ๆ	○	○	ในที่สุด , ผลสุดท้าย
๑๐) ดี ๆ ชั่ว ๆ	○	○	ทำอะไรพอเสร็จ , ไม่สะอาด

สู้ๆ นะเพื่อน ๆ

แบบฝึกชุดที่ ๓ เรื่องคำซ้ำ

กิจกรรมที่ ๒.๓

เรื่อง ลักษณะของคำซ้ำและการนำไปใช้ให้ถูกต้อง

คำชี้แจง : จงเติมคำซ้ำลงในช่องว่างตามลักษณะของคำซ้ำที่กำหนดให้ถูกต้อง

๑. ฉันไม่ได้เป็นคนขโมยปากกาเธอ.....นะ (เพิ่มน้ำหนักของคำ)
๒. พ่อกับน้องชายช่วยกันทำอาหารเย็นวันนี้ ขอบอกว่า..... (เปลี่ยนเสียง)
๓.ในชุมชนช่วยกันทำความสะอาดชุมชนเพื่อถวายเป็นพระราชกุศล
(พหูพจน์)
๔. ข้อสอบวันนี้..... ใครก็ทำได้ทั้งนั้น (สำนวน)
๕. เธอช่วยฉันดูหน่อยว่าคนที่ใส่เสื้อสี..... ใช้น้องแดงโมหรือเปล่า
(ลดน้ำหนักของคำ)
๖. จู๊ปปี้ช่วยจองที่นั่ง.....ให้เราทีนะ เรากลับที่นั่งจะเต็มซะก่อน (ไม่แน่นอน)
๗. น้องนายช่วยพี่เย็บเอกสารที่เสร็จแล้วก็วางเป็น.....ไว้นะ
(ความหมายแยกส่วน)
๘. ฉันรอรถเมล์มาเป็นชั่วโมงแล้ว พอรถเมล์มากลับไม่จอดซะ..... (สำนวน)
๙. เมื่อน้ำทุเรียนที่ผ่านมา ปีกินทุเรียนเป็น.....เลยนะ(ความหมายแยกส่วน)
๑๐. พวกเขาจะไปล่าทำผีในโรงเรียนร้าง เจอผี.....จนจับใช้หัวโกร๋น (สำนวน)

ลองคิดดูนะเพื่อนๆ

เฉลย แบบฝึกชุดที่ ๓ เรื่องคำซ้ำ

กิจกรรมที่ ๒.๓

เรื่อง ลักษณะของคำซ้ำและการนำไปใช้ให้ถูกต้อง

คำชี้แจง : จงเติมคำซ้ำลงในช่องว่างตามลักษณะของคำซ้ำที่กำหนดให้ถูกต้อง

๑. ฉันไม่ได้เป็นคนขโมยปากกาเธอ **จริง ๆ** นะ (เพิ่มน้ำหนักของคำ)
๒. พ่อกับน้องชายช่วยกันทำอาหารเย็นวันนี้ ขอบอกว่า **อร่อยอร่อย** (เปลี่ยนเสียง)
๓. **เด็ก ๆ** ในชุมชนช่วยกันทำความสะอาดชุมชนเพื่อถวายเป็นพระราชกุศล(พหูพจน์)
๔. ข้อสอบวันนี้ **หยาบ ๆ** ใครก็ทำได้ทั้งนั้น (สำนวน)
๕. เธอช่วยฉันดูหน่อยว่าคนที่ใส่เสื้อสี **ดำ ๆ** ใช้น้องแดงโมหรือเปล่า
(ลดน้ำหนักของคำ)
๖. จู๊ปจู๊บช่วยจองที่นั่ง **หน้า ๆ** ให้เราทีนะ เรากลับที่นั่งจะเต็มซะก่อน (ไม่แน่นอน)
๗. น้องนายช่วยพี่เย็บเอกสารที เสร็จแล้วก็วางเป็น **ตั้ง ๆ** ไว้นะ
(ความหมายแยกส่วน)
๘. ฉันรอรถเมล์มาเป็นชั่วโมงแล้ว พอรถเมล์มากลับไม่จอดซะ **ดี๊ดี ๆ** (สำนวน)
๙. เมื่อน้ำทุเรียนที่ผ่านมา บักินทุเรียนเป็น **กิโล ๆ** เลยนะ (ความหมายแยกส่วน)
๑๐. พวกเขาออกไปล่าทำผีในโรงเรียนร้าง เจอผี **จะจะ** จนจับไขหัวโกรน (สำนวน)

ลองคิดดูนะเพื่อนๆ

**แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อ
การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันโดยใช้เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก
เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**

คำชี้แจง

แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อแบบฝึก เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีรายการประเมิน 3 ด้าน ดังต่อไปนี้

1. ความคิดเห็นด้านรูปแบบของแบบฝึก เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย
2. ความคิดเห็นด้านเนื้อหาของแบบฝึก เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย
3. ความคิดเห็นด้านกิจกรรมของแบบฝึก เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย

โปรดแสดงความคิดเห็นของท่านด้วยการทำเครื่องหมาย ✓ ลงในระดับที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ซึ่งกำหนดเกณฑ์ในการประเมินคุณภาพ 5 ระดับดังนี้

ระดับการประเมิน

เห็นด้วยมากที่สุด	มีค่าระดับการประเมิน	ระดับ 5
เห็นด้วยมาก	มีค่าระดับการประเมิน	ระดับ 4
เห็นด้วยปานกลาง	มีค่าระดับการประเมิน	ระดับ 3
เห็นด้วยน้อย	มีค่าระดับการประเมิน	ระดับ 2
เห็นด้วยน้อยที่สุด	มีค่าระดับการประเมิน	ระดับ 1

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ด้านที่ 1 ด้านรูปแบบของแบบฝึก						
1	มีการจัดวาง และการเรียงลำดับของแบบฝึกเหมาะสมกับผู้เรียน					
2	มีความสวยงามในภาพรวมของแบบฝึก และสบายตา					
3	มีจำนวนกิจกรรมในแบบฝึกแต่ละชุดเหมาะสม					
4	แบบฝึกมีการใช้ตัวอักษรที่ชัดเจนอ่านง่ายไม่สับสน					
5	แบบฝึกมีกิจกรรมที่หลากหลาย					
6	แบบฝึกมีภาพประกอบที่น่าสนใจ					
ด้านที่ 2 ด้านเนื้อหาของแบบฝึก						
1	มีเนื้อหาครบถ้วน ชัดเจน ตรงตามเนื้อหาที่เรียน					
2	มีการยกตัวอย่างชัดเจน					
3	มีการเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก					
4	มีระดับความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน					
5	มีการใช้ภาษาถูกต้องและสื่อความหมายชัดเจน					
6	มีความน่าสนใจต่อการเรียนรู้					
7	มีเนื้อหาที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					
ด้านที่ 3 ด้านกิจกรรมของแบบฝึก						
1	บรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ร่วมกับแบบฝึกมีความสนุกสนาน					
2	กิจกรรมของแบบฝึกแต่ละชุดมีความน่าสนใจ					
3	กิจกรรมของแบบฝึกมีการเรียงลำดับจากง่ายไปยากเหมาะสม					
4	แบบฝึกช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ในเรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย					
5	ระยะเวลาในการทำแบบฝึกแต่ละชุดเหมาะสม					
6	แบบฝึกส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียน					
7	แบบฝึกเปิดโอกาสให้ผู้เรียนนำความรู้ที่เรียนมาประยุกต์ใช้					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

****ขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามความคิดเห็น****

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. นางสาวดาวรุ่ง เกียรติทวี

วุฒิการศึกษาสูงสุด : ศษ.ม.

สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร

ตำแหน่ง : ครูวิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ

สถานที่ทำงาน : โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัยนครปฐม (พระตำหนักสวนกุหลาบมัธยม)

2. นางจันทร์เจ้า เกียรติทวี

วุฒิการศึกษาสูงสุด : ศษ.ม.

สาขาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ตำแหน่ง : ครูวิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ

สถานที่ทำงาน : โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล

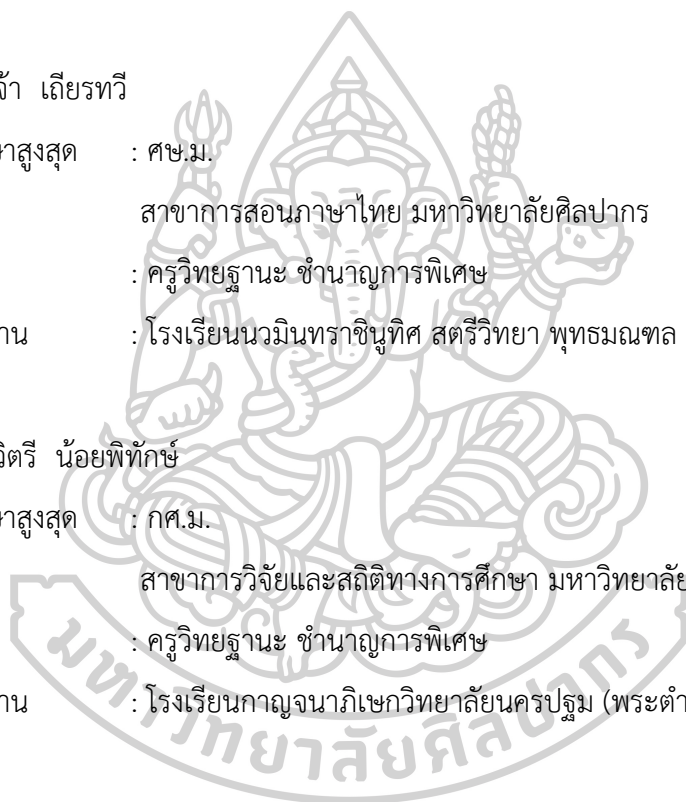
3. นางสาวสาวิตรี น้อยพิทักษ์

วุฒิการศึกษาสูงสุด : กศ.ม.

สาขาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตำแหน่ง : ครูวิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ

สถานที่ทำงาน : โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัยนครปฐม (พระตำหนักสวนกุหลาบมัธยม)

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวสุพัตรา ไพบูลย์วัฒนกิจ
วัน เดือน ปี เกิด	31 ตุลาคม 2530
สถานที่เกิด	นครปฐม
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2548 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. 2553 สำเร็จการศึกษาปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. 2557 ศึกษาต่อระดับปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ที่อยู่ปัจจุบัน	595 ถนนสวนตะไคร้ ตำบลสนามจันทร์ อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม 73000

